

A
DESCRIPTIVE
CATALOGUE OF SANSKRIT MSS.
IN THE
LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF
BENGAL.

PART FIRST.—GRAMMAR.

EDITED BY

RA'JENDRALA'LA MITRA, LL. D.

*Honorary Member of the Royal Asiatic Society of Great Britain and
Ireland, and of the Physical Class of the Imperial Academy of Sciences,
Vienna; Corresponding Member of the German and of the American
Oriental Societies, and of the Royal Academy of Science,
Hungary; Fellow of the Royal Society of Northern
Antiquaries, Copenhagen, &c., &c.*

CALCUTTA :

PRINTED BY C. B. LEWIS, AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

1877.

P R E F A C E.

The total number of Sanskrit works extant has been estimated at ten thousand. As yet, however, scarce two-thirds of that number have come to the notice of European orientalists; and MSS. of only about one-third of it are accessible in Europe.

Unquestionably the largest collection of Sanskrit MSS. in Europe is the India House collection, and it comprises a total of 4,093 separate codices, of which several are duplicates, or fragments of complete works which have been separately numbered. The Bodleian collection, catalogued by Professor Aufrecht, includes eight hundred and fifty-four codices, made up principally of the collections taken to England by the late Professor H. H. Wilson, the late Dr. J. H. Mill, and Mr. Walker. The Berlin collection, as noticed by Dr. Weber in his Catalogue comprises about the same number of codices. The Leyden collection is, I believe, nearly as rich, but I have not yet seen any inventory of it. Other European collections are comparatively poor.

In India, there are several large collections in the palaces of the Hindu Rájás; but they have not yet been examined by European scholars, nor are they easily accessible. The most extensive collection is perhaps the Sarasvatí Bhándáram of His Highness the Mahárájá of Tanjore. It is said to comprise upwards of fourteen thousand MSS., the whole of which has been examined and catalogued by the

learned Doctor A. C. Burnell of Madras. The catalogue, however, has not yet been published. In the Rájputana states Dr. Buhler has noticed several large collections; but they are simply inaccessible.

From a list printed in the 'Pandit', it would seem that the Sanskrit College of Benares has a stock of about two thousand separate works in Sanskrit, and the Calcutta Sanskrit College has nearly that number. Compared to these the collection of the Asiatic Society of Bengal is the richest open to the public. Its printed catalogue comprises the names of nineteen hundred works, and over eight hundred have since been added, but not yet catalogued, making a total of over 2,700, to which have to be added 984 more belonging to the Government of India, but kept in the custody of the Society. Thus we have a total of 3,700 works, of which only about 500 are fragments or duplicates.

The Government collection and the additions made to the Society's Library have been purchased principally by me during the last eight years.

Although their bulk is made up of counterparts of a good number of well-known works, the different collections above noticed do not always comprise the same works. Each has its peculiarity, and many codices available in one are not to be seen in another; and on the whole it may fairly be assumed that altogether they include about five thousand separate works.

The greater part of the MSS. owned by the Asiatic Society was collected by the authorities of the late College of Fort William. When that institution was established at the close of the last century, Dr. Carey, its Principal, devoted special attention to bringing together, either by purchase or transcription, all available works in the Sanskrit language, and a collection was made which compared very favourably with similar collections elsewhere. When the College was

abolished in 1836, the MSS. were made over to the Asiatic Society, and they formed the nucleus of the Society's Sanskrit Library.

Rich, however, as the Society's collection is, its value is greatly impaired by the absence of a good catalogue. In 1838, a catalogue was prepared in Sanskrit which included besides the Society's collection, the names of all the works then owned by the Sanskrit Colleges of Calcutta and Benares. This at the time proved very useful, as it brought to the notice of European scholars a great number of names which had been before unknown, and quite inaccessible. But it has long since become obsolete. The Society's Sanskrit Library has since been nearly doubled by fresh additions. Besides it is a mere nominal list, and in Sanskrit the same names, generally metaphorical ones, such as were fashionable in England during the earlier part of the last century, being used to indicate works of very different and dissimilar character, it is very puzzling. Further as it is in Sanskrit, it is not useful to those who do not read that language, but nevertheless take an interest in the classics of India. It is, moreover, as justly described by the late Dr. Röer, "very imperfect and often incorrect." In commenting on Dr. Röer's remarks, Mr. A. Grote, then Secretary to the Society, observed in 1854: "Dr. Röer's concluding remarks on the value of catalogues are quite to the point, and his strictures on our Society's Sanskrit Catalogue, compiled so far back as 1838, merit the attention of our Philological Committee. A revised English Catalogue of our MSS. in the *raisonné* form, such as we now have for the St. Petersburg, Leyden and Berlin collections, is a great desideratum, and it should embrace all the Sanskrit MSS. traceable in private collections in the neighbourhood of the Presidency."* With the zeal and earnestness which he evinced towards every

* Journal As. Soc. 1854, p. 721.

thing that concerned the welfare of the Society and the promotion of its usefulness, Mr. Grote for several years afterwards urged on the attention of the members of the Philological Committee and of those who took an interest in Sanskrit learning the propriety of getting up a descriptive catalogue in the *raisonné* form. But owing to paucity of workers, to the onerous and exacting nature of their official duties, and to the uninviting character of the task proposed, nothing could be done.

In 1870, when I undertook to compile, for the Government of Bengal, notices of Sanskrit MSS. extant in private libraries in the provinces comprised in the Lieutenant-Governorship of Bengal, Mr. Grote, though he had then finally retired from India, urged me once again to do something for the Society's collection; and at my suggestion Paṇḍit Premchand Chaudhuri was employed to prepare a descriptive catalogue in Sanskrit, from which, it was expected, either the Librarian, or one of the members, would be able easily to compile an English version. The Paṇḍit has since been steadily at work, and, at the close of the last year, had prepared notices of 1,110 MSS.* In 1875, he had also compiled notices in English of all the works on Grammar, and these Bābu Pratāpachandra Ghosha, then Assistant Secretary to the Society, undertook to carry through the press. But after printing two sheets he left the Society, and the work was stopped.

Although my time was then fully occupied by other pressing and more onerous work, rather than allow the project to drop, I took it up last year, and working with the materials compiled by the Paṇḍit, have now completed the following pages. The arrangement adopted by Bābu Pratāpachandra Ghosha was an alphabetical one according to the order of the Sanskrit alphabet, which I thought was an

* Proceedings for 1877, p. 32.

inconvenient one for English readers ; but it was too late to alter it, and I had to abide by it. The credit of compiling the materials, both the English and the Sanskrit, is due to the Pandit, and my task has been limited to utilising them, to arrangement, revision and proof corrections, and even in that I am convinced I have been unable, owing chiefly to press of other and more congenial occupations, to do all that I could wish, or the Society had a right to expect from me ; but between the entire abandonment of the undertaking and its imperfect accomplishment I have preferred the latter.

Seeing that the first part of the Catalogue has taken up my scanty leisure of a whole year, I do not expect that I shall be able to carry on the work to its conclusion. I hope, however, that some of my associates in the Society, who command more leisure and better ability for the task, will soon relieve me, of at least a portion, of the work.

I had originally intended to annex to this fasciculus an essay on the grammatical literature of the Hindus ; but I am obliged to abandon the idea. To those who are interested in the subject, I must satisfy myself by recommending Colebrooke's Essay on the Sanskrit language, Wilson's Introduction to the first edition of his Sanskrit-English Dictionary, Weber's and Lassen's Essays, Goldstücker's Essay on Pāṇini, Max Muller's Ancient Sanskrit Literature, Bohtlingk's Introduction to his edition of Pāṇini's Grammar, Kielhorn's Essay on the Mahābhāṣya, and Burnell's work on the Aindra School of Grammar. The list, appended to this volume, of Sanskrit grammars known to exist, will, I believe, be also of some use to them.

R. M.

Retreat, Kāśīpur,
July 20th 1877.

CONTENTS.

	<i>Page</i>		<i>Page</i>
Bhāshāvṛitti,	82	Prakīrṇa-prakāśa,	63
Bhāshā-ṛittyartha-vivṛiti,	84	Prakriyā-kaumudī-tīkā,	66
Bhūṣaṇasāra-darpaṇa,	83	Prākṛita-pāda,	74
Chidasthīmālā,	15	Prasāda,	66
Dhātu-chandrikā,	37	Praudha-manoranā,	76
Dhātu-dīpikā,	9	Praudha-manoranā-savivarāṇa,	80
Dhātu-gaṇa,	35	Prayoga-ratna-mālā,	72
Dhātu-gaṇa prakāśa,	33	Ratnāvalī,	105
Dhātu-manjarī,	34	Rūpāvalī,	105
Dhātu-pāṭha,	23	S'abda-kaṣvatubha,	129
Dhātu rūpa,	29	S'abda sādhyā-prayoga,	131
Dhātu-rūpāvalī,	37	S'abdārtha-sāra-manjarī,	148
Dhātu-saṅgraha,	30	Samāsa-chakra,	145
Dīpa vyākaraṇa,	19	Saṅkshiptasāra-kāraka-tippaṇi,	142
Druta-bodhini,	22	Sanatsujātiya-vivarāṇa,	90
Drutabodha vyākaraṇa,	20	Saṅkshiptasāra-paribhāṣhā-sū-	
Gaṇa-dhātu-parebhāṣhā,	31	tra,	143
Gaṇa pāṭha,	13	Saṅkshiptasāra-tīkā,	137
Hari nāmāmṛita vyākaraṇa,	163	Saṅkshiptasāra-vyākaraṇa,	134
Kālāpa,	1	Saṅskāra-manjarī,	141
Kāś'ikāvṛitti,	168	Sāra-manjarī,	148
Kāraka-tīkā,	8	Sāra-saṅgraha,	149
Kātantra-vistara-vivarāṇa,	7	Sāra-siddhānta-kaumudī,	150
Kātantra-vṛitti-panjikā,	5	Sārasvata-prakriyā,	151
Kātantra vyākaraṇa,	1	S'ūtra-siddhānta-lesa-saṅgraha,	91
Laghu-s'abdendu-s'ekhara,	108	Shaṭ-kāraka-vivechana,	133
Laghu-s'abdendu-s'ekhara-tīkā,	110	Siddhānta chandrikā,	89
Laghu-siddhānta-kaumudī,	106	Siddhānta-ratnākara,	155
Madhya-manoranā,	90	Sighrabodha,	133
Mahābhāṣhya,	94	Subodhini,	160
Mahābhāṣhya-pradīpa,	97	Supadma-vyākaraṇa,	158
Madhya-siddhānta-kaumudī,	92	Sūtra-pāṭha,	161
Manjūshā-vivṛitikalā,	89	Tattvabodhini,	17
Mugdhabodha,	98	Unādi-vṛitti,	164
Mugdhabodha-tīkā,	102	Vākya-pradīpa,	111
Mugdhabodha tippaṇi,	102	Vākya-pradīpa-tīkā,	112
Pada-manjarī,	50	Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra,	117
Padārtha-khaṇḍana-tippaṇi,	91	Vaiyākaraṇa-laghu-siddhānta	
Padavākya-ratnākara-kārikā,	48	manjūshā,	123
Paribhāṣhā-bhāṣkara,	53	Vaiyākaraṇa-sarvasva,	119
Paribhāṣhā-sūtra,	57	Vaiyākaraṇa-siddhānta-kaumu-	
Paribhāṣhendu-s'ekhara-doshod-		di,	121
dhāra,	61	Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjū-	
Paribhāṣhenda-s'ekhara,	57	shā tīkā,	123
Pārijāta-vyākaraṇa,	62	Vārtika-pāṭha,	113
Prabodha-prakāśa,	70	Vyākāra-dīpikā,	123

A DESCRIPTIVE CATALOGUE
OF
SANSKRITA MANUSCRIPTS
IN THE
LIBRARY OF THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL.

PART FIRST.—GRAMMAR.

No. 245. कलाप-वा कातन्त्र-व्याकरणं ।

KALĀPA ALIAS KĀTANTRA VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 146. Lines on each page 26. Extent 3358 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A Sanskrit grammar next in rank and antiquity to that of Pāṇini as shown by Aufrecht, though Colebrooke has classed the Śārasvata anterior to it. Quotations from the Kātantra by earlier authors, such as the Chitra-kūṭi Tīkā of Vararūchi and the Kātantra Dhātu-pāṭha, (often consulted by Westergaard,) are sufficient to prove its priority to all modern grammars. It is, like the work of Pāṇini which is said to have originated from Śiva (*adhigamya Mahes'varāt*) and the Śārasvata which is attributed to the goddess Sarasvatī (*Sarasvatyāh āgataṃ*), ascribed to a divine source, the war-god Kumāra, (see Colebrooke) whence it is denominated the Kaumāra, and often cited by that name in its commentaries: thus Westergaard; “Grammatica Kātantra sive Kalāpa deo Kumārae ascribitur, quia propter qui hanc sequuntur, Kaumārae quoque vocantur.”

It was revealed to the world by the god's vehicle the bird Kalápi or the peacock (*Kalápiná proktam*) according to Durga, whence its common name. Patanjali, however, in his interpretation of the word Kálápa in the Mahábháshya, would have it to mean the sage Khádáyana (*Kalápi Khádáyana grahanam jñápakam*) as the author of the Kálápakam. (See the Bháshya on Páṇini IV, III, 104.)

The work is also called Kátantra, either from a sage of that name, who was its first professor, or from the bad or unmethodical way (*Ka* or *ku* = *Kutsita* + *tantra*) in which its subjects are treated, though its arrangement is not so perplexed as that of Páṇini, whose work for that reason has been branded with the epithet *aranya* "a wilderness." The Kátantra, according to Aufrecht, is explained by its commentator Trilochanadása with very little dependance (*ishat tantra*) on any other system of grammar, wherefore his terminology is found to differ both from the ancient school of Páṇini, as also from that of Mugdha-bodha.

The rules or aphorisms passing under the name of Kátantra, are, according to Colebrooke, ascribed to Kumára, while Trilochana will have them, upon the authority of Jayadeva and others, to be composed by Sarvavarmán (जयदेवादिप्रेक्षासयस्नीत्याह सार्ववर्मिकं) who is cited by Vopadeva in the Kámadhenu, and surnamed Achárya, as in the notices of S. MSS. No. 513, whence they are denominated Sáravarmikam in the aforesaid commentary (सर्ववर्माचार्येण यत कृतं) ॥

The scholium known under the name of Durga-siṅha-vritti, is the work of Durga Siṅha, a Vaidya, who is quoted in the Kámadhenu of Vopadeva by the name of Durga Gupta. He is deemed its first and best scholiast आलाप कलाप इव दुर्गसिंहः and acknowledged to be its ablest and foremost supporter: (*Durgadevire Siṅhava*) "like a lion at the gate of a castle."

The Kátantra-parisishṭa by Śrīpati Datta, also a Vaidya, is a supplement to this grammar, supplying the omissions of Durga Siṅha. It has been noticed by Aufrecht under No. 374, where he has given its mis-spelt colophon, saying, 'hæc subscriptio legitur,' इति सदेवसहा-सहोपाध्याय श्रीपतिदत्तविरचितायां कातन्त्रपरिशिष्टसमासपादसमाप्तः, which is corrected in the Notices of S. MSS. under No. 345, by the substitution of 'paris'ishṭe.' Colebrooke has given the names of two commentaries on this Supplement; the Paris'ishṭa-prabodha by Gopinátha, and the Paris'ishṭa-siddhánta-ratnákara by Śivaráma Chakravartí.

This grammar is current all over eastern Bengal, and particularly among the Vaidya caste, on account of their veneration for the illustrious author of their tribe. A fragment only of its section on Orthography has been printed in the Vartābāha press at Rungpur. The Asiatic Society of Bengal has lately undertaken to publish the entire work in the Bibliotheca Indica.

Looking to the facts of its unmethodical arrangement, and the references made by Pāpini (B IV, III, 104, 108 and IV, II, 46) to the sayings of Kālāpi, their aggregate, their students, &c., as कालापिना प्रोक्तं कालापः । कालापिनयांश्च कालापः । तेषां समूहः । कालापकं । कालापिना प्रोक्तमधीयते कालापाः । कालापिप्रियाः कालापिनः । कालापि वैशम्पायनादि । the work may at first sight appear to be older than Pāpini's 'Eight Chapters;' but references are made in it to *Para-sūtras*, which the commentator Durga Siṅha, in his *Kātantra-vritti-tīkā*, takes to be the aphorisms of Pāpini and his followers, and if his interpretation be right the work would be later. Pāpini's reference in that case should apply to a portion of the Vedas and a Vedic School called Kālāpa (*Charaṇabhyaḥ dharmavat*. B IV. II., 46) ambiguously explained in the scholium to be a *sākhā* or *anga vāchi*, the name of a branch of knowledge, which may mean either a portion of the Veda, or a grammar, both being *vedāṅgas* or branches of the Vedas. Its want of Vedic formulæ and its anomalous formations sufficiently prove its belonging to a purely Sanskrita or refined period and comparatively later age.

There rises another difficulty respecting the authorship of Durga Siṅha and Sarvavarman from the wording of the initial verso कान्तस्य प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं सार्ववर्मिकं । as to which of them the *Kātantra-vyākhyāna* explication may properly apply. Whether the *Vritti* mentioned in the colophon is synonymous with this *Vyākhyāna*, or a scholium to the exposition of Sarvavarman? Colebrooke, instead of deciding the question, says, "It is a commentary by Durga Siṅha, but stated in the introductory couplet to be the work of Sarvavarman." Trilochana-dāsa raises the same question, and then answers it by saying, the *Vritti* and *Vyākhyāna* mean the same work of Durga in explanation of the rules of Sarvavarman. So Aufrecht under No. 374.

2. ननु यदि व्याख्यानं वृत्तिग्रन्थः तत्कथं सार्ववर्मिकृतं इदानीं दुर्गसिंहेन कथ्यमानलात् ?

A. सत्यमेतत् किन्तु सार्ववर्मिकृतसूत्रसम्बन्धात् व्याख्यानमपि सार्ववर्मिकमुच्यते ॥

Quamquam hoc potius e versu illo concludendum videtur Durgasinhā commentario a Sarva-varmane scripto usum esse.

The number of commentators, annotators, glossarists, &c., belonging to this school is nearly equal to that of those who have expounded the work of Pāṇini, and among these Vararuchi, and the poets Murāri author of the *Anargha-rāghava*, and Umāpati contemporary with Jayadeva author of the *I'shat-tantra* grammar (see Aufrecht, 475, p. 200) are the most renowned. Others recorded by Colebrooke are;—Vardhamāna Miśra, author of the *Kātantra-vistara*; Raghunandana Āchārya of the *Kalāpa-tattvārṇava*; Harirāma Chakravarti of *Vyākhyā-sāra* commentary; Ramadāsa, author of another *Vyākhyā-sāra*; Sushena Kavirāja, Ramānātha, Murāri, Kulachandra, &c. The *Kātantra-chandrikā*, and the *Chitrakutī* of Vararuchi are perpetual commentaries on the *Kātantra*.

Many other treatises belonging to particular parts of this grammar are extant; such as *Kātantra-gaṇa-dhātu*: the roots or themes; *Manoramā*, a commentary on the list of verbs by Ramānātha; *Kātantra-shaṭ-kāraka*, on the cases by Rahasānandī; *Kātantra-upādi-vritti* by Sivadāsa; *Kātantra-s'abdamālā*, *Kātantra-dhātu-ghoṣa*; *Kātantra-chatusṭaya-pradīpa*, &c., &c.

Beginning. देवदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शिनं ।

कातन्त्रस्य प्रवक्ष्यामि व्याख्यानं सार्थवर्त्मिकं ॥

सिद्धे वर्षसमान्नायः । सिद्धः खलु वर्षानां समान्नायो वेदितव्यः । तत्र चतु-

ईशादौ खराः । दस्य समानाः । तेषां द्वौ द्वौ सवर्णौ ॥

End. जनानवतीति किम् जनैः । जनानौ ऊट इति किं ? आद्योऽटकादतो
चौरिति सिद्धे छत्रिप्रवृत्तं मन्त्रलार्थं ।

Colophon. इति दीर्गसिद्ध्यां छत्रौ कृत्य षष्ठः पादः समाप्तः ॥

Subject. अवैदिकसन्धिसुवन्मालीत्वारकसमासतद्धिततिलुप्तलृट्कानां विवरणं ॥

Contents. १ अ०, सन्धिः । तत्र १ पादः सङ्गाः ५० १३—। २ पा० खरसन्धिः ५० ४ ।
२ पा० प्रट्छाः ५० ५ । ४ पा० व्यञ्जनसन्धिः ५० ६ । ५ पा० विसर्गसन्धिः
५० ७ ॥ ततो नाम्निचतुष्टये प्रथमसूत्रं धातुविभक्तिवर्जमर्थवर्जिकं इत्यादि ॥
२ अ०, १ पा० शब्दसङ्गाः ५० ८ । २ पा० शब्दसाधनं ५० १२ । ३ पा०
तथा ५० १८ । ४ पा० कारकः ५० २२ ॥ २ अ०, ततो नामां समासो
युक्तार्थः । तत्खालोऽप्याविभक्तयः ५० १९ ॥ ४ अ०, तत्सङ्घितपादः ५० २७ ॥
५ अ०, ततो वृत्तावाख्यातेऽष्टौ पादाः ५० ४४—९० । यथा, १ पा० परस्मै-
पदानि ५० ४४ । २ पा० तिङन्तं ५० ५६ । ३ पा० नामधातवः ५० ६० ।

४ पा० यङ्गनादिः प्र० ७० । ५ पा० यङ्गुगादिः प्र० ७१ । ६ पा० घातु-
 कपाणि प्र० ८० । ७ पा० तथा ८५ । ८ पा० घातुसन्धिः प्र० ८६ ॥ ९ अ०, ततः
 छत्सु षट्पादाः । यथा, १ पा० सिद्धिविष्णुषणुबन्धेत्यादि ८४ । २ पा०
 छत्यादिः १०९ । ३ पा० लृणादिः प्र० १०७ । ४ पा० शान्तादिः प्र० ११७ ।
 ५ पा० घञ्जनादिः प्र० १२४ । ६ पा० क्तादयः प्र० १२२ । इति छत्सु षष्ठः
 पादः समाप्तः ॥ ————— कातन्त्रपरिष्ठानुक्रमो यथा ॥ —————
 १ शिचासूत्रं । २ बलाबलसूत्रं । ३ परिभाषासूत्रं । ४ न्यायसूत्रं । ५ भाष्य-
 सूत्रं । ६ सन्धिप्रकरणं । ७ नामप्रकरणं । ८ कारकप्रकरणं । ९ षत्वप्रकरणं ।
 १० णत्वप्रकरणं । ११ ख्यधिकारसूत्रं । १२ समासपादः । १३ उणादि-
 प्रकरणं ॥

No. 245. (2) कातन्त्रवृत्तिपञ्जिका ।

KĀTANTRA-VṚITTI-PĀNJIKA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 223. Lines on each page 24—26. Extent, 6244 ślokaś. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Incorrect. Incomplete ;—defective at the end.

A gloss on the Kātantra-vṛitti scholium of Durga Siṅha on the Kātantra aphorisms of Sarvavarman. By Trilochanadāsa. Colebrooke would have it to be a commentary on the grammar itself, but Aufrecht (No. 374) rightly says it is a '*commentarius ad Durga Sinhae Katantra aphorismorum explicationem*.'

The Kātantra-vṛitti, *alias* Daurga Siṅhī has been noticed by Aufrecht under No. 376, and its commentary the Kātantra-vṛitti-ṭikā *alias* Durga Ṭikā with the author's annotations to the same, which is called Chandrikā by Bābu Rājendralāla Mitra in his Notices of S. MSS. No. 513. Trilochana's work had the honour of a gloss by Susena surnamed Kavirāja according to Colebrooke, and Achārya according to the above Notices, where the 'panjikā' is Sanskritised into 'panchikā' No. 946, though the former spelling is more common, and 'panjika' is used instead of the latter. Trilochana, like Durga Siṅha, was anterior to Vopadeva, as both their names occur in the latter's Kāvyaakāmadhenu commentary to his own Kavi-kalpa-druma. He was also older than

Vitthala, as no mention is made of him among the authors cited by the latter. So says Aufrecht also; *Trilochanadāsa ante Vopadevae aetatem vixit, siquidem Kāvya-Kāmadhenu liber ab hoc grammatico compositus est. Praeterea a Viṭṭhalāchārya et aliis recentioris aevi auctoribus citatur.* Trilochana cites Jinendra Bodhi, and frequently gives quotations from Jayāditya, Bhaṭṭa, &c., which prove him to be later than those authors.

The Kātantra is divided into three parts, and each part is subdivided into as many chapters as the text and scholia contain. The first part treats of permutations, the second of nouns, and the third of verbs and verbal nouns. The present MS. wants a few chapters at the end; it has been analysed under the name of Kātantra-vṛitti-panjikā-parārdha in No. 946 of the Notices of S. MSS.

Beginning. प्रथम्य सर्वकर्तारं सर्वदं सर्ववेदिनं ।

सर्वीयं सर्वगं सर्वं सर्वदेवनमस्कृतं ॥

दुर्गमिहेतुकातन्त्रवृत्तिदुर्गपदान्यहं ।

विप्रशमि यथा प्रज्ञसप्तधञ्चा च हेतुना ॥

तत्रादौ तावद्विष्टदेवतानमस्कारप्रतिपादनार्थमित्यादि । शास्त्रस्य तु न प्रयो-
जनाभिधानार्थं वृत्तिकारः श्लोकमेकवचनकारः । देवदेवमित्यादि ॥

End. खण्डितावशेषत्वात् परिसमाप्तिवाक्याभावः । अत एव धातोर्धातोर्दित्यादि ॥

Colophon. इति विलोचनदासकृतायां कातन्त्रवृत्तिपञ्चिकायां षष्ठः पादः समाप्तः ॥

Subject. कलापव्याकरणानुयायिकभागवयान्तर्गतसन्धि-शब्द-धातुप्रकरणानि ॥

Contents. आदौ सन्धौ १ पा० सञ्ज्ञा प्र० १ । २ पा० स्वरसन्धिः प्र० ११ । ३ पा०
प्रगुञ्ज्ञाः प्र० १८ । ४ पा० व्यञ्जनसन्धिः प्र० १४ । ५ पा० विसर्गसन्धिः
प्र० २८ । इति ॥

द्वितीयनाम्निचतुष्टयः । १ पा० शब्दसञ्ज्ञा । २ पा० शब्दसाधनं । ३ पा०
तथा । ४ पा० कारकः । ५ पा० समासः । ६ पा० तद्धितः । इति
षष्ठपादाः ॥

तृतीयवृत्त्याख्याख्याते । १ पा० परस्मैपदानि । २ पा० आत्मनेपदानि । ३ पा०
नामधातुः । ४ पा० यङन्तः । ५ पा० यङ्लुक् । ६ पा० धातुरूपः ।
७ पा० तथा । ८ पा० धातुसन्धिः ॥

ततः ऋषु षट् । १ पा० अनुबन्धादिः । २ पा० कृत्यादिः । ३ पा० ङादिः ।
४ पा० शाणच्चादिः । ५ पा० वज्रन्त्यादिः । ६ पा० क्लादयः ॥

No. 276. कातन्त्र-विस्तर-विवरणं ।

KATANTRA-VISTARA-VIVARANA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia 112. Lines on each page, 20—21. Extent, 4,480 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Inaccurate. Incomplete.

An explanatory gloss on the Kátantra-vistara or exposition of the Kátantra aphorisms of Vardhamána Mis'ra. By Prithivídhara sur-named Mahámahopádhyaýa in the text. Colebrooke has noticed that Vardhamána's work, under the name of Kátantra-vistara, is often quoted in the Kámadhenu of Vopadeva, but no cataloguist has made any mention of Prithivídhara or of his work. Aufrecht (No. 557) mentions of one Prithivídharaśhárýa, a Vedantic writer (*Prooemio auctor scholae Vedan-ticae*), religious anchorite, and founder of a Sanyási sect.

पृथ्वीधरादेकादशाचार्यप्रसादात् कलौ सन्यासिप्रवृत्तिः । No. 557, p. 227.

Beginning. सौभाग्याङ्कुरपञ्चवे सतिनदी सञ्चतिरत्नावले

दुर्गाया त्वनघे (?) द्विपाधिपमुखे कारुण्यवारानिधौ ।

अथ परस्मै सङ्गलानन्तरप्रारम्भप्रज्ञकार्येषु अथशब्द आनन्तर्योक्तकस्य पद्वर्ण
यदाह दुर्गः ॥

End. खडितावशिष्टस्य परिसमाप्तिवाक्यं । दीर्घा न स्यादित्यादि । भट्टिनासम्बद्धौ
द्विप्रथमा द्विवचनादेरन्यस्माङ्गमिति स्युरित्यादि ॥

Colophon. इति श्रीमहासंज्ञोपाध्याय श्रीपृथ्वीधरविरचिते कातन्त्रविस्तरे विवरणे षष्ठः
पादः ॥ ———

Subject. आख्यात-वातिङ्गविचारः । अनवच्छिन्नविषयः । षट् पादाश्च ॥

Nos. 413 and 230 (5.) कारकटीका ।

KĀRAKA TĪKĀ.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 77. Lines on each page, 30—32. Extent, 2,287 ś'lokas. Character, Bengali. Date, ? New. Prose. Generally correct. Complete.

A gloss on Goyīchandra's commentary on the chapter on Cases of the Sankshiptasāra grammar of Kramadīśvara. It is of a later date than Vañśīvadana's and Nyāya-panchanana's expositions of the said commentary. Colebrooke has taken no notice of this with those of others, though it is more esteemed for the logical manner in which it treats the subject than either of the other two. It is much studied in western Bengal by students of this school. Sarva-vidyā-lankāra, like Sarvādhikārī and Nyāyapanchānana, is a mere title of the author, his real name being unknown. He was a descendant of Gayāghara family. The MS. under notice contains only the fifth chapter of the author's whole gloss on Goyīchandra.

Beginning. विहिततद्धितादपि नास्ति कर्त्तृदिस्त्रुविधानपूर्वकं प्रथमादिविभक्तिविधानार्थं तद्धितपदादन्तरं कारकपदसारमभ्यासः ॥

कारकेषु मुख्यत्वात् कर्त्तृलक्षणं प्रथममभिधातुं क्रिया मुख्यप्रयोजककर्त्तेति ॥

End. एवञ्च हतौ क्वचित् भावकर्म्मणोरात्मने इति पाठो लिपिकरप्रमादादेव, भावकर्म्मणोरिति पाणिनिस्त्रुचे आत्मने इत्याद्याभावात् अनुदात्तङित आत्मनेपदमित्यस्मादेवानुवृत्तेः ।

Colophon. इति गयघङ्कुलोद्भवसर्वविद्यालङ्कारभट्टाचार्यविरचितायां पञ्चमकारकपादः समाप्तः ॥

Subject. गोथीचन्द्रकृतसंक्षिप्तसारव्याकरणस्य कारकपादटीकायाः व्याख्यानं ॥

Contents. आदौ मूलानुयायिनी षट्कारकव्याख्या । ततः सङ्ज्ञावचनानि । ततः कारकापवादः । ततः सविशेषनिर्घण्डो नात्र विद्यते । तत्तु जौमुरे तथा गोथीचन्द्रे • द्रष्टव्यं ॥

No. 415. कविकल्पद्रुमटीका वा धातुदीपिका ॥

KAVI-KALPA-DRUMA-TĪKĀ *alias*—DHĀTU-DĪPIKĀ.

Country-made yellow paper, 4to. Folia, 138. Lines on a page, 24—25. Extent, 816 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

A commentary on the Kavi-kalpa-druma, a metrical summary of dhātus or roots by Vopadeva, and on the Kāvya-kāma-dhenu, a scholium by the same author explaining his own list of verbs. By Durgādāsa. This author also wrote the Subodhinī, a commentary on Vopadeva's well-known grammar the Mugdhabodha, and on its commentary by himself. Vopadeva's list of roots has been got up on quite a different plan from those of the ancients, and inasmuch as it gives in verse the names of the roots in alphabetical order, both final and initial, it is held to be much more convenient, and has superseded all preceding ones of the kind. The text of Vopadeva gives the dhātu, lidhu or nāma-dhātu and sautra roots, *i. e.* all verbal, nominal and denominative themes with their generally received significations. The scholium illustrates their principal forms by short examples, and the present commentary affords full explanations of the *anubandhas*, *vikarāṇas* and other particulars relating to their conjugations, and formation of participial and verbal nouns. Vopadeva has used new *anubandhas* or characteristic signs of his own, though his work is professedly founded upon the principles of ancient grammarians whom he designates, the *aṣṭādhis'ābdikas*—*philologum princeps octo*—or the eight principal etymologists, *viz.*, Indru, Chandra, Kās'akritsna, Apisāli, Śākaṭāyana, Pāṇini, Amara and Jainendra. The last is either the same with Jinendra *alias* Jinendra-bodhi, author of the Nyāsa or Kāsikāvritti-panjikā, or with Jayanta (his son), author of the Tattva-chandra commentary.

The authorities quoted in the Kāma-dhenu commentary of Vopadeva are, Pāṇini, Kātyāyana, Patanjali, Bhartrihari, Durga Siṃha,

Trilochanadās'a, Kātantra-panjikā, Vardhamāna Mīśra, Kātantravistara, Hemasūri, Haima-vyākaraṇa, Abhinava-s'ākaṭāyana, Śabdānūsāsana, Jinendra-nyāsa, Vāmana-kās'ikā, Bhojadeva, Sarasvatī-kaṇṭhābharāṇa, Vyāghra-pāda, vārtika, Kusala, Panjika-pradīpa and Sarvavarman's Kātantra-sūtra. The Dhātu-dipikā of Durgā-dāsa cites a great many grammarians under different schools,—I, Rāmānanda, Kās'is'vara and Rāma Tarkavāgīś'a, all scholiasts of Vopadeva; II, Śrīpati Datta the author of the Paṇis'isṭa, and Durga Sīṅha of the Kātantra school; III, Kramadīśvara, Jaumuras, and Goyīchandra of the school of Sankshiptasāra; IV, the Prāchya school (Supadma &c.); V, Chandra, Bhaṭṭi, Udbhata, Rūpa Gośvamī, Vidyā-nivāsa, a commentator on the Mugdhabodha, Bhaṭṭa-malla, Govinda Bhaṭṭa, Chaturbhūja, Gada Sīṅha, Govardhana and Saraṇa. Durgādāsa Vidyāvāgīś'a, the famous scholiast of Vopadeva's grammatical works, and, chief advocate of the Mugdhabodha system or Gauḍiya School of Sanskrit philology, was a Vaidya by caste, and flourished in Gauḍa, in the reign of Shah Jahān A. D. 1615. Weber, in his notice of No. 535 of his Catalogue, says: "*Durgādāsa Ambashṭha, arzt in Gauda, unter der regierung Schah Jehangiri 1605-1627. Vater des Mathurānātharāya und des Īva-narayana dāsa.*" And Aufrecht has, under Nos. 395 and 396 of his Catalogue, "*Durgādāsa, cujus commentarius haud uno nomine utilis est, seculo septimo decimo medio vixit, cum Dhātudīpikām quo libro Vopadevae Kalpadrumam commentatus est, anno 1659 eum composuisse alibi repererim.*"

The text of Vopadeva is much studied in Bengal, there is hardly any Pandit here, who has not got the whole of it by heart, along with the Amara Kosha Vocabulary. The text has been more than once published in Calcutta. The numbers of roots alphabetically arranged by their final letters are as follows :—

Those ending in A, 132; in Ā, 24; in I, 21; in Ī, 25; in U, 33; in Ū, 13; in RI, 21; in RĪ, 16; in E, 6; in AI, 25; 05 in K, 59; in KH, 21; in G, 27; in GH, 20; in CH, 50; in CH'H, 19; in J, 72; in JH, 3; in Ṭ, 71; in ṬH, 23; in Ḍ, 76; in ḌH, 1; in Ṇ, 50; in Ṭ, 31; in ṬH, 28; in Ḍ, 79; in ḌH, 37; in Ṇ, 28; in P, 64; in PH, 15; in B, 45; in BH, 39; in M, 33; in Y, 31; in R, 42; in L, 93; in V, 68; in S, 39; in SH, 116; in Ś, 65; in H, 50, sātra 42;—total 1,754 or 1,758, exclusive of the nominal (lidhu) roots.

Kavi-kalpa-druma tīkā.

वोपदेवीय-कविकल्पद्रुमस्य कामधेनुटीकायाश्च टीका ॥

Beginning of the Kavi-kalpa-druma (कविकल्पद्रुमः)

शब्दाकरकरपासमर्थमण्डलमण्डनं ।
 ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्यं तमुपास्महे ॥
 इन्द्रचन्द्रः काशस्तत्रापिशलिः शकटायनः ।
 पाणिन्यमरजैनेन्द्रा जयन्तष्टाधिशब्दिकाः ॥
 मतानि तेषामालोक्य सर्वसाधारणस्कृतः ।
 धातुपाठः खदाद्याद्यक्रममादन्नादिसंक्रमः ॥
 कविकल्पद्रुमो नाम पदैर्निष्पाद्यतेऽत्र च ।
 धातवः पठिताः पाठ-सूत्रलोकागमस्थिताः ॥

End.

विद्वज्जनेशशिष्येण भिषक्केशवसूनुना ।
 तेने वेदपदस्थेन वोपदेवद्विजेन यः ॥
 स्वर्गे गीर्वाणनार्यः सुरपतिमभिनः शब्दिकानां वरेण ।
 पाताले नागराजं भुजगयुवतयो यस्य गायन्ति कीर्तिं ।
 यस्तीर्णः शब्दपाद्येन निधिमखिलमिमं गोप्यदं वा सुरादौ ।
 शिष्योऽकार्षीद्विनेशः कविकुलतिलकः केशविर्वापदेवः ॥

Colophon.

इति स्वीतसप्तदशशत्या षडेकोनषष्ठया ।
 धातुस्तन्मैर्बुधाः सेयः कविकल्पद्रुमः फलं ॥

Subject.

अकारादिहकारान्तधातूनां पद्येन सङ्ग्राह्यविवरणञ्च ॥

Beginning of the Kāma-dhenu-tīkā.

येन त्रियद्विकरणैराख्यातधातुलोचनैः ।
 प्रकाशैः सम्यकाख्येन क्रियासं नैमि गोपतिं ॥
 कविकल्पद्रुमं धातुपाठं विवरितुं मया ।
 धातुवृत्तिः काव्यकामधेनुर्नामाभिधीयते ॥

End.

सर्वव्याकरणाचार्यानां नाम्ना लिखितं द्वाविंश (२०) ॥

Colophon.

Subject. कविकल्पद्रुमार्थविवरणं ॥

३५ । वाक्ताः ४५ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः ४९ ।
 वाक्ताः ८२ । वाक्ताः ८८ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः २९ । वाक्ताः
 ५५ । वाक्ताः ४९ ॥ —————

No. 327 B. गणपाठः ॥

GAṆA-PĀṬHA.

Substance, country-made yellow paper, 8vo. Folia, 16. Lines on each page, 28. Extent, 704 ślokaś. Character, Nāgari. Date, ? Appearance, new. Prose. Incorrect. Incomplete.

This work is not a list of verbal roots as the name would imply, but a Śabdagaṇa, or classification of irregular or exceptional nouns, pronouns and adnouns, which deviate from the general rules of grammar in orthography and etymology, and take particular forms, mutations, suffixes and terminations in the formation of their derivative, compound, feminine and indeclinable nouns. The work is an imitation of the *Gaṇa-pāṭha* of Pāṇini, which has been arranged alphabetically by Bohtlink at the end of the 2nd volume of his edition of that grammarian. Goldstücker would have the gaṇas to be of higher antiquity than the age of Pāṇini, since they are referred to, and made use of, by Pāṇini himself. These gaṇas or classified lists are very useful for the convenient treatment of large numbers of words in short aphorisms. Almost every grammar has its own special lists different from others. Goldstücker says in his Pāṇini, p. 179: 'Several of the gaṇas, also increased, as the case may be, differ from the gaṇas of Pāṇini in so far as the heading word of the one occurs in the middle of the other and vice versâ.' Again: 'There is not a single gaṇa in the Gaṇaratna-mahodadhī of Vardhamāna (the author of Kātantra-vistara) that does not differ from Pāṇini, Katyāyana, Kāśikā, etc., for he being of a later date, must have made his own additions to former lists.' And so of Vopadeva and other modern grammarians. Nothing else is known about the anonymous compiler of the work under notice, than that of his having been a worshipper or disciple of

Viṭṭhala, whom he salutes in the exordium. According to some the words means Ganesa, while others suppose it to signify a god adored in the Dekkain. Aufrecht has noticed a grammarian of that name in his preface to Ujjala Datta, whom he calls Viṭṭhalāchārya; and some others with different titles; thus—“*Viṭṭhala, Nrisinhae filius, Rāma Chandrae nepos, auctor Prasāda commentarii.*” “*Idem commentarium ad Vaishnava-siddhanta-dipikā librum composuit. Viṭṭhala dikshita Yyūvasārmanis filius anno 1619. Viṭṭhala bhaṭṭa, Raghunātha bhaṭṭae Scribae pater.*” Colebrooke, in his list of the grammarians under Pāpini's School, has noticed Viṭṭhalāchārya, author of Prasāda, a commentary on the Prakriya-kaumudī of Rāma-chāndrāchārya.

Beginning. श्रीमन् विदुषं नला गुह्यपि प्रयत्नतः ।

सङ्गृह्यते गणः प्रतिपदिकानां यथामति ॥

सर्वादिगणः । सर्वविशेषाभयोभलडतराण्यतरेतरादिः ॥

End. खण्डितावशिष्टत्वात् परिसमाप्तिवाक्यभावाः । अवच्छेदस्तु । दक्षिणतारावरदौ दूयदुनामशेषौ । इत्यादिः ॥

Subject. सर्वोद्यवधिकोटरादिपर्यन्तं शब्दगणसङ्गुानमद्विवरणश्च ।

Contents. सर्वादिः, खराद्ययथं, सनादिः, व्याघ्रादिः, भ्राकपार्थिवादिः । अवणादिः, यजकादिः, राजदण्डादिः, प० १ । आहिताग्रादिः, कडारादिः, दधिपय-आदयः, प० १ । कितवादिः, उपकादिः, भ्रशादिः, नन्यादिः, पाञ्चादिः, पादमर्द्दादिः, प० ४ ॥ अजादिः, सखादिः, सपत्न्यादिः, ५ । नङ्गादिः, शिवादिश्च, प० ६ । शुभादिः, तिकादिः, खण्डिकादिः, पाशादिः, भौरि-क्कादिः, प० ७ । कन्यादिः, क्रमादिः, वसन्तादिः, ज्ञादिः, प० ८ ॥—काशादिः, ढणादिः, तुसारादिः, वेलादिः, कर्णादिः, प्रगदादिः । कुमुदादिः, चरणादिः, प० ९ । मध्वादिः, मलयादिः, कास्यादिः, अश्वनादिः, गच्छादिः, परिमुखादिः, १० । खलादिः, अध्यात्मादिः, ऋगयणादिः, पिङ्गादिः, सेन-कादिः, खण्डिकादिः, रजतादिः, लतादिः, चरीतक्षादिः, उत्तुकादिः, मन्त्रादिः, अजयतादिः, पुगादिः, केशरादिः, पूपादिः, अपूपपादिः, ११ । व्युषादिः, पृष्ठादिः, ताराकादिः, १२ । पिष्ठादिः, भाष्ठादिः, भरदादिः, यावास्यादिः, विनयादिः, १३ । प्रजादिः, द्विदण्डादिः, कार्त्तिकौजपादिः, दासीभारादिः, चिहनादिः, वनस्यात्यादिः, गुणादिः १५ । निषेदकादिः, अर्थादिः, प्रियादिः, कोटरादिः १६ ॥ शेषाभावाः ॥

No. 673 D. चिदस्थिमाला ।

CHIDASTHI-MĀLA.

Country paper, 12×5 inches. Folia, 32. Lines on each page, 8-10. Extent, 512 s'lokas. Character, Nāgarī. Date, ? Prose. Appearance, old. Correct. Incomplete.

A commentary on the Laghu-s'abdendu-s'ekhara, an abridged gloss of Nāges'a *alias* Nāgoji Bhaṭṭa, on his own commentary of S'abdendu-s'ekhara, on the Siddhānta-kaumudī of Bhaṭṭojī Dikshita. By Vaidyanātha Pāyagunda, surnamed Bālam-bhaṭṭa. Aufrecht's MS. writes the name of the work Sadasthi-mālā.

Vaidyanātha has, besides this, written annotations to every commentary of Nāges'a, such as the Paribhāshendu-kāśikā, the Paribhāshendu S'ekhara ṭikā of Nāges'a, the Kalā, a commentary on the Laghu-vyākaraṇa-siddhānta-mānjushā of Nāgoji on syntax and the philosophy of grammatical structure. He is also the author of Prabhā, a commentary on the S'abda-kaustubha of Bhaṭṭojī, consisting of scholia on Pāṇini, and likewise of Laghu-bhushaṇa-kānti, a commentary on the Vyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra, which is an abridgement of the Vyākaraṇa-bhushaṇa of Konda Bhaṭṭa by Hariballabha, on the syntactical and philosophical structures of the Sanskrit language. Aufrecht notices, under No. 366, *duo fragmenta commentarii ad Laghu Sabdendu Sekharam a Vaidya Nātha Pāyagunda scripti, et Sadasthi mālā appellate, continenter.* The authorities cited in this work are Mahes'vara-Bhāshya, Sikshā-vārtika, Vyākaraṇa-siddhānta-manjushā, Siddhanta Prakāśikā, &c.

The MS. under notice contains a portion of the commentary on the chapter of *Saṅgīhās* only, and is wrongly entered in the old Catalogue as the Laghu-s'abdendu-s'ekhara by Vaidyanātha Pāyagunda.

Beginning. निराधारं निखिलजगतां पारमर्त्ये-

भवेत्य प्रकारं विमलसुखलक्षणाः सुवचिरं ।

चिरं वारंवारं मनसि गुह्यगोत्राणक्षपया
 परं वन्दे वन्दे चरिचरमहं श्रीकरवरं ॥
 मत्वा गुह्यं वैद्यनाथः पायगुण्डाख्यको वृत्तिं ।
 चिदस्थिमालान्ननुते लघुशब्देन्दुशेखरे ॥
 ग्रन्थसमाप्तादिप्रतिबन्धकदुरितशमनाय समुचितखेष्टदेवतामत्यात्मकं मङ्गलाच-
 रणशिक्षाभिलाषैर्व्याख्यातृणामनुसङ्गतमङ्गलाय च निबन्धानि । * पातञ्जलेति ।
 तत्त्वस्य चरकादिसाधारणादाह महेति वैयधिकरणान्वयाभावाय महत्त्वं वि-
 शेषणमिति कश्चित् स्वरूपकीर्तनपरमित्यादिकं ॥

End. आदिना प्रत्यक्षमाख्यानमुपदेशः । उद्देशश्च प्रातिपदिकानां नोपदेश इत्यादि-
 परिग्रहं शाले इति धालादावित्यर्थः । तत्त्वतेति ॥

अनुनासिकलानुनासिकत्वविवेकेत्यर्थः । अनुनासिकत्वेत्यर्थो वा । एवमप्येऽपि
 प्रतिज्ञाशब्दे आतथोपसर्ग इति कर्माण्ड । अत एव तेन, समानाधिकरणवज्र-
 ग्रीहिभवाधिकरणसदेतत् स्फुटयति प्रतिज्ञेति । अतदेव अ अ स्फुटयत इति
 वत्प्रयोगः । यत्तु दण्डीपाणिनीयाच्च ॥

Colophon. खण्डितावशेषत्वात् ग्रन्थसमाप्तिवाक्याभावः ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतसञ्ज्ञाप्रकरणस्यैकदेशस्य सूत्रार्थविवृतिः ॥

* Beginning of the Laghu-sabdendu-sekhara text of Nagesa noticed
 under No. 716 of N. S. MSS. p. 132 and in No. 1429 of this Catalogue.

पातञ्जले मत्वाभाष्ये छतभूरिपरित्रमः ।
 शिवभट्टसुतो धीमान् सीतादेव्यास्तु गर्भजः ॥
 याचकानां कल्पतरोररिकचञ्जनाग्रनात् ।
 शृङ्गवेरपुराधीशात् रामतो लब्धजीविकः ॥
 मत्वा फणीशं नागेशस्तनुतेऽर्थप्रकाशकं ।
 मनोरमोमार्गदेहं लघुशब्देन्दुशेखरं ॥

Subject. तत्र पूर्वार्द्धे खादिसन्धिः । चलन्ताः मपुंसकलिङ्गाः । विभक्त्यर्थः । समासाश्च-
 विधयः । परार्द्धे यथा । आदयः । तिङ्कानां सम्पूर्णं । छदन्तं । खरविधिः ॥

No. 673a. तच्चबोधिनी ।

TATTVA-BODHINĪ.

Substance, country paper, 13 × 6 inches. Folia, 223. Lines on each page, 16 to 24. Slokas ? Character, Bengali. Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete.

This is one of the three great commentaries on the S'iddhānta-Kaumudī of Bhaṭṭoji Dikshita; the first being the Manoramā or Praudhamanoramā, by the same author, containing notes on his own work; the second, the present work, by Jñānendra Sarasvatī; and the third, the S'abdendu-s'ekhara by Nāges'a or Nāgoji-bhaṭṭa, with his (*Laghu*) abridgement of the same. Extracts from all these three commentaries are given in Paṇḍita Tarānātha's edition of the S'iddhānta-Kaumudī, with many annotations of his own. The subjects of the work naturally correspond with those of the S'iddhānta-Kaumudī, and they have been fully detailed by Aufrecht under Nos. 360 to 363. The MS. under notice is divided into two parts, and contains the ordinary subjects of every Sanskrit Grammar from its *Saṅjñā* terminology to the *Kridanta* or verbal nouns, and fully bears out the description given of it by Aufrecht No. 360: "*Prima pars commentarii Tatva-bodhini, (veritatis magistra) appellati, quem Jnanendra-Sarasvati Vānanendra-Sraminis discipulus, ad illustrandum Siddhānta-Kaumudim grammaticum composuit.*" It is sometimes blamed for plagiarism and a servile imitation of the first commentary of the author; thus Aufrecht No. 361: "*Liber doctus quidam, sed ob nimiam verborositatem molestus, et maximam partem e Bhaṭṭojis Praudhamanoramā haustus est.*"

The first part of the MS. under notice begins with terminology (*Saṅjñā*), and ends with compound nouns (*Samāsa*); the second part commences with Participial and Verbal nouns, but the MS. No. 363 examined by Aufrecht, begins with the verbs, as he says: "*Secunda Tatvabodhinis pars continentur, qua conjugatio verborum tractatur.*"

Beginning मला विश्वेश्वरं शास्त्रं कृत्वा च गुरुवन्दनं ।

of Part I. सिद्धान्तकौमुदीयाख्या क्रियते तच्चबोधिनी ॥

End of ditto. कल्लं लेकशेषवशात् । इति समाप्तपादः ॥

सिद्धान्तकौमुदीयाख्या या कृता तत्त्वबोधिनी ।

समाप्तं तच्च पूर्वार्धे तेन तुल्यतु शङ्करः ॥

Beginning समस्तजगतामीशै जगदानन्दकारकौ ।

of Part II. जगन्नीजनकौ बन्धे पार्श्वतीपरमेष्ठरौ ॥

छदतिङित्यादिछदन्ताध्यायारम्भः क्रियते ॥

Ditto of Au- अज्ञाननाशने दत्तं दीक्षितं भक्तवचने ।

frecht's MS. वटमूलोत्पत्त्यं न्यत्वं दक्षिणामूर्तिमाश्रये ॥

End of ditto. प्रत्यासमापकसमाप्तिवाक्यं । शृष्टेर्ना भूलेत्यर्थ इति । इत्यन्वक् शब्देनामुकुलो

वेति न स्पृश्यते । तस्य देशविशेषमात्रे पर्यवसानादित्यादिः ॥

Colophon of इति परमहंसपरिब्राजकाचार्य-वामनेन्द्रखामिचरणारविन्दसेवक-ज्ञानेन्द्रसर-

Part I. खतीकृतौ सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां तत्त्वबोधिनीयाख्यायां पूर्वार्धे समाप्तं ॥

Substance. सिद्धान्तकौमुदीधृत-सञ्ज्ञा-सन्धि-सुबन्त-स्त्रीत्य-कारक-समास-तद्धित-तिङन्त-

छदन्ताध्यायानामर्थविवरणं ॥

Contents of पूर्वार्धेनिर्घण्टो यथा ।—१ सञ्ज्ञाप्रकरणं, प० १ ।—२ परिभाषाप्रकरणं, प०

Part I. १-६ ।—३ खरसन्धिः ६-१२ ।—४ हलसन्धिः १२ । १२ ।—५ विसर्गसन्धिः

१२ । १४ ।—६ खादिसन्धिः १४ ।—७ सुङतत्त्वं । तत्राजन्तपुंलिङ्गाः १६ ।

अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । ततो हलन्ताः पुंलिङ्गाः । हलन्ताः

स्त्रीलिङ्गाः । हलन्ताः नपुंसकलिङ्गाः । ततोऽप्ययानि । स्त्रीप्रत्ययाः । कारक-

प्रक्रिया । ततः समासप्रक्रिया यथा । अथयीभावः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वः ।

एकशेषः । सर्वसमासशेषः । समासान्ताः ॥ अलुक्समासः । सर्वसमासाश्रया-

विधयः । इति समासः । तद्धिताध्यायाभावः ॥

Contents of उत्तरार्धे यथा । तिङतत्त्वं । लकारार्थाः । भ्वादिगणः । अदादिः । जुहो-

Part II. त्यादिः । दिवादिः । खादिः । तुदादिः । वधादिः । क्रपादिः । चुरादिः ।

ततोऽल्लसन्नन्ताः । ततः कर्मणिवाच्यप्रयोगाः । ततो यङन्ताः । यङ्लुग-

रूपाणि च । ततो नामधातुप्रकरणं । ततः कण्ठादिः । ततो भावकर्म । ततः

कर्मकर्तृप्रकरणं । ततः छत्तत्वबोधस्तत्र, छत्यप्रक्रिया । छत्प्रक्रिया । ततोऽप्या-

न्तरेऽप्यदिषु पञ्च पादाः ॥

Wanting प्रत्यान्तरे तद्धिताध्यायो यथा । अपत्याधिकारः । चातुरर्थिकाः । शैषिकाः ।

Taddhita. प्राग्दीव्यतीयाः । ठकोऽवधिः । ह्यतोऽपूर्वोऽवधिः । आर्हीयाणां । ठगादीनां ।

कालाधिकारः । ठआधिकारः । नञञ्जकारधिकारः । मलर्थीयाः । प्राग्दीव्यी-

यानां । तद्धितप्रक्रिया । द्विषत्प्रक्रिया ॥

No. 440a. दीपव्याकरणं ।

DĪPA VYĀKARANA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages, 24 Lines on each page, 22—23. Extent, 288 ślokaś. Character, Nāgarī. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This is one of the several elementary grammars which are independent of the symbolical and intricate terminology of the different schools. It contains but a few short rules by way of a *praxis* in a compendious and easy form, adapted to the capacities of juvenile students. By Chidrúpās'rama, surnamed Paramahaṁsa-parivrājaka, a religious mendicant. No information of this author is given by Colebrooke, Aufrecht, or Weber. Its contents are Terminology, Permutations of letters, Declensions of nouns, Feminine terminations, Cases, Compound words, Derivative nouns, Verbs, Conjugations, Derivative verbs and their different moods, Nominal roots, and verbal nouns.

Beginning . श्रीशं नत्वा कुर्वन् दीपं शब्दागारोऽयं चिद्रूपः ।

पूर्वोक्त्यन्तं यावद्बोधं ये(?)पकुर्याद्बालबोधं ॥

तत्रादौ सञ्च । अइउण् इत्यादयः ॥

End. तव्यादयो विध्यर्हयोः । होतव्यः, चव्यः प्रत्ययान्तादपीति ॥

Colophon. श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकश्रीश्विद्रूपपात्रमविरचितं दीपव्याकरणं समाप्तं ॥

Subjects. सञ्ज्ञासन्धिशब्दस्त्रीत्यकारकसमासतिङन्तछन्दानां विवरणं ।

Contents. सञ्ज्ञा ४० । अच्सन्धिः २ । विसर्गसन्धिः २ । विभक्तयः २ ।

अजन्तपुंल्लि ४ । अजन्तस्त्रीविः ५ । हसन्तपुंल्लिस्त्रीविः ६ । स्त्रीत्यं ७ । कारकं ८ ।

समासः ९ । तद्धितः ११ । आख्यातं १२ । भादयः १२ । १३ । अदादिः १५ ।

अन्ये गणाः १६—२० । णन्त-समन्त-यङन्त-यङ्लगन्ताः २१ । नामधातवः २२ ।

छन्दानाः २४ ॥ इति शेषः ॥

No. 441. (1) **द्रुतबोधव्याकरणं ।**

DRUTA-BODHA-VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 98. Lines 24—25 on a page. Extent, 2400 ślokas. Character, Bengálí. Date, ? Appearance, new. Verse. Correct. Complete.

This is a metrical Sanskrit grammar according to the Mugdhabodha School of Vopadeva. By Bharata Sena, Malla or Mallika, son of Gaurāṅga Mallika of the Vaidya (medical) caste. It was compiled, under the patronage of Kalyānānanda, son of Gajamalla, and grandson of Trailokya-chandra, who claims to be a rájá of the Solar race. Bharata Malla's name stands pre-eminent among the exegesists of Bengal, both on account of the number of his works and their popularity. His commentary on the Amara-kosha has superseded those of Rāya-mukūṭa, Kshira Svami and others in the schools (*Chatuṣpātis*) of Bengal. His commentaries on the standard *kāryas* have superseded those of Mallinātha in this province, on account of their referring to the rules of Vopadeva which are best known in the Gauṛiya Schools, and for which reason they are denominated the Mugdhabodhinī śika's, in contradistinction to those of the Pāṇiniya-śikā's of Mallinātha. Bharata is familiarly known to every Sanskrit student, and all his works are largely studied, or referred to, in this part of the country, except his grammar, which, as Colebrooke says 'is not much in use.' The work under notice is founded on the plan of the Mugdhabodha, but it is larger, owing to its being in verse. It has a commentary by the same author, who, not being content with facilitating the acquisition of grammatical knowledge in Sanskrit by means of easy verses, wrote an abridgement of it called the Prasiddha-pada-bodha, which is one of the most compendious grammars that we have in the language. This last was once published in Calcutta, but the edition is out of print now.

Beginning. प्रथम्य पार्श्वतीमाशं सर्वसिद्धिप्रदायकं ।

द्रुतबोधं व्याकरणं भरतेन विरच्यते ॥

अकारादीनि वर्णानि स्वयमुक्तानि वेषसा ।

प्रसङ्गान्तेन विज्ञेया अकारादि चतुर्दश ॥

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ ऌ ॡ ए ऐ ओ औ । इत्यादिः ॥

End. गुणी निर्गुणवत् कापि निर्गुणो गुणवत् क्वचित् ।
 नियमस्य क्वचिद् भङ्गे विधेः कापि विपर्ययः ॥
 क्वचित् कस्यापि लोपः स्यादुत्पत्तिः कापि कस्यचित् ।
 क्वचित् कस्यापि द्रव्यत्वं क्वचित् कस्यापि दीर्घता ॥
 क्वचित् स्थानच्युता वर्णाक्षरं भावान्तरं क्वचित् ।
 इत्येवमादि वैचित्र्यं शास्त्रसंसार इत्यने ॥

Colophon. चरित्र-खानकुलेष्टुवैद्यो गौराङ्गमङ्गिकः ख्यातः ।
 तस्य तनुद्भव एतच्चक्रो भरतो नृपाज्ञातः ॥
 इत्यम्बुगौराङ्गमङ्गिकाग्रजोभरतसेनविरचितं द्रुतबोधं व्याकरणं समाप्तं ।

Memorial verses on the author's patron Kālyana Malla.

पद्मवन्धुकुलाभिधिशीतांशुर्लोकविद्युतः ।
 चैलौक्यचन्द्र इत्यासीत् कर्पूर ऋलिजेश्वरः ॥
 तत्पुत्रोऽस्ति पराभूतवैरक्षीमण्डलस्पृहः ।
 सञ्चलक्ष्मणमुत्तो गजमल्लमहायशः ॥
 तस्य कल्याणमल्लोऽस्ति, नन्दनो बुद्धिसागरः ।
 तेनेयं द्रुतबोधस्य टीका क्रियते बोधिनी ॥

Subjects. सञ्ज्ञा सन्धिः षलणत्वं सुवन्तलीत्यकारकाः ।
 समासतद्धिततिङन्तानां छदन्तानाञ्च वर्णनं ।

Contents. सञ्ज्ञापादः ४० १ । स्वरसन्धिपादः २ । षलसन्धिः २ । विसर्गसन्धिः ४० १ ।
 सन्धिनिषेधः ७ । षलप्रकरणं ८ । णत्वं ९ । शब्दसञ्ज्ञा १० । अजन्तपुं ११ ।
 अजन्तस्त्री १५ । अजन्तनपुं १६ । सुधन्तपुं १७ । सुधन्तस्त्री १२ । सुधन्त-
 नपुं २१ । अय्यप्रक० । इति सुवन्तपादः ॥ स्त्रीत्वं २४ । कारक० २४ ।
 इति ॥ समासपादः २५ । तद्धितपादः ४२ । धातुसञ्ज्ञादिप्रकरणं । आदिः
 ४९ । अदादिः ५७ । क्तादिः ६० । दिवादिः ६१ । स्वादिः ६१ । तुदादिः
 ६२ । तनादिः ६४ । क्रादिः ६६ । चुरादिः ६४ । णन्तः ६४ । सप्रत्ययः ६६ ।
 यङन्तः ६७ । नामधातुः ६९ । परस्मैपदीयाः ७२ । आत्मनेपदीयाः ७४ ।
 भावकर्म ७७ । विभक्तिपादः ७७ । छदन्तपादः ८० । ज्ञादिः ८० । लादिः
 ८५ । प्रकीर्णपादः ८८ ॥ इति ॥

No. 441. (2) द्रुतबोधिनी ।

DRUTA-BODHINI.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Pages 347. Lines 25 to 26 on each page. Extent, 7981 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A commentary on the last described work by the author himself, with full explanations and exemplifications of his text, and a great many additional rules, notes, and observations, which have swollen its bulk more than that of any ordinary grammar in the language. It is illustrated by many concordant passages and citations of texts and authorities from various grammars, both ancient and modern, among which those from the Kātantra-pariśiṣṭa of Śrīpati Datta, the Supadma of Padmanātha Datta, and the Sankshipta-sāra, are the most numerous, partly because these correspond more closely with the Mugdhabodha, which forms the basis of this author's work, than any of the ancient ones, and partly on account of their prevalence in Bengal. There are occasional references made in this work to ancient authorities, such as the Bhāṣyakāra, Vārtika, &c. The gaṇas of nouns and verbs which are given here in full, are derived, like those of Durgā-dāsa in his commentary on the Mugdhabodha, from Pāṇini and the Siddhānta-kaumudī, with slight variations adapted to this grammar. Colebrooke has noticed the commentary with the text of Bharata-Malla as not much in use. Its subjects and divisions are the same with those of the text noticed above.

Beginning. प्रणम्य शम्भुं भरतेन बालान् ददानि विज्ञापयितुं कियन्ति ।

स्वयं कृतस्य द्रुतबोधनाम्ने वितन्यते व्याकरणस्य टीका ॥

प्रणम्य पार्श्वतीनायं सर्वसिद्धिप्रदायकमित्यादेष्टीका । यथा ।

भरतेन पार्श्वतीनायं प्रणम्य द्रुतबोधं व्याकरणं क्रियते ॥

End. भावे सुगमं । केलिमः । आदौ कर्म पश्चात् कर्तृ कर्म कर्मा । तस्मिन् धातोः
केलिमः स्यात् । इति कृत्यपादः । समाप्तः ।

Colophon. इति सद्द्वैत्यचरितरसेनवंशसम्भव-गौराङ्गमञ्जिकात्मज-मन्मथोपाध्यायवीरभट्ट-
सेनकृतयां द्रुतबोधटीकायां कृत्यविवरणं समाप्तं ॥

Subject. ग्रन्थकर्तुः स्वकृतसंस्कृतद्रुतबोधाख्याकरणस्याद्योपान्ता टीका ॥

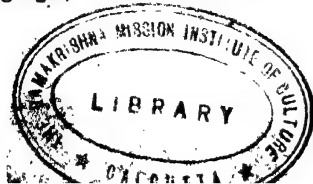
Contents. सञ्ज्ञापादः ४० १ । खरसन्धिः ८ । हलसन्धिः १६ । विसर्गसन्धिः १८ । सन्धि-
निषेधः २२ । यलविधिः २५ । णलविधिः २६ । शब्दसञ्ज्ञा ४४ । अजन्तपुं-
लिङ्गः ४८ । अजन्तस्त्री ५८ । अजन्तस्त्रीव ६२ । असन्तपुं ६४ । असन्त-
स्त्री ७१ । असन्तनपुं ८४ । अय्यपादः ८५ । स्त्रीत्यं ८५ । कारकः १०८ ।
समासः १६४ । तद्धितः १६७ । धातुसञ्ज्ञा १७४ । आदिगणः १७५ । अदादिः
१८८ । ऋादिः २१७ । दिवादिः २१२ । स्वादिः २१४ । तुदादिः २१५ ।
वधादिः २१७ । तनादिः २१८ । ऋादिः २१८ । चुरादिः २१९ । अत्रा-
२२० । सन्नन्तः २२४ । यङन्तः २२७ । लिङ्गधातुः २३० । परस्मैपादः २३८ ।
आत्मनेपदीयाः २४० । कर्मभावयोः २५० । कालाः विभक्तयश्च २५१ ।
छन्दपादः २५५ । निष्ठादिपादः २५६ । ळणादिपादः २६० । श्रवादिः
२६७ । छत्यं ३०० ॥

No. 388. धातुपाठः ।

DHATU-PATHA.

Substance, country paper, 8vo. Folia, 183. Lines, 4—9 on a page.
Slokas? Character, Deva-nāgrī. Date, Samvat 1858. Appearance, New.
Prose. Correct. Complete.

This is the first and most ancient work on Sanskrit roots, and forms the basis of all other works on the classification and signification of the roots in the language. It is generally attributed to Pāṇini, the great grammarian. (See Max Müller's *Ancient Sanskrit Literature* and Goldstucker's *Pāṇini*.) Colebrooke, in his notice of the *Dhātupāṭha*, says, "It contains the roots and the themes systematically arranged with their indicatory letters and interpretations." These roots are invariably monosyllabic (*ekāksharī*), i. e. formed of the simplest elements into which all polysyllabic as well as polysynthetic words can possibly be reduced. The father of Comparative Grammar says in the Preface to his *Sanskrit Glossary*, p. 2 : ' *Continentur hoc libro omnes lingue Sanskritae radices et vocabula usitatissima cum verbis Graecis, Latinis, Germanicis, Lithuanicis, Slavicis, Celticis comparata.*' The Sanskrit roots are composed of from one to five letters, of which the monoliteral and biliteral roots are the most numerous. They are simpler than the simplest triliteral roots of the Semitic languages, which in fact amount to trisyllabic ones with

their vowel points. The triliteral, quadriliteral, and quinquiliteral roots of the Sanskrit being for the most part monosyllabic, are likewise simpler than those of the Arabic which are purely polysyllabic, their component letters being affected by some moving vowel. The few polysyllabic roots that occur in the Dhātupāṭha are either nominal roots (*nāma-dhatus*), in which the Arabic also abounds, or duplicated themes (*dviruktas*), agreeing with the increased or augmented triliterals of the Arabic grammar; as Bopp has said (p. 61): "*Multae quae a grammaticis inter radices receptae sunt formae non verae sunt radices, sed verborum denominativorum themata, ut कुमार, कव, मत्त, खान, &c., non nullae syllabam reduplicativam continent, ut जह, जाह, दरिद्रा, &c., quod ortum est e वस् य गर (-εγερω), and द्र.*" The indicatory and incremental letters (*anubandhas and vikaraṇas*.) which are added, and sometimes prefixed, to the roots, are characteristic of the various properties of their conjugations and participial forms, and have been invariably retained by all grammarians, from Pāṇini to Vopadeva, the latter only making a few additions. So Carey, in the Appendix to his Sanskrit Grammar, says of them: "Certain letters, not belonging to the Sanskrit roots, are joined to them to point out some peculiarities in the conjugation. These letters, called anubandha, are prefixed to, or follow, the root, as it suits the convenience of the writer. In the manuscript copies of the Gaṇas, or lists of roots, they are joined by the rules of Sandhi." Westergaard, in the Dhātupāṭha appended to his *Radices Sanskritae*, (p. 343), says: "*Eadem signa usurpant scholia Kātantrae et Vopadeva qui tamen alia nova inveniunt.*" Nothing can be said with certainty regarding the antiquity of these characteristic signs, as to whether they were invented by Pāṇini, or they existed from before his time: they were invented for brevity's sake whoever might have been their first inventor. "*Brevitatis Causa Pāṇini aut inventis aut in prioribus grammaticis recepit signa quaedam*" (p. 342), In this, as in all other early *Dhātu* or *Gaṇapāṭhas*, the roots are classed according to the Active, Middle, and common forms (*Parasmai, Ātmane and Ubhaye paṭi*) of the ten conjugations to which they respectively belong, and distinguished under the names of oxytona, gravitona and barytona (उदात्तः, अनुदात्तः, and स्रजितः) by Pāṇini, as Westergaard says, "*ut indicaret ii, utrum verba activis flectionibus declinarentur an mediis an utrasque admitterent, ea signa ecentibus aut acuto, aut gravi, aut circumflexo notatur sunt, qua propter radices sunt aut उदात्तः*" &c. The interpretations given in the text are sometimes

explained and corroborated, and at others altered, amplified, and illustrated with examples by its commentators, and subsequent grammarians. Vopadeva and many modern lexicographers have substituted new words for the old phraseology of *gatikarma*, &c., of Pāṇini.

Among the commentaries on this work, Colebrooke notices the *Dhātu* or *Tantra-pradīpa* by Maitreya Rakshita as the first, which gives illustrations of roots, with examples of their inflections. He has also noticed the *Mādhaviya Vritti* of Mādhavāchārya, which gives a copious exposition of the roots with their derivatives. The *Vārtikas* of Vyāghra-bhūti and Vyāghra-pāda and the *Dhātu-pārayana* are mentioned by many authors. The authorities quoted by them are noticed below. Bhaṭṭoji's *Dhātupāṭha* is built upon that of Pāṇini, according to Aufrecht, who in his remarks upon No. 373 says: '*Plerumque haec radicum collectio cum Siddhānta-kaumudī et Mādhaviya vritti consentit, et nisi omnia me fullunt, e Sāyaṇa libro excerpta est.*' Several editions of the text have been published both in Europe and India, among which Weber has noticed, in his *Handscript Verzeichnisse* No. 184, 'Der Von Westergaard edirte *Dhātu-pāṭh*,' besides the Latin version of the same in the Appendix to Westergaard's *Radices Linguae Sanskritae*.

The work treats first of the roots under the *bhavadī* class according to the order of their final letters, and the voices in which they are conjugated, and thus proceeds to the end of the *Churādī*, the tenth class of roots. Colebrooke, in his unfinished Sanskrit Grammar, has conjugated only the verbs of the *bhavadī* class in all their simple tenses and derivative forms, with annotations of the diversities of their forms and significations from various authors mentioned in Maitreya's, Mādhava's, and Sāyaṇa's commentaries on the same, in the *Siddhānta Kaumudī* of Bhaṭṭoji, and in Durgādāsa's commentary on the text and gloss of Vopadeva—the *Kavi-kalpa-druma* and the *Kārya-kāma-dhenu*. Westergaard's *Dhātupāṭha* contains the whole text of Pāṇini with occasional references to the comments, and his *Radices Sanskritae* abounds in copious examples of the inflected forms of the roots. His *Sautra Dhātus* were unknown to Pāṇini, and form no part of the work under notice, as those roots rarely occur either in the Vedic or classical Sanskrit, but were collected by Vopadeva from later Sanskrit. So says Westergaard (p. 333.) '*सौत्रधातवः sunt radices, quae ab antiquissimis grammaticis in collectiones radicum non relatae sunt, sed modo in*

*regulis eorum grammaticalibus (सूत्र) commemorantur,"quapropter सौत्राः dictæ sunt. Pleræque tallium radicum re-vera fictæ esse a grammaticis videntur, quo facilius nomina difficilia explicarent, paucas tantummodo lingua et classica et vedica tanguam verba agnoscit. Quæ apud Vopadevam inveniuntur et aliis locis commemorantur Sautradhâtava, hæ sunt, appositis nominibus inde deductis."**

The list of Denominative or Nominal roots given by Westergaard, forms also no part of this or any other work on Dhātu-pātha in the language. They are simply gleaned from the Sūtras of Pāpini, and some works both ancient and modern where they are used as original verbs.

CONTENTS.

1. Verbs terminated by dental consonants, with short vowels gravely accented ; or Verbs with final dentals, 36.
2. Ditto with short vowels, acutely accented ; or final dentals, 38.
3. Verbs with final guttural consonants, gravely accented, 42.
4. Verbs with final guttural consonants, acutely accented, 50.
5. Ditto with final palatals and short vowels gravely accented, 21.
6. Ditto with final palatals, and short vowels acutely accented, 72.
7. Verbs with final cerebral consonants, and short vowels acutely accented, 36.
8. Verbs with final cerebral consonants, and short acute vowels, 73.
9. Verbs with final labial consonants, and short vowels gravely accented, 34.
10. Verbs with final labial consonants, and acutely accented short vowels, 39.
11. Verbs with final nasal consonants and gravely accented short vowels, 10.
12. Verbs with final nasal consonants and acutely accented short vowels, 30.
13. Verbs with final semivowels, and gravely accented short vowels, 34.
14. Verbs with final semivowels, and acutely accented short vowels, 95.
15. Verbs with final sibilants, and gravely accented short vowels, 49.

* सौत्रास्तुल्यमादयश्च वाक्यकरा अघादयो घातव उदाहार्याः । वर्जते घातुगणः । तेन यर्णहरितभावे । माधवाचार्यस्तु दशगणपाठो बद्धः । तेन अपठिता अपि सौत्र-
लौकिक-वैदिका बोध्याः । सप्तप्रश्नतयः सौत्रा इत्यादयः ।

16. Verbs with final sibilants, and acutely accented short vowels, 88.
17. Verbs of the class with its initial *dyut*, and gravely accented short vowels, 22.
18. Verbs of the *ghaṭādi* class, with mute ऋ and grave vowels, 13.
19. Ditto acutely accented vowels, 43.
20. Ditto with a mute ऋ.
21. Verbs of the *phaṇādi* class, 9.
22. Verbs of the *jvaṇādi* class, 30.
23. Barytona verbs, 34.
24. Verbs with final grave vowels, 72.
25. Ditto with final gravitona consonants, 41.
26. Verbs of the *adādi* class or second conjugation, 71, page 86.
27. Verbs of the *hvādi* class or third conjugation, 24, page 104.
28. Verbs of the *divādi* class or fourth conjugation, with *pushadi*, 106.
29. The *svādi* class of Verbs of the fifth conjugation, 33, page 118.
30. Verbs of the *tuḍādi* class or sixth conjugation, 142, page 123.
31. Verbs of the *rūdhādi* class or seventh conjugation, 25, page 137.
32. Verbs of the *tanādi* class or eighth conjugation, 9, page 140.
33. Verbs of the *kryādi* class or ninth conjugation, 58, page 141.
34. Verbs of the *churādi* class or tenth conjugation, 128, page 147.
35. Verbs called *ādhrīstrādi* 40.
36. Verbs ending in a 87, page 179.
37. *Aghādi* or *sautra* verbs, 12, page 182.
38. *Lidhu* verbs, page 183.

NAMES OF AUTHORS QUOTED BY PĀṆINI.

Apisāli, As'valāyana, Kās'yapa, Gārgya, Gālava, Chakravarmā, Bharadvāja, S'ākalya, S'ākaṭāyana, Sphoṭāyana.

AUTHORS QUOTED IN MĀDHAVĪYA VRITTI.

Apisāli, Atreya, Abharāṇa, Kes'ava Svāmī, Kaus'ika, Kanva, Chandra, Taraṅginī, Deva, Dhanapāla, Dhūrta Svāmī, Nandi, Purushakāra,

Purnachandra, Prakriyāratna, Pratīpa, Prasāda Bhāsuri, Bhīma, Bhoja, Madhusūdana, Yādava, Yājña-Nārāyaṇa, Rāmachandra, Śiva-deva, Śiva Svāmi, Śabdikābharaṇa, Sāmanta, Sudhākara, Subhuti-chandra, Holarāja, and Hīrasvāmi.

Beginning. धातुपाठः । गतिः चलनं ज्ञानञ्च । सर्वं गत्यर्था ज्ञानार्थाश्च ॥ अनुबन्धः ।

धातुः । अनुबन्धः । धातोरर्थः ॥ ० भूषणायामुदात्तः परस्मैभाषः ॥

Do. of Weber's MSS. अथ क्रय्यन्ताः षट्त्रिंशदनुदात्ताः । एष-एडौ स्यादौसङ्कर्षः ॥

End. निरुक्तं अत्राग्निरसने । येताश्चाक्षतरगालोद्धितावरकाण्डं । अक्षतरे तज्जलोपश्च । पुष्पादिषु धालये इत्येव सिद्धं ॥

Colophon. इति पाणिनीयधातुपाठः समाप्तः ॥—संवत् १८५४ वैशाखशुक्लतृतीयायां ॥

Subjects. भाष्यदादिर्जुंषात्यादिर्दिवादिः स्वादयस्तथा ।

तद्गुणादिस्तनादिश्च क्र्यादिचुरादिर्गणपठितानां ॥

द्वात्रिंशदधिकविंशतिशतानां धातूनामर्थविवरणं ॥

Contents. आदौ भुवादयः । प० १ । धातुसङ्ख्या यथा ॥—१ तवर्गीयान्ता अनुदा-
त्तेतः २६ ।—२ तवर्गीयान्ता उदात्तेतः २८ ।—३ कवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः ४२ ।
—४ कवर्गीयान्ता उदात्तेतः ५० ।—५ चवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः २१ ।—
६ चवर्गीयान्ता उदात्तेतः ३९ ।—७ टवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः २६ ।—८ टव-
र्गीयान्ता उदात्तेतः ३२ ।—९ पवर्गीयान्ता अनुदात्तेतः २४ ।—१० पवर्गी-
यान्ता उदात्तेतः २६ ।—११ अनुनासिकान्ता अनुदात्तेतः १० ।—१२ अनु-
नासिकान्ता उदात्तेतः २० ।—१३ यरलवान्ता अनुदात्तेतः २४ ।—१४ यरल-
वान्ता उदात्तेतः २५ ।—१५ उस्मान्ता अनुदात्तेतः ४६ ।—१६ उस्मान्ता
उदात्तेतः ८८ ।—१७ सुतादयोऽनुदात्तेतः २९ ।—१८ घटादयो धितः अनु-
दात्तेतः १२ ।—१९ तथा उदात्तेतः ४२ ।—२० घटादयो धितः ८ ।—२१
फणादयः ६ ।—२२ जलादयः २० ।—२३ खरितेतः २४ । २४ अजन्ता
अनुदात्ताः ३९ ।—२५ जलन्ता अनुदात्तेतः ४१ ।

२६ अदादयोऽनुदात्तानुदात्तेतौ १ । अनुदात्ताः खरितेतः ४ । अनुदात्तोऽनुदा-
त्तेत् १ । उदात्तानुदात्तेतः १४ । आत्मनेपदिनौ १ । उदात्ताः सेठः ३ ।
परस्मैपदिनः ४२ । उभयपदिनौ १ । इत्यादयः ३५ । ४० ८६ ।—

२७ जुहोत्यादिः । ४० १०४ । परस्मैपदिनः ४ । उभयपदी १ । आत्मनेपदिनौ १ ।
अनिङ्गुभयपदिनौ १ । अनुदात्ताः खरितेतः २ । अनुदात्ता अनिङ्गः ४
अनुदात्ता उदात्तेतः ६ । सम्याः २९ ।—

- २८ दिवादयः । प० १०६ । उदात्ताः उदात्तेतः २२ । खादयः १० । अनुदात्ताः उदात्तेतः ४ । उदात्ताः अनुदात्तेतः १७ । अनुदात्ताः खरितेतः १५ । पुषादयः ६२ । समष्टाः १२१ ।—
- २९ खादयः । प० ११८ । अनुदात्ताभ्यपदिनः ७ । उदात्तौ तथा २ । अनुदात्तौ उदात्तेतः ८ । उदात्तानुदात्तेतौ २ । अनुदात्ताः उदात्तेतः १६ । समष्टाः २५ ॥—
- ३० तुदादयः । प० १२२ । अनुदात्ताः खरितेतः ४६ । उदात्तोदात्तेतः १ । उदात्तानुदात्तेतः ५ । उदात्ताः उदात्तेतः ८५ । कुटादयः । तथानुदात्तादिः । समष्टाः १४७ ।—
- ३१ बधादयः । प० १२७ । अनुदात्ताः खरितेतः ७ । उदात्तः खरितेतौ च १ । उदात्तखरितौ च २ । उदात्तोदात्तेत् १ । अनुदात्तेत् १ । अनुदात्ता बद्धात्तेतौ ४ । इत्यादयः समष्टाः १७ ।—
- ३२ तनादयः प० १४० । समष्टाः ८ ।—
- क्रादायः २२ । प० १४१ । सं ५८ ।—२४ चुरादयः १४७ । सं १२८ ।
- लिङ्गुः २८ ।—२५ आध्यादयः ४० ।—२६ अदन्ताः ८७ ।—
- ३३ सौचधातवः १२ ।—
- ३८ शिङ्गन्नादिनामधातवः १८२ ।

No. 672. धातुरूपं वा आख्यातव्याकरणं ।

DHĀTU-RŪPA *alias* ĀKHYĀTA-VYĀKARAṆA.

Substance, country paper. 10 × 5 inches. Folia 1099 leaves of which 82 are lost. Lines on each page, 9. Extent, 16,332 śloka. Character, Nāgari. Date ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete. Wanting 205 folia at the beginning.

A work simply on the Inflections of Sanskrit Verbs, without any rules for their formation, as the name *Ākhyāta Vyākaraṇa* imports. By Banga Sena, a recent compiler of whom no mention is made in any original treatise on the *dhātus*, nor in any catalogue of roots, or names of authors by Europeans. It is to be inferred from his name that he was an inhabitant of Bangabhumi or Eastern Bengal, and the meanings of his verbs indicate him to have belonged to the Kātantra school. The MS. consists of two parts, the former containing 526 leaves, and the

latter 573. The verbs inflected amount to 150 in the first volume of which 82 pages are lost at the beginning. The second volume contains the inflections of 271 roots. These roots are partly of the *tudádi* and *churádi* or sixth and tenth classes, and have been inflected in the verbal and participial forms of their primary and derivative moods of the binary or duplicate formations: namely, the Active, Middle and Passive voices of the Simple, Causal, Desiderative or Optative, Intensive, and Repetitive or Frequentative Moods.

Beginning of 1st Part. तुद् अथने । तुदति तुदतः तुदन्ति इत्यादयः ।

End of ditto. लिलज्जिषं लालज्जं । इति तुदादिः समाप्तः ॥

Beginning of 2nd Part. पूज पूजायां । पूजयति पूजयतः पूजयन्तीत्यादिः ॥

End of ditto. णमि तर्पे २ । तितर्पिषं २ । त्रीतिटपमित्याद्याः ॥

Colophon. अभावः ॥ १६३०३३

Subject. तुदादिचुरादेकदेशस्थधातूनां निष्कन्तकदन्तरूपाणि ॥

Contents. तेषां स्वर्यण्यन्त-सन्त-यङन्त-यङ्लुगन्तधातुसञ्ज्ञानां परस्मादात्मने कर्मणि भाववाच्यरूपाणि ॥

List of roots. तुदादयः । तुद् ५० १ । नुद् ७ । दिग् १२ । भृज् १६ । क्षिप् २७ । कृष् २४ । मुच् ४२ । लुप् ४८ । विद् ५६ । लिप् ६२ । पिट् ६४ । कृत् ७७ । खिद् ८२ । पिप् ८८ ॥ विपि ८९ । विष् १०२ । धि १०४ । क्षि ११० । घृ ११६ । ब्रू १२२ । ऋच् १२९ ॥ कवि १३२ । गृ १३९ । उच्ची विपासे १४७ । जर्जादिभ्यसे १५१ ॥ लच् १५७ । ऋच कुती १६२ । उज्ज आर्जवे । लुभ विमोहने । प० १७५ ॥ रिफ कथनादौ १८२ । लप लम्फ लप्ता १८९ । तुम्फा १९८ । तुप् २०७ ॥ तुम्प २१४ । रिफ् २२० । लफ लोभे २२९ । लम्फ सिक् २३४ । गुफ् २३५ । गुम्फ २४२ । हम् २४८ । चृती २४६ । उभ् २६४ । उभ २६७ । शुभ २७१ । इत्यादिः ॥

(Rest as in the printed copy.)

No. 668. (2) धातुसङ्ग्रहः ।

DHĀTU-SANGRAHA.

Substance, country paper. 12 x 5 inches. Folia, 164. (Leaves 20, 27, 28, 36, 59, 60, 143, 144 and 145 are wanting). Lines on each page, 9 to 11. Extent ——— ? Character, Devanāgarī. Date, Samvat 1773. Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Sanskrit Roots with their meanings and conjugations. By Kásínátha Mis'ra. It has been translated into Latin by Rosen, and often referred to by Westergaard in his *Radices Sanskritae*. The roots in it are arranged according to the ten conjugations to which they belong, like those of the *Kátantra-gaṇa-dhātu* of which it is but a scholium, in the same way as the *Manoramá* of Ramanátha. Both the works have been consulted by Westergaard who, in the preface to his admirable work on the roots, says (p. IV) “*Ex iis qui radicum collectionem Kátantrae nomine inscriptam Scholiis illustrarunt, duobus usus sum, Ramánátha et Kásínátha.*” It is astonishing, however, to find no notice taken of this work or of its author in the catalogues of Colebrooke, Weber, or Aufrecht, while the *Manoramá*, though posterior to the present work in date, is distinctly mentioned by them all. The reason can be no other than this work, being written for beginners, contains very little useful matter for learned disquisitions on the subject. The meanings of the roots are given in different words from those of Páṇini and Vopadeva.

Beginning. नमामि तां परां वाचं पश्यन्त्यादिस्वपथेदित्यादिः ॥

इतिविल्लरटीकादिदर्शनालसचेतसां ।

बालानां सुखबोधाय क्रियते धातुसङ्ग्रहः ॥

End. अनेकपन्थसम्भाविलोकनपरिश्रमं ।

त्यक्त्वा विश्रान्तजस्रं सुधियोऽस्य निरीक्षणात् ॥

Colophon. इति श्रीकाशीनाथमिश्रविरचितो धातुसङ्ग्रहः समाप्तः ।

Subject. भास्यवधिसुराद्यन्तानां धातूनां विविधार्थविवरणं ॥

Contents. आदौ आदिगणीयधातूनां रूपाणि च । ततोऽदादयः । ततो ङादयः । ततो दिवादयः । ततः स्वादयः । ततस्तुदादयः । ततो रुधादयः । ततस्तनादयः । ततश्चुरादयः ॥

No. 673. (2) गणधातुपरिभाषा ।

GAṆA-DHATU-PARIBHĀṢHĀ.

Country-made yellow paper. 14 × 5 inches. Folia, 19. Lines on a page, 8—10. Letters in each line, 44 to 52. Extent ———? Characters, Bengali. Date ? Appearance, new. Correct. Complete.

A commentary on the *Bhūri-prayoga-gaṇa-pāṭha*, a treatise on the meanings, inflected forms, and applications of Sanskrit roots. By Kāsī-s'vara, author of the *Mugdha-bodha-pariśiṣṭa*. Nothing is known about the text, *Bhūri-prayoga-gaṇa*, of which the present work professes to be a commentary. The *Bhūri-prayoga* or annotations on the *Amarakoṣha*, by Padmanābha Datta, author of the *Supadma* grammar, noticed in No. 530 of the Notices of S. MSS. and in No. 434 of the *Catalogus Codicum Sanscriticorum* by Aufrecht is a *lexicon synonymicum et homonymicum a Padmanābhādatta, Dāmodaradattae filio compositum*. It is evident, however, from the contents, and the arrangement of roots of the conjugations by their final letters to be a work on the model of Vopadeva's *Kavikāpadruma*, and consequently to belong to the *Mugdha-bodha* school.

Beginning. सरस्वती पादयुगं प्रणम्य देवैर्महेन्द्रादिभिरीयमानः ।

भूरिप्रयोगस्य गणस्य टीकां तनोति काशीश्वरदेवशर्मा ॥

कथुरादिः । अङ्कयति अङ्कापयति अंशयति अंशापयति घनं । अर्थयते अर्थापयते मुक्तिं वासुदेवप्रार्थनसूत्रानीति ॥

End. अथ सौचाः । श्रुत्यक्पाठलोपां नियतप्रयोगविषयत्वात् । कर्कशाघे कर्कशः कर्कटः । इचकुरमर्कटः । इकुञ्जरं पञ्जरं । मञ्जरी मञ्जुलं मञ्जु इत्याद्यधि-
रसनाभिषग्भेषजमित्यन्तः ॥

Colophon. इति श्रीकाशीश्वरकृतभूरिप्रयोगगणटीका समाप्ता ।

Subject. गणपठिताः कारादिश्कारान्तपर्यान्तानां धातूनां सङ्क्षेपेणार्थनिर्णयः ॥

Contents of No. 673 (2) Ganadhātu Paribhāṣā.

Contents. अदन्ता धातवः ५७ । आदन्ताः २० । इदन्ताः १२ । ईदन्ताः ? उदन्ताः ?
ऊदन्ताः ७ । ऋदन्ताः १६ । ॠदन्ताः १४ । एदन्ताः ६ । ऐदन्ताः ८ । ओ-
दन्ताः ५ । औदन्ताः ० । ककारान्ताः ? जातो १५ । यत्तो १८ । खान्ताः ?
गान्ताः ? जातो १० । यत्तो १२ । बान्ताः ८ । ६ । चान्ताः ४५ । २५ । ङान्ताः
१० । जान्ताः ५४ । २५ । भान्ताः ? ठान्ताः १६ । १८ । ठान्ताः १९ । ८ ।
डान्ताः २० । २४ । ढान्ताः १ । णान्ताः १६ । १८ । तान्ताः १६ । १२ । यान्ताः
१५ । १२ । दान्ताः ५४ । २५ । धान्ताः २७ । २४ । ञान्ताः ? पान्ताः ?
फान्ताः ? बान्ताः ? भान्ताः ? सान्ताः १८१ । २२ । यान्ताः १२ । रान्ताः १७ ।
१२ । ङान्ताः २५ । १६ । बान्ताः २२ । २८ । शान्ताः ? षान्ताः ८७७ । सान्ताः
४८ । ४० । ञान्ताः ५० । ञान्ताः ? सौचाः ५० ॥

No. 673. (1) धातुगणप्रकाशः, वा धनियोनिकाव्यं ।

DHĀTU-GAṆA-PRAKĀS'A, *alias* DHANI-YONI-KĀVYA.

Country-made yellow paper, 15½ × 5½. Folia, 13. Lines on a page, 8—9. Extent, 416 s'lokas. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Verse and prose. Correct. Complete.

Roots of the Sanskrit language with their significations according to the order of the *Supadma* grammar of Padmanābha-Datta. By Kās'is'vara Vāchaspati, one of the commentators of that grammar. Colebrooke mentions it under the name of *Kās'is'vari-gaṇa*, and quotes from its commentary by Rāmakānta, both of which are in use among the students of that school of Sanskrit grammar in eastern Gaur. This work is different from the *Gaṇa-dhātu-paribhāṣā* by an author of the same name belonging to the Mugdhabodha school, noticed under No. 673 (2) of this Catalogue, as it is founded chiefly on the principles of Pāṇini, Kātantra and Supadma. No mention of this work is made among the Dhātu pāthas quoted by Westergaard, Weber, and Aufrecht.

Beginning. वाङ्मयतुरेव निखिलेक्षणतां नयन्त्यास्तुं तरेः कण्ठ्या धिषणां ददत्याः ।

पादाङ्गुलजन्मयुगलं प्रणिपत्य वन्द्यं काशीश्वरो वितनुते धनियोनिकाव्यं ॥

अणिङ्गामुत यतो भाषात्मने भावे क्रमादिदुः ।

अद्यादिलनौ पूर्वं नो भजेतामिषुदूढतं ॥ इत्यादिः ॥

End. अलोच्य पाणिनिकलापसुपसिद्धान् अर्थानुकारिकतिना क्रमशोऽत्र पर्यैः ।

काशीश्वरेण स च धातुगणप्रकाशलोचनप्रकाशयतु भूरि विचक्षणानां ॥

Colophon. इति सप्तमोपाध्यायश्रीकाशीश्वरवाचस्पतिभट्टाचार्यविरचिते धातुपाठः समाप्तः ।

Subject. पादत्रये अकारान्तावधिअकारान्तपर्यन्तषालर्थाविवरणं । यथा ।

Contents. १ पादे । धनियोनिकाव्ये अदादिषट्कचटिताः ।

२ पा० । तुदादिदेवादिक्कुमुदैरिच पादः प० ११ ।

३ पा० । सङ्करकथनं, घटादिघञादिप्रवृत्तिषालर्थाः ॥

No. of Roots. अन्तरिंशद्धान्तगणभुवाद्या विचरं गजः ।

वाङ्मयद्वयभूषातसङ्ख्या भुवादयो गणः ।

अदादिषड्विधत्वं विंशत्यसिद्धेतोऽखिलाः ॥

पञ्चाष्टयुग्मधरणीमङ्गाता घातवो मया ।

पद्यैः संस्खान्तरमणैः सुखचिन्तैः श्रुतविप्राः ॥

No. 349. धातुमञ्जरी ।

DHĀTU-MANJARĪ.

Country paper, 8vo. Folia 162. Lines on each page, 10—13. Extent 636 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Samvat 1857. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A treatise on the various significations, conjugations, and inflected forms of Sanskrit roots included under the ten classes and Denominatives, arranged according to the order of Pāṇini's *Dhātu-pāṭha*. By Dharma Pāla. It begins with the *Bhuvādi* class and ends with the Denominatives, treating of them according to their active, middle and common forms. It is in fact a commentary on the *Dhātu-pāṭha* of Pāṇini; but it has not been noticed by Colebrooke among the more elaborate commentaries on that work and others. This work is evidently of a modern date, but it is very useful to young students of Pāṇini.

Beginning. विभ्रेश्च नमस्कृत्य वाग्देवीं बुद्धिदायिनीं ।

करोमि सर्वबोधार्थं ज्ञानार्थं धातुमञ्जरीं ॥

धातूनामर्थकथनं यच्च सम्यग् विधीयते ।

सर्वेषां सुखबोधार्थमर्थस्यापि विवेचनं ॥

तच्च तावद्धातूनामनेकार्थत्वादर्थमियमो यद्यपि न सम्भवति । तथापि पूर्वो-
च्चार्यलिखितस्यैवार्थस्य यथाज्ञानं विवरणं क्रियते ॥

End. रचिता यत्नतो नूनमिदं वै धातुमञ्जरी ।

चालर्यविहतिर्देसकीर्तिना सुखमुदये ॥

तुलसीमञ्जरी विष्णोर्यथा प्रीतिकरी भवेत् ।

प्रीत्यै तथेयं शिवयोग्ययादौ धातुमञ्जरी ॥

धातूनामर्थमुद्गमनं पूर्वोच्चार्यैर्यथा कृतं ।

तस्यैवात्र मया किञ्चित् कृता च विहतिः स्फुट्या ॥

Colophon.	इति श्रीधर्मकीर्तिविरचिता धातुमञ्जरी समाप्ता ॥
Subject.	मण्डितधातूनां सौचकण्डादिधातूनां । रूपार्थे दर्शितास्तत्र दृष्टान्तमपि दर्शितं ॥
Contents.	तत्रादौ परस्मैभाषाः भुवादयः ५१०। प० १। आत्मनेभाषाः १। प० २६। ५७। युतादयः २२। प० ५७। हतादयः ५। प० ५६। घटादयः १४। प० ५६। ज्वरादयः ७५। प० ६१। स्यादादयः २६। प० ६५। आत्मनेभाषाः प० ६७। उभयतोभाषाः प० ७२। अदादयः प० ७२। ङादयः प० ८०। दिवादयः प० ८२। हृदुषादयः प० ८६। मुञ्जादयः ५। प० ८७। ज्ञादादयोऽष्टौ ८७। पुषादयः ६४। प० ८८। स्यादयः प० ८९। आत्मनेभाषाः प० ८९। विभा- षिताः ८५। स्वादुभयतोभाषाः ८५। प० ८६। तुदादयः ८८। मुञ्चादिः प० ११०। रुधादिः प० १११।—(म० ८८।) तनादयः प० ११४। ज्ञादादयः प० ११५। ज्ञादयः प० ११६। चुरादयः प० १२०। युजादयः १४०। ततः सौचाः प० १५२। तत्राकर्माकाः सकर्माका द्विकर्माकाः णन्ताः सनन्ता युक्तन्ताश्च प० १५२। १५४। ततो नामधातवः। कार्यार्थाः १५४। क्वङन्ताः। क्तिन्ताः। क्वञन्ताश्च प० १५४। लोटितादिः प० १५५। कण्डादयः प० १५७। आ- कृतिगणः प० १६२ ॥—

No. 673. (3) धातुगणः ।

DHĀTUGAṆA.

Country-made yellow paper, 14 × 5 inches. Folia 43. Lines on a page 5 to 6. Letters in a line 48, s'lokas, 688. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Verse. Correct. Complete.

Memorial verses comprising a list of Sanskrit roots. It is said to have been dictated by Vishṇu (*Vishṇukṛta*), the chief scholiast of the Supadma grammar, whence he is styled by way of eminence 'Supadma Makaranda.' The work has been arranged by Jayasundarāja, a royal grammarian of that school, in a two-fold manner, firstly in an alphabetical order, according to the final letters of the roots, and then in the order of the classes or conjugations to which they belong, with the meanings of the roots, and their illustrations in the first inflectional form of *lat* or the present tense. It differs from other grammars in

rejecting all *anubandhas* and *vikarṇas* or symbolical letters relating to the various properties of the conjugation of the roots. No notice has been taken of this work by any European grammarian or analyst. Colebrooke speaks of Vishṇu Miśra as a commentator of the Supadma grammar, but does not mention this work when referring to the Supadma *Dhatu pāṭha*, Kāśīswarī *Gana*, and Rāma Kanta's commentary on the latter.

Beginning. प्रथम्य राघवं रामं जानकीं कमलां सतीं ।

श्रीविष्णुस्तमसं ब्रूयाज् जयशृणुदराजः शुभं ॥

भाषदादिर्जुहोत्यादिर्दिवादिः सादयो गणाः ।

तुदादिश्च बधादिश्च तनुक्रादिचुरादयः ॥

सत्ता, सज्जा, स्थितिजागरणं, बुद्धिः, चयभयजीवितमरणं ।

अयनक्रीडावचिदीप्तार्था नैते धातवः कर्मण्युक्ताः ॥

अथादन्ताः । पा पाने छेदं पितृव्येव धयति ध्या च अध्येन । धमत्यग्निसंयोगे ।

भ्रा गन्धोपादाने च । जिघ्रति । इत्यादिः ॥

End.

कार्कश्ये च रुक्, वेत्, दर्शे पं (?) वेत्तयत्यपि ।

यच्च यच्चयते एव पूजायामात्मनेपदं ॥

अकारादिच्चकारान्तो गण उक्तः श्रीविष्णुना ।

क्रमेणाकथयन् हि जयशृणुदराजः शुभं ॥

Colophon. श्रीजयशृणुदराजश्रीविष्णुस्तो धातुगणः समाप्तः ॥

Subject. भाषदादिचुराद्यन्तगणेषु अकारादिच्चकारान्तधातूनां रूपार्थदर्शनं ।

Contents. आदौ भादिर्गणः । तत्र अदन्ताः प० १ । आदन्ताः प० २ । कान्ताः प० ३ ।

खान्ताः प० ४ । गान्ताः ४ । घान्ताः ५ । चान्ताः ५ । ज्ञान्ताः ६ । जान्ताः

आन्ताश्च ६ । टान्ताः ७ । ठान्ताः ८ । डान्ताः ९ । ढान्ताः १० । णान्ताः १० ।

तान्ताः १० । यान्ताः ११ । दान्ताः १२ । धान्ताः १२ । नान्ताः १३ । पान्ताः

१३ । फान्ताः १४ । बान्ताः १४ । भान्ताः १५ । मान्ताः १५ । यान्ताः १५ ।

रान्ताः १६ । लान्ताः १६ । वाक्ताः १७ । शान्ताः १८ । षान्ताः १८ । सान्ताः

१९ । हान्ताः २० । ञान्ताः २० । ततोऽदाद्यवधिचुराद्यन्तं । प० २१—४५ ।

No. 671. (2) धातुचन्द्रिका वा चन्द्रिकाधातुः ।

DHATU-CHANDRIKĀ ALIAS CHANDRIKĀ-DHĀTU.

Country paper, 11½ × 5½. Folia, 16. Lines on each page 9—11. Letters per line 44. Extent 512, s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Incomplete.

Classified list of verbal roots by an anonymous author. This MS. is incomplete, containing only the roots of the first conjugations and a few of the second with their significations and inflected forms of the third person singular of the present tense only. No information about this work is to be found in the writings of European orientalists, nor is it possible, from its incompleteness, to determine to what grammatical school it belongs, and whether it is a separate treatise on the roots, or forms a part of the *Chandrikā* grammar as its second name would seem to imply.

Beginning. धातोः, इदमचिक्रियते । आदिः । क्रियावचने आदिर्धातुसङ्घः स्यात् ।

End. खण्डितान्तस्य शेषवाक्यं । तास्यान्तोऽप्यनिदित् । कसे, कमाने, कचे, कङ्गे, चकमे इत्यादिः । अतः परः खण्डितः ।

Subject. आदिगणान्तर्गतानां अदाद्येकदेशधृतानाञ्च धातूनां रूपनिर्णयः ।

Content. प्रोक्तवधातुसङ्ग्रहः ॥

No. 201. धातुरूपावली ।

DHATU-RUPAVALĪ.

Twenty-seven volumes 4to. Country thick paper. Folia as below. Lines on each page 20—30. Letters in a line 2 to 12. Extent in s'lokas — ? Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Conjugations and inflections of Sanskrit roots of different classes in all persons, numbers, and tenses of their Active, Middle, Passive and Neuter voices, throughout their simple and derivative forms in the Causal, Desiderative or Optative, Frequentative or Repetitive, and In-

tensive moods of the Binary scale, together with the participial and verbal nouns derived from them by affixing the Kridanta suffixes. This voluminous work was undertaken under the auspices of the late College of Fort William, and the superintendence of Mr. Forster, but it was never completed.

Volume I. Folia 240.

Beginning. भूषणायामित्यादि भूषातुरूपं ।

End. श्लोष्टशेषणालमर्थयोर्लक्षणरूपपर्यन्तं ॥

Subject. आदिगणीय-सार्ध-णन्त-सन्त-यङन्त-यङ्लुगन्तघातूनां कर्त्तृ-कर्मा-भाववाचेषु दशलकाररूपाणि यथा ॥ .

Contents. भूषतायां ५० १ । चिती सञ्ज्ञाने १८ । अत सातत्यगमने ४० । अतिरचरणे ४८ । सन्ध विलोडने ५८ । कुथि-युथि-लुथि-हिंसास्तेभ्योः ७१ । सिधु मत्यां ८१ । खाद भक्षणे १०० । वद स्तैर्ये ११० । खद हिंसायां १२० । गद वाचि १२० । रद लेखे तच । नदशब्दे तच । अर्द गतौ याचने १२१ । मर्द शब्दे १२८ । तर्द हिंसने १४० । गर्द शब्दे १४८ । पर्द कुसिते शब्दे १४४ । अति बन्धने १६६ । इति ऐश्वर्ये १७२ । तक्त हसने १८१ । फक्त असह्यवचारे १८२ । ककल हसने १८४ । गगघ तथा । घगघ तथा । शक्त गतौ २०१ । बुक्त भषणे । श्लोष्ट शेषणालमर्थयोः २२६ ॥

No. 201 Vol. II. Folia 241 to 504.

Contents. श्लोष्ट शेषणालमर्थयोः सनन्तादौ २४१ । राण्ड तथा २४४ । उख गतौ २४६ । मख वख मख रख गतौ २६२ । रखि मखि रगि लगि वगि खगि विगि लिगि सर्पणे अतिवत् २६२ ॥ इखि ईखि इगि गतौ तच । शम्भ श्रद्धौ २६२ । श्रुच श्रोके २७४ । कुच शब्दे तारे च २८० । कुच क्रुच कौटिल्याप्रीभाने २८० । अञ्चु गतिपूजनयोः २०८ । वञ्चु गतौ २१० । चञ्चु गतौ २२६ । तञ्चु लञ्चु चञ्चु मुञ्चु गतौ २२७ । झञ्चु गतौ २२८ । झुञ्चु २४० । सञ्ज २६८ । कुञ्ज खञ्ज लोये २६८ । अर्च पूजायां २६८ । स्नेह अत्यक्तायां वाचि २७५ । लङ् लङि लक्षणे २८६ । वाञ्छीच्छायां तच । आच्छि आद्याने २८० । श्रीच्छ लज्जायां २८१ । मूर्च्छा कौटिल्ये ४०४ । मूर्च्छा मोहसमुच्छ्रांययोः ४१६ । युक् प्रसादे ४२६ । उक्लि उक्ले ४२८ । झूज गतौ ४५२ । वज्ज गतौ ४६८ । वज गतौ ४८० । अज गतिचेषणयोः ४८१ । अर्ज अर्जने ५०१ ।

Vol. III. Folia 505 to 736.

Contents. अर्जुनः प० ५०५ । खर्जमन्ये ५०८ । एजु कम्पने ५१९ । स्फूर्ज वज्रनिक्षेपे ५२५ । जि सये ५२६ । जीज् अश्वतो शब्दे ५४५ । कूज तथा अश्वतो शब्दे तत्र । गुजि तथा कुथिवत्तत्र । तज भर्तने नदवत्तत्र । लाजि भर्तने तत्र । लजि तथा ५५० । जजि सुई युथिवत्तत्र । लाज भर्तने व्रजवत्तत्र । तर्ज भर्तने खर्जवत्तत्र । तुर्ज हिंसायां ५५० । तुजि हिंसे कुथिवत्तत्र । गज शब्दे खज-वत् ५६९ । गजि शब्दे ५७० । खज शब्दे ५८४ ॥ गर्ज शब्दे खर्जवत् ६१४ । गोट गर्भे ६१० । गौट सम्भवे ६१४ । मोटु उन्मादे प० ६१५ । घेद खेट उन्मादने ६४५ । कटे वर्षावरणयोः ६४५ । रट परिभाषे ६५६ । शट वजा-दौ ६६० । वट वेष्टने ६६० । खिट उद्गाथणे ६७९ । मट संघटौ ६९० । खट काष्ठे ७०१ । खट दीप्तौ ७१९ । वट अथयवे ७२१ । लुट विलोडने ७२१ । खट गतौ ७२५ ।

Vol. IV. Folia 736 to 984 = 247.

Contents. खट शेषः प० ७२७ । पट गतौ रटवत् । कट गतौ खटवत् । किट खिटवत् । रट गतौ ७४७ । मडि भूषायां ७६० । कुडि वैकुण्ठे ७७१ । मुट प्रमर्दने ७८२ । चुट अस्तीभावे तत्र ७८२ । मुडि खण्डने कुथिवत् ७८२ । वटि विभाजने ७८२ । खटि विसरणे ७८४ । पट अन्तायां वाचि ८०५ । वट खौल्ये ८१७ । मट निवासे तत्र । रट परिभाषणे तत्र । कट छच्छजीवने खटवत् ८२६ । खट वलात्कारे ८२६ । रोट उपघाते ८२७ । लुट उपघाते ८४९ । पिट हिंसा-क्षोभयोः ८४९ । शुट गतिप्रतिघाते तत्र । शट कैतवादौ तत्र । कुटि वैक-स्यादौ ८४९ । लुट गतिप्रतिघाते । शुटि शोधने । वटि लुटिगतौ । चुट्ट हावकतौ ८६१ । अट्ट अभियोगे ८७९ । म्रीड विहारे ८७४ । लुड विलासे ८८६ । कड मदे तक्षणे कड कार्कश्ये । गडि वदनैकदेशे तत्र । गुपूरखणे ८८६ । तप सन्नापे ८९७ । धूप सन्नापे ८९७ । लप परिभाषणे ८४६ । जप अक्षवाचि ८५७ । लप सान्त्वने तत्र । लप समवाये । लुप मन्त्रायां वाचि गतौ वा । लुप हिंसायां । लुफ लुम्प तत्रैव । खम्प हिंसायां ८६९ । भर्भ हिंसे ८८७ ॥

No. 201. Vol. V. Folia 1 to 288.

Contents. भादिगणान्तर्गतनिम्नोक्तधातूनां स्वार्थञ्जानादीनां तिङन्तकदन्तकपाणि ।

एष ह्रौः प० १ । स्यर्ज संघर्षे २ । गाघ प्रतिष्ठादौ २२ । वाघ लोढने २२ ।
 दध धारणे २२ । लुदि आलवने २२ । वदि अभिवादन ४४ । सिदि श्रैत्ये
 तच । भदि कल्याणे ४४ । मदि सुतिमोदादौ ४४ । स्यदि किञ्चिन्नने ४४ ।
 क्षिदि परिदेवने ६४ । मुद चर्षे ६४ । दद दाने ७४ । ऋद पुरीषे ८६ ।
 खद आसादने ८६ । खद खादखर्षयोः १०६ । ऊर्द माने क्रीडायाञ्च १०६ ।
 ऊर्द क्रीडायां ११४ । खूर्द तथा १२४ । गुञ्च क्रीडायां १२४ । पूद चरणे १२६ ।
 ज्ञाद अत्यक्ते शब्दे १२६ । ज्ञादी सुखे च । पर्द कुत्सिते शब्दे १४० । यती
 प्रयत्ने १४८ । युद भयणे १६८ । जुद भयणे १८२ । विथु याचने तच । नाञ्च
 याञ्जोपनापैश्चयेषु १०४ । नाष्ट तथा २१४ । अथि श्रैयित्वे २१४ । अथि कौ-
 टिल्ये २२६ । वकि तथा । कत्य ज्ञावायां २२० । शीक शेषने २४८ । लोक्त
 दर्शने २४८ । २६८ । लोक्त सङ्गते २६८ । त्रेक शब्देत्याद्ये २६८ । शकि-
 शङ्कायां २७८ ॥

Vol. VI. Folia 239 to 552.

Contents. भादिगणीयनिम्नोक्तधातूनां समस्ततिङन्तकदन्तकपाणि यथा ।—

शकि शङ्कायां प० १८८ । अकिञ्च सच्चणि तच । कक लौक्ये २८० । कुक
 आदाने २०८ । टक=वर्क शब्दे २२२ । ककि गतौ २२८ । छेक गतौ २४१ ।
 तौक गतौ २६२ ॥ सख्क गतौ २६४ । वख्क गतौ २७६ । मख्क गतौ तच । तेक
 गतौ २७६ । टीक तथा तच २८१ । सेक गतौ ४०४ । अकि गतौ ४१४ ।
 क्षकि गतौ ४२० । रचि गतौ ४२० । लचि गतौ ४२८ । मचि कैतवे ४२८ ।
 अचि गत्याद्ये तच । राष्ट्र सामर्थ्ये ४४० । स्नाष्ट कथने ४४८ । पिच
 सेचने ४४८ । अच गतौ ४४८ । मच कल्कने ४४८ । मुचि कल्कने ४७० ।
 मचि धारणोच्छ्रायपूजनेषु ४८८ । अचि गतौ ४८० । पचि व्यक्तीकरणे
 ४८० । पच पाके ४०० । ठुच प्रसादे ४१२ । ईज गतौ ४२६ । रिज
 गतौ ४४४ ॥

Vol. VII. Folia 553 to 816 = 263.

Contents. विज गतौ प० ५५२ । ऋज = अर्ज गतौ ५५५ । ऋजि भङ्गने ५५७ । भजी तथा ५६५ । वर्च दीप्तौ ५८१ । कचि दीप्तौ ६०२ । एष्ट दीप्तौ ४१४ । भेष्ट दीप्तौ ६२२ । भज्ज दीप्तौ ६२२ । तिज्ज समायां ६४२ । अज्ज परिष्वङ्गे ६६५ । अज्जुतिज्जसे ६७७ । घट् चल्ने ६८६ । सुट्टि विकसने ६९७ । चेट् चेष्टायां ७०९ । गोष्ठ सङ्गते ७२१ । लोष्ठ सङ्गते ७२२ । ऊणि सङ्गते ७२२ । पिडि सङ्गते ७४५ । द्दिडि अनादरे ७४५ । अटि गतौ ७४५ । वटि एक-चर्यायां ७५२ । मटि शोके ७६५ । कटि शोके तत्र । मटि पलायने ७६५ । चेट् विवाधायां ७६५ । एट् विवाधायां ७७७ । कुडि दाचे ७८५ । मुडि मार्जने ७९७ । तुडि तोडने तत्र । मडि भरणे तत्र । वडि वेष्टने तत्र । मडि वेष्टने ८०७ । मडि परिहासे तत्र । चडि क्रोशे तत्र । भडि दयायां तत्र । तडि ताडने ८०७ । पडि गतौ तत्र । कडि मदे तत्र । खडि सुन्दे तत्र । खेड् अनादरे ८०७ ।

Vol. VIII. Folia 817 to 1024.

Contents. खेड् अनादरे । वाड् ज्ञावने । शाड् स्थाघायां ७१० । द्राड् विसरणे । भाड् तथा । तिष्ठ चरणार्थे । छेष्ट तथा । क्षेष्ट दैन्ये । तिष्ठ कम्पने । डेष्ट चल्ने । तिष्ठ कम्पने । कपि चल्ने । केष्ट चल्ने । गेष्ट, छेष्ट तथा । अज्ज परिष्वङ्गे । वपुष लज्जायां । अवि शब्दे । अभि शब्दे । खवि अवश्रंसने । रवि शब्दे तत्र । कष्ट वर्णने । क्षीष्ट अधाष्टौ ८१८ । चीष्ट मदे ८२० । शीष्ट कथने ८४१ । चीष्ट कथने ८५१ । रेष्ट शब्दे । रभि शब्दे ८६२ । एभि प्रतिबन्धे ८७२ । स्तभि प्रतिबन्धे ८८४ । अभि ग्राहविनासे ८८४ । अभि मैथुने ८९२ । अभि गात्र-विनासे ८९४ । शब्ध कथने ९०७ । गब्ध धाष्टौ ९१४ । वब्ध भोजने तत्र । दुग्ध स्तब्धे ९२२ । धिग्ध ग्रहणे ९५० । घुणि ग्रहणे ९६६ । घृणि ग्रहणे तत्र । घृण भ्रमणे ९६६ । घूर्णे भ्रमणे ९८४ । संघु प्रमादे १००० । पण व्यवहारे । १०१२ ॥

Vol. IX. Leaves 1026 to 1328 = 302.

Contents. पण पण्डे प० १०२६ । पन कुतौ प० १०४० । भास क्रोधे १०४० । समु सजने १०५७ । समु कान्ते १०७७ । अय गतौ १०८८ । रय तथा ११०८ । पय गतौ ११२४ । मय तथा । चय तय वय गतौ ११२७ । दय दानगति-
हिंसादिषु ११२० । जय तन्मसमाने ११५२ । पूय दुर्गम्बादौ ११६० । ऋयी शब्ददुर्गम्बाद्रत्नेषु ११७५ । क्षायी विधूनने ११८२ । स्फायी हजौ १२०४ । प्यायी हजौ १२१४ । नायू सन्मानपालनयोः । शल अलन-
संवरणयोः १२२७ । वल्ल संवरणे १२५१ । मल्ल धारणे १२६४ । कल्ल शब्दे तत्र । भल्ल परिभाषणहिंसादानेषु तथा । कल्ल सङ्ग्रहाने १२६६ । तेह देवने १२६५ । देह देवने १२७५ । सेह सेवने तत्र । केह खेह गेह ग्रेह पेह षेह, मेह खेह तथा १२८० । वेह गतौ । खव गतौ १२८० । लोभ बाधने १२०० । पर्ष स्नेहने १२१६ ॥

No. 201. Vol. X. Pages 1324 to 1670 = 346.

Contents. दल्ल वरणे प० १३२५ । शिल्ल वियोपादाने १३४४ । मिच्च यात्रायां १३५६ । धुल धील सन्दीपनजीवनल्लोशनेषु तत्र । दल्ल दल्लिशीप्रार्थयोः १३५७ । दील उपनयनादौ १३६७ । ईल दर्शने १३८१ । ईंश गतिहिंसादौ १३८८ । भाष अक्कायां वाचि १३८७ । छेषु अन्विच्छायां १४०८ । छेषु यत्ने १४२२ । जेषु खेषु छेषु गतौ तथा । एल्ल गतौ १४२२ । काल्ल शब्दे १४४१ । भाल्ल दीप्ति १४५५ । णाल्ल शब्दे १४६६ । भयस भये १४८२ । आ शाल्ल दल्ल्यायां १५०२ । यस अदने १५१५ । ईंल छेलायां १५२८ । वल्लि हजौ १५२७ । मल्लि हजौ १५४८ । अल्लि गतौ तत्र । खल्ल गतौ १५५६ । गर्ह कुत्सने १५७२ । गल्ल कुत्सने १५८५ । वेह प्रयत्ने १५८८ । जेह प्रयत्ने १६११ । वाह प्रयत्ने तत्र । जल्ल वितर्के १६२२ । गल्ल विलोडने १६२१ । घुषि कान्तिकरणे १६४७ । पल्ल पल्ले १६५८ ॥

Vol. XI. Folia 1671 to 1990 = 319.

Contents. पङ् १६०१ । स्मिङ् ईषडसमे १६०६ । कुङ् शब्दे १६६० । खुङ् तथा १७०५ ।
मुङ्, घुङ्, उङ् शब्दे १७२० । उङ् शब्दे तत्र । खुङ् गतौ १७२६ । बूङ् तथा
१७४२ । अङ्, भ्राङ् गतौ तथा । गाङ् गतौ १७५८ । खेङ् गतौ १७७१ ।
रुङ् रोषगत्योस्तत्र । धङ् अवधंसे १७८४ । मेङ् प्रतिदाने १७९८ । देङ्
पावने १८११ । नैङ् पालने १८२४ । यैङ् दृष्टौ १८३७ । मुङ् बन्धने १८६२ ।
डीङ् विद्यायां गतौ १८७६ । गुप गोपने १८८६ । मान विचारे १८९० ।
मान पूजायां १८९८ । वध निन्दायां १८९८ । रभ रामस्ये १८४८ । डुलष,
भष प्राप्ते १८६२ । द्युत दीप्तौ १८७५ । शुभ दीप्तौ १८८८ ॥

Vol. XII. Wanting.

Vol. XIII. Folia 2289 to 2528 = 239.

Contents. द्रुङ् प० २२८८ । द्रु गतौ २२८९ । ऋङ् गतौ २२८९ । गङ् गतौ २३०१ ।
दृङ् गतौ २३१२ । अलिङ्गिता अयक्ते शब्दे २३२२ । स्कन्दिर् गतिशेषणयोः
२३४८ । यभ भेषुने २३६२ । दृ अवनतरणयोः २३७८ । भ्रुजि स्त्रीष्ये २३८४ ।
अी अभिभवे २४०६ । त्यज हानौ तत्र । सञ्ज सङ्गे २४१७ । दृश प्रेले २४२६ ।
दंस दंसने २४५० । कित चेष्टायां २४६९ । जूर रोगे घटादिः २४८८ ।
गड सेके २५०१ । छेड वेष्टने २५१४ । वट भट परिभाषणे २५२८ ॥

Vol. XIV. Folia 2529 to 2880 = 351.

Contents. नट हतौ २५२८ । टक प्रतिघाते २५२८ । चक हस्तिप्रतिघातयोः २५५६ ।
कखे चसने २५६६ । रगे शङ्कायां २५७० । लगे शङ्कसङ्कायोः । ऋगे संवरणे
२५८२ । ऋगे संवरणे २६०७ । षगे तथा । श्यगे संवरणे तत्र । कगेऽनि-
र्दिष्टार्थे २६१८ । अक गतौ तत्र । अप कुटिलगतौ २६२८ । कण गतौ तत्र ।
रण गतौ २६४१ । चण, वण दाने २६५४ । अण दाने २६५५ । अथ हिंसे
२६८८ । ऋथ हिंसायां २६८४ । ऋथ हिंसे २६८६ । चण तथा तत्र । वनु
अनिर्दिष्टार्थे तत्र । जल दीप्तौ । कल चलने २७२६ । जल चलने २७४६ ।
सू आधाने तत्र । ह भये २७६८ । फण गतौ २८०८ । स्यमु शब्दे २८२५ ।
खन शब्दे २८३८ । ध्वन शब्दे २८५२ । समु स्त्रीष्ये २८६८ । छल तथा तत्र ॥

Vol. XV. Folia 2881 to 3159 = 278.

Contents. एभ प० १८८१ । चल कम्पने १८८१ । अल घान्ये १८०४ । ठल वल्ल वैल्लये १८१६ । ठल स्थाने १८१८ । जल विलेखने । १८१८ । णल गम्भययोः १८४२ । बल प्राणने १८४२ । पुल मज्जने १८६४ । कुल संस्थानादौ १०७७ । उल हिंसायां १८८२ । पल, मल, गतौ १८८४ । पल्लु गतौ तत्र । पये गतौ १००८ । कथे निप्याके १०११ । मये विलोडने १०१६ । टु वसु उद्गिरणे । धमु चलने १०५१ । चर सञ्चरणे १०६६ । षट्कुल विसरणगत्यवसादनेषु १०६७ । शट्कुल प्रातने १०७४ । क्रुश आक्रान्ते रोदने च १०८१ । कुच सम्यर्चनादौ ११०६ । बुध अवगमने ११२२ । षड् अन्तनि ११४० । कल्ल गतौ । वस निवास ११५४ । वद वक्तायां ११६५ । टुसोस्तिगतिवृद्धौ ११७१ ॥

Second Series, Vol. I. Folia 1 to 424.

Contents. तुदादिगणान्तर्गतनिष्क्रान्ताध्यायानां समस्ततिङ्छदन्तरूपाणि यथा ।———
तुद व्यथने प० १ । तुद प्रेरणे १५ । दिग् अतिसर्जने तत्र । धसज्ज पाके १७ । क्षिप प्रेरणे ५२ । छप् विलेखने ६७ । मुच्छल मोक्षणे ८५ । लुप हृदने १५० । विदुल्ल लामे १११ । लिप उपदेहे ११४ । विचिर् चरणे ११७ । ह्यती हृदने १५० । खिद परिघाते १६८ । पिग् अवयवे १७४ । रिपि गतौ १८८ । ऋषी गतौ १०० । धि धारणे १०७ । चि निवासगत्योः १०८ । सु प्रेरण १२१ । षसु हृदने १४४ । ऋक् गत्यादौ १५८ । छवि क्षेपे १६७ । गृ निगरणे १७८ । उक्की विपाशे १८२ । अर्ज्ज परिभाषणभर्त्सणयोः १०१ । चर्च, कर्क तथा । लच संवरणे ११२ । ऋच गतौ १२४ । उक्क आर्ज्जवे १२१ । लुभ विमोहने १४८ । रिफ कथनयुद्धनिम्दाहिंसादानेषु १५८ । ढफ, ढम्फ ढप्पौ १७२ । तुप हिंसायां ४०७ । तुम्प तथा । तुफ, तुम्फ, ऋफ, ऋम्फ हिंसायां सत्र ।

Second Series, Vol. II. Folia 425 to 848 = 423.

Contents. तुम्प ४२५ । ऋफ ४२४ । ऋम्फ ४४१ । मिक्क ४५१ । गुफ ४६१ । गुम्फ ४७७ । हभ ४८८ । चती ग्रन्थहिंसायोः ५०७ । उभ पूरणे ५१६ । उभ तथा ५२२ । शुभ शोभायै ५४१ । शुभ तथा ५५१ । विष विधाने ५६१ । जुड शुभ गतौ

५७७ । घड ५८१ । भड तथा । घण प्रीणने ६०८ । दुण गतिहिंशयोः ६१५ ।
 पुण शुभौ ६४० । मुण प्रतिज्ञाने तत्र । कुण शब्देऽपकरणयोः तत्र । तुम
 कौटिल्ये तत्र । घुण भ्रमणे ६५५ । घूर्णे तथा ६६० । प्रच्छ जीष्मायां ६८० ।
 छज विसर्गे ६४६ । मसजो शब्दौ ७१९ । हजौ भङ्गे ७२९ । भुजो कौटिल्ये
 तत्र । हूप संसर्गे ७३९ । स्पृश स्पर्शने ७४४ । वश, रिश, हिंसायां ७६९ ।
 विश प्रवेशे ७२९ । लिश गतौ ७८३ । विश गतौ तत्र । मश मर्शने ८०२ ।
 यदूख ८१८ । सुर ऐश्व दीप्तौ च ८२८ । कुर शब्दे ८३८ । छह उद्यमे ८४८ ॥

Second Series, Vol. III. Folia 857 to 1058 = 201. .

Contents. छह ५० ८५७ । छह, लुह, छह, लुह, हिंसायां छहवत् ८६७ । दध दध्यायां
 ८६७ । मिष् स्पृश्यायां ८७५ । दल गतौ ८८५ । किल शैत्यक्रीडनयोस्तत्र ।
 हिल क्षावे ८९१ । मिल, मिल तथा तत्र । उहिल उच्छे ९०४ । तिल स्नेहने ।
 चिल वसने ९१९ । चल विलम्बने तत्र । विल भेदने । निल गहने । लिख
 लेखने ९२९ । कुट कौटिल्ये तथा । पुट, लुट संश्लेषणे ९३९ । कुट सङ्कोचे ।
 व्यच व्याजीकरणे तत्र । गुज शब्दे ९४२ । गुड रक्षायां तत्र । डिप क्षेपे
 तत्र । चुल, चुट, कूट, कूर, वुट कन्दने तत्र । स्फुट विकसने ९४२ । मुट
 आक्षेप ९५२ । तुट कलहे । जुड बन्धने । कड मोदे । कूड घसने । कुड
 बाधे । घुट प्रतीघाते । तुट तोड़ने । खुड सम्मरणे । म्युड, चुड, वुड, ऊड,
 स्फुर, स्फुल तत्र । नुशिल खवने ९५२ । धू विधूनने ९६६ । भ्रु गतिस्त्रैर्ये ।
 गु, गू पुरीषे ९६६ । कुङ् शब्दे ९७७ । शङ् व्याघ्रामे ९८७ । मङ् प्राणत्यागे
 १००० । हङ् आदरे । धङ् अवस्थाने १०१४ । जुषी प्रीतिसेवनयोस्तत्र ।
 विजी भयचलनयोः १०२८ । लजी शीङ्गे १०२८ । लस्जी शीङ्गायां १०४८ ॥

(Second Series, Vol. IV. Leaves 1050 to 1216 = 167 (wanting.)

Second Series, Vol. V. Folia 1217 to 1456 = 239.

Contents. मी माने १११७ । ह्य गतौ १२२६ । ह्य गतिहान्त्योः १२२७ । सव बन्धने
 १२४८ । स्त्र्य ईर्ष्ये १२६७ । ईर्ष्य तथा १२७४ । शुची अभिषवे १२८२ ।
 दल विघरणे १२८२ । फल विघरणे १२७४ । मील, मील, मील निमेषणे
 १२१४ । मील प्रतिष्ठने तत्र । नील वर्णे तत्र । मील समाधौ तत्र । कौल
 बन्धे मीमवत् १२१४ । कूल आवरणे १२१४ । शूल वजायां १२२५ । दूल

निष्कर्षे । पूज सङ्गते । मूल प्रतिष्ठायां । फल निष्पत्तौ । शुक्ल चावे १२११ ।
 फुल्ल विकसने १२१५ । चिह्न शैथिल्ये १२१५ । वेष्ट गतौ १२४४ । चैष्ट,
 कैष्ट, खेष्ट, खोष्ट, पेष्ट, फेष्ट, शेष्ट, वेष्ट गतौ १२५४ । यल गतौ तत्र । तिल
 गतौ तत्र । खल्ल चलने सद्ये च १२६६ । खोदु गतिप्रतिष्ठाते १२७६ । खोष्ट
 तथा १२८४ । धोर्त्त गतिचातुर्ये १२८५ । त्वर कृत्तगतौ १२८५ । अथ गतौ
 १४०५ । सध गतौ १४१२ । चर गतौ तत्र । रिवि गतौ तत्र । रवि, चवि,
 गतौ तत्र । छिबु निरसने तत्र । छिबु निरसने १४१४ । जिजये १४१६ ।
 जीव बलप्राप्तयोः १४४८ ॥

Second Series, Vol. VI. Folia 1457 to 1744 = 287.

Contents. जीव प्राणनादौ १४५७ । पीव, मीव, तीव, नीव, खोखे १४५९ । उर्वी
 चिंसे १४५७ । तुर्वी चिंसायां १४६४ । युर्वी, दुर्वी, भुर्वी, चिंसने । मुर्वी
 बन्धने । गुर्वी उद्यमे । पूर्व पूरणे १४७७ । कर्व दर्पे १४८७ । खर्व गर्भे
 दर्पे तत्र । पिवि सेचने १४८६ । मिवि, निवि, सेचने १५०६ । हिंवि, दिवि,
 जिवि, प्रीणने पिविवत्साध्यानि । भिवि तथा तत्र । अय रक्षणदौ १५०७ ।
 रक्ष पालने १५१२ । इवि व्याप्तिप्रीणनयोः १५२२ । अचु व्याप्तिबंधयोः
 १५२० । घुधिर शब्दे १५४० ॥

Second Series, Vol. VI.—Continued.

Contents. तलू तनूकरणे १५५२ । ललू तथा १५६५ । शिच चुम्बने १५६६ । लवु गतौ
 १५७६ । वृच गतौ १५८० । णच गतौ तत्र । वच रोषे १६०१ । सच सङ्गते
 तत्र । तर्च लघने तत्र । पूर्च अनादरे । पूर्च तथा । काचि १६०१ । वाचि,
 भाचि, तथा १६११ । द्राच, प्राचि, ध्याचि, तथा तत्र । •चुष पाने । तुष
 तुष्टौ १६१२ । पूष वृद्धौ तथा । मूषक्षेपे तत्र । पूष प्रसवे तत्र । तसि अल-
 क्कारे १६२२ । भूष १६२२ । ऊष वजायां १६२४ । ईष उज्ज्वे । छप विलेखे
 १६४१ । वष चिंसायां १६५८ । जिषु सेचने १६७२ । निषु, विषु, मिषु,
 सेचने १६८८ । वृषु तथा । प्रषु तथा । उच तथा १७०४ । ऋषु सेचने १७१२ ।
 वृषु तथा । पुष पुष्टौ तत्र । त्रिषु, स्त्रिषु, दाहने तत्र । प्रषु, मृषु, दाहने १७१२ ।
 उष दाहने तत्र । वृषु सङ्कर्षे १७२० । ऋषु आक्षोभे १७२५ । तुष शब्दे तत्र ।
 ऋष, ऋष शब्दे १७२६ । रष शब्दे तत्र । लष क्रीडने तत्र । जर्ष परि-
 भाषणतर्ज्जमयोः १७२६ ॥

Second Series, Vol. VII. Folia 1745 to 2008 = 263.

Contents. अर्च १०४५ । चर्च, भर्भ, भाषणसर्जनयोस्तत्र । चमे चमने १०४८ । निश संसाधा तथा । मिश शब्दरोपयोः तथा । पिषृ गत्यां १०६० । भश मुन गतौ १०७२ । मस्तु कृतित्तिंसयोः १०८५ । मिह सेचने १०९८ । दह भस्मीकरणे १८१० । रह त्यागे १८१९ । चह कल्कने १८२४ । रहि गत्यां १८२४ । हहि हडौ १८४६ । हहि हडौ १८५९ । हहिर शब्दवर्द्धनयोस्तत्र । तुहिर, दुहिर अर्द्धने १८७० । अर्ह पूजायां तत्र । मरु पूजायां १८८४ । द्वै हर्षचये १८८५ । स्त्रै गात्रविनामे १८९५ । यै न्यकरणे १९०६ । भ्रै लप्ता १९१९ । द्वै खप्ने तत्र । कै शब्दे तत्र । गै शब्दे १९२१ । रै शब्दे १९२९ । स्त्रै तथा । स्त्रै खदने १९६७ । त्रै चये १९७८ । ज्यै चये खैवत् १९९० । पै चये तत्र । भ्रै पाके २००० । भ्रै तथा । पै घोषणे तत्र । दैप, शोधने तत्र । वै शोधणे तत्र । छै वेष्टने तत्र । छेष्ट पाने २००० ॥

Second Series, Vol. VIII. Folia 2010 to 2288 = 278.

Contents. चेष्ट पाने २०१० । पा पाने २०१२ । भ्रा गन्धोपादाने २०१७ । भ्रा शब्दप्रि-संयोगयोः २०४९ । छा गतिनिष्ठौ २०५६ । स्त्रा अभ्यासे २०६७ । दान दाने २०८१ । कृ कोटिल्ये २०९४ । स्त्रु शब्दोपचापयोः २११५ । स्त्रु चिन्तायां २१२९ । छै चिन्तायां २१५९ । छ गत्यां २१७२ । च गतिप्रापणयोः २१८२ । ग्ट सेचने २२१२ । शु श्रवणे २२२२ । पु गत्यां २२४० । पु गतौ २२६४ । दु गतौ २२७८ ॥

Third Series, Vol. I. Folia 192.

Contents. हचिरावरणे ५० १ । भिदिर विदारणे १२ । बिदिर द्विधाकरणे २४ । विचिर विरेचने २६ । विचिर प्रथग्भावे ४८ । गुजिर योगे ५९ । अदिर संपेषणे ७१ । अदिर्द्विभिदेवनयोः ८४ । अदिर्द्विभिदेवनयोः ९७ । जती ह्दने १०९ । स्त्रिष विरेषणे १२८ । पिषल्ल चूर्णेने १२९ । भग्जो सामर्द्धने १५० । भुज पाखनादौ १६१ । हहि हिंसायां १७४ । उन्दी ह्दने (unda.) १९१ ॥

(Third Series, Vol. II. Folia 192 to 352 = 160 wanting.)

Third Series, Vol. III. Folia 353 to 714 = 361.

Contents. द्रुक् प० १५१ । नम्र अदर्शने १५६ । शमु उपग्रमे १६६ । संसृष्टसङ्घने १७६ ।
मदी चर्षे १८६ । असु स्तेपणे १८६ । यस्तु प्रयत्ने ४०१ । असु चक्षणे ४१० ।
पुष् विभागे ४१० । मशी परिमाणे ४११ । उच्च समवाये ४४१ । भृशु अक्ष-
पतने ४४६ । सुस्तु तथा ४६० । दृश वरणे ४६६ । तुष् तुष्टौ ४८१ । कुस्तु
रोषे ४८१ । क्रुष्, कृष्, तथा । डिप स्तेपे ५०१ । टुप समुच्छाये ५१६ ।
गुप आकुलले ५१७ । युप, रूप, लुप विमोचने ५१८ । लुभ गार्ह्ये तत्र ।
लुभ तथा । तुभ चिंसे ५५० । नभ चिंसायां तत्र । क्षिड आर्त्तिभावे ५६० ।
जिमिदा स्तेपे ५७१ । जिल्लिदा मोचने ५८१ । ऋषु दृष्टौ ५४४ । गृषु
अभिकाङ्क्षायां ६०१ । गृङ् प्रसवे ६१७ । दृङ् उपतापे ६११ । दीङ् क्षये
६४५ । धीङ् अनादरे ६५४ । मीङ् चिंसायां तत्र । वीङ् श्रवणे ६६५ । लीङ्
क्षेपणे ६७७ । डीङ् गतौ ६८१ । व्रीङ् वरणे ७०१ । इति दिवादिः समाप्तः ॥

No. 670. (2) पदवाक्यरत्नाकरकारिका ।

PADA-VĀKYA RATNĀKARĀ KARĪKA.

Country paper 10 × 4½ inches. Folia 12. Lines in a page 8. Extent 166 stanzas. Character, Dev Nagari. Date (?) Appearance, not very recent. Verse. Correct. Complete.

On Etymology and Syntax, or a dissertation on the parts of speech and significations of words considered singly as well as in construction with others in a sentence. The name of the author of this work is not known ; but the grammatical terminology used, and the philosophy of grammar treated of, in this work are in the manner of the ancients, and these facts prove the author to belong to Pāṇini's school. No notice has been taken of this metrical compendium by Colebrooke and his followers, either under Pāṇini or any other school of Sanskrit grammar. The work often cites the Paribhāṣā, quotes maxims of interpretation from ancient grammarians, cites the Vārtikas and the Bhāṣhya, for rules for interpreting Pāṇini's *Sūtras*, and distinctly mentions the *trimuni* grammarians and their works. Among moderns it quotes the opinions of the Bhāṭṭas.

पाणिन्यादिभिरुक्तैः यथादेशातिक्रान्तिः ।
 तस्य वाजिविषयस्येत्यादिः ।
 एकतिङ् वाक्यमित्युक्तं कात्यायनमहर्षिणा ।
 सम्बोध्यत्वं त्रिचारेषुदर्थे इति शाब्दिकाः ॥
 एकतिङ् वाक्यविद्देशिमन्त्राभाष्यानुसारिभिः ।
 वाक्यबोधप्रमाणार्थं सम्बोध्यत्वान्वयो मतः ॥
 भाष्याः कर्मलकटैर्वाद्यखण्डमिति ग्रामसीत्यादिः ॥

Beginning. नान्यसाधारणो विश्वविषयो यो विभेगुणः ।

तस्यैवा शक्तिरखिलप्रपञ्चस्य प्रकाशने ॥
 चतुर्भिः पञ्चभिर्वापि प्रायेणान्नरितचक्षुः ।
 पूर्ववर्णात् परो वर्णः पदत्वं प्रतिपद्यते ॥

End. निमित्तात् कर्मयोगे तु या सप्रम्यनुश्रियते ।

चतुर्थ्या इव तादर्थ्यमर्थोऽस्या इति शाब्दिकाः ॥

Colophon. इति पदवाक्यरत्नाकरकारिकासङ्गृहे सप्तमीविवरणं ।

Subject. पद्येन पदवाक्यस्वरूपकथने शब्दकारकादिनिर्णयः ॥

Contents. श्लो० १ मङ्गलाचरणं । १ पदत्वं प्रतिपादितं । १ शब्दोद्बोधकत्वं । ४ शब्दार्थ-
 सङ्गतिः । ५ विशेषणशब्दः । ६ पदसङ्गतिः । ७ द्विविधः सङ्केतः । नित्यो
 ज्ञान्यश्च । ८ ज्ञान्यसङ्केतोदाहरणं । ९ नित्यस्योदाहरणं । १० विशिष्टवैशिष्ट्य-
 बोधमर्थ्यादा । ११ व्यक्तिमसंज्ञातीनां सङ्केतः । १२ धालर्थबोधः । १३ धा-
 तुत्वं निपातत्वञ्च । १४ प्रातिपदिकत्वं । १५ वचनकर्मता । १६ द्वितीया-
 कक्षता । १७ वाक्यार्थान्विताव्याख्या । १८ वाक्योपेक्षाव्याख्या । १९ व्याख्येयस्य
 रूपः । २० तिङ् लङ्दर्थः । २१ पदसङ्केतः । २२ पदसंज्ञिभिः । २३ पद-
 भ्रुतिः । २४ पदभ्रुतिः । २५ पदयोगपद्येनान्वयः । २६ भेदाभेदान्वयौ ।
 २७ सामानाधिकरण्यं । २८ विशेष्यनिर्गलमन्यान्वयसूक्तं । २९ सामानाधि-
 करण्ये वचनभेदाः । ३० धालर्थविशेषणस्य स्वीकृतं । ३१ शब्दभेदान्वयः ।
 ३२ नामलिङ्गं । ३३ पाणिन्यादेरादेशाः । ३४ वाचकशब्दाः । ३५ पादार्था-
 न्वययोग्यताकारुणा । ३६ प्रकृतिप्रत्ययशक्तिः । ३७ वर्णपदवाक्यस्रोटाः ।
 ३८ प्रकृतिप्रत्ययाद्या । ३९ वाक्यार्थवबोधः । ४० प्रथमादयः सुपः सप्तधा-
 प्रत्ययाः । ४१ विभक्त्यवयवा एकद्विसङ्गलप्रतिपादकाः । ४२ सङ्ख्यावाचकाः ।
 ४३ न्यून्यवर्णत्वं वाचकत्वञ्च । ४४ एकवचनत्वकथनं । ४५ द्विलकथनं । ४६
 त्रिलं वङ्गलञ्च । ४७ एकवचनान्तशब्दानां । ४८ एकदेशेऽपि वङ्गलं । ४९

गुरुत्वकथनं । ५० द्वचद्वगर्भपदार्थानामन्वयः । ५१ एकद्विचद्वगर्भानां कथनं । ५२
 अष्टाव्याख्यिका । ५३ प्रथमान्तविभक्तयः । ५४ युष्मादादीनामलिङ्गलं । ५५
 वाक्येन अन्याभीष्टाधीः । ५६ अच्येतनस्य सम्बुद्धिः । ५७ सम्बोधनं । ५८ सम्बो-
 धत्वान्वयः । ५९ लिङ्गवचनानि । ६० प्रथमाविधिः । ६१ प्रापदिकार्थः । ६२
 प्रसिद्धलिङ्गवचने प्रथमान्तः । ६३ उभेदले नामार्थयोः सुपः प्रवृत्तिः । ६४
 सुवर्था एव नामार्थाः । ६५ प्रथमाधिकारः । ६६ तप्तदुदाहरणानि । ६७
 द्वितीयाधिकारः । ६८ द्वितीया रत्यादयः ॥

No. 281. पदमञ्जरी ।

PADA-MANJARĪ.

Substance, country paper. 3 Vols. Octavo. Leaves, 450. Lines on a page, 22. Extent, 13,500 ślokas. Character Nāgara. Date, Samvat 1533 and 1876 (?) Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete and defective.

A commentary on the Kāsikā-vṛtti of Vāmana *alias* Jayāditya or Vāmana Jayāditya, and on Pāṇini's rules and the Kārikās contained in the Kāsikā. By Haradatta Miśra, son of Padmakumāra of Deccan, and younger brother of Agnikumāra Āchārya. The work is divided into eight chapters of four sections each, according to the divisions and subdivisions of the Kāsikā-vṛtti, and in conformity with those of Pāṇini: the MS. under notice, however, contains only the first and third chapters. The four sections into which each of them is subdivided, are wrongly bound up in different volumes, and some of them are entirely wanting.

The first volume contains the first sections of chapters I and III. The second volume consists of the three remaining sections of chapter first, and the first section of chapter third again. The third volume has the second section of the third chapter in its first part, and the fourth section of the same in its latter part. The work appears to be rare, and has not been noticed in any catalogue, except in the list of grammars given by Colebrooke.

Beginning of व्यक्तप्रथमपुष्पात्मकमस्तन्त्रमेतत्

chap 1. sec. I. समस्तमधितिष्ठति यः स्वतन्त्रः ।

तस्मै शिवाय परमाय ईशाव्ययाय

साम्बाय सादरमर्थं विहितः प्रणामः ॥ १ ॥

स्वस्य मनोरथमवाप्नुमायत्तविघ्नं यं यस्य प्रसादमनवाप्य न ? शक्तुवन्ति ।

तानं यनुदग्न(पद्म ?) कुमारारुख्यं प्रणम्याम्बां त्रियन्तथा ।

ज्येष्ठश्चाग्निकुमारारुख्यमाचार्यमपराजितं ॥ २ ॥

यश्चिराय हरदत्तमञ्जया विभुतो दशसु दिनु दक्षिणः ।

उज्जहार यदजरोरस्रौ शब्दशस्त्रमहकारपादपातेः ॥ २ ॥

End of ditto. क्वचित् प्रागुदीच इति पाठः । तत्रावयववज्जलस्य समुदाय आरोपः ।

प्रादेशानुद्देशाद्यायमर्थः ॥

Colophon of Do. इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां प्रथमाध्यायस्य १ पादः ।

Beginning of श्रीगणेशाय नमः । ॐ नमो भगवते लक्ष्मीवृत्तिहाय । प्रत्यय इह यदि

chap. III. sec. I. गवादीनित्यादिः ।

End of ditto. जीवतादिति आशिषि लोट् प्रयोगेणोदाहरण आशिषं दर्शयति ॥

Colophon of Do. इति श्रीमद्हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य १ पादः ।

Beginning of उगाङ्कुटादिभ्यो जिण आडित् । कुट आदिर्धेयमिति बह्व्रीहो ।

Vol. II. अन्तर्वर्तिन्या विभक्त्या पदत्वे जय न भवति ॥

Colophon of Do. इतीत्यादिः प्रमथाध्यायः ।

Part II of Do. प्रत्ययः । इह यदि सन्धानेव सङ्गिनः स्वरूपेणाभिनिर्दिशेत्यादिः ।

Colophon of Do. इति श्रीमद्हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य प्रथमः पादः ।

Beginning of the कर्मण्यन् । कर्मणीति नेदं स्वरूपग्रहणं । अशब्दमञ्जुति निषेधात् ।

III Vol. Part I. न तु वार्थस्त्रयं सञ्ज्ञा न शब्दस्य अशब्दमञ्जुति नेव विज्ञायते ॥

End of ditto. तन्वीलादिषु वा रासा रुदिति मधु पीयते । कचित्तु सुप्त इति पश्यते ॥

Colophon. इति हरदत्तमिश्रविरचितायां पदमञ्जर्यां तृतीयस्य द्वितीयः पादः ।

Beginning of Vol. }
III. Part II. } उणादयो बह्वलं वर्तमान इत्ये चेति । वर्तमाने लुङिति ॥—

End of ditto. ह्रस्वस्यभयथा । सर्वमेव प्रकरणमिति तिङ्शित् सार्धधातुकसारम् चतुः-
 सूत्रीप्रकरणं भुजावो न भवति । तदानीमेषाख्यधातुकमित्यादि ।
 Colophon of Do. इति हरदत्तमिश्रविरचितार्थां पदमञ्जर्यां द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थसंस्करणं ।
 Subject. पाणिनेरष्टाध्यायस्य तथा काशिकादृतकारिकाणां काशिकादृताख्यटीका-
 याष्टीकेष्वं ।

Contents. १ खण्डस्य । पत्राणि ११९ + ७५ ॥ २ ख०, प०, १४० + ६५ ॥ ३ खण्डस्य
 पत्राणि ४१ + ७८ ।

No. 670. (2) पदवाक्यरत्नाकरकारिका ।

PADA-VAKYA-RATNAKARA-KARIKA.

Substance, country paper. 11 × 4½ inches. Folia, 12. Lines on each page, 8. Extent, 192 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Verse. Correct. Complete. Elegantly written.

This is one of the several works of that class of grammatical literature in Sanskrit which is generally known by the name of *Kārikās*, i. e. metrical rules of early grammarians for the construction of *padas* or inflected words and *vākyas* or sentences. The name of the author of this work is unknown, and no notice of the work or of its author is to be found in any printed catalogue. The *Kārikāvalī*, a grammar in verse, the *Harikārikā* of Bhartrihari, and a few others are found in Colebrooke's list of Sanskrit grammars, and a few more will be found noticed in the present catalogue. Goldstücker has given a long account of the *Kārikās* in his learned dissertation on Pāṇini. The *kārikās* treated of in the present work, resemble the versified rules of Latin grammar used of old.

Beginning. नान्यसाधारणो विश्वविधयो यो विभर्गुणः ।

तस्यैषा शक्तिरखिलप्रपञ्चस्य प्रकाशने ॥ १ ॥

चतुर्भिः पञ्चमिर्वापि प्रायेणान्तरितश्चरैः ।

पूर्ववर्णात् परो वर्णः पदं प्रतिपद्यते ॥ २ ॥

	पूर्वानुभूत्या संस्कारशेषया स्वार्थमोक्षरा ।
	जन्यमाना कृतिः शब्दमुद्बोधकमपेक्षते ॥ १ ॥
End.	सप्तमीस्यात् कर्माणि वायदीष्टादिपदादिति ।
	अन्ये तु नित्यामेवात्र सप्तमीत्याचक्षिरे ॥ १५ ॥
	निमित्तात् कर्मायोगे तु या सप्तम्यनुमिष्यते ।
	चतुर्थ्या इव तादर्थ्यमर्थोऽस्या इति शाब्दिकाः ॥ १६ ॥
Colophon.	इति पदवाक्यरत्नाकरकारिकासङ्गृहे सप्तमीविवरणं ॥
Subject.	पद्येन पदवाक्यसङ्गृहकथने कर्मादिरूपनिर्णयः ॥
Contents.	निर्विनिश्चया विषयभेदाः ॥

No. 327. परिभाषाभास्करः ।

PARIBHĀSHĀ-BHĀSKARA.

Substance, up-country paper. Quarto. Leaves, 47. Lines on each page, 21. Extent, 470 ślokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1827. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This is one of the many works on the Bhāshā or Paribhāshā Sūtras said to be orally received from antiquity, and forming one of the ten subsidiary and component branches of grammatical literature in Sanskrit. By Bhāskara Bhaṭṭa, son of Appāji Bhaṭṭa, son of Hari Bhaṭṭa of Dakshin. There is no mention of this work in Colebrooke's list of the grammatical works under the School of Pāṇini, while there is another one of this name without any mention of that of its author, and accompanied with a commentary by Śrīdeva called the Paribhāshā-vṛitti. Colebrooke has, however, made mention of the Laghu-paribhāsha-vṛitti, a succinct commentary on the same by Bhāskara-bhaṭṭa, as also of another commentary called the Paribhāsha-saṅgraha. The Paribhāshā Sūtras are, according to him, maxims of interpretation from ancient grammarians, cited in the Vārtikas and Bhāshyas as rules for interpreting Pāṇini's Sūtras. According to Goldstücker they are directions for the right interpretation and application of Pāṇini's aphorisms (*atra Paninīya tantre &c.*) Purushottama, however, in his Vṛitti-tīkā defines a paribhāshā to

be a general maxim applicable to the rules of every grammar (*Para Sarva-sāstre upayukta vāni bhāshā sā paribhāshā* &c.)

There is much dispute both among original authors as well as European orientalists concerning the authorship and chronology of the Paribhāshās; some attributing them to Kātyāyana and Patanjali, others to Vyāḍi and Chandra; some making them anterior to Pāṇini, and others assigning some few of them to a very recent date. It is certain, however, on the authority of Nāges'a and his commentator that the *Paribhāshā Sūtras* originated from Indra and other early grammarians (*prāchīnāṃ Indrādyaṃ*) and have been used by Kātyāyana and Patanjali (*Bhāshya Vartikayornibadhāni*) in their explanations of Pāṇini (*Pāṇinīya-tantr*e).

The paribhāshās may be divided into eight distinct classes.

1. Jñāpakās, special maxims applicable to the rulers of Pāṇini only.
2. Nyāyamulās, general maxims founded on nyāya or logical reasoning, and applying to all grammars.
3. Lingavatī, containing a special mark directing to a particular Sūtra.
4. Vidhyangabhūtās, supplying data for judging the nature of a rule.
5. Sanjñapradesāh, rules explaining the technical terms of the work.
6. Atidesikās, inapplicability of certain principles to some propositions.
7. Virodhikās, contrary rules applying to a proposition at the same time.
8. Paribhāshās proper, two optional rules affecting a proposition.

The Virodhikās also termed *balābala* Sūtras by some, are defined by Aufrecht, *praecepta sibi repugnantia in hac grammatica si occurrerint, quidam validius sive invalidibus habendum sit, definitur*.

This work is divided, like the Ashtādhyāyī of Pāṇini, into eight books of four chapters each, whose initial verses are given herein below, instead of the subjects, which are not mentioned at the end of the sections in the original.

Beginning. आखण्डलादिसुरमखलमण्डनं तमुद्दकोकविरहानलदण्डचण्डं

ईडैहमच वज्रबोधितपप्रकाण्डं मार्त्तण्डमन्यतमसं प्रतिकालदण्डं ॥

श्रीगुरुन् पितरौ नलाग्निहोत्रिः श्रीभास्कराभिधः ।

भास्करं परिभाषाणां तनुते बालबुद्धये ॥

युक्तायुक्ताभिज्ञबन्धं भूयो भूयो विद्वद्बुद्धदं ।

नामं नामं याचे मन्दे मान्यं चेदं श्रेष्ठं सम्यक् ॥

खट्वी खट्वीकया तुल्या खरैरिव खलैर्यदि ।

नादत्तेयं कतिसम्पादस्माकं हानिरस्ति किं ॥

End.

परिभाषा कमलिनीर्युक्तिरिभिविर्वाकाशयन् ।

भास्करः पण्डितास्त्रीनां खान्तमानन्द + + यत् ॥ १ ॥

न्यम्बकेश्वरपुरीकृतवासाग्निहोत्रिकुलनीरधिचन्द्रात् ।

पुण्यपूर्णपुष्पशक्तमभट्टादुद्भूतं स कवी हरिभट्टः ॥ २ ॥

वेदवाक्यनिचयावचयेन प्रेक्षितो विधिरिवेह बुधैर्धैः ।

लोकगीतविमलायतकीर्तिः सोऽपि सज्जनमणिर्जयति स्मः ॥ ३ ॥

तस्मादद्भुतकीर्तिः कृतसुकृतभरान् सन्वतन्वस्वतन्वः

साधूनामथगणो गददलनविधो मानवानां शरणः ॥

काशीक्षेत्राधिवासी धृतकठिनतपाभीत् ॥ ४ ॥

तनय इह तदीयो श्रीमद्भास्कराख्यः फणिपतिभणितोनामाशयं भावयित्वा ।

परमतपरिभाषाभास्करं चार्पिपत्तं सुरवररविसच्चिदानन्दरूपे ॥ ५ ॥

अथभाषां मनीषा वा सुकृतं वा नकिञ्चन ।

मन्ये गुणकृपाकल्पलतिकैवादिकारणं ॥

Colophon.

इति श्रीमत्काश्यपान्वयसम्भवान्निहोत्रिकुलतिलकायमानहरिभट्टकृतश्रीमदापा-

जिभट्टकृतभास्करविरचितपरिभाषाभास्करसमाप्तिमगान् ॥

Subject.

वैयाकरणपारिभाषिकसूत्राणि तेषामर्थोदाहरणानि च ॥

Contents.

चतुर्भिः पादयुक्तरष्टाध्यायसमन्वितः । यथा,

तत्रादौ परिभाषालक्षणं । तत्र तावद्भाषयज्ञायां वाचीति । तस्मात् परितो

भाष्यते इति सूत्रे कर्मणि परिभाषापदं यौगिकं ॥

- १ अ० १ पा० । आख्यानादिशेषप्रतिपत्तिर्न हि सन्देहादलक्षणं । प० १ । इतीत्यादिपरि-
भाषाभास्करे प्रथमाध्याये प्रथमः पादः । १० ।
- १ । सन्नियोगो शिष्टानां सङ्ग वा प्रवृत्तिः सङ्ग वा निवृत्तिः । १ । प० १० ।
- २ । उदित् सवर्णं गृह्णाति न सवर्णमात्रमित्यादिः प्रथमे द्वितीयः । ११ ।
- ३ । सङ्गच्छतौ विप्रतिषेधे यद्वाचितम्नद्वाधितमेव । ११ । प० ११ ।
- २ अ० १ पा० । विभक्तौ लिङ्गविशिष्टाग्रहणमित्यादिर्द्वितीये प्रथमः । ११ ।
- १ । सूत्रे लिङ्गवचनमन्तं वा विवक्षितं स्यात् इति द्वितीये १तीयः । ११ ।
- २ । कचिदपवादविषयेऽप्युत्सर्गोऽभिनविशतेत्यादिर्द्वितीये द्वितीयः । १८ ।
- ३ । अन्तरङ्गानपि विधीन् वञ्चरक्तो लङ्घ्यतेत्यादिर्द्वितीयोऽध्यायः । १९ ।
- ३ अ० १ पा० । असति सन्धवे बाधनम्भवतीति कार्यविरोधादित्यादिसूतीये प्रथमः । ११ ।
- १ । लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैव ग्रहणं न तु लाक्षणिकस्य । प० ११ ।
- २ । पुरस्तादपवादा अन्तराङ्गान् विधीन् बाधते नोत्तराङ्गानित्यादिः २ । १ । प० ११ ।
- ३ । नानुबन्धकतमनेज्जन्तमित्यादिसूतीयोऽध्यायः । २ । ४ । प० ११ ।
- ४ अ० १ पा० । मध्येऽपवादाः पूर्वान् विधीन् बाधन्ते नोत्तराङ्गान् इत्यादिः ४ । १ । प० १४ ।
- १ । निरनुबन्धकस्य ग्रहणेन सानुबन्धकस्य ग्रहणमित्यादिः ४ । १ । प० १५ ।
- २ । स्वरविधौ व्यञ्जनमविद्यमानवत् । इत्यादिश्चतुर्थे द्वितीयः । प० १५ ।
- ३ । क्रियाविशेषाणां कर्मत्वं नपुंसकलिङ्गता चेत्यादिश्चतुर्थोऽध्यायः । प० १६ ।
- ५ अ० १ पा० । ग्रहणवता प्रतिपदिकेन तदन्तविधिर्नास्तीत्यादिः पञ्चमोऽध्यायः । १६ ।
- १ । आबन्तयोर्विशेषणविशेष्यभावे कामचरादित्यादिः ५ । १ । प० १७ ।
- २ । स्वार्थिकाः प्रकृतितो लिङ्गवचनात् प्रतिवर्तन्ते इत्यादिः । प० १७ ।
- ३ । अन्यथा कर्मयतीचारेण च स्त्रियामित्यादिश्चतुर्थे पादः । प० १७ ।
- ६ अ० १ पा० । ४ । यज्वसाध्यायसाम्प्रसारणेत्यादिः षष्ठस्य चतुर्थः । प० १९ ।
- ७ अ० १ पा० । — । तन्मध्यपतितस्य दुपग्रहणेन गृह्यतेत्यादिः सप्तमे प्रथमः । प० १९ ।
- १ । ४ । औपदेशिकप्रायोजनिकपरोपदेशिकस्यैव ग्रहणमित्यादिः । प० २० ।
- ८ अ० १ पा० । पूर्ववासिद्विवचने पूर्ववासिद्विमिदं सूत्रेत्यादिरष्टमे प्रथमः । २९ ।
- १ । ४ । अनित्यमागमशासनमित्यादिरष्टमे द्वितीयावधिचतुर्थ्यन्तं । २९ । ४९ ।

No. 413. (1) परिभाषासूत्रं ।

PARIBHĀṢĪK-SŪTRA.

Substance, country-made yellow paper, Quarto. Pages 3. Lines on each page, 30. Extent, 84 ślokaś. Character, Bengali. Date, Śaka 1736. Appearance, new. Correct. Complete. Prose.

A collection of one hundred and twenty-seven Paribhāṣhā maxims, arranged in the interpretation of the *Saṅkshiptasāra* grammar of Goyśchandra, with occasional interpretations of them by Goyśchandra. These, as well as the *paribhāṣhāś* contained in the *Kātantra-pariśiṣṭa*, as also those of Supadma, are instances of the applicability of the *paribhāṣhā* Sūtras to all classes of grammars, and hence it is that the *Parashottama-vṛitti-tīkā* has defined a *paribhāṣhā* to be *pari sarva śāstra upayukta vānī bhāṣhā*, "a general maxim applicable to the rules of every grammar"; but Nagoji Bhāṭṭa excludes the aphorisms of Pāṇini from the controul of these maxims. *Akrita vyūha Pāṇiniyāh kṛitamapi śāstram nivartayanti*. Some of the *paribhāṣhāś* are evidently of a later date than the sūtras of Pāṇini, as Goldstücker has remarked.

Beginning. नमः । आख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्नहि सन्देहादलक्षणं ।

End. समासकृतद्वितेषु सम्बन्धाभिधानमन्यत्र कृत्यभिन्नरूपा व्यभिचरति सम्बन्धेभ्यः ॥

Colophon. इति परिभाषासूत्रं समाप्तमिति ।

Subject. प्राचीनपरिभाषासूत्राणां व्याख्या तेषां सङ्क्षिप्तसारव्याकरणेपयोगिलक्ष्य ।

Contents. १२० सूत्राणि विवृतानि ।

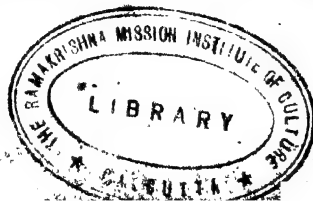
Cited Authorities. वामदेवव्याख्ये च ।

No. 1479. परिभाषेन्दुशेखरः ।

PARIBHĀSENDU-SEKHARA.

Substance, country paper, 10 × 4½ inches. Folia, 62. Lines on each page, 10. Extent, 1850 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Samvat 1867. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This work on the *bhāṣhā* or *paribhāṣhā* maxims is in more general use than all others on the subject. It gives a brief ex-

position of the rules and axioms of ancient grammarians frequently cited in the *Vártikas*, and adverted to in the *bhāshya* as directions for the right interpretation and application of Pāṇini's rules, as also of others. Its author is Nāges'a *alias* Nāgojī Bhaṭṭa, son of Śiva Bhaṭṭa, surnamed *Upādhāya*, the professor. Nāges'a was a distinguished author of Pāṇini's school, and is best known by his grammatical works, though he wrote largely on law and other matters, and his works on those subjects are still extant. His *Bhāshya-pradīpodyota* is a commentary on Kaiyaṭa's *Mahābhāshya-pradīpa*, annotating the gloss of Patanjali. His *Vrihat* and *Laghu Śabdendu-śekhara*s are commentaries on the *Siddhānta-Kaumudī* of Bhaṭṭojī Dikshita, and his *Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjushā*, with its abridgement, is a learned work on the syntax and philosophy of grammatical structure.

The *Paribhāshendu-śekhara* has a commentary by Vaidyaṇaṭha Pāyagunḍa called the *Kāśikā*, distinct from the *Kāśikā-Vṛitti* or metrical rules cited by Patanjali and others. The *paribhāshās* are defined in the text as, *prāchīna-ryākarana-tantre vāchakāni*, schol, *sūtra rūpeṇ kathitāni*, i. e. "oral maxims delivered by early grammarians," and *atra Pāṇinīya tantre jñāpaka nyāya siddhānti*, "used as special or general rules for Pāṇini's grammar," *bhāshya-vārtikayor nibaddhāni*, "and availed of in the *Mahābhāshya* and *Vārtika*." These again are distinguished into two kinds, namely, 1, *Liṅgavatī, yā liṅgadvārā bhāvenopayujyate sā*, i. e. 'that which contains a special mark directing to the *sūtra* to which it refers. 2, *Vidhyāṅgaśeṣa-bhūtā, yā sarvaiva vidhi tūkyopayujyate*, i. e., "that which has no criterion for judging whether it is conditional or essential.' Another division of the *paribhāshās* is into *Sañjñās*, and *Atidesās*. Rules explaining the technical terms of grammar, &c. These also are subdivided into two others, viz. the *Virodhas* and *paribhāshās* proper, i. e., contradictories and optionals. *Virodhas* are likewise called *Balābalā, tulyabalā*, and *Vipratīśedhās*. Hence there are eight kinds of *paribhāshās*; and they are treated of in 112 maxims contained in this work. Aufrecht's copy had 119 as he says; *in omnino 119 paribhāshae explicantur*. There are some *paribhāshās* in this work which do not occur in the *Bhāshya* or *Vārtika*: thus Goldstücker: "There is a material difference between the *paribhāshās* contained in this collection, and those quoted by Patanjali and Kātyāyana: and no conclusion can be safe until we know which *paribhāshās* are quotations made by Kātyāyana, and Patanjali, and which belong to their authorship, or even to

later and other works." He has accordingly divided the chronology of the Paribhāshās into four periods, namely, 1, Such as existed before Pāṇini. 2, Those made after him, but before Kātyāyana. 3, Such as were made by Kātyāyana and Patanjali. 4, Those made after them.

A carefully collated text and an excellent translation into English of this work have been published by Professor Kielhorn; the text has been reprinted in Calcutta, and a lithographed edition has been published at Benares.

Beginning. गत्वा साम्प्रशिवं ब्रह्म नागेशः कुर्वते सुधीः ।

भाषाणां सुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरं ॥

प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्य-
कारिभ्यो निर्णयदानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते इत्यादिः ।

End. षष्ठ्युक्तमिति सूत्रे श्रुतीति न कर्तव्यं भवतीति भाष्येण केवलं भाषासाधनं
यावदयमर्थ इति कैयटोक्तेः प्रायेणेति शब्दः ॥

Colophon. इति श्रीमदुपाध्यायेपनामकशिवभट्टसुतसतीर्गभञ्जनागोत्रीभट्टकृतः परिभाषेन्दु-
शेखरः समाप्तमगमत् ।

Subject. प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचकानि । टीका । इन्द्रादीनां व्याकरणग्रन्थे सूत्ररूपेण
पठितानि अस्मिन् पाणिनीयग्रन्थे ज्ञापकसिद्धान्यायसिद्धानि भाष्यवृत्तिकारयो-
र्धृतानि ।

१ ज्ञापकेति ज्ञापकसूत्रेत्यस्य प्रायेणेति तत्रैतच्छास्त्रीयलिङ्गज्ञापकं ।

२ न्यायसिद्धान्यर्थोद्देशेन शास्त्रे तथा लोकान्तरप्रसिद्धयुक्तिन्यायसिद्धानि च ।

३ लिङ्गवती । या लिङ्गद्वाराभावेनोपयुज्यते सा लिङ्गवती परिभाषा ।

४ विध्यङ्गभूता । या सर्व्वेव विधिवार्ष्णे उपयुज्यते सापि अपरा विधा यथा ।
काचिद्विधेरङ्गभूता । या विना विधिवार्ष्ण्येव प्रवर्तते । यथा आदेः पर-
स्तेति । काचिद्विधिशेषभूता । विप्रतिषेधे परमिति । अविरोधे दृश्येति ।
अपरविभागौ द्वौ । सञ्ज्ञाप्रदेशानिदेशौ च । तौ सञ्ज्ञासूत्रानिदेशसूत्रौ ।

५ सञ्ज्ञाप्रदेशा यथा । गुणवृद्धिगत्युपसर्गद्वन्द्वसिद्धानामर्थसूचकसूत्राणि ।

६ अतिदेशसूत्राणि अन्यधर्मस्थान्वारोपणं । दुः । यथा भाषाभावयोरतिदे-
शः । पा० ।

७ विरोधो वा प्रतिषेधः । यत्र द्वौ प्रसङ्गावन्त्यार्थवैकस्मिन् युगपत्प्राप्ततः सः ।

८ अपरा परिभाषा । यथा द्वयोर्विभाषयोर्मध्ये विधिर्भित्त्यमिति मुग्धबाधः ।

द्वयोः परिभाषयोः सावकाशयोः समवस्थितयोराद्यन्वयदेकस्मिन् येषां विधिः
सदन्त्येति च । इयमिह परिभाषा भविष्यति । आद्यन्वयदेकस्मिन्निधिः ।

Contents. एतद्ग्रन्थधृता परिभाषाणां सूत्रा १०८ वा ११२ । ग्रन्थान्तरे तु १२४
कचित् परिभाषे द्वे एकविते । परिभाषावृत्तौ तु १२० । पाणिनीयाः ६२३ ।

Jñāpakās of अचोक्तानि ज्ञापकसूत्राणि कलिकाता सुप्रतिग्रन्थे सपाणिनिस्वरूपदर्शिताणि
Pānini. यथा । निर्दिश्यमानस्यादेशो भवति । पा० ६ । ४ । १२० ॥ ७ । १ । १२० ।
१ । १ । ४६ । नानुबन्धतमनेकास्त्व । ज्ञापकं १ । १ । ४५ । पा० ६ । ४ ।
१२० ॥

सकटगते विप्रतिषेधे यद्वाधितम्वाधितमेव । ज्ञा० १ । ४ । १ । पा० ६ । ४ । १२० ।
विकरणेभ्यो नियमो बलीयान् । ज्ञा० १ । २ । ४२ । पा० ६ । ४ । १२० । इत्यादि ।

Patanjali's. अचोक्तानि भाष्यकारकृतानि परिभाषासूत्राणि यथा । दोषो एवैतस्मात्
परिभाषायाः । लक्षणप्रतिपदोक्तयोः प्रतिपदोक्तस्यैवेति । भाष्यं १ । १ । २० ।

निर्दिश्यमानस्यादेशो भवति । भाष्यं १ । १ । ४६ ।

तर्हि गौणमुख्ययोर्मध्ये कार्ये सम्प्रत्ययः । भा० १ । २ । १५ ।

सर्व्वो द्वन्द्वो विभाषैकवत् भवतीति । भा० १ । २ । ६२ ।

विप्रतिषेधे परमेव भवतीति तदेतदुपपन्नं । भा० १ । ४ । २ ।

सकटवति विप्रतिषेधे यद्वाधितम्वाधितमेवेति । तत्रैव ।

Katyayana's. अचोक्तकात्यायनकृतानि भाष्यकारव्याख्यातानि वार्तिकपरिभाषासूत्राणि
समयनिर्देशे विप्रतिषेधात् पञ्चमीनिर्देशः । पा० १ । २ । ६६ ।

पदाङ्गाधिकारे तस्य च तदुत्तरपदस्य च । तथा प्रत्ययपञ्चण्णञ्चापञ्चभ्याः ।

Other authors. परिभाषासूत्रकारा यथा । इन्द्रापिसलीत्यादयः । यथा ।

इन्द्रश्चन्द्रकाशकृतत्रापिसलिशाकटायनेत्यादि उपदेयः ।

विमुनि पाणिनिकात्यायनपतञ्जल्यः । तथा व्याडिर्भट्टश्चरित् ।

Citations. ग्रन्थकारः स्वरचितग्रन्थेभ्योऽप्युद्धृतं तथा वैयाकरणसिद्धान्तसूत्रेषु उतवाक्यान्वय
प्रमाणेन धृतवान् ।

In medio auctor Sabdendu Sekharam et Manjusham vel Vaiyaka-
raṇa Siddhānta Manjusham opera sua citat. Aufrecht.

No. 1446. परिभाषेन्दुशेखरदोषोद्धारः ।

PARIBHĀSHENDU-SEKHARA-DOSHODDHĀRA.

Substance, country paper, 10 × 4½ inches. Folia, 102. Lines on each page, 9 to 10. Extent, 2450 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

A critical review (*doshoddhāra*) and elucidation (*spashṭikaraṇa*) of the erroneous passages in the Paribhāshendu S'ekhara (the last preceding No.) of Nāgoji Bhaṭṭa. By Manyudeva, a grammarian and critic of a later date than Vaidyanātha Pāyagūṇḍa, the commentator of Nāgoji's, whose views he has sometimes refuted. No mention of this work has been made by Colebrooke in his list of grammatical works in Sanskrit, nor any notice taken of it in any other Catalogue. The author wrote a similar critique on Nāgoji's *S'abdendu-sekhara* which is mentioned under No. 157 of the "Notices of Sanskrit MSS.," under the title of *S'abdendu-s'ekhara-doshoddhāra*.

Beginning. नत्वा गणपतिं देवं हृदि च कसलायुतं ।

तातं शम्भुं प्रभुं दुर्गां छण्णदेवं तथापजं ॥

शास्त्रप्रवर्तकाचार्य्यन् पाणिनिप्रभृतीन् मुनीन् ।

दोषा ये पण्डितस्मन्यैः परिभाषेन्दुशेखरे ।

अजातस्तान् सम्यगुद्धर्तुं मन्युदेवेन चिन्तयते ॥

शिष्यशिक्षायै सुसङ्गताऽन्येषां मङ्गलाय स्वापास्त्यदेवतानुतिमुपनिबध्नुं चिकीर्षितं प्रतिजानीते । नत्वा शास्त्रशिवमित्यादिः ।

End.

उक्तरीत्या भेदकल्पनाश्रये फलाभावात् । यद्यपि षलभेदकल्पने त्वपरस्त्वस्यानवकाशत्वात् सन्नर्णप्रवृत्तबाधकत्वमभिधाय तच्चैव पक्षे नियमार्थमित्युक्तं । श्रेखरे तथाह तमिति तत्र युक्तं गुणानां भेदकत्वं पक्षे परत्वाद्बाधमभिधाय गुणानामभेदकत्वे पुनरपि वैयर्थ्येन गुणानामभेदकत्वस्य तस्य त्वनवकाशत्वाद् बाध इत्युक्तं । क्खेदानीं व्याहृतिरिति शब्देन्दुशेखरदोषोद्धारो स्पष्टीकृतमस्माभिरित्यलं । बाधकान्येव निपातनानि ॥

Orthophon

none.

Subjects. परिभाषेन्दुशेखरशब्देन्दुशेखरद्वयपरिभाषाशेदोषोद्धारः ।
 अपि च वार्तिकभाष्यादिद्वयपरिभाषास्वरार्थकथनञ्च ।
 यद्वा वैयाकरणपरिभाषीयदोषनिराकरणयुक्तिप्रदर्शनं ॥

No. 614. (2) पारिजातव्याकरणं ।

PĀRIJĀTA-VYĀKARANA.

Substance, country made yellow paper, Royal 8vo. Pages, 71. Lines on each page, 25—27. Letters in a line 27—28. Extent 1660 Slokas. Character, Bengali. Date, S'aka 1730. Appearance, new. Verse. Generally correct. Complete.

A modern Sanskrit grammar in verse for beginners. By Rāmaśhāri. As a primer this is an excellent work, though it is not much in use, and is noticed in no catalogue from that of Colebrooke to Aufrecht's, among either the systematic or isolated grammars in the language. Though generally independent of the formulæ of the different schools, it is evidently related to the Saṅkshipta-sāra, from its often using the same terminology, and adopting the same method in treating its subjects.

It is scarcely necessary to observe that these verses should not be mistaken for the Kārikās of the ancients.

Beginning. जटालम्बीराऊर्यसितनिजकन्यामुखविधु ।

विलोकोद् कन्या शुभजनकसंवेशनमसौ ॥

प्रभाते व्यप्राप्ता कलयति अयां शैलमृद्विणी ।

वचो यद्वा भयं वितरतु तदेव प्रतिदिनं ॥

प्रणम्य कालिकापादद्वन्द्वमानन्दवर्द्धकं ।

क्रियते पारिजाताख्यो ग्रन्थो बालविबोधकः ॥

अनुदुभैव सूत्रार्थः सञ्ज्ञा सन्निस्तथैव च ।

विसन्निश्च यथा योगं प्रवक्ष्यते यथाक्रमं ॥

End. आशीर्वादे तु सञ्ज्ञायां तिकृतकौ सन्निस्ततिः ।

मिन्नमूर्तिर्देवदत्तो यद्वदन्त्यस्यापरे ॥

अन्ये तु बहवः शब्दाः परिश्रेया निपातनात् ।

सततं सन्ततश्चापि सञ्चितं सन्ततस्तथा ॥

उत्थितशोथितिशैवं पिधानञ्च पिनञ्च च ।

पिनञ्चवावतंसञ्च कपित्वाद्य इत्यपि ॥

Colophon. श्रीलश्रीगुत्पादपद्मगुलं चित्ते निधायानिशं
चेतोःरज्जुसुद्धिदण्डघटनादक्षेण मुखेन वै ।
शास्त्राभ्यानिधिसुमित्रमय्य हरिणा प्रोत्थापितोऽयं पुनः
बालाज्ञानरिपुप्रणाशनकृते सत्यारिजातेऽधुना ॥
आकाशानलभूधरेन्दुविमिते शाके सुरेन्द्रादिभिः
बन्धं ब्रह्ममयीपदाम्बुजगुं चित्ते निधायानिशं ।
बालाज्ञानविमर्दने पटुतरः सत्यारिजातो मुदा
विप्रेणापि कृतस्तु रामहरिणा ग्रन्थो व्यलेखि खयं ॥

Subject. सञ्ज्ञासन्धिश्चद्वितीयकारकसमासतद्धिततिङन्तकृदन्तविवरणं ।

Contents. द्वादशपुष्पाणि यथा ।—१ सञ्ज्ञापुर्वा ४०१—२ । २, स्वरव्यञ्जनविसर्गसन्धि-
पुर्वा ४०२—३ । ३, अजन्तसन्तपुंस्त्रीलौबशब्दाः ४०३—४ । ४, स्त्रीप्रत्य-
यानि ४०४—५ । ततः षट्कारकाः ५—६ । ततः षलणत्वप्रकरणे
६—७ । ततः ५, पुं षट्समासाः ७—८ । ६, तद्धितप्रत्ययादिः ८—
९ ॥—ततो द्वितीयभागः । १, धातूत्तरप्रत्ययाः १०—११ । २, अजन्तसन्त-
यङन्तादिः १२ । ३, कृदन्ताः १३ । ४, तद्धितप्रत्ययाः १४ । ५, पदसाधनं
१५ । ६, अवयवशब्दाः १६ । इति ।

No. 675. प्रकीर्णप्रकाशः ।

PRAKĪRṆA-PRAKĀŚA.

Substance, country paper, 10×4 inches. Folia I, Part 265. Part II 108—total 373. Letters in a line, 44—45. Extent, 74,600 Slokas (?) Character, Nāgara. Date ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This is an elucidation of the miscellaneous subjects treated of in the *Vākya-pradīpa* of Bhartrihari *alias* Harivṛishabha. By Hela Rāja, who is supposed to have been a sovereign. There is another commentary on Bhartrihari's work by another princely scholiast, named Puṇya Rāja, which will be noticed under No. 674. These three works constitute text-books on the philosophy of Sanskrit grammar, a subject

especialized by the name of *Sphoṭa Śāstra* or *Pāṇinīya darsana* of Sanskrit writers, and *Grammatica philosophica*, by Dr. Aufrecht and others. They stand at the head of the school of philosophical grammar as the *trimuniyākarana*, "the grammars of the three sages" Pāṇini, Kāvyayana, and Patanjali, take the lead of popular grammars. The text of the *Vākyapradīpa* is known also under the name of *Hari Kārikā* on account of its containing metrical aphorisms on the philosophy of language by Harivriṣha or Bhartrihari, author of the Bhaṭṭi (Bhartri) Kāvya, and the *Śatakāvālī* centos of poems which are familiar with every student. Puṇya Rāja's commentary, which is noticed in No. 674, is earlier and shorter than Hela Rāja's. Many subsequent works as the *Bhāṣa*, *Manjushās*, *Ābharana*s, and *Vādārtha*s have been written on the philosophy of language by Nāgesa, Konda Bhaṭṭa and others, but the three compositions of the royal authors have been invariably cited as authority. Thus Aufrecht, in No. 402, '*Praeter viyakarana bhāṣanam, Bhartriharis Vākyapadīya, &c. citantur.*' Again in No. 403, he says, '*Auctoris et libri quum a Nāgesa permulti iique notissimi citantur nomina rariora haec memoranda putavi: Hela rāja, qui commentarium ad Haris Kārikās scripsit.*' This commentary is, agreeably to the subject in the text, divided into two parts, the first containing eight chapters and the second six, from the 9th to the 14th chapter, on the investigation of the following categories in grammar, viz. Genus or species. Substance. Relations. Properties. Qualities. Space and duration. Cases and causalities. Action or verb. Times or tenses. Persons of verbs. Numbers. Inflections of verbs. Significations of words. Attributives and their varieties.

Beginning यस्मिन् समुच्चतां प्रयाति वचिरं कोऽप्यन्तवज्जुधने

of Part I. ते दीपान् मच्चिमा मनस्यभिनवः पुंसः प्रकाशात्मनः ।

हृषिं यत् परमां तनेति विषयास्वादनि भाषाश्चर्त्तौ

धामानन्दसुधामयोजितवपुस्तत्प्रतिभं संलुप्तः ॥

काण्डद्वये यथा दृष्टिसिद्धान्तार्थः सतत्त्वतः ।

प्रबन्धे विहितोऽस्माभिरागसाधैनुसारिभिः ॥

तच्छेषभूते काण्डेऽस्मिन् सप्रपञ्चे स्वरूपतः ।

ह्योकार्थोद्योतनपरः प्रकाशाऽर्थं विधीयते ॥

इह यदार्थाद्वकविचारपरत्वाद् वाक्यप्रदीपस्य प्रथमकाण्डेन प्रयोजनादिः ॥

End of ditto. सामान्यविशेषयोरत्यन्तभेदाभावात् सकलविशेषपरिहारेण सामान्यरूपानुप-
पन्नैरिति सर्वत्र सिद्धिः ॥

Colophon. इति श्रीभूतिराजतन्मयचेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे क्रियासमुद्देशोऽष्टमः ।

Beginning of Part II. क्रियामन्तरं कालमुद्दिश्य यदि क्रियायाः परिच्छेदकस्त्वन्तर्द्धानामन्तरक-
क्षितं स्वरूपमाह ।

व्यापारव्यतिरेकेण कालमेकं प्रचक्षते ।

नित्यमेकं विभुद्रव्यं परिमाणक्रियावतां ॥

End of Do. वचनप्रवृत्तिसामर्थ्याद् ये गुणा उक्ता सोऽश्रमिति सम्बन्धेनेत्यादिः ।

सम्यति गुणमावृत्तिभ्यो भेदसम्बन्धविवक्षायां मनुष्यः त्रयं भाष्यदिति ।

Colophon none.

Subjects. भर्तृहरित्तवाक्यप्रदीपापरनाम्ना हरिकारिकायाष्टिका । तत्र खण्डद्वये
चतुर्दशाध्यायाः । तत्र जातिद्वयसम्बन्धद्वयगुणदिक्षट्कारकक्रियार्थकाल-
पूर्ववस्तुप्राज्ञातपदार्थगुणानां विचारः ।

Contents of Part I. chap I. जातिविचारः । यथादौ—तदेव प्रमाणे परिगृह्य जातिशब्देनाभिधीय-
माना । दृष्टादृष्टविषयव्यवहारसाधनसमर्थेति जातिपदार्थसिद्धिरित्यादिः ।

chap. II. द्रव्यविचारः । तत्रादौ—जातिर्वा द्रव्यं वा पदार्थ इत्युक्तं भवेत् । अन्तं
अस्य प्रपञ्चप्रकाशनशक्तिः ।

III. सम्बन्धविचारः । आदौ—समुद्भूतद्वये जातिद्रव्यदर्शनभेदेन शब्दार्थमित्यादिः ।

अन्तं यथा,—सर्व्वं शब्दा भावाभिमतार्थविषया इत्यर्थः । सत्प्रवाहमित्यन्तात् ।

IV. रूपादीनां द्रव्यत्वं । यथा,—तथा स्मृतिन् द्रव्यलक्षणे रूपादीनामपि द्रव्य-
त्वाद् द्रव्यमिति ।

V. गुणविचारः । यथादौ—इदानीं गुणसञ्चालीयलिङ्गानुमितामित्यादिः ।

VI. दिक्शब्दविचारः । तदन्तं—प्रतियोगिभूतं नानात्वं यदि बुद्ध्या न
कल्पयेत् ।

VII. कारकविचारः । तदन्ते—देवदत्तः पचतीति सामानाधिकरण्येन प्रयोजो-
पपत्तिः ।

VIII. क्रियार्थविचारः । यथेदानीं साध्ययोग्यत्वात् साधनस्येत्यादिः ।

Part II. IX. कालविचारः । क्रियामन्तरं कालमित्यादिः । अन्ते—वर्तमाने हि अन्त-
सम्बन्धभेदेनेत्यादिः ।

- X. तिङ्मपुत्रसङ्ख्योः । यथा—तिङ्भिहितेन भावेन कालपुत्रसङ्ख्योः
त्यादिः ।
- XI. सङ्ख्याविचारः । तत्रादौ—इदानीं सङ्ख्यां विचारयतीत्यादिः ।
तत्र सङ्ख्या प्रातिपदिकार्थः ।
- XII. व्याख्यानविचारः । इदानीं व्याख्यानार्थमुपपन्नं विचारयितुमित्यादिः ।
- XIII. पदार्थविचारः । पदसंस्कारनिमित्तभूतः पदार्थपर्यवसितविचारः ।
समस्तपदमिति ।
- XIV. गुणभेदविचारः । तत्रादौ—गुणमात्रवृत्तिभ्यो भेदसम्बन्धविचारमित्यादिः ।

No. 671. प्रसादः (प्रक्रियाकौमुदीटीका) ।

PRASĀDA ALIAS PRAKRIYĀ-KAUMUDĪ-TĪKĀ.

Country paper, 10×4 inches. Folia, in Part I, 395, II, 151, III, 185—
684. Lines on each page, 7—9. Letters in a line, 30—60. Extent of
ślokaś ? Appearance, old. Character, Nāgara. Date ? Prose. Cor-
rect. Complete.

A commentary on the Prakriyā-kaumudī of Rāmachandra Āchārya
By Viṭṭhala Āchārya, grandson of Rāmachandra, and son of Nrisiṅha
Āchārya by Manikāmbu (*filius Nrisiṅhae et Manikāmbus*, Auf. No. 355)
It is denominated *Prasāda* for the perspicuity of its style, and is entered
under the name of *Prakriyā-kaumudī-tīkā* in the Society's Catalogue.
The P. Kaumudī, according to Colebrooke, "is a grammar in which
Pāṇini's rules are used, but their arrangement changed." Pandit Tāra-
nātha describes it, in his edition of the *Siddhānta-kaumudī*, to be an
arrangement of the scattered aphorisms of Pāṇini in their proper places
under the different heads to which they belong.

प्रक्रियानुयायिपणिनिस्त्रिजगि यथास्थानं सोदाहरणं व्याख्यातामि । ता० सि० क्रौ० २ खण्डः

It is in fact the model on which Bhaṭṭoji prepared his grand digest
the *Siddhānta-kaumudī*, though the latter, says Colebrooke, is more
correct and complete than its archetype. Rāmachandra was the son of
Kṛishṇa Āchārya of the Deccan, and eminently versed in Grammar,
Vedānta, and Astronomy, in all of which he has left some memorable
works of his own : thus it is recorded by Viṭṭhala at the end of his
commentary on the chapter on *Samāsas* :—

येन आकरणार्थैकतरणिः सा प्रक्रिया कौमुदी
वेदान्तानुसरा च वैष्णवसिद्धान्तसन्दीपिका ।
कालज्ञानविधौ अष्टावि विविधानन्दप्रबन्धय
कृष्णाचार्यसुतः स नः सुखयतु श्रीरामचन्द्रो गुरुः ॥

Vitthala ascribes to him the authorship of the *Vaishnava-siddhanta-dīpikā* on which he wrote also a commentary. Thus Aufrecht, *Vitthala Rāmachandram esse auctorem Vaishnava Siddhāntadīpikae libri, sequi aliam hunc commentatum esse declarat, ut.*

अथानेन वैष्णवसिद्धान्तदीपिकायामाचार्यवर्यैः प्रत्यपादि । अन्ताभिरपि तदीपिकायां सर्व-
शास्त्राचार्यसंपादा न्यायसंक्षेपप्रपूर्णा प्रतिपादिता ज्ञेया ॥

Vitthala's great learning in grammatical lore is displayed in the citations he has made in the Prasāda from earlier works, namely, the Indumativritti on the Indramitra grammar, Kātantra, Kātantra-vritti-panjikā, Kaiyaṭaṭikā, Kausikaṭikā, Kshīra-taranginī of Kshīra Svāmī, Nyāsakāra of Jinendrabodhi, Prabodhodaya-vritti, Harikārikā, Pāmana's Kāsikā, Vichāra-chintāmaṇī, Haradatta's Padamanjarī, Hemāsūris grammar, Pāpinimata-darpana, &c. According to Colebrooke, there is no direct mention made of either Vopadeva, or of his works Kavikalpadruma or Kāvya-kāmadhenu, in this work; but he is of opinion that the *Rāmavyākaraṇa* cited in it is the Mugdhabodha, and the *Pradīpa* also cited in it is the Mugdhabodha-pradīpa, a commentary on that grammar. Aufrecht says the same: *Vopadevae grammatica quaedam alia, Rāmavyākaraṇa dicta, citatur.* Again '*Sed etiam primi libri commentarius, Mugdhabodha pradīpa (pradīpa) appellatus.*' Ibid. But the distinct mention of the name of Mugdhabodha in the 4th line of folium 245 of the first part of this work,—अष्टावपत्ति । तथेकं मुग्धबोधे । अन्तर्वैचार्यवे रति—upsets this opinion, and *Rāmavyākaraṇa* must be accepted to be some other grammar, unless it can be shown that scholiasts take it to mean the Mugdhabodha, or the citations made from it agree with those of the text. It treats of the usual subjects of grammar, namely, Part I, permutations of letters, declensions of nouns, feminine terminations, cases, compounds and derivations. Part II, the inflections, and conjugations of verbs. Part III, verbal nouns formed by the addition of Kridanta and Unādi suffixes.

Beginning श्रीमद्विद्वत्समेकसंयमसर्ज शब्दात्मकं ब्रह्म यः
of Part I. खेच्छानो जगदुद्भवस्थितिज्ञये चेतुः स मायमणे ।

यच्छासश्रुतिसन्निव्यवहृतिस्त्वं पुष्करीकाशमे
 भक्तानुपपद्येतुतः स्थितमर्चं वन्दे मुदे संविदे ॥
 श्रीशङ्खं पाणिनिं वरवचिमद्य बाकसंस्कृतौ दीक्षितं श्री-
 शेषं तद्भाष्यार्थप्रकटनपटुगीः पण्डितान् भर्तृमुत्थान् ।
 हृत्तिन्यासादिकर्तुं स्वमतपरमतव्यापकान् भोजदुर्ग-
 चीरस्त्रासिप्रमुत्थान् प्रगुणनति भजे तन्मतश्रुतिहेतोः ॥
 किं शेषः पाणिनिर्वै वरवचिरथ वा सर्वविद्याप्रणेता
 शम्भुर्भूमावभूद भूधुरकुलतिलको अम्रदेष्टेऽप्यवैरे ।
 ऋग्वेदी सर्वशास्त्रप्रकटनपटुधीः कृष्णञ्जो रामचन्द्रोऽ-
 मन्ताचार्यप्रपौत्रो दिशतु कृतिमतिं मे स कौण्डिन्यगोत्रः ॥

End of Part I. सायणहृत्तिहरिपन्थद्व्याख्यानार्थवैदिभिः ।
 कैतुकाध्वान्नमनसः प्रमोदं यान् मल्लतौ ॥
 श्रीरामचन्द्राचार्योक्तैः स्पष्टार्थेषु विचित्रता ।
 नासमञ्जैः प्रयोच्यार्थैः स्फाटिकागारगो यथा ॥
 पदवाक्ये प्रमादो न च सञ्ज्ञा न्यसम्मतं ।
 रामचन्द्राचार्यसूत्रेरन्त्यं नोपलभामहे ॥
 येन व्याकरणार्णवैकतरणित्यादिः । पूर्ववत् ।
 Colophon श्रीरामाचार्यसूत्रनुर्हरिचरभजनैकापधीः श्रीहृत्सिंहा-
 of Do. चार्योऽयं माणिकान्वायजनयदतुलं विह्वलाचार्यमार्थं ।
 तस्य श्रीपाणिनीयाद्यनुगुणसमुक्ते प्रक्रियाकौमुदीये
 व्याख्यानेऽस्मिन् प्रसादे सुविशदमगमत् सत् सुवक्तं समाप्तं ॥

Beginning of Part II. श्रीविह्वलं सुरवरं (सुखकरं अन्यत्र) प्रणमामि देवं
 कावण्डसिन्धुमञ्जिलानतदत्तवृद्धिं ।
 ईषत्सञ्चारसुखपङ्कजमात्मभास-
 मुत्फुल्ललोचनविलोकननाशितासं ॥
 तिरुक्तकाण्डस्य हि कोऽपि पारं नाज्ञासिषुः शुद्धविद्योऽपि सक्तः ।
 तं प्रक्रियाकौमुदमंशमज्ञो व्याख्यानं स्यामुपज्ञास्य एव ॥
 प्रपेयकाक्षुथनिराशहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् ।
 इति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां सतः सज्जनमोषदात्रीं ॥

End of Part II. पिवलदेत्यव्यवचरथ । भूकृष्ण । आखादसेत्यादिः । इत्यादीन्वादिभ्यश्चन पञ्च ।
 पिवतः पुनः खादव इत्यादिः । निरगमदमसोऽयं लकारार्थवर्गः ॥

Colophon of Do. पूर्ववत्

Beginning अथ छन्दप्रक्रिया । तत्रादौ छन्दोन्मेषेव कृत्याः प्रदर्शने । धातोः । आहतीया-
of Part III. ध्यायानमिति । अतीयाध्यायपर्यन्तं मर्यादीकृत्येत्यर्थः ।

End of Do. जगन्नाथाय नमः यतिं वेदान्तकोविदं ।

पदवाक्यप्रमाणं स्वधर्मनिरतं सदा ॥

श्रीनागनाथं विद्याधिनाथं श्रीकृष्णसूनुं विबुधं नमामि ।

सत्ताव्य योगात्मितगीष्पतिं तं ।

Colophon इति श्रीरामाचार्यस्वरुचिरिचरभजनैकाग्रधीरित्यादिः ।

of ditto. आख्यानरूपं प्रसादं विशदमकरवं विदुल्लोने तुष्येत् ॥

Date of the ग्रन्थे पञ्चसप्तदशशतकमिते संवत्सरे शोभकत्-

Work. सङ्घे फागुनिके च मासि विशदे पक्षे द्वादशम्यान्तिथौ ।

गुरुपादनिरतरामचन्द्रविदुषः श्रीविदुले रागिणः

सुप्रज्ञा लिखति प्रयत्न इमं ग्रन्थं + सिंहाभिषे ॥

Subjects. रामचन्द्राचार्यकृतपाणिनिस्वरूपाणां प्रकरणानुयायिकप्रक्रियाकौमुद्याख्यशक-
रणस्य सुस्पष्टव्याख्या । तत्र प्रथमभागः । सन्निशब्दस्त्रीयकारकसमासतद्धित-
विषयकः । द्वितीयभागः तिङन्तप्रकरणिकः । तृतीयभागः छन्दोनाध्यायः ।

Contents. १ भागः । मङ्गलाचरणं, पं० १ । ततः प्रयोजनं, पं० ४—५ । अथ सन्नि-
पादः ६ । उपसर्गवृत्तिः १५—१७ । विरामः १७ । सन्निपञ्चा १८—१९ ।
सन्निप्रकरणं २० । स्वरसन्धिः २१—२५ । ह्रस्वसन्धिः २६ । विसर्गसन्धिः २९ ।
स्वादि-सन्धिः ४९—४४ । अथ स्वादिप्रक्रिया ४४ । अथाजन्तपुलिङ्गाः
४८—६५ । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः ६५ । अजन्तपुंसकाः ७० । हलन्ताः ७९ । अथा-
अयानि १०९ । स्वरदिर्गणः १०६ । अययगणकथनं १०७—११२ । अथ
स्त्रीप्रत्ययाः ११२ । तत्तद्धितलिङ्गाः १२० । अथ कारकाणि १४८ । तत्र प्रथ-
मादिसप्तमीपर्यन्तं १५०—१७० । ततः समासाः १७१ । समासादिप्रक्रिया
१२९—१५९ । समासान्तप्रक्रिया १५९ । तद्धितप्रक्रिया १५९—१८० । द्वि-
चक्रप्रक्रिया १८०—१८४ । इति सुवक्तुं समाप्तं । प्रथमो भागः १८५ ॥
द्वितीयभागः । आद्यदादि-कादि-दिवादि-रधादि-तुदादि-तनादि-स्वादि-
क्रादि-चुरादयः । प्लक्-सणक्-यङ्क्-यङ्ग्लुगणाः । कर्तृकर्मावायाः । तथा
परस्मावाक्योपदानि च ।

तृतीयभागः । प्रथमपादावधिदशमपादपर्यन्तं छन्दप्रक्रिया पं० १—५८ । तत्र
उणादिप्रक्रिया ६९ १९८ ।

No. 414. (4) प्रबोधप्रकाशः ।

PRABODHA-PRAKĀṢA.

Country-made yellow paper. Royal 8vo. Pages 144. Lines on each page, 25, 26. Extent 3550 s'lokas. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Prose and verse. Correct. Complete.

A modern work on the usual themes of Sanskrit grammar. By Balarāma Panchānana. It is noticed in Colebrooke's list as an original treatise, dependant on no school or system at all. It is a sectarian work compiled for the use of S'ivites, and confined among them, like the 'Chaitanyāmrita' and the 'Harināmāmrita' of the Gosains among the Vaishnavites of Bengal, and the grammars of Buddhist writers among the Jains of the present day. The title *Panchānana* proves the author to have been a Brāhman of Bengal, but there is no intimation given in the book regarding the time and place in which he lived. The work is partly in prose and partly in poetry. The rules are either in verse, or measured styles of aphorisms, and their explanations (*vr̥ttis*) and examples are given in prose. As this book is intended for the elementary instruction of S'ivite youths, its terminology is formed of the various appellations of S'iva, in the same manner as the different names of Vishṇu answer the same purpose in the Vaishnavite grammars. Vopadeva having been a *Harihara-dvaita-vādī*, or adorer of both S'iva and Vishṇu, has made use of the names of those gods only in the examples, but these modern sectarians have adopted the strange practice of using such names for grammatical terms; e. g. the vowels are designated S'ivas, the consonants Haras, the surds are Rudras, the sonants Bhagas, &c.

असङ्ख्यशब्दानां तद्रे प्रथमः । तद्वर्ज्यशब्दवर्णानां स्थाने प्रथमवर्णः स्याद्गुप्ते परे ॥

It treats firstly of its absurd terminology, then about the permutations of letters, declensions of nouns, use of the sibilants and nunna-tion, feminine terminations, inflections and conjugations of verbs, formation of verbal nouns, derivative and compound words, and lastly of syntax and government of cases according to the detail given below.

Beginning. शिवासन्तोषसङ्गुष्ठः स्वर्गादेर्हेतुरीश्वरः ।

शिवो वित्तगुतां शैवं समस्तशिवसन्निधिं ॥

विपद्वाग्रहेतुं भवाभ्योक्तसेतुं सुमुखेककेतुं समर्थं प्रदातुं ।

गुरोः पादपद्मद्वयं पांशुलेखं प्रणम्य प्रकुर्वे प्रबोधप्रकाशं ॥

श्लोके खेदाधिकारादौ । अकारादिचकारान्ताः पञ्चाशद्वर्णसञ्ज्ञकाः ।

तेषां पाठक्रमं सिद्धं जानीयादन्यथा न तु ॥

मासोपपदस्य कृता नामवर्ज्जाययेन । मासोपपदस्य छन्दनेन सप्त समासः स्यात्

न तु अममनामवर्ज्जाययेन छन्दनेन । यथा—

भुक्तिदः । अलङ् । मासवर्ज्जाययेन किं । अलं कृता कालो भुक्तिं ॥

मासोपपदस्य किं । प्रकृत्य । अममलान् निर्मूलकार्थं कथयति ॥

Colophon.

Subjects.

Contents.

इति बलरामप्रबोधप्रकाशे समासपदं समाप्तं ॥

सञ्ज्ञासन्धिग्रन्थत्वणलविधानस्तीत्यतिरुक्तछन्दस्तद्धितकारकसमासानां विवरणं ।

आदौ सन्धौ सञ्ज्ञापादः ४० १-२ । १ शक्तिसन्धिपादः ४० २-५ ।
२ शिवसन्धिपादः ५-७ । ४ विसर्गसन्धिपादः ५० ७-१० । ५ नास्ति-
सञ्ज्ञा ११ । ६ शक्त्यन्तर्पुलिङ्गपादः ११-१५ । ७ शक्त्यन्तर्पुलिङ्गपादः १६ ।
८ तथा नपुं १७ । ९ शिवान्तर्पुलिङ्गपादः १८-२२ । १० शिवान्तर्पुलिङ्ग-
पादः २२-२४ । ११ शिवान्तर्पुंसकलिङ्गपादः २४ । १२ फलप्रकरणं
२४-२७ । १३ फलप्रकरणं २७-२९ । १४ स्त्रीत्यप्रकरणं २९-३४ ।
१५ आख्यातसञ्ज्ञापादः ३४ । १६ आदिपरस्मैपदं ३५ । १७ आदावात्मन-
पदं ४९ । १८ आदायुभयपदं ५१-५२ । १९ आदादिपरस्मैपदं ५२ । २०
आदादावात्मनेपदं ५५ । २१ आदायुभयपदं ५६ । २२ आदिपरस्मैपदं ५६ ।
२३ आदात्मनेपदं ५७ । २४ आदायुभयपदं ५७ । २५ दिवादिपरस्मैपदं ५७ ।
२६ दिवादात्मनेपदं ५८ । २७ दिवायुभयपदं ५८ । २८ आदिप० म०
उभयपदानि ५८ । २९ तुदादिप० म० उभयपदानि ५९ । ३० वधादि-
प० म० उभयपदानि ६०-६१ । ३१ तनादि प० म० उभयपदानि ६१ ।
३२ ज्ञादयः ६२ । ३३ चुरादयः ६३ । ३४ कर्मकर्तृपदं ६४ । ३५ प०
६४ । ३६ म० ६५ । ३७ लिङ्गघातुः ६८-७१ । ३८ भक्तिपादो लका-
रार्थाः ७१-७२ । ३९ छन्दसं ७२-८२ । ४० ज्ञादिनिष्ठाप्रकरणं ८२-८७ ।
४१ ज्ञादिपादः ८७ । ४२ दृष्टादिः ८८-९७ । ४३ तद्धितेऽपत्याद्यैकाः
९७-९९ । ४४ अस्त्यर्थप्रकरणं १००-१०२ । ४५ अपरे १०४ । ४६ का-
रकप्रकरणं १०९ । ४७ समासप्रकरणं १२४-१४४ । इति ॥

No. 410. प्रयोगरत्नमाला ,

PRAYOGA-RATNAMALA.

Country-made yellow paper. Royal 4to. Pages 181. Lines on each page, 25-27. Extent in slokas—, Character Bengali. Date ? Appearance, new. Verse and prose. Generally correct. Complete.

An elementary grammar. By Purushottama, surnamed Vidyāvāgisa.

It represents a separate grammatical school of the Hindus, and is much studied by juvenile students in Assam and the east generally. I have heard of its use among pupils in Orissa also. It is written partly in verse and partly in the measured prose of aphorisms. Colebrooke, in his list of Sanskrit grammars, mentions two commentaries written upon it, one by Jives'vara, and the other by Jayakrishna, and Mr. Martin speaks of a third. The author, Purushottama, is not the same with the Buddhist writer of the Bhāṣhā-vritti, nor with Purushottama Deva, the lexicographer of Anekārtha Kosha. Whether he is identical with a grammarian of the same name, who is the author of the *paribhāṣhā* maxims called the *Jñāpaka-samuchchaya*, or with the son of Pītāmbara, the writer of the *Avatāravādāvalī*, I cannot ascertain. That he was a Brāhman of Bengal, is certain from his titles of *Bhaṭṭāchārya* and *Vidyāvāgisa*, which are peculiar to the paṇḍits of this province. He wrote this work under the patronage of one Nandadeva, a ruler of Assam, whose name he recites in the exordium. Aufrecht has mentioned of another Purushottama, the writer of a commentary on ceremonial law called the '*Dravyasuddhi-pradīpikā*,' who could not possibly have been the same with our grammarian. The terminology of this grammar is much allied to that of Pāṇini, and its method is better digested than those of the Supadma and the Kātantra grammars. It is divided into *vinyāsa*s or 'dispositions,' of which there are eight from *Sandhi* to *Kridānta*, each of which is subdivided into *Prakaranas*, or 'subjects' as detailed below.

Mr. Martin, in his History of Eastern India, (Vol. III. page 136) says, that Purushottama was a Vaidika Bráhmaṇa of Vihar in Kámarupa, and flourished in the time of Mallanáráyaṇa, Rájá of Cooch Behar. His grammar, adds the historian, may be studied in four or five years.

Beginning. श्रीमन्मन्त्रोर्वदनारविन्दमुपास्यते यत्र नितान्तमेव ।

स्फुरच्छ्रुतीनां परमं रक्षसं स्मितश्रियानन्दमयै विभाति ॥

+ + + + + + +

श्रीमन्मन्त्रोर्वदनारविन्दमुपास्यते यथाविदेशं ।

यत्नात् प्रयोगोत्तमरत्नमाला वितन्यते श्रीपुरुषोत्तमेन ॥

अकारादिचकारान्ता वर्णमालामुवर्त्तते ।

खरादिसञ्ज्ञाविधानार्थं । उक्तः सौ वर्णमालायां मन्त्रस्योपचिकीर्षयादिः ।

End.

सानुबन्धसमेध्यात्यतिपातिनौ (?) यद्वातुकार्यं तत्सिद्धातीति सिद्धं ।

आख्येयव्याख्येयैश्च सुखबोधकते कृतं ॥

Orthophon.

इति श्रीमन्मन्त्रोर्वदनारविन्दमुपास्यते (श्रीपुरुषोत्तमापरनाम) श्रीविद्यावागीशभट्टाचार्यः-

निर्दिष्टायां प्रयोगरत्नमालायां कृदन्ताख्यः षष्ठोऽऽ विन्यासः सम्पूर्णः समाप्तः ।

Subjects.

सन्धिमुक्तयश्चान्तशब्दसाधनमिति त्रयं ।

अव्ययं षट्कारकाश्च समाससंज्ञितमेव च ॥

अष्टमाख्यातविन्यासो कृदन्तं तत्र एव तु ।

तद्योर्मध्ये सप्त सप्त प्रकरणानि भवन्ति हि ॥

Contents.

प्रथमः सन्धिविन्यासः । तत्रादौ १ वर्णसञ्ज्ञाप्रकरणं षष्ठा १-२ । २ खरसन्धि-

प्रकरणं षष्ठं २-५ । ३ खरसन्धिविधेयप्रकरणं ५-६ । ४ अञ्जनसन्धिप्रक-

रणं षष्ठं ६-८ । ५ विसर्जनीयसन्धिप्रकरणं ८-१५ ।

द्वितीयः खरान्तसाध्यविन्यासः । तत्रादौ १ लिङ्गाधिकारो वा शब्दसञ्ज्ञा १६ ।

२ खरान्तसाध्यप्रकरणं षष्ठं १६-१७ । ३ ईदूदन्तनदीवध्यादयः षष्ठं १७ ।

४ अन्यान्यखरान्तसाध्यप्रकरणं १७ । ५ सञ्ज्ञाशब्दसाधनप्रकरणं १७ । ६ ख-

रान्तपुंसकप्रकरणं १७-१९ ।

तृतीयो अञ्जनान्तसाध्यविन्यासः १९ । तत्रादौ १ अञ्जनादेशप्रकरणं १९ ।

२ दीर्घनसोपादिप्रकरणं १९-४५ । इति अञ्जनान्तसाध्यविन्यासस्तृतीयः ॥

चतुर्थः प्रकीर्णविन्यासः प्र० ५० । तत्रादौ १ अक्षयप्रकरणं प्र० ५१—५२ ।
२ कवादिप्रकरणं प्र० ५२—५८ । ३ चलप्रकरणं ५८ । ४ ललप्रकरणं ६१—६४ ।

पञ्चमः षट्कारकप्रयोगविन्यासः ६४—७४ । कारकविभक्तिवो कारकसंज्ञाः
७४—८२ ।

षष्ठः समासविन्यासः प्र० ८१—१२० ।

सप्तमस्तद्वितविन्यासः प्र० १२०—१६६ ।

अष्टम आख्यातविन्यासः १६६ । तत्रादौ आख्याते गणविन्यासः १६६—१७६ ।
१ लिङ्लोटप्रकरणं १७६—१७८ । २ ह्यस्तनीप्रकरणं १७८ । ४ यङप्रकरणं
१८२—१८४ । इटप्रकरणं १८४ । लिटप्रकरणं १८७ । मिङ्प्रकरणं १८५ ।
५ मङ्प्रकरणं १८८—२०० । द्विभौवप्रकरणं २००—२११ । ६ आत्मनेपदा-
दिप्रकरणं २११—२१६ । ततः सन्प्रकरणं २१६—२१८ । ततः हन्प्रकरणं
२१८—२२२ । ततो नामधातवः २२२—२२६ । यङन्प्रकरणं २२६—२२९ ।

ततः छदन्प्रकरणानि २२९ । १ छत्सु प्रथमो विन्यासः प्र० २२९—२४० ।
२ छत्सु वृद्धणादिप्रकरणं २४०—२४२ । खानुबन्धप्रकरणं २४२—२४७ ।
णिनादिप्रकरणं प्र० २४८—२५१ । ३ विन्यासः । इष्ठादिप्रकरणं २५७ ।
४ क्तादिप्रकरणं २५७ । ५ विन्यासः । क्तादिप्रकरणं प्र० २६६—२७५ ।
६, ७ विन्यासौ तथावत् २७५—२८१ ॥

No. 431. (2) प्राकृतपादः ।

PRĀKRITAPADA OF THE SANKSHIPTA-SĀRA.

Country-made yellow paper, Royal 4to. Pages, 22. Lines on each page, 25. Extent, 510 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

The last chapter of the *Sankshipta-sāra-vyākaraṇa* of Kramadīyāra, elaborated and annotated by Jumuranandi, the first restorer and publisher of this system of grammar.

The Sankshipta-sāra is intended to serve as a guide, not only to the grammar of the classical Sanskrit as represented in the work of

Pāṇini, but also of the archaic Vedic form, and the later vernaculars collectively called the Prakrits. पण्डितः क्रमदीप्तः सङ्क्षिप्तसारमाचष्टे विष्णुभाषाद्युक्तं। संस्कृतपेशादिविनि। Accordingly the earlier chapters having treated of the Vedic and the classic forms, the last points out the rules for the formation of the Māgadhi, the Mahārāshṭrī, Paisāchi and other cognate dialects of the Sanskrit. Kramadīśvara's rules are few and incomplete, and the vrittis of Jumarānandī are intended to supply the omissions in the original text. Generally speaking Kramadīśvara follows the order of Vararuchi, but there are certain exceptions which show that he was not a servile imitator. An edition of this part of Kramadīśvara's work is now in the press.

The plan of including the Prākṛits in a grammar of the Sanskrit language is also adopted by Hemachandra, the last chapter of whose Sanskrit Grammar treats of the Prākṛit dialects.

Beginning. सङ्ख्यादेरादिरादा। सङ्ख्यादेरादिरकार आदा भवति। लोकानसारात् प्राकृतैः। यथा समिद्धी समिद्धी। प्रकटः (पाचोटे)। अभिजातमनःस्त्रिनीत्यादिः।

End. आद्यतिभेदश्चैकः। विद्यातपोऽर्थी वादीन्द्रः पूर्वधामद्विजः कविः। चक्रपाणिस्तुतो जायान् नमोऽसौ श्रीपतेः कृती॥

Colophon. इति श्रीवादीन्द्रचक्रवर्तुडामणिमहापण्डितश्रीक्रमदीप्तैरकृतैः सङ्क्षिप्तसारे महा-राजाधिराजजुर्मरुनन्दिपरिशोधितकृतौ सन्धिपादादिप्राकृतान्तेन द्वितीयो-ध्यायः। समाप्तश्चेदं सङ्क्षिप्तसारव्याकरणमिति। अष्टमपादः।

Subjects. प्राकृत-सौरसेनी-मागधी-महाराष्ट्रीयभाषाशब्दसाधनप्रकारशब्दोऽलङ्काराश्च।

Contents. आदौ स्वरकार्यं ४० १-२। ततो व्यञ्जनकार्यं २-४। युक्ताक्षरकार्यं ५-६। सुवन्तप्रकरणं ७। तिङन्तप्रकरणं ४० ८। लट्प्रकरणं ४० १५। ततो महाराष्ट्रीयमागधीभाषालक्षणानि १६। ततश्चन्द्रांसि ४० १७। यथा १ अमरललितं १७। २ पद्मिनी। ३ सिंहलीला। ४ विद्युत्काला ४० १७। ५ मणिसंध्या। ६ मत्ता। ७ सदनविलासिनी। ८ स्वागता। ९ देविकं। १० उपस्थिता। ११ हता ४० १७। १२ भद्रिका। १३ इन्द्र-वद्धा। १४ उपेन्द्रवद्धा। १५ रथोद्धता। १६ तोटकं। १७ यमुना। १८ प्रमि-ताक्षरा। १९ रथोद्धता। २० तामरसा। २१ मत्तगामिनी। २२ मत्तकामिनी। २३ इन्द्रवंशा। २४ कुटुम्बविचित्रा। २५ सङ्गुभाषिणी। २६ सिंघोद्धता। २७ वचनतिलकं। २८ शरललितं। २९ शयिनी। ३० अपराजिता।

३१ मालिनी । ३२ समुद्रकं । ३३ कुसुमं । ३४ नन्दनं ३० १८ । ३५ प्रवर-
ललितं । ३६ शिखरिणी । ३७ मन्दाक्रान्ता । ३८ नाराचकं । ३९ नन्दरा-
३० २० । ४० मेघविस्फूर्जितं । ४१ शार्ङ्गलविक्रीडितं । ४२ सुवदना ।
४३ दण्डकाः । ४४ सुभगा । ४५ द्रुतमध्या । ४६ चित्तविधानं । ४७ पुष्पि-
ताया । ४७ आर्या । ४८ गायी । ४९ पञ्चभटिका । ५० गद्यवृत्तं ।
ततोऽप्लङ्काराः । यथा—स्वभावाख्यानमुपमा रूपकं दीपकादृती ।
आक्षेपोऽर्थान्तरन्यासो व्यतिरेकविभावना ॥
समासातिशयोक्त्येवा हेतुः सूक्ष्मा नव क्रमाः ।
प्रायो रसवदूर्जस्त्रि पर्यायाङ्गं समाहितं ॥
उदात्तापकृतिः श्रुतिविशेषासुखयोगिता ।
विरोधाप्रसूतसौवव्याजसुतिनिदर्शनैः ।
सद्योक्तिः परिहृत्तग्राभीः स्वकीर्णमथ भाविकं ॥

Nos. 545, 1646, 1584. प्रौढमनोरमा ।

PRAUDHA MANORAMĀ.

No. 545. Substance, country paper, 4to. Leaves, 278. Lines, 16. Extent, 6672 s'lokas. Character, Nāgara. Date, Sk. 1862. Manuscript. Appearance, old. Prose. Generally correct. Part I. Complete.

Nos. 1646 and 1584. Substance, country paper, 15 × 5½ inches, in two volumes, 1st Vol. Leaves, 113. Lines on a page, 14. Extent in s'lokas, 2373. 2nd Vol. Leaves, 123. Lines on a page, 14. Extent, 2483 s'lokas. Character, Nāgara. Lithographed. Date, Sk. 1929 New. Prose. Correct. Complete.

The first of these is a manuscript and the two others lithographed copies of the well known work called the *Manoramā* or *Praudha Manoramā*. The first two numbers contain the first volume (pūrvārdha) of the work, and the last number contains both the former and the latter halves of the work under notice. It is a commentary, by Bhattoji Dikshita, son of Lakshmīdhara on his elaborate grammar, the Siddhānta Kaumudī, which embraces not only all the aphorisms of Pāṇini, like the Prakriyā Kaumudī of Rāmachandráchārya, his predecessor, but arranges them with additions of his own in a more correct and convenient form. Nāgojībhāṭṭa, in his commentary on the Siddhānta-Kaumudī, calls this work Manoramā only, (मनोरमो मार्वदेव लघुमण्ड्युशेखरं)

and Colebrooke, in his list of Sanskrit grammars, gives it both the titles as stated above. Bhaṭṭoji himself gives it the appellation of Praudha Manoramā in the beginning, end, and colophon of the work, सिद्धान्त-कौमुदीयाख्यां कुरुः प्रौढमनोरमा । again सिद्धान्तकौमुदीयाख्या येन प्रौढमनोरमा । again सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां प्रौढमनोरमा समाख्यायां । Others, misunderstanding the meaning of Praudha Manoramā, *delighting the hearts of the learned*, for *enlarged Manoramā*, erroneously consider it to be called praudha only for the sake of distinction from the Madhya Manoramā, not knowing that the latter work is no abridgement of the former, but a different commentary by one Rāma Śarmā on the Madhya Kaumudī of Varadarāja, who compiled his abridgement of the great Ś. Kaumudī long after Bhaṭṭoji had ceased to exist. This commentary has two glosses on it, the *Ś'abdaratna* and *Laghu Ś'abdaratna* by Hari Dikshita, son of Vīres'vara Dikshita, and grandson of Bhaṭṭoji Dikshita, as noticed under the name of Manoramā Savivaraṇā.

The first part of this work has three chapters on grammatical terminology, laws of euphony, and the variations and combinations of nouns. The second part is also arranged under three heads, viz., the *Timanta*, *Kṛidanta*, and the *Vaidika*, treating respectively of the conjugations of verbs, formation of verbal nouns, and explanations of Vedic anomalies and accentuations.

There are two things worthy of special notice in this learned commentary, the number of works and authorities cited and refuted herein, and the fallacies of eastern and modern schools of grammar which it detects. The subjoined list is given in the alphabetical order of Aufrecht. Anunyasakāra, Amara, Ātharvāna, Āsvatāyana, Arvāchīnas, or moderns; opposed to Prāchīnas, ancients. Ujjaladatta, author of the Unādivritti, edited by Aufrecht; Kalāpānūsarinah, the followers of the Kalāpa or Kātantra grammar; Kātantra by Kumāra, and Kātantraparisishṭa by Ś'ripati Kulachundra, author of the Durgā-vākya-prabodha. Kaumārās. Kalpa Sūtra, Kalidāsa, Kiraṇāvali, Kichakabadha, Kshīra Svāmi, Ganaratna.

Chandra, editor of Pātaryala. Chandra Kosha. Chandra Sutra. Jayamangala, commentator of the Bhaṭṭi Kāvya of Bhartripari. Jayāditya or Vāmāna Jayāditya, author of the Kās'ikā Vritti. Jayadeva and Jaimini sūtras, Trikānda-s'ēsha of Purushottama. Taittirīya Brāhmaṇa, Trilochana-dāsa, author of the Kātantra-panjikā. Das'apadī, a grammatical work (liber grammaticus, Aufrecht, p. 1626)

Durghaṭa and Durghaṭa-kara on Sankshiptas'ara grammar. Dhananjaya Nighaṇṭu. Nyāsa, the Kās'ikā-vritti by Jinendra. Panchapadi, on Unādī suffixes. Padamanjari on Kās'ikā Vritti. Pāniniyamata-darpaṇa, a versified compendium of Pāpini. Purushottama, author of the Ratnamāla grammar of Assam. Prasādakrit. Viṭṭhala-chārya, commentator on Prakriya Kaumudī. Prātisākhya-bhāṣhya by Uvaṭa. Bhaṭṭa, and Bhaṭṭa-pādas. Bhaṭṭi or Bhaṭṭi Kāvya. . Bhāga-vrittikāra. Mādhava. Bhavabhūti. Bhāgavata, Bhārata. Bhāravī. Māgha. Mitāksharā. Mimāṃsā. Murāri Kavi. Medinī Kosha. Yādava Kosha. Yāgnavalkya. Rakshita, Rabhasa, Rūpanālā. Vardhamāna Vāchaspati. Vāmāna. Vichāra Chintamani. Viśvarūpa. Sāyaṇa. Vyāghrabhūti. S'abda Kaustubha of Bhaṭtoji. Sākaṭyāna. Sākalya. Sāsavata. S'rīdhara. Suddhakāra. S'rādeva, author of Paribhāṣhās. S'rīpati. S'ankarabhāṣhya. Sābara. Sulva Sūtra. S'rīharsha. Hemachandra, author of Haima Vyākaraṇa and Kosha. Hari and Haradatta. The authorities cited in the second part are less numerous than those in the first, as Aufrecht says; '*Auctorum numerus in hac parte multo minor citatur quam in prima.*' These are the Abidhānamālā, Udayanachāryas, Vopadeva's Kavikalpa-drūma, Kesava Kosha, Kāvya-prakāsa, Durga Sīṅha, Dhanvāntari-nighaṇṭu, Nānārtha Ratnamāla, Prabhākara, Bhūri prayoga, Yādava Kosha, Vajjayanā, Saunakīya Svarāṣṭaka, Saptapadarthī ṭikā, Soaramanjari, &c.

I. Part. आरंभ आरंभ परं ब्रह्म स्मरं स्मरं गुरोर्गिरः ।

Beginning. सिद्धान्तकौमुदीयाख्या कुर्मः प्रौढमनोरमां ॥

इयवरट् चकारापदेशः, अट् इस् अश् इणप्रक्षणे चकारप्रक्षणार्थः । अर्धेण अडुववायेपीति णत्वं ।

Do. End. तद्ग्रन्थसामग्र्येनैव व्याख्यातत्वाच्चेति दिक् । यथायथमिति न लोकेति षष्ठी-निषेधेत्यादिः ।

सिद्धान्तकौमुदीयाख्या येयं (सेयं) प्रौढमनोरमा ।

समाप्तं तत्र पूर्वार्द्धं तेन तुल्यं तु शङ्करः ॥

Do. Colophon. इति श्रीभट्टोजीदीक्षितविरचितयां सिद्धान्तकौमुदीयाख्यायां प्रौढमनोरमासमाख्यायां पूर्वार्द्धं (सुबन्तप्रकरणं) समाप्तम् ।

II. Part. } ग्रन्थमध्ये कृतं महत्वं शिक्षार्थमुपनिबध्नाति । नैवेति ॥
Beginning. }

Do. End. अखण्डमपि यत् सर्वं कृतञ्चितपरम्परं ।

अशेषशालसंवेद्यमखरं तमुपास्महे ॥

सिद्धान्तकौमुदीयाख्या मेयं प्रौढमनोरमा ।

भट्टोजिदीक्षितकृतिर्भूयाद्विश्वेशतुष्टये ॥

Do. Colophon. इति पदवाक्यप्रमाणज्ञश्रीलक्ष्मीधरसूत्रेः खनना भट्टोजीदीक्षितेन विरचितायां प्रौढमनोरमायामुत्तरार्द्धं समाप्तं ।

Subject. पाणिनिमतानुयायिनी सिद्धान्तकौमुदीयाकरणस्याद्यन्तटीकेयं । एतस्यापि टीका हरिदीक्षितकृताः शब्दरत्न-लघुशब्दरत्न-विवरणाख्याः सन्ति ।

Contents आदौ सञ्ज्ञाप्रकरणं । ततः परिभाषाप्रकरणं प० १—६ । अचसन्धिः ७—११ ।
of हल्सन्धिः १२—१७ । विसर्गसन्धिः १८—१९ । खादिसन्धिः २०—२२ ॥

Part I. ततः शब्दसञ्ज्ञाः २२—२६ । अजन्तपुंलिङ्गाः २७—६१ । तत्र अदन्ताः ।
आदन्ताः । इदन्ताः । ईदन्ताः । उदन्ताः । ऊदन्ताः । ऋदन्ताः ।
ओदन्ताः । औदन्ताः । इत्यजन्ताः ॥ ततोऽजन्तकीलिङ्गाः ८७ । ह्रस्व-
नपुंसकलिङ्गाः ८७ । खरादिः ८८ । ततोऽन्यथानि ८८—९० ।
ततः स्त्रीप्रत्ययानि ९०—१०६ । ततः कारकपादः १०६—१११ । तत्र
प्रथमा । द्वितीया । तृतीया । चतुर्थी । पञ्चमी । षष्ठी । सप्तमी । उप-
सर्गाद्याः १११ । समासः ११० । अयथीभावः । तत्पुरुषः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वः ।
एकशेषः । इति सर्व्वसमासशेषः । ततः समासान्ताः ११४ । अलुक्समासः ११६ ।
समासावयवविधिः १८० । ततस्तद्धितप्रकरणारम्भः १८० । तत्रापत्याधिकारः
१८२ । चातुरर्थिकाः १९७ । शेषिकाः १९८—१११ । विकारार्थाः १११ ।
प्राग्दीव्यतीयाः ११६ । इति समाशाचातुरर्थिकाः १२१ । ततो मलर्थीयाः ११० ।
ततो वीष्माप्रक्रिया १०२ ।

Do. of तत्रादौ तिङन्तप्रकरणं प० १—७० । तत्र आदिः । अदादयः । जुहोत्या-

Part II. दयः । दिवादयः । खादयः । तुदादयः । रुधादयः । तनादयः ।
क्रादादयः । आखादीयाः । आष्टधीयाः । इति चुरादयः । ततो हेतुमतप्रक्रि-
या । ततः सनन्तप्रक्रिया । यङन्ताः । यङ्लुगन्ताः । नामधातवः । कण्ठा-
दयः । प्रत्ययमाला । आत्मनेपदं । ततः पदव्यवस्था । भावकर्मप्रकरणं । कर्म-
कर्तृप्रकरणं । ततो लकारार्थप्रक्रिया । इति तिङन्तप्रकरणं समाप्तं ॥

ततः कृदन्तप्रकरणं ७१—१०६ । तत्र कृत्यप्रक्रिया । तत उणादि ५ पादाः ।
ततः प्राचां प्रमाद ४ पादाः । ततो वैदिकप्रकरणं प० १०६—११२ । तत्रादौ
अष्टपादाः । ततः खरप्रकरणे प्रथमं । ततो घातुखरः । प्रकृतिसखरः ।
प्रत्ययखरः । समासखरः । तिङ्गलखरः । पञ्चमप्रकरणं समाप्तं ।

प्राचां प्रसादोक्तयो यथा । प्राचा तु कतिपयानामेवोणादीनामुपन्यासः कृतः
 सोऽपि नैकप्रघटकतया । किन्तु विविक्षेति स्पष्टमेव ॥ तथापि प्रसादं लेखतो
 दर्शयामास ॥ पुनर्थं प्राचां औदितिरूत्रे घिनदीसञ्ज्ञा वर्जिताभ्यामिति
 व्याख्यानं नामावच्छेदार्थः किन्तु पूर्वोत्तररूत्रद्वयबललभ्यः । एवञ्च इदुद्गामिति
 रूत्रानुपन्यसने प्राचः प्रामादिकमेव ॥ पुनर्थं प्राचाक्तमुडाविताविति यच्च
 तत्प्रेषेण व्याख्यानमुकार उगित्कार्यार्थं तदुक्तमिति ॥

No. 1454. प्रौढमनोरमा विवरणसहिता ।

PRAUDHA MANORAMA WITH GLOSS.

Substance, country paper, 14½ × 5 inches. Folia, 129 + 13 = 141.
 Lines on a page, 10. Extent in ślokas, 4230. Character, Nāgara. Date,
 SM. 1834. Appearance, new. Prose. Generally correct. Incomplete.

A commentary, by Bhaṭṭoji-Dikshita, on his great grammar the Siddhānta Kaumudī, together with the Laghu S'abda-ratna, the lesser of the two S'abdaratna glosses upon this commentary. The gloss is by Hari-Dikshita, son of Vires'vara-Dikshita and grandson of Bhaṭṭoji-Dikshita. Aufrecht does not recognise Vires'vara as the father of Hari-Dikshita, but has one Bhānuji for the son of Bhaṭṭoji, whom he therefore calls 'Bhānuji-dikshita pater,' No. 356. There is one Vires'vara mentioned by him on page 380 of his Catalogue, as '*Hariharae filius* and *Govardhanae nepos*,' who is a different person altogether. The Laghu S'abdaratna is an abridgement of the author's S'abdaratna Scholium on the Praudha Manoramā. This gloss of Hari Dikshita has an excellent exposition by Vaidyanātha Pāyagunda called the Bhāva-prakāś'ikā. The present MS. is but an imperfect copy of the original, having only annotations on a few sections of the three chapters, on Kṛit suffixes, declensions of nouns, and Vedic anomalies and accents.

Beginning.

छत् सू० प्रा० प० १ । धातोः । यद्यपि धातोरेकाचो ज्ञादेरिति सूत्राज्ञातेरित्यनुवर्तत एव,
 तथापि आर्षधातुकसञ्ज्ञाया आश्रितशब्दव्यापारत्वाभावात् पुनर्धातुपद्वर्णः ।
 छत् ७० प्रा० प० १ । इत्यनुवर्तत इति शब्दादीनां सार्वधातुकत्वादर्थमिति भावः तेन न सार्व-
 धातुकानुदात्तत्वमिदिरिति दिग्विद्यादिः ।

सुवन्तसू० प्रा० प० ८७ । रमेति लिङ्गविशिष्टपरिभाषस्य प्रातिपदिकत्वात् स्वादयः ।

सु० टी० प्रा० प० ८७ । लिङ्गविशिष्टेति तथा परिभाषा प्रातिपदिकत्वद्वयाप्यधर्माणां विशिष्ट-
बोधनेन तथा प्रातिपदिकत्वोदित्यर्थः ।

वैदिकसू० प्रा० प० १ । अथ वैदिकशब्देषु विशेषमाह । षष्ठीयुक्त इति ॥

वै० टी० प्रा० प० १ । तेव्यपीति निर्द्धारणे सप्तमी तत्समुदायान्तर्गताः केचिदपीत्यर्थः ।

End.

कत० सू० समाप्तिप० ८४ । अन्वकशब्दस्य देशविशेषमात्रे पर्यवसानम् । प्रमाणोत्तरेण कचिदानु-
कृत्यार्थेऽपि अन्वकशब्दस्य तत्समर्पणे व्यापारविरहाणं नमुनं न, किन्तु
क्ता वेति व्यवस्था बोध्या ।

कत० टी० स० प० ८४ । किन्तु क्ता वेति उपपदसमासोऽपि नेति बोध्यमिति शिवं ।

सु० सू० स० प० १९८ । भिक्षादिपाठसामर्थ्यान्नपुंस्त्वमिति वृत्तिस्तु भाष्यविरुद्धा । भाष्ये तत्पाठस्य
प्रत्याख्यानमिति दिक् ।

सु० टी० स० प० १९८ । युवतिशब्दे अङ्गविशिष्टपरिभाषयैव प्रातिपदिककार्येऽभिज्ञे अत्र तद्धिता
इत्यधिकारो लिङ्गविशिष्टपरिभाषाऽनित्यलज्जापनार्थ इति दिक् ।

वै० सू० स० प० १९ । अत्र परि सर्वतोभावे सङ्घेः । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थ इत्याशयेनाह ।
चादिति ऋतीषाहमिति । ऋतिशब्दस्याप्येषामपीति दीर्घः । इत्यष्टमः ।

वै० टी० स० प० १९ । अवस्थिततयेति । इन्द्रसि सर्वविधीनां वैकल्पिकत्वादिति भावः ।
विकल्पव्यवस्थयेति । अवस्थितविकल्पेनेति यावत् । इत्यष्टमाध्यायः
समाप्तः ।

Colophon.

कत० सू० प० ८४ । इति श्रीवेदवेदान्तप्रतिपादिताद्वैतसिद्धान्तस्थापनाचार्यलक्ष्मीधरपुत्रभ-
ट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यायां सिद्धान्तमनोरमायां
लघु प्रकरणं समाप्तम् ।

कत० टी० प० ८४ । भट्टोजिरचिता या तु सेयं प्रौढमनोरमा । छदन्तलिखितमत्र तेन
तुल्यं माधवः ॥ इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौनदीक्षितवरिविरचिते लघु-
शब्दरत्ने छदन्तं सम्पूर्णं ।

वै० सू० प० १९ । श्रीपदवाक्यप्रमाणश्रीलक्ष्मीधरस्वरः सन्नुना भट्टोजिदीक्षितेन रचितायां
प्रौढमनोरमायां वैदिकी समाप्ता ।

वै० टी० प० १९ । इति श्रीमदीक्षितभट्टोजिपौनदीक्षितवीरेश्वरपुनदीक्षितवरिविरचिते
लघुशब्दरत्ने वैदिकी समाप्ता ।

Date of transcribing. चतुरग्रियतेऽप्ये तु वसुचन्द्रयुते पुनः ।
 साधसामे शुभे पक्षे कृष्णे चैकादशीतिथौ ॥
 श्यामसुन्दरश्चैव नारायणसमीचिना ।
 धातुः श्रीकृष्णदत्तस्य पाठार्थं लिखितमग्रा ॥

विषयः । सिद्धान्तकौमुद्याः रुद्रन्तभागस्य व्याख्यानं । पुनस्तस्या एव स्त्रीलिङ्गावधिस्त्रीप्र-
 त्ययपर्यन्ता व्याख्या, पुनः स्वरवैदिकीप्रक्रियाव्याख्येशेषभागस्य व्याख्या च ।
 (आदौ मध्ये च खण्डितमेतत्) ।

No. 160. (1) भाषावृत्तिः ।

BHASHA-VRITTI.

Country-made yellow paper, Royal 4to. Pages 245. Lines on each page, 24—26. Extent, 13,140 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Generally correct. Complete.

A Scholium on Pāṇini's aphorisms relating to the Sanskrit language proper, excluding those texts which concern the *Vedic* dialects and anomalies. By Purushottama Deva or Devas'arman, a Buddhist, and author of the *Jñāpaka-samuch'chaya* on *Paribhāṣā* maxims, and *Ekākshara* and *Anekārtha Kosha* lexicons. The salutation made to *Buddha* at the opening of this work, proves the author to have been a *Buddhist*, whose works on Sanskrit philology have, on account of their intrinsic worth, escaped the general devastation of Buddhistic writings by the Brahminical priesthood. Colebrooke alone, among all European grammarians and linguists of the Sanskrit tongue, has made mention of this work as a commentary on Pāṇini's rules, omitting those that are peculiar to the Vedas. Aufrecht has given an account of the *Jñāpaka-samuch'chaya* in number 353, and noticed the *Koshas* mentioned above in number 431, of his Catalogue. The commentary under notice is accompanied with a gloss by Srisṭīdhara as noticed by Colebrooke, and described in the next number of this catalogue. It is divided, according to the text of Pāṇini which it comments upon, into eight books of four chapters each, and the order and number of aphorisms in all of them are the same with those of Pāṇini, except the omission of course of such as relate to the Vedas.

The explanations of the *Sūtras* in this work are conformable to the *Vārtika* and the *Mahābhāṣya* ; but its style and verbiology are quite different from those of the texts published in Europe or Calcutta, and the examples given herein are not always the same with those found in the printed editions of Pāṇini.

Beginning. नमो ब्रूयामि भाषायां यथा विमुनिलक्षणं ।

पुरुषोत्तमदेवेन लक्ष्मीं प्रतिर्विधीयते ॥

अथ शब्दानुशासनं लौकिकानां प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिकल्पनया सामान्य-
विशेषवत् लक्षणेन गत्यन्तराभावात् । वर्णानामुपदेशः क्रमसन्निवेशे समञ्ज-
सार्थः । तदुभयं सञ्ज्ञार्थं । सा च लाघवेन शास्त्रप्रवृत्त्यर्थः । अकारस्य हि
विहृतोपदेश अकारग्रहणार्थः ।

End.

अ अ । अकारस्य शास्त्रे विहृतोपदेशः प्रतिज्ञातः अकारः संवृतो भवेत् । ह्रस्वः
सायः । इति ।

Colophon. इति श्रीपुरुषोत्तमदेवस्य भाषावृत्तावृत्तस्योऽध्यायः समाप्तः ।

Subject. पाणिन्यष्टाध्यायीधृतसमस्तसूत्राणामर्थोदाहरणविवरणानि ।

Contents. अष्टाध्यायीद्वानिर्गम्यादानामाद्यन्तसूत्रप्रतीकानि यथा ।

१ अ०, १ पा० । अइउणत्यादिः ४० । एङ् प्राचां देशे ४० । १ पा० ।

गाकुटादिभ्यः ७ । घास्यपशसङ्घेषु १९ । २ पा० । भूवादयः १९ । लुटि

कृपः १९ । ४ पा० । आकडारादका १९ । विरामोऽवसानं २७ ।

इति भाषावृत्तौ प्रथमोऽध्यायः ।

२ अ०, १ पा० । समर्थः पदविधिः २७ । मयूरव्यंशकादयश्च २२ । २ पा० । पूर्व्या-

पराधरोत्तरम् २२ । कडाराः २७ । २ पा० । अनभिहिते २७ । चतुर्थी

चाग्रिभ्यः ४४ । ४ पा० । द्विगुरेकवचनं ४४ । लुटः प्रथमस्य ५० ।

३ अ०, १ पा० । प्रत्ययः ५० । आशिषि च ५९ । २ पा० । कर्मण्यण् ५९ । मति-

बुद्धिपूर्जार्येभ्यः ७१ । २ पा० । उणादयो वज्रलं ७१ । स्तोत्रे लङ् ८९ ।

४ पा० । धातुसम्बन्धे ८९ । ह्रस्वस्य भयथा ८९ ।

४ अ०, १ पा० । उणादप्रतिपदिकान् ८९ । न प्राच्यभर्गादि १०१ । २ पा० । तेन

रक्तं रागात् १०१ । ककणपर्णाद् ११० । २ पा० । युष्मदस्मदोः ११० ।

कश्मीयपरशब्दयोः ११९ । ४ पा० । प्राच्यहतेष्टक् ११९ । भावे च १२५ ।

५ अ०, १ पा० । प्राक् क्रीताब्धः । ब्रह्मणस्त्वः— । २ पा० । धान्यानां भवने क्षेजे

खञ् । अचं भूभयोर्युस् ।— । २ पा० । प्राग्दिशो विभक्तिः । अगादयः—

४ पा० । पादशतस्य । निष्प्रवाणिः— ।

- १ अ०, १ पा० । एकाचो द्वे प्रथमस्य । समासस्य— । १ पा० । बङ्गभीषी प्रकृत्या
पूर्वपदं । परादिच्छन्दसि— । १ पा० । अलुगुत्तरपदे । सम्प्रसारणस्य— ।
४ पा० । अङ्गस्य । ऋत्विग्यास्त्वोवम्ब— ।
७ अ०, १ पा० । युवोरनाकौ । बङ्गलं छन्दसि— । १ पा० । सिचि दृङिः । किति
च— । १ पा० । देविका सिंशपा । आङोना— । ४ पा० । णौचदुपधाया ।
ईचगणः— ।
८ अ०, १ पा० । सर्वस्य द्वे । विभाषितं— । १ पा० । पूर्ववासिङ् । तयोर्वावचि— ।
१ पा० । मतुवसोः सम्बुद्धौ । निव्यभिभ्यः— । ४ पा० । रषाभ्यां णो ना ।
अ अ— ।

No. 160. (2) भाषावृत्त्यर्थविवृतिः ।

BHĀSHĀ-VRITYARTHA-VIVRITI.

Country-made yellow paper. Royal 4to. Pages, 330. Lines on each page, 24—27. Extent, 8,250 ślokaś. Character, Bengali. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Incomplete.

A gloss on the *Bhāshā-Vṛitti*,—the commentary of Parushottama-deva, described under the last preceding number. By Śriṣṭīdhara Śarmā. It serves to elucidate, or as the glossarist announces in his initial couplet *gauravam Kurute* 'to explain fully', the rules of Pāṇini, in contradistinction to what had been done in brief in the commentary of Purushottama, or as he has expressed it himself in his exordium, *laghvi vṛittir vidhīyate*. It is unnecessary in this place to quote parallel passages from the two commentaries in order to show the conciseness of the one and the diffusiveness of the other. Suffice it to say that this gloss extends to no farther than a part of the fourth chapter of the text in 330 pages, while the commentary has come to the end of the eighth chapter in 245 pages of the same size. There is no information to be had either of this author, or of his writings from any other source except that of Colebrooke, who, in his list of Sanskrit grammars, has noticed this work as a gloss on the *Bhāshā-vṛitti*. Purushottama himself has used two different words for its designation, in the exordium he calls it *Śabda-vṛitti*, and in the colophon and in other places *Bhāshā-vṛitti*. This might mislead a cataloguist in the true naming of the work, but the true name of a work is to be found in the colophon, and not

in the prolegomena, where it is often distorted for the sake of metre. Nothing more is known of this author than that he was a Bráhmaṇ (S'arman), and a venerable preceptor, as his surname (Acharya) would signify. That he was a professor of logothicism (S'abla-brahma) according to the Pāṇini-darsana is too plain from his salutation to S'uddátmá, 'god the word', used at the beginning of the work. He says nothing of the Buddhism of the author he comments upon, but explains the word *buddha* as intelligence or divine mind; thus यथायैपक्षपाद्विणीप्रति-
भाबुद्धिरित्यादिर्यस्य स देवदेवो यथा सत्यं भवामीत्यादिः ।

Beginning. शब्दात्मानं प्रशस्य (प्रणम्य ?) शब्दप्रतिपत्तार्थं ।

श्रीशुद्धिधराचार्यः शब्दवृत्तेः गौरवं कुरुते ॥

न्यासपन्थार्थान्तर्यपर्यालोचनशालिभिः ।

श्रोत्रोऽयं करुणावद्भिः कृतिभिर्मै परित्रसः ॥

स्वाभीष्टदेवतानमस्कारप्रेक्षावतः श्रौतार्थ्येष्वहारम् ।
वृत्तिवृत्तं पद्यमेकमुदाज-
हार । नम इत्यादिः ।

Colophon. असमाप्तत्वाद्भावः ।

Subject. पुरुषोत्तमकृतभाषावृत्तिवृत्तप्रथमावधिचतुर्थध्यायैकदेशस्थलवार्थकथनं ।

Contents. अ० १ । १ पा० । इति भाषावृत्तार्थविष्टौ श्रीशुद्धिधरशर्म्मा । विष्टतः प्रथमो
पादः ॥ ३८ ॥

——— २ पा० । इति श्रीभाषावृत्तार्थविष्टौ श्रीशुद्धिधरशर्म्मा । प्रथमाध्याय-
सम्बन्धो द्वितीयः ॥ ६० ॥

——— ३ पा० । इतीत्यादिः । तृतीयो विष्टो द्वितीयाध्यायसङ्गतः ॥ ३० ८९ ॥

——— ४ पा० । विष्टतः प्रथमोऽध्यायः प्रथमपरिचिन्तितः ॥ ३० ११४ ॥

अ० २ । १ पा० । द्वितीयाध्यायस्याद्यपादो निरूपितः ॥ १३६ ॥

——— २ पा० । द्वितीयाध्यायसम्बन्धो द्वितीयपाद आगतः ॥ १५१ ॥

——— ३ पा० । तृतीयो विष्टतः पादो द्वितीयाध्यायसङ्गतः ॥ १०३ ॥

——— ४ पा० । भाषावृत्तार्थविष्टौ श्रीशुद्धिधरशर्म्मा । द्वितीयाध्यायः समा-
पितः ॥ १८८ ॥

अ० ३ । १ पा० । तृतीयाध्यायसम्बन्ध आद्यपादो निरूपितः ॥ ३० २१८ ॥

——— २ पा० । द्वितीया विष्टतः पादस्तृतीयाध्यायसङ्गतः ॥ २४४ ॥

——— ३ पा० । तृतीयो विष्टतः पादस्तृतीयाध्यायसङ्गतः ॥ २६६ ॥

——— ४ पा० । श्रीशुद्धिधरेणेति तृतीयाध्यायो विचारितः ॥ २८२ ॥

अ० ४ । १ पा० । चतुर्थे प्रथमो पादः समाप्त इत्यादिः ।

— ९ पा० । द्वितीये विद्यतः पादश्चतुर्थ्यायासम्पन्नः ।

— ६ पा० । अस्मात्तः ॥

— ४ पा० । ०

Citations. न्यासः । पञ्जिका ।

No. 279. भूषणसारदर्पणं ।

BHUSHANA-SARA-DARPAṆA.

Country-made paper. 8vo. Leaves, 228. Lines on each page, 22. Extent, 6,384 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old and worm-eaten. Prose. Correct. Complete.

This work, whose title literally means 'a mirror to the compendium of Bhūṣhaṇa,' is a commentary on the *Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa-sāra* (No. 440), an abridgement of the *Vyākaraṇa bhūṣhaṇa* of Konda Bhaṭṭa. By Hariballabha, son of S'rīballabha, a celebrated Vedantist of the Kurma hills. Colebrooke has mentioned all these three works in his list of Sanskrit grammars, but he has not given the name of the author of the abridgement on which this commentary is written. Aufrecht, in No. 402, calls it an epitome made by the author, Konda Bhaṭṭa himself, who, he says, was son of Rangaji, and a nephew of Bhaṭṭoji (*Bhaṭṭojis fratris filius, S. bhratriputras*).

There is no mention of any commentary on the original text of Bhūṣhaṇa, while its epitome (*sāra*) is honoured with another commentary called the *Laghu-bhūṣhaṇa-kānti*, by the celebrated Vaidyanātha. The reason is, that the latter work being an abridgment (*sāra*) of the former, and written in a condensed style in *ślokaś*, stood more in need of explanatory commentaries than the former, which is diffuse enough to be quite intelligible by itself. So says Aufrecht: *Haec epitome distichis 72 constat, Anuṣṭubh metro scriptus, quibus commentarius additus est, auctori ipsi tributus*. The *Vaiyakaraṇa-bhūṣhaṇa*, meaning embellishment of grammar, is not rhetoric (*alankāra*) the literary art which embellishes the language by adding ornaments and graces to it, but the philosophy of grammar, or rather of language which Aufrecht includes under the philosophical or last school of grammar, called *grammatica philosophica* by him. The other works appertaining to this

school are the Manjūshas and Vādārthas. An inquiry into the philosophy of grammar with an attempt to discover a philosophical language, had long engaged the attention of the literati in Europe, and Mr. Lumsden has, in his Arabic grammar, tried to verify it in the structure of that language. How far the Sanskrit or Arabic has succeeded to answer this demand, is for comparative philologists to determine. The doctrine of Sphotavāda consists in the distinct idea we derive from every letter and syllable in a word, and the train of thoughts thus formed from the assemblage of words and association of ideas, leading to the attainment of final liberation. These subjects are the primary objects of investigation in the treatise under notice.

आदौ स्फोटशब्दार्थः । स्फुटत्यभिव्यक्तीभवति तस्मात् स्फोटनामात्मकशब्दाद् वाच्यवाचक-
रूपमित्यर्थः । ततः सर्वजगतः स्फोटरूपत्वं । ततः स्फोटज्ञानान्मोक्षसाधनं । ततो ग्रन्थनिब-
न्धनमिति ।

Beginning. रमाप्रेमामञ्जज्जगद्वनदत्तं मधुहृतं

श्रुतिसोमाहृत्या परिजनितवेदाननमुदं ।

+ + + + +

सत्येकस्मिन्नपि बाधकसमवहितसाधकसदृशादपि ॥

कार्योत्पत्तेरदर्शनादपेक्षि प्रारिप्सितप्रत्यूहोपहारानुष्ठितं भगवत्स्मृतिरूपं मङ्गलं
ग्रन्थकृच्छ्रिच्छिचार्यमादौ निबध्नाति ।

End. उत्प्रेक्षितार्थो हि न मोदहेतवेऽभ्यसोऽभ्यसोऽपि बुधान्तथैव ।

इत्याकलयोभयमन युक्तिप्रमाणसिद्धं समुदाहृतं मया ॥

सर्वोऽप्यर्थो ब्रूयैः शृष्टो यद्यपीह तथापि मे ।

सत्सम्बन्धैरेतिवितता समता केन वार्यते ॥

Colophon. इति श्रीमत्कूर्मार्चलाभिजानोत्प्रभातीयोपनासकश्रीवज्रभादजहिरिवज्रभविर-
चिते भूषणसारदर्पणे स्फोटवादः समाप्तः ।

Author's account of himself.

आसीत् कूर्मगिरौ घरासुरवरः श्रीवज्रभः कोविदो

वेदान्तेषु विनोदमञ्जरिरिति ख्यात्यस्ति यस्मिन्मितिः ।

तत्स्मरुर्हृदिवज्रभो समकरोत् सद्युक्तिमयुज्ज्वलं

श्रीमद्भूषणसारदर्पणमिमं आदाय विद्यावतां ॥

Subject. स्फोटार्थपदार्थधालर्थकालाः सुवर्थनामार्थसमासशक्तिः ।
शक्तिस्वरूपनञर्थभावः प्रत्ययार्थोपसर्गतक्षितार्थभेदाः ॥
सङ्ग्राहिविश्वादिस्फोटवादनिरूपिताः ।

Contents. आदौ स्फोटशब्दार्थः १ । ततः सर्वजगतः स्फोटरूपत्वं १ । स्फोटज्ञानोच्च-
साधनं १ । पन्थनिवन्धनं ४ । पदनिर्णयः ५ । पदार्थनिर्णयः १५ । धालर्थो-
ख्यातार्थनिरूपणं ५०-५० । लङाद्यर्थनिर्णयः २०—२२ । सुवर्णार्थनिर्णयः ७१
—८२ । कारकसम्प्रत्ययनिरूपणं ८२ । क्रियाविशेषणं ८८ । कर्तृकर्मसङ्गादिः
८६ । अष्टाद्वारः ८६ । चतुर्थ्यर्थः ८७ । नामार्थधालर्थभेदः १११ । समास-
शक्तिनिरूपणं १२४ । शब्दबोधः १४६ । शब्दार्थबोधः १५८ । शक्तिस्वरूप-
निरूपणं १६० । योगिकनिरूपणं १६४ । नञर्थः १६५ । उपसर्गार्थनिर्णयः
१७० । प्रत्ययार्थाः १८६ । तद्धितार्थाः १८० । सङ्ग्रानिरूपणं १८८ । ज्ञात-
र्थनिर्णयः २०६ । अखण्डस्फोटनिरूपणं २११ । प्रत्ययज्ञानं २१७—२१८
शब्दप्रयोगः २१८ । व्यक्तिस्फोटः २२१ । जातिस्फोटः २२१—२२८ ।

Beginning of the Vaikyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra of Konda Bhaṭṭa.

श्रीलक्ष्मीरमणं नैमि गौरीरमणरूपिणं ।
स्फोटरूपं यतः सर्वं जगदेतद् विवर्तते ॥ १ ॥
अशेषफलदातारं भवाब्धिररणं तरिं ।
शेषाशेषार्थलाभार्थं प्रार्थये शेषभूषणं ॥ २ ॥
पाणिन्यादिमुनीन् प्रणम्य पितरं रङ्गाजिभट्टाभिधं
दैतध्वान्तनिवारणैकफलिकां पुष्पाववाशदेवतां ।
दुष्टिं गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यातभिदूषितां
सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ३ ॥
फलभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः ।
तत्र निर्णोतमेवार्थैः सङ्क्षेपेणैव कथ्यते ॥

Subject of the same taken from Dr. Aufrecht's Analysis No. 402. Cod Sans.

धालर्थोख्यातार्थयोनिरूपणं । लकारविशेषार्थनिरूपणं । सुवर्थनिर्णयः । ना-
मार्थ(प्रातिपदिक)निर्णयः । समासशक्तिनिरूपणं । शक्तिनिर्णयः । नञर्थः ।
भावप्रत्ययार्थनिर्णयः । योगिकार्थनिर्णयः । अमेदैकलसङ्ग्रानिरूपणं । सङ्ग्रा-
हिविश्वा । ज्ञातार्थाः । स्फोटवादः ।

Citations. भर्तृहरेः वाक्यप्रदीपः । कैयटः । काव्यप्रकाशः । वाचस्पत्येः कल्पतरुः ।

No. 313. मञ्जूषा-विवृतिकला ।

MANJUSHA-VIVRITTI-KALĀ.

Substance, country paper. Royal 8vo. Leaves, 412. Lines on each page, 21—22. Extent 9,888 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Śm. 1878. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

This is a commentary on the *Laghu Vāyākaraṇa-siddhānta-manjūśā* of Nāges'a *alias* Nāgoji-bhaṭṭa. The work is often called *Kalā* for brevity's sake. By Vaidyanātha Pāyagunḍa, *alias* Pāyagunḍa Vaidyanātha Bhaṭṭa, also named Ballam Bhaṭṭa. Vaidyanātha is the author of several works of considerable repute. As an authority on law he is very largely quoted, and in grammar his principal works are, 1st *Prabhā*, a commentary on the *S'abda-kustubha*, a scholium of Bhaṭṭoji Dikshita on Pāṇini; 2nd the *Chidasthi-mūlā*, a commentary on the *Laghu S'abdendu-s'ekhara* of Nāges'a; 3rd the *Bhāva-prakāśaka*, an exposition of Haradatta's commentary on Bhaṭṭoji's notes on the *Manoramā*; 4th *Kānti* or annotations. Aufrecht describes his No. 403 (p. 177b) as *Vaiyākaraṇa Siddhānta Manjūśā*, but its initial verse quoted by him has the word *laghu*; and it is the *laghu* recension or an abridgment of the work of that name that Ballam Bhaṭṭa has commented upon, and not upon the unabridged text. The latter, according to my venerable preceptor Viś'vanātha S'āstrī, begins with the words श्रेयविभूषणमीडे शेषाश्रयशेषभाय; but he quotes this from memory, and I have not seen any MS. of it. Colobrooke, in his list gives the names of both the large work and its abridgement. Vaidyanātha, in the MS. under notice, says; "from the use of the word *Laghu* a *Guru* or large recension is to be inferred:" अनेन गुर्वप्येकां मञ्जूषास्तीति ह्यचित् । The *Kalā* explains the philosophy of grammar contained in the *Manjūśā*, as the author's *Kānti* expounds the principles of philosophical grammar inculcated in the *Bhūṣhaṇā* of Koṇḍa Bhaṭṭa. The subjects treated herein correspond with those of the *Manjūśā* described before.

Beginning. रामं वामं घनश्यामं निकामं हृदयकमं ।

कामं वन्दे अगश्यामं विश्यामं वचसां सतां ॥ १ ॥

अमन्दगुणमन्दिरं विमलरत्नविद्याकुरं

कलाधरकलादरं कलितचित्रकलावरं ।

N

शिराधृतनदीवरं शिवकरं रसोमावरं
नमामि दुरिताहरं गुहवरं सुनागेश्वरं ॥ ९ ॥

मञ्जूषास्य सङ्गादेर्न लाभः कलया विना ।
वैयाकरणसिद्धान्तज्ञानस्यापि यथातथं ॥ ९ ॥
अतस्तद्व्याख्याविवृतिं मञ्जूषायाः प्रयत्नतः ।
पायगुण्डो वैद्यनाथभट्टः कुर्व्य स्वबुद्धये ॥ ४ ॥
कर्तुं न जाने रचनां समर्था न वाप्यलं + बुधबोधनाय ।
अर्चं प्रष्टोऽस्मि तथापि तस्यां विश्वमणः दुःशरणं हृदि स्थः ॥ ५ ॥

चिकीर्षितस्य यस्यस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तार्थं खेष्टदेवतानमस्कारकपमित्यादिः ।
नागेशेति ।

End. नापुत्रस्य लोकोऽस्तीत्यादियुत्यगोचरस्य या इ शब्देन्दुशेखरमिति खमनौ पत्नी-
लेनौ धिराविति शिवं ।
द्विसागरवसुचपाकरमस्मितवत्सरे । रत्नाख्ये ज्यैष्ठमासे च दृष्ये च दिवाकरे ।
छायापले दशतिथौ सभूतापरोहिणी । धृतिमं पुवि(?) इन्दुवारे रात्रिशेषे ।
कला वै पूर्तिमगमत् ।

Colophon. इति श्रीमत्पायगुण्डोपाध्यायवैद्यनाथविरचितमञ्जूषाविवृतिकला परिपूर्णा ।
Subject. नागेशस्य सिद्धान्तमञ्जूषायाऽष्टौ । तत्राष्टादशस्कोटविचारणं । यद्यपि वर्णस्कोटः
पदस्कोटो वाक्यस्कोटो अखण्डितः । वाक्यस्कोटो वर्णपादवाक्यभेदेन विधा ।
ज्ञानिस्कोट इत्यष्टौ ।

No. 1481—82. मध्यमनोरमा ।

MADHYA-MANORAMA.

Substance, country-made paper. Part I. 9½ × 5½ inches. Folia, 37.
Lines on a page, 13. Extent, 1,554 ślokas. Part II. 12½ × 5½ inches.
Folia, 85. Lines on a page, 12. Extent, 3,485 ślokas. Total 5,040. Character,
Nāgara. Date, Sm. 1850. Fresh. Correct. Incomplete.

A commentary, by Rāma Śarmā, on the Madhya Kaumudī of
Varadarāja, which is an abridgement of the Śiddhānta Kaumudī of

Bhaṭṭoji Dikshita. The Madhya Manoramā is, as the name imports, an abridgement of the Praudha Manoramā of Bhaṭṭoji on his great compilation of the Siddhānta Kaumudī. It is adapted to the compendium which Varadarāja, a disciple of Bhaṭṭoji-Dikshita, had made from the elaborate Siddhānta Kaumudī of his preceptor. Varadarāja made a smaller abridgement of his master's work, and called it the Laghu Kaumudī, which is largely used by beginners in the Upper Provinces of India. According to Aufrecht's Bodleyan Catalogue, p. 165, there is another abridgement of the great Siddhānta Kaumudī, and it is known under the name of Sāra-Kaumudī, (vide No. 820 Notices of Sanskrit Manuscripts.) Nothing can be said with certainty concerning the time and place of Rāmachandra Śarmā, the author, nor of Śivānanda Bhaṭṭa or Gosain at whose request this work was written, nor about Vidyānivāsa, the tutor or spiritual guide of the author. The names suggest the idea that they were all Pāṇḍits of Bengal.

Beginning of महेयं नमस्कृत्य पाणिन्यादीन् गुरुनमि ।

Part I. करोमि मध्यकौमुद्या व्याख्यां मध्यमनोरमां ॥

अन्यारम्भे विघ्नविघाताय कृतं सङ्कलं शिष्यशिक्षायै निवध्नाति । नन्वेति ।

वरदराजनामा अन्यकारः पाणिनीयानां मध्यमिद्वान्तकौमुदीं करोति ।

End of P. I. वधीति । भागुरिनामाचार्योऽवाप्यारूपमर्थेयोरप्रापे वष्टि इच्छतीत्यर्थः ।

हलानां अयश्च इच्छति । पस्योदाहरणं वाचेत्यादि । अज्ञोपस्योदाहरणं

अवगाह इत्यादि । इत्यययानि ।

Colophon of Do. इति मध्यकौमुदीव्याख्यायां मध्यमनोरमायां सुवन्तं समाप्तं ।

Beginning of गौरीगिरीशयोरङ्के पङ्केन कृतमेखलः ।

Part. II. विघ्नं विनिघ्नन्मज्जतामवतात्तु गजाननः ॥

End of Do. इत्थं शब्देन बुध्यते, अतएवाह अवस्कन्दनलवनरूपति ।

द्विलापतेत्येति क्रियासमभिहारे द्वे वाच्ये इत्यनेनैत्यर्थः ॥

इति लकारार्थप्रक्रिया ।

Colophon of Do. श्रीशिवानन्दभट्टानामाज्ञया रामशर्मणा व्याख्यातं । मध्यमिद्वान्तकौमुद्या-

ष्टीकाया मध्यमनोरमायाः सुपतिङन्तं समाप्तं ।

कण्ठे विद्यानिवासस्य स्थिता मध्यमनोरमा ।

गोस्वामी श्रीशिवानन्दः सद्धं वितनतां मदा ॥

Subject.	मध्यसिद्धान्तकौमुद्या लकारार्थप्रक्रियापर्यन्ताया व्याख्यानं ।
Contents.	१म भागः । सञ्ज्ञाप्रकरणं प० १ । खरसन्धिप्र० २ । हलसन्धिप्र० ३ । विसर्ग- सन्धिः ७ । अजन्तपुंलिङ्गः ८ । अजन्तस्त्रीलिङ्गः १७ । अजन्तनपुंसकं १८ । हलन्तपुं० ११ । हलन्तस्त्री० २० । हलन्तनपुंसकं २२ । खराद्यव्ययपादः २४—२७ । द्वितीयभागः । भुवादिपरस्मैपदप्रकरणव्याख्यासं प० १ । आत्मनेपदप्र० १८— २६ । भ्रादय उभयपदीयाः २७ । अदादिप्र० २० । जुष्टाद्यादयः ४२ । दिवादयः प० २ । स्वादिः ८ । तुदादिः १० । रुधादिः १४ । तनादिः १५ । क्रादिः १६ । चुरादिः १८ । णिजन्तप्रक्रिया २२ । सनन्तप्र० २६ । यङ्गन्- प्र० २० । यङ्लुगन्ताः २२ । नामधातवः २४ । आत्मनेपदं २७ । परस्मैपदं ४० । भावकर्म्मप्रक्रिया ४१ । लकारार्थाः ।

No. 328. मध्यसिद्धान्तकौमुदी ।

MADHYA SIDDHANTA KAUMUDĪ.

Substance, country-made paper. Royal 8vo. Leaves, 119. Lines on a page, 21. Extent 3,570. s'lokas, Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

The first or major abridgement of the great Siddhānta-Kaumudī of Bhaṭṭoji-Dīkshita by his disciple Varadarāja.

The Siddhānta Kaumudī, though more systematic and perspicuous than the obscure and mazy lectures of the Ashtādhyāyī, is still found to be too prolix and complicated for general use. This has caused four different commentaries to be written on it, the study of which requires full twenty years for a thorough knowledge of them. To obviate this difficulty, and render the work useful to all classes of learners, Varadarāja, from time to time, made three different compendiums of it under the titles of Madhyā, Laghū, and Sāra-Siddhānta Kaumudīs. The Madhya Siddhānta Kaumudī, with its commentary the M. Manoramā, is most popular in Tirhut and Purniya. It is divided into three parts; the first treating of *subantas* (nouns), the second of *tinmantas* (verbs), and the third of *kṛitya* (derivative and compound nouns), to which are added two chapters, one on Vedic forms, and the other on accents.

Dr. Aufrecht, in his notice of this work under No. 367 of his Catalogue, (p. 165) has given the following account of its compiler and materials. "Varadarāja omnem grammaticae suae materiam e Bhaṭṭojis libro, Siddhāntakaumudī, hausit, vel potius epitomen ejus fecit. Aphorismi ubique fere iisdem verbis explicantur atque a Bhaṭṭoji, ita tamen ut difficiliora omnia omittantur."

Beginning. नत्वा वरदराजः श्रीगुरुन् भट्टोजिदीक्षितान् ।

करोति पाणिनीयानां मध्यमिद्वान्नकौमुदी ॥

अ इ उ ण् । ऋ लृ क् । ए ओ ङ् । ऐ औ जित्यादिः । इति सूत्राण्यनादि-
सञ्चार्यानि ।

End. लिति । प्रत्ययात् पूर्वमुदात्तं स्यात् । चिकीर्षका । अत्र ईकारस्यादात्तता ।
इत्यादिप्रयोगमनुसृत्य व्याख्यातव्यं । इति स्वरप्रक्रिया ।

Colophon. एषा वरदराजेन बालानामुपकारिका ।

अकारि पाणिनीयानां मध्यमिद्वान्नकौमुदी ॥

छतिर्वरदराजस्य मध्यमिद्वान्नकौमुदी ।

Aufrecht's copy ends with :

इति श्रीवटिकण्ठीवरदराजभट्टकृता मध्यमिद्वान्नकौमुदी समाप्ता ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीवत् सुबन्ततिङन्तलृट्नाट्यांशवयेण विभक्ता ।

Contents. १ आदौ सञ्ज्ञाप्रकरणं प० १—२ । ततः स्वरमन्त्रिप्र० २—४ । ततो हल्सन्धि-
प्र० ५—६ । ततो विभक्तिसन्धिप्र० ७ । ततोऽजन्तपुंल्लिङ्गप्र० ७—११ । अज-
न्ताः स्त्रीलिङ्गाः १२ । अजन्तपुंसकलिङ्गाः १३ । हलन्ताः पुंलिङ्गाः १४ ।
हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः १५—१६ । हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः १७—१८ । अव्ययानि
१९ । इति सुबन्तं ।

तिङन्तप्र० । तत्रादौ आदिपरस्मैपदप्रक्रिया २० । तत आत्मनेपदप्रक्रिया
२५ । ततोऽदादिः ३० । जुहोत्यादिः ३८ । दिवादिः ३९ । ४० । स्वादिः ४१ ।
तुदादिः ४२ । वधादिः ४३ । तनादिः ४४ । क्रयादिः ४५ । चुरादिः ४६ ।
णन्तप्रक्रिया ४८ । सुन्तप्र० ४९ । यङन्तप्र० ५१ । यङ्लुगन्तप्र० ५२ । नाम-
धातुप्र० ५३ । आत्मनेपदप्र० ५४ । पदव्यवस्था ५७ । भावकर्मप्र० ५८ ।
लकारार्थप्र० ५९ । इति तिङन्ताः ।

छत्प्रक्रिया ६० । छत्प्रक्रिया ६१ । विभक्त्यर्थः ७९ । केवलसमासः ८० ।
अव्ययीभावसमासः ८१ । तत्पुरुषः ८२ । बहुव्रीहिः ८३ । द्वन्द्वः ८४ । एक-
शेषः ८८ । समासाम्नाः ८८ । अलङ्कारसमासः ८९ । समासाश्रयविधयः ९४ ।

नतस्तद्विधाधिकारः ८४ । अपत्याधिकारः ८५ । चातुरर्थिकाः ८६ । शैविकाः
 १०१ । प्राग्दीयनीयाः १०१ । उगधिकारः १०१ । यतो विधिः १०२ । ऋयतोः
 पूर्णो विधिः १०२ । उक्तञ्जोरधिकारः १०२ । णञ्जोरधिकारः १०४ ।
 मत्वर्थीयाः १०५ । प्राग्दिशीयाः १०८ । द्विरुक्तप्रक्रियाः १११ । स्त्रीप्रत्ययाः
 ११२ । वैदिकप्रक्रिया । खरप्रक्रिया च १२१ ।

Nos. 1425, 1597. महाभाष्यं ।

MAHABHASHYA.

I. MS. Country-made paper. 10 × 4½ inches. Folia, 1,076. Lines on a page, 10. Extent, 22,000 ślokaś. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete. II. Lithographed at Benares. Country-made paper 10 × 6 inches bound in 2 vols. octavo. Lines on each page, 16. Extent, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

An elaborate exposition of the aphorisms of Pāṇini, containing amendments and explanations of the Śūtras, interpretations and corrections of the *Vārtika Śūtras*, additions to the *Paribhāṣā* maxims of the ancients, and supplementary rules to the *Mahābhāṣya* itself, called the *īśṭis* or *bhāṣyeshṭis*, i. e. 'desiderata,' supplying the discrepancies of the *Mahābhāṣya*. By Patanjali, surnamed the *Bhāṣyakāra*, one of the three (*trimuni*) leading authorities on Sanskrit grammar, founder of the *Pātanjala-darsana*, author of the *Yoga Śūtras*, and of the *Sāṅkhya-pravachana-bhāṣya*. The *Mahābhāṣya* forms the basis of the second stage of Sanskrit grammatical literature, coming immediately after the *Paribhāṣā* and the *Vārtika śūtras*; it is not so much a commentary or gloss on the aphorisms of Pāṇini, as a critical discussion on the doctrines conveyed by those aphorisms and the *Vārtikās* of Kātyāyana, and a vindication of the former against the strictures of the latter, who is severely rated for his ungenerous treatment of the father of grammar.

Max Müller gives Kātyāyana the title of the 'editor' of Pāṇini, and to Patanjali that of his 'commentator.' Weber is nearly of the same opinion. But Goldstücker, on page 120 of his essay on Pāṇini, says: "The position of Patanjali is analogous though not identical. Far from being a commentator on Pāṇini, he could more properly be called an author of the *Vārtikās*. But he has two predecessors to deal with, one of whom is an adversary of the other,—his great commentary

undergoes of necessity the influence of the double task he has to perform, now of criticising Pāṇini, and then of animadverting upon Kātyāyana. Therefore, in order to show, where he coincided with, or differed from, the criticisms of Kātyāyana, he had to write a commentary on the Vārtikas, and then to set forth his own view of the subject."

Patanjali has not explained seriatim all the Sūtras of Pāṇini, and this fact has led Dr. Weber to doubt the genuineness of the unexplained rules; It should be borne in mind, however, that it did not come within the aim of Patanjali to write a perpetual commentary on Pāṇini, and to explain every rule according to the requirements of such a commentary.

The date of Patanjali is now pretty satisfactorily settled to be about the middle of the second century before the Christian era. He was a professor of the eastern school, but he was born in Kashmir.

The lithographed copy of the Mahābhāṣya is accompanied with the *Mahābhāṣya-pradīpa* commentary of Kaiyaṭa, son of Jaiyaṭa *alias* Jayāditya, and *Abhinava-tippaṇī* annotations of recent dates. A short account of this work is given in No. 53 of the 'Notices of Sanskrit MSS.,' and a full detail of it is contained in Aufrecht's Catalogue. It is only to give a complete account of the text, its commentary and gloss as presented in the codices before me that the following copious analysis of both copies is subjoined.

Citations. भारद्वाजः सैनकः कुनारवाडवाह्निः सौर्यभगवानित्यादयः ।

Beginning अथ शब्दानुशासनं । अथेत्यथं शब्दाधिकारार्थं प्रयुज्यते । शब्दानुशासनं नाम of the शास्त्रमधिकृतं वेदितव्यं । केषां शब्दानां । लौकिकवैदिकानाञ्च । तत्र लौकिक-
Text MS. स्तावद् गौरवः पुरुषो हस्तीत्यादिः । वैदिकः, खल्वपि । शस्त्रो देवीरभीष्टये ।
No. 1425. इधे लोर्जित्वा । अग्निमील इत्यादिः ।

End of एकशेषनिर्देशाद्वा खरानुनासिकभिन्नानां भगवतः पाणिनेः सिद्धः । एकशेष-
ditto. निर्देशाद्वा भगवतः पाणिनेराचार्यस्य सिद्धः । एकशेषनिर्देशः । अथ इति ।

Colophon इति श्रीमद्भगवत्पतञ्जलिचरिते व्याकरणसहाभाष्ये अष्टमाध्यायस्य चतुर्थपादे
of ditto. प्रथमाह्निकमिति परिमार्गं सहाभाष्यं । पादस्य समाप्तः । अध्यायस्याष्टमः ।

Beginning सर्वाकारं निराकारं विश्वाद्यक्षमतीन्द्रियं ।

of the सद्सद्रूपतातीतमदृश्यं साध्याह्नं ॥ १ ॥

Commentary सहाभाष्यार्णवापारपारीणं विद्वत्सिद्धवं ।

No. 1579. यथागमं विधास्येत्तं कैयटो जैयटाक्षजः ॥ ५ ॥

भाष्यान्विः कतिगभीरः काचं मन्दमतिस्ततः ।
 द्वात्राणामुपहास्यत्वं यास्यामि पिशुनात्मनां ॥ ६ ॥
 तथापि हरिबद्धेन सारेण ग्रन्थमेतुना ।
 क्रमसाधः शनैः पारं तस्य प्राप्नोस्मि पङ्कवत् ॥ ७ ॥

End of Do. एकशेषनिर्देशादिति । षट् । मात्रिका अकाराः स्थानिनो निर्दिश्यन्ते । एवं-
 मादेशा अपि षडेव । अतश्चैकशेषस्तत्र षणः स्थानिनां निर्देशसामर्थ्यात् । भिन्न-
 कालो दीर्घकुसौ स्थानिभिर्न गृह्येते । तत्र यथासङ्गं षणः विहृतानां स्थाने
 षडादेशाः संभूता भवन्तीति सिद्धमिष्टम् ।

Colophon. इत्युपाधायजेयटपुत्र-कैयटकते भाष्यप्रदीपे अष्टमस्याध्यायस्य चतुर्थे पादे प्रथ-
 माक्षिकं । पादचतुर्थः । अध्यायस्याष्टमः समाप्तः ।

Beginning of the Foot notes. आलोकालोक आलोकान्तरं नापेक्षते यथा ।
 एवं विहृत्याग्निमात्रेण यत् स्फूर्त्तिसत् परं मन्दः ॥ १ ॥
 साधवः शब्दा इत्यादिः ।

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायाः सूत्राणां, कात्यायनस्य वार्तिकसूत्राणाञ्च भाष्यं । पातञ्जल-
 महाभाष्यस्यापि कैयटकतमहामाष्यप्रदीपाख्यटीका च । तटीकायाश्चालोका-
 ख्याभिनवा टिप्पणी च ।

Cognomens of Patanjali. सङ्कर्षणः पतञ्जलिः । गोणिर्गोणिका वा गौणिकापुत्रः । आचार्य्य आचार्य्य-
 देशीयश्च । गोमरीयो वा गोमदीयः । इति साधवाचार्य्यकैयटनामेशः ।

Contents.

१ अ० १ पा० ९ अ० १६४ प० । २ पा० २ अ० ५१ प० । ३ पा० २ अ० २९ प० । ४ पा० ४ अ० ४८ प० ।
 २ अ० १ पा० २ अ० ८८ प० । २ पा० २ अ० २२ प० । २ पा० २ अ० २२ प० । ४ पा० २ अ० ४२ प० ।
 २ अ० १ पा० ६ अ० ६५ प० । २ पा० २ अ० २८ प० । २ पा० २ अ० ४१ प० । ४ पा० १ अ० ५२ प० ।
 ४ अ० १ पा० ४ अ० १ प० २ अ० । २ पा० २ अ० । ४ पा० १ अ० । समुदायेन ७२ पत्राणि ।
 ५ अ० १ पा० २ अ० । २ पा० २ अ० । २ पा० २ अ० । ४ पा० १ अ० । समुदायेन ७५ पत्राणि ।
 ६ अ० १ पा० ६ अ० । २ पा० २ अ० । २ पा० २ अ० । ४ पा० ४ अ० । साकल्येन १२४ पत्राणि ।
 ७ अ० १ पा० २ अ० । २ पा० २ अ० । २ पा० २ अ० । ४ पा० १ अ० । समुदायेन ८२ पत्राणि ।
 ८ अ० १ पा० २ अ० १६ प० । २ पा० २ अ० २६ प० । २ पा० २ अ० २८ प० । ४ पा० १ अ० ९ पत्राणि ।
 Lithograph १ । २ अ० ४१२ प० । २ अ० ११४ प० । ४ अ० ८२ प० । ५ अ० ८१ प० । ६ अ०
 १०६ प० । ७ अ० १२७ । ८ अ० ७२ प० ।

No. 505. महाभाष्यप्रदीपः ।

MAHABHĀSHYA-PRADĪPA.

Substance, country-made paper, some leaves white, some yellow. Royal 4to. Leaves 84. Lines on each page, 29. Extent, 1364 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

Although named as above, the volume under inspection comprises fragments of three different works ; the first, a part of the text of the Mahābhāshya, extending to 22 leaves ; the second, a part of the Pradīpa or the gloss of Kaiyaṭa, son of Jaiyaṭa, whose name the codex bears, 22 leaves ; and the third, 40 leaves of the Bhāshyapradīpodyta, a commentary on the last by Nāgojī Bhaṭṭa, son of S'iva Bhaṭṭa of Srīngavera in Deccan. All the three works were printed in the *puthi* form at Mirzapore in 1855, A. D. The Mahābhāshya begins with a prologue in this copy which is not to be found in any other MS., nor in the printed edition. It runs thus :

योगेन चित्तस्य पदेन वाचां, मलं शरीरस्य तु वैद्यकेन ।
 योपाकरोत्तं प्रवरं मुनीनां, पतञ्जलिं प्राञ्जलिरानतोऽस्मि ॥
 अथ शब्दानुशासनमित्यादिः ।

Beginning. सर्वकारं निराकारं विश्वाध्यक्षमतीन्द्रियं ।

सदसद्रूपतातीतमदृश्यं माययादृतैः ॥ १ ॥

ज्ञानसाधनसंलक्ष्यं नारायणमर्जं विभुं ।

प्रणम्य परमात्मानं सर्वविद्याविधायिनं ॥ २ ॥

पुरुषाः प्रतिपद्यन्ते देवत्वं यदनुग्रहात् ।

सुखस्तीक्ष्णं तां नला सर्वविद्याधिदेवतां ॥ ३ ॥

पदवाक्यप्रमाणानां पारं यातस्य धीमतः ।

गुरोर्महेश्वरस्यापि कृत्वा चरणवन्दनं ॥ ४ ॥

महाभाष्यार्णवावारपारीणं विष्टतिश्रवं ।

यथागमं विधास्येह कैयटो जैयटात्मजः ॥ ५ ॥

भाष्याग्निः क्वातिगभीरः क्वार्हं मन्दमतिस्ततः ।

ह्यत्राणामुपहास्यत्वं यास्यामि पिशुनात्मनां ॥ ६ ॥

तथापि चरित्वेन सारेण ग्रन्थसेतुना ।

क्रममाणः ग्रन्थैः पारं तस्य प्राप्नोऽस्मि पञ्चवत् ॥ ७ ॥

- भाष्यकारो विवरणकारत्वात् व्याकरणस्य साक्षात्प्रयोजनमाह । अथ शब्दानु-
शासनमिति ॥
- End. केचिदर्थभेदे शब्दभेदमिच्छन्ति, प्रत्यभिज्ञानम् सामान्यनिबन्धनं । अन्ये त्वेक-
शब्दत्वं तत्र चानेकशक्तियोगः । एकशक्तित्वं वेत्यादिः ॥
- Colophon. इत्युपाध्यायजैयटपुत्रकैयटकृते महाभाष्यप्रदीपे प्रथमाध्यायस्य प्रथमे पादे प्रथ-
माह्निकं समाप्तं ॥
- Subject. पाणिनिस्मृतौ परिपातञ्जलकृतमहाभाष्यार्थविवृतिः ॥

No. 403. मुग्धबोधः ।

MUGDHA-BODHA.

Substance, country-made paper, 8vo. Pages, 259. Lines on each page, 18—22. Extent, 3,200 s'lokas. Character, Nágara. Date, 1826, A. D. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This well known grammar, whose name literally means 'precise understanding,' as Sir W. Jones has rendered it from प्रकटबोध, or 'a grammar adapted to the comprehension of the ignorant,' as the *pandits* explain it (in eruditorum disciplina. Auf.) मुग्धा बोधा अल्पबुद्धिजनानां बोधार्थं व्याकरणं, is the work of the celebrated grammarian Vopadeva, surnamed *Goswami* 'or high priest', although he was born of *Vaidya* parents, and had the physician *Kes'ava* for his father (*Bhishak Kes'ava-nandana*). It is called, says Colebrooke, the *Rāma Vyākaraṇa*, in the Prasāda of Viṭṭhalāchārya, a commentary on the Prakriyā Kaumudī of Rāmachandra Keshārya. The birthplace of the author is said to have been the *Devagiri* Hill near Dowlatabād, and his preceptor's name was Dhanes'a alias Dhanes'vara. It is hard to say how the work, written in the Deccan, came to set so firm a footing in Bengal, in preference to several works of great merit which were current in its neighbourhood. Sir W. Jones, in his Essay on the literature of the Hindus, opines that, 'the *Mugdha-bodha*' or the *Beauty of Knowledge*, written by a *Goswami*, named *Vopadeva*, and comprehending, in two hundred short pages, all that a learner of the language can have occasion to know "must have strongly recommended it to notice." To a certain extent this is true, and it may be added that it is a better and more original imitation of Pāṇini, than any

other grammatical composition in the language. The *Supadma* of Padmanábha Datta, it is true, approximates Pāṇini more than any other; but that is merely a servile imitation, without any originality of the author, either in terminology or in the disposition of the sūtras : so says Dr. Aufrecht in No. 401 : ‘*Auctor in universum scholam Pāṇinīyam sequitur ; ejusque terminos ad technicos usurpat,*’ &c. The *Sārasvat* possesses the brevity of the *Mugdhabodha* united with its artificial order and terminology ; but it wants that closeness of reasoning which is observed in the mathematical mode of the *Mugdhabodha*. The chief difference between the plan of Pāṇini and Vopadeva on the one hand, and that of all other grammarians on the other, consists in the artificial order of the former, agreeably to the system of Śiva (*Sivasutrant*) which they followed, and the natural order, which the latter derived from the Prātisākhya of the Vedas, and the doctrines of early grammarians. Thus, while the Kātantra and others commence their orthography with the first maxim of the Prātisākhya, विङ्गो वणेषुसाक्षायः for reciting the alphabet in its natural order, a á &c., Pāṇini and Vopadeva begin with the *Śiva Sūtra* अ र इ ए &c. for distributing the letters in an artificial method. The distinction between Pāṇini and Vopadeva lies in the presence of indications of accentuation in the former, and the absence of those symbols in the suffixes and terminations of the latter. There is another great distinction between the *Mugdhabodha* grammar on the one side, and all others including Pāṇini’s work on the other, that, while the latter were labouring to teach the art in the analytical method of *vyākaraṇa*, literally *analysis* or *undoing*, as Goldstücker interprets it in his Pāṇini (page 196), the *Mugdhabodha* attempted to teach it in a synthetical manner. “Pāṇini’s *Ashṭādhyāyī*,” says Max Müller, “is the best analytical grammar that can be found in any Aryan language.” “It is intended,” says Goldstücker, “to be a linguistic analysis ; it *un-does* words ; it un-does sentences which consist of words ; it examines the component parts of a word, and therefore teaches us the properties of the base and affix, and all the linguistic phenomena connected with both ; it examines the relation, in sentences, of one word to another, and likewise unfolds all the linguistic phenomena which are inseparable from the meeting of words.” But Vopadeva proceeds on a different plan ; he lays down, like Euclid, the first principles of the language in his *Saṅjñā sūtras*, definitions and axioms, gives rules like postulates for the

construction of letters into words, and of words into compounds and sentences, and at last proves the correctness of the process by a repetition of the rules, maxims, kárikás, bháshyas, vártikas, &c., employed for effecting the end proposed, Q. E. D. Hence it happens that, while grammarians of other schools launch themselves on hair-splitting controversies and unproductive analyses, a Mugdhabodha student will promptly perform, by means of a few given truths, all that he is required to do.

The Mugdhabodha forms the seventh of the ten schools of grammar known in India. It is chiefly studied on both sides of the Bhágirathí river, and has the Sárasvata, Supadma and Saṅkshipta schools on its north, east and west. The Mugdhabodha school produced the eminent scholars of Trivení and Nadiyá; and almost all the logicians and lawyers of whom Bengal can boast, belonged to that school. It is condemned by some on account of the paucity of its rules, which renders it unfit for the exposition of higher and more intricate compositions than plain Sanskrit: thus Pandit Táránátha, in the preface to his voluminous dictionary :

कथञ्चिन् रुग्णबोधस्य पाठमात्रमदोद्धतैः । कायमात्रसमालोकाद् व्युत्पत्तेर्दर्शनं कथम् ॥
उक्तशाल्लिकशरणाः स्मृतिभौरभलोभतः । कुमारायेत् प्रवर्त्तेरन् प्रवर्त्तेन्नां चडाचिताः ॥
नदाक्वेष्वदरुहतः शोचनीयाः परं जनाः । दौर्भाग्याद् वत वङ्गानां बालवाक्ये समादरः ॥

Nevertheless it is a fact that it is the Mugdhabodha alone, next to Páṇini, that has produced the greatest number of commentators to the best compositions in the Sanskrit language, and it is this grammar that has been honoured with a greater number of commentaries than any other, except Páṇini and the Kátantra. The Mugdhabodha, with its commentary by Durgádása, has been followed by Dr. Carey in his grammar of the Sanskrit language, and almost all the Bengal grammars of that language, as the Vyākaraṇasára, the Āsubodha, &c., are written on its plan.

The object of Vopadeva was, as he declares in the initial verse of his work, to promote universal utility (*paropakritaye*) by brevity, and to remove that encumbrance of verbosity which, before his time, involved the necessity of ten or twelve years' study for the acquisition of grammar alone. Taking for his motto the saying that "a grammarian looks upon the condensation even by a single letter of an aphorism as a matter of as much felicity as the birth of a son," he

produced a work the like of which is not to be met with in any other language. But this brevity has proved its bane; for it is perfectly unintelligible, like the symbols of chemists, to the uninitiated. It has to be added that this terminology is not only bewildering, but useless, for all ancient Sanskrit writers having used the terminology of Pāṇini, the student of Vopadeva has to unlearn his own set of terms and learn those of Pāṇini, before he can effectually proceed in his study of the ancient works and their commentaries.

Another object which he had in view was, as he states in the beginning, शब्दैः । शब्दैर्मङ्गलं स्यात् इति प्रयोजनाभिधेयः सम्बन्धः “to secure felicity by means of words,” i. e., by the use of such words (as the names of gods) which lead to felicity. And he has filled his work with examples relating to the gods Hari and Hara. But in this respect he is surpassed by the superstitious extravagance of latter grammarians, who have used the names of Kṛishṇa, Rādhā, Śiva, Durgā instead of the technical terms of grammar to an extent which is as ludicrous as it is absurd.

Vopadeva was a scholar of great renown, and a voluminous author. Besides the *Mugdhabodha* and the *Kavikalpadruma* with its commentary called the *Kāmdhenu* on the roots (*dhātupāṭha*), he has left behind him two works on the *Bhāgavata Purāṇa* the *Muktāphala* (Notices S. M. II. 47,) and the *Harilīlā-vivarana-saṅgraha* (Notices S. M. II 200); a medical work called *S'ata-s'loki*; and a very comprehensive treatise on law, the *Chaturvarga-chintāmani*. He is also reputed by European orientalists as the author of the *Bhāgavata Purāṇa*, but on grounds which are not by any means convincing.

The principal commentaries on the *Mugdhabodha*, besides the *ṭika* by the author himself are, the *Subodhinī*, by Durgādāsa, (Printed at Calcutta and much in use); the *Ch'haṭā* by Miśra, a native of Mithilā or Tirhut; and the works of Madhusūdana, Rāma Tarkavāgīsa, Rāmānanda, Devīdāsa, Rāmabhadra, Rāmaprasāda Tarkavāgīsa, Srivalabbhāchārya, Dayārāma Vāchaspati, Bholānātha, Kārtika Siddhānta, Govindrāma, Ratikānta Tarkavāgīsa, and Rāmadāsa.

There are two supplements to this grammar called *Mugdhabodha parisishṭas*, the one by Kās'is'vara, and the other by Nandakīś'ora, which supply, in a great measure, whatever is wanting in the text.

The subjects of the *Mugdhabodha* are the usual themes of every Sanskrit grammar, and they are too well known to every scholar by means of the printed editions of that work in this country, and their

full analyses by Bohtlingk and Aufrecht in Europe, to require any further detail in this place.

Beginning. मुकुन्दं सच्चिदानन्दं प्रणिपत्य प्रणीयते ।

मुग्धबोधं व्याकरणं परोपकृतये मया ॥

अंशद्वैमैक्यं स्यादिति प्रयोजनाभिधेयः सम्बन्धः । अ इ उ ऋ ए ओ ङ
ऐ औ च इत्यजादीनि शिवस्तत्राणि ।

End. वङ्गलं ब्रह्मणि । यदिदं लौकिकप्रयोगयुक्तये लक्षणमुक्तं तद्देदिकप्रयोगयुक्तये
वङ्गलं ज्ञेयमिति ।

Colophon. इति श्रीमद्भाष्यदेवगोस्वामिविरचिते मुग्धबोधव्याकरणे दृष्ट्यादिपादः ।

Subjects. मञ्जुसन्धिश्चल्लिख्यकारकसमासतद्धिततिङन्तकृदन्तानां विवरणं ।

Contents. १ सन्धिसञ्ज्ञा । २ अचसन्धिः । ३ हसन्धिः । ४ विसर्गसन्धिः । ५ शब्द-
सञ्ज्ञा । ६ अजन्तपुलिङ्गाः शब्दाः । ७ अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । ८ अजन्तक्लीबलिङ्गाः ।
९ हसन्तपुलिङ्गाः । १० हसन्तस्त्रीलिङ्गाः । ११ हसन्तक्लीबलिङ्गाः शब्दाः ।
१२ अययं । १३ स्त्रीत्यं । १४ कारकं । १५ समासाः । १६ तद्धितपादः ।
१७ निबन्धसञ्ज्ञा । १८ भ्वादिः । १९ पवत् । २० भवत् । २१ भिन्नपादः ।
२२ अदादिः । २३ ऋादिः । २४ दिवादिः । २५ खादिः । २६ तुदादिः ।
२७ बधादिः । २८ क्रादिः । २९ तनादिः । ३० चुरादिपादः । ३१ पपादः ।
३२ सपादः । ३३ ढपादः । ३४ ढभावः । ३५ आन्तः । ३६ सन्तः । ३७
यङन्तः । ३८ यङ्लग्नः । ३९ लिधु । ४० लकाराः क्ति । ४१ कृदन्तं ।
४२ ल्यपादः । ४३ क्तादिः । ४४ लणादिः । ४५ दृष्ट्यादिः ॥
पुनः समासपादाभ्यन्तरे । १ चसमासः । २ वङ्गवीचिः । ३ कर्मधारयः । ४
तत्पुरुषः । ५ द्विगुः । ६ अययौभावः ॥

No. 667. मुग्धबोधटीका वा मुग्धबोधटिप्पणी ।

MUGDHABODHA-TĪKA OR TIPPANĪ.

Substance, country-made paper, 17 × 3½ inches. Folia, 231. Lines on a page, 9—11. Extent, 6,930 slokas. Character, Bengali. Date, S'aka 1662 (1656 page 91). Appearance, old. Prose. Incorrect. Complete.

A commentary on the Mugdhabodha grammar. By Śrīrāma *alias* Rāma Tarkavāgīśa, a profound logician, known to the natives by the former appellation, but mentioned in Colebrooke's list by the latter. The

work is called a *ṭikā* in the prolegomena of the author, but named a *ṭippaṇī* in the final colophon. It is much valued on account of the logical precision of the author united with his critical knowledge of various grammars from the work of Pāṇini to that of S'rīnivāsa, a grammarian of the Saṅkshiptasāra school, all of which he cites on proper occasions, either for the corroboration and amendment of his text, (पाणिन्यादि-मतावलोकनपर इत्यादिः) or for the refutation of the positions of other grammarians opposed to those of Vopadeva.

परैऽत्र पाणिनीयज्ञाः केचित् कालापकोविदाः । एके विद्यानिवासाः स्युरन्ये साङ्क्षिप्तसारकाः ॥

The author appears to have been impartial in his worship of both Hari and Hara, and his belief was that they formed a bipartite unity, and diffused through nature as an undivided whole व्यस्तमस्त. He eulogises Vopadeva as the only deliverer of mankind from the mazy and inextricable labyrinths of former grammarians, by supplying a few compressed and comprehensive rules for the acquisition of grammatical knowledge.

दनुजकुलविपक्षस्तुमुग्धाश्विनोऽसौ । लसदस्तममानां रेजिरे यस्य वाचः ।

मुखरखलखलोक्तिध्वान्निध्वंसमानोस्त्रिभुवनवधवतःचेत्रवावीजट्टः ॥

तेन व्याकरणं कृतं कलियुगे दृष्ट्वा भवान्यौ नरान् । + ज्ञानाहतमानसेन कर्तव्यं मुग्धबोधं भुवि ॥

It being impossible to convey a full knowledge of Sanskrit grammar by means of the rules and examples contained in the text of Vopadeva, the author has, like Durgādāsa and most other commentators on the Mugdhabodha, subjoined to his work a multitude of rules and examples by way of annotations from different grammars, which has swollen its bulk to more than four times that of the original. The subjects of the work correspond with those of the Mugdhabodha.

Beginning. ब्रह्मादिदेवासुरहृन्दवन्दिते पद्मालयेनादिसरोजराजिते ।

कन्दर्पदपान्त + पादनीरजे सक्तु प्रणामाः वरदोत्तमजे ॥

पञ्चाननं चन्द्रकलाविशुद्धं नादं दधानं प्रकृतिप्रयुक्तम् ।

व्यस्तं समस्तं खरितं सुसिद्धं चाष्टादितं तं त्रिगुणं नमामि ॥

पाणिन्यादिमतावलोकनपरः श्रीरामशर्मा कृती

तस्यैतां सुधियां प्रमोदजननीं टीकां तनोति स्वयं ।

परैऽत्र पाणिनीयज्ञाः केचित् कालापकोविदाः ।

एके विद्यानिवासाः स्युरन्ये साङ्क्षिप्तसारकाः ॥

इह खलु सकलश्रैकवाक्यतया प्रारोपितग्रन्थसमाप्तिप्रतिबन्धकसाधारणनाश-
जनकेश्वरनमस्काररूपं मङ्गलं कुर्वाणः शिष्यशिष्यायै आदौ निष्प्राति, मुकुन्द-
मित्यादिः ।

- End. बङ्गलं ब्रह्मणीति । ब्रह्मणि वेदे बङ्गलं, बह्वनर्थान् लातीत्यर्थः । यदिदमि-
त्यादिः । यल्लक्षणमस्मिन् ग्रन्थे लौकिकप्रयोगयुक्तौ उक्तम् । तदैदिकप्रयोग-
युक्तौ बङ्गलं ज्ञेयं । क्वचिद् विहितं स्यात् क्वचिन्निषिद्धं स्यात् क्वचिद्वा स्यात्
क्वचित्ततोऽन्यवापीति । तथा च पूर्वेषुभिः, ब्राह्मणास इत्यादौ वेदेषु । ब्रह्म-
शब्दो मङ्गलार्थः ।
- Colophon. इति मुग्धबोधयाकरणे इण्डादिपादस्य टिप्पणी सम्पूर्णा । इति छन्दनाम्नाध्यायः ।
अन्यत्र । इति श्रीरामतर्कवागीशविरचिता.....टिप्पणी समाप्ता ।
- Subject. मुग्धबोधयाकरणान्तर्गतसन्धिविच्छिन्नान्नापादानामर्थोदाहरणविवरणाणि ।
तत्र सन्ध्यादिपादा यथा—
- Contents. सञ्ज्ञापादः प० १ । अक्षरम्बिपादः ७ । ह्रस्वम्बिपादः १४ । विसम्बि-
पादः १५ । शब्दसञ्ज्ञापादः १५ । अजन्तपुंलिङ्गपादः १७ । अजन्तस्त्री-
लिङ्गपादः २० । अजन्तस्त्रीवल्लिङ्गपादः २५ । व्यपादः २९ । स्त्रीत्यपादः
३२—३६ । कारकपादः ३६ । समासपादः ५४ । तद्धितपादः ६१ ।
प्रकीर्णकं १२७ । पदार्थनिरूपणं १५६ । धातुसञ्ज्ञापादः १५८ । आदिपादः
१५६ । पवनसवनमिश्रपादाः १६५ । अदादिपादः १७० । क्तादिपादः १७४-
दिवादिपादः १७४ ॥ स्वादिपादः १७५ । तुदादिपादः १७७ । षष्ठादिपादः
१७८ । क्रादिपादः १७९ । चुरादिपादः १७९ ॥ अग्नपादः १८० । सनन्त-
पादः १८२ । यङन्तपादः १८२ । यङ्लुगन्तपादः १८४ । लिङ्गनामधातु-
पादः १८५ । पपादः १८८ । मपादः १९० । ढवाचं १९५ । भाववाचं, तत्र
ढघवाचं १८६ । ल्यपादः २०२ । छन्दः २०४ । छन्द्यपादः २०५ । छणन्त-
पादः २०५ । क्तादिपादः २१२ । छदध्यायद्वितीयपादः २१७ । इण्डादि-
पादः २१८ । इति छन्दनाम्नाध्यायः २१८ ॥—

No. 668. (1) रत्नावली ।

RATNAVALI.

Substance, country-made paper. Folia, 36. Lines on a page, 7-8. Extent, 850 slokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Correct. Incomplete.

A modern grammar of the Sanskrita language in verse for juvenile students. Author unknown.

Beginning. वाग्देवीं ब्रह्मणः प्रणम्य सहसा सर्वार्थसद्धारिणीं

सारं व्याकरणाण्येवातं शिशुकुलानादिपुत्रापक्षमित्यादिः ।

अथ खराः समाख्याता अकारादिव्योदश ।

एतद्भिन्ना हलो वर्णाः खरक्षीनेषु परेर्युताः ॥

End. स गोप्ता तौ च गोप्तरौ एवं गोपयिता यथा ।

इन्द्रः सोढा स सविता सोढारं चित्रिया भुवि ॥

Colophon. इति रत्नावल्यां पूर्वखण्डेत्यादिः ॥ प० २१ ॥

Subject. सञ्ज्ञासन्निशब्दस्त्रीलकारकसमासतद्धिततडन्तानां छन्दोः कदेशस्य च विवरणं ।

Contents. आदौ सञ्ज्ञापादः । १ । ——— Terminology.

ततः सन्धिप्रक्रिया । प० १ — ५ ॥ Permutations.

ततः सुबन्तप्रक्रिया । प० ५ — १२ । Declensions of nouns.

ततः कारकप्रक्रिया । १२ — १७ । Government of cases.

ततः समासप्रक्रिया । १ — २१ । Compound words.

ततः सञ्ज्ञितप्रक्रिया । २१ — २४ । Derivative nouns.

ततो भ्याद्यादिधातुगणाः । २४ — ३४ । Inflections of verbs.

ततः छन्दानां असमाप्तं । ३५ — ३६ । Verbal nouns.

No. 1406. रूपावली, महाराष्ट्रभाषायाः ।

RUPAVALI.

Substance, country-made paper. Folia 11. Lines on a page, 8. Extent, 100 slokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Correct. Incomplete.

A recent elementary work on the declensions of nouns. The last part gives the inflections of some Marhaṭṭi pronouns. By an unknown author.

Beginning. रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे

रामेणमिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः ॥

End. कारकाणि षट्। ते, ते प्रथमा। त्यां, ते द्वितीया। तेने तेनेकरणे खतीया।
त्यां कारणे चतुर्थी। त्यांपाख्खन्, त्यांङ् पञ्चमी। त्याम्, त्यात्, त्यांसधो,
तत्त्वन्ने षष्ठी। त्याचे, त्याठाई, त्याविषयी सप्तमीति।

Colophon.

Subject. कतिपयमहाराष्ट्रीयभाषाप्रचलितसंस्कृतशब्दानां सुबन्तरूपसाधनं।

Contents. अजनपुल्लिङ्गः। अजन्तलीलिङ्गः। अजन्तक्रीवल्लिङ्गः। असन्पुल्लिङ्गः। असन्-
लीलिङ्गः। असन्तक्रीवल्लिङ्गः। अत्र सर्वत्र महाराष्ट्रीयभाषाप्रचलितसंस्कृत-
सर्वनामशब्दसाधनं।

Nos. 328, 363, 392 (K). लघुसिद्धान्तकौमुदी।

LAGHU-SIDDHANTA-KAUMUDĪ.

Substance, European paper. Royal 8vo. Leaves 240. Lines on a page, 7. Letters in a line, 15—16. Extent, 1680 śloka. Character, Nāgara. Appearance, new. Date, ? Prose. Quite correct. Complete.

No. 392 is a printed copy of this work.

This is one of the three abridgments of the great digest of Pāṇini, the celebrated Siddhānta Kaumudī of Bhaṭṭoji-dīkshita, by his pupil Varadarāja Bhaṭṭa, surnamed Chatviti Kānti, a Dakṣiṇī Brāhmaṇa, but no rājā as supposed by some. It is neither so diffuse as the Madhya Kaumudī, nor so succinct as the Sāra Kaumudī which contains the rudiments of grammar for the use of beginners only. It forms an elementary treatise for junior classes, and serves well as an introduction to the great work of Pāṇini. The Siddhānta Kaumudī with its abridgments, though based on the principles of Pāṇini, forms a school of its own, and is extensively studied in the districts of Tirhut, Purnīyā, the Tarai of Nepal and the North-Western Provinces generally. The subjects treated of in this abridgment follow exactly the order of those detailed under the other epitomes of the Siddhānta Kaumudī.

The Siddhanta Kaumudī of Paṇḍita Is'varachandra Vidyāsāgara, though written in Bengali, is a fourth abridgment of the grand work of Bhaṭṭojī, made with judicious choice by the compiler for the use of the natives of Bengal. 'Varadarāja,' says Dr. Aufrecht, in No. 367, *omnen grammaticae suae materiam a Bhaṭṭojis libro S. Kaumudī, hausit, vel potius epitomen ejus fecit. Aphorismi ubique fere iisdem verbis explicantur atque a Bhaṭṭojī, ita tamen ut difficiliora omnia omittantur.* The last part of the S. K., treating of the Vedic anomalies and accentuations, together with whatever was thought difficult and useless for young persons, has been altogether omitted in the epitomes.

Several very good editions have been published of the Laghu Kaumudī, as also an excellent English translation of it by the late Dr. Ballantyne. The MS. under inspection contains a few notes and explanations at the beginning, which have been noticed below.

Beginning नत्वा सरस्वतीं देवीं शुद्धां पुष्पां करोम्यहं ।

of Text. पाणिनीयप्रवेशाय लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

Do. of Tikā. टिप्पणी । 'अहं' वरदराजनामग्रन्थकारः लघुसिद्धान्तकौमुदीं करोमि ।

किं कृत्वा । सरस्वतीं देवीं नत्वा । कथञ्भूता सरस्वती देवी । शुद्धा इत्यादिः ।

End of Text. यूनस्तिः । युवञ्चन्दात् स्त्रियां तिः स्यात् । युवतिः । इति स्त्रीप्रत्ययाः ।

Do. of Tikā. ब्राह्मणान्तरे प्रविष्टानां बालानामपेक्षारिका ।

कृता वरदराजेन लघुसिद्धान्तकौमुदी ॥

Colophon. इति चट्विंशतिकषिप्वरदराजभट्टकृता सिद्धान्तकौमुदी समाप्ता ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतव्याकरणविषयाणां सङ्क्षेपविवरणानि ।

Contents. सञ्ज्ञाप्रकरणं पं० १—४ । अच्सन्धिः । हल्सन्धिः । विसर्गसन्धिः । अजन्त-
पुंलिङ्गाः । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तस्त्रीवल्लिङ्गाः । हलन्तपुंलिङ्गाः । हलन्त-
स्त्रीलिङ्गाः । हलन्तनपुंसकलिङ्गाः । स्वराद्यवयवानि । भ्वाद्यः । तच् परस्मै-
पदप्रक्रिया । आत्मनेपदप्रक्रिया । उभयपदप्रक्रिया । अदाद्यः । जु-
च्चात्याद्यः । दिवाद्यः । स्वाद्यः । तुदाद्यः । ऋधाद्यः । ऋधाद्यः ।
क्रादाद्यः । चुराद्यः । णन्ताः । सनन्ताः । यङन्ताः । यङलुगन्ताः । नास-
धातवः । कण्ठाद्यः । आत्मनेपदव्यवस्था । परस्मैपदव्यवस्था । भावकर्त्तृ-
प्रक्रिया । कर्मकर्त्तृप्र० । लकारार्थाः । कृदन्ताः । कारकाणि । अव्ययीभावः ।
मत्पुद्गवः । बहुव्रीहिः । द्वन्द्वः । समासानां । अपत्याधिकारः । चातु-
र्यिकाः । शेषिकाः । प्राग्दीव्यतीयाः । उगधिकारः । यतोविधिः । इ-

विधिः । उजो विधिः । वतिनआधिकारः । सत्कर्षायाः । इष्टनादयः ।
स्त्रीप्रत्ययाः ॥

No. 1429. 1605. 1645. लघुशब्देन्दुशेखरः ।

LAGHU-S'ABDENDU-S'EKHARA.

No. 1429. Substance, country-made paper, $9\frac{3}{4} \times 4\frac{1}{4}$ inches. Folia, 492. Lines on a page, 9 to 10. Extent, 12,000 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Śāka 1708, Samvat 1816. Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

Nos. 1605 and 1645. Lithographs on country-made paper, 14×6 inches Folia, 276. Lines on a page, 15. Letters in a line, 58. Extent, as above. Character, Nāgara. Date, Samvat 1828. Appearance, new. Prose. Correct. Complete in 2 parts.

An abridgment of the author's S'abdendu, or Vrihat S'abdendu, S'ekhara, being a commentary on the Siddhanta-Kaumudī grammar of Bhaṭṭojī-dikshita. By Nāgojī-bhaṭṭa. It was compiled under the patronage of one Rājā Rāma, a ruler of Srīngavera, a district in Dakṣiṇa. It forms a supplement or companion (*manoramārdhāleha*) of the Manoramā *alias* Praudha Manoramā of Bhaṭṭojī himself.

The original of this compendium is mentioned only in Colébrooke's list of grammars, but no MSS. have been met with to enable us to determine the differences between the two works of the author. It is certain, however, that the Vrihat S'abdendu-s'ekhara existed before its present abstract, as the author has in sundry places of this abridgment referred the reader to the larger work by the words दृष्टव्यं दृष्टव्यं । The larger work was written prior to the author's Paribhāshendu-s'ekhara as there are citations of that work as well as the author's Vāñakarana Siddhanta Manjushā made in the Paribhāshendu s'ekhara. See Aufrecht's Catalogue, No. 354. There is no mention of a gloss on the great S'abdendu-s'ekhara to be anywhere met with, while the abridgement is found to have been honored with two different commentaries by very able writers; the one is the Chidasthimālā by Vaidyanātha Pāyagunḍa, author of the Kāsikā commentary on Nāgesa's Paribhāshendu-sekhara (No. 673(4) or Sadasthimālā as Aufrecht calls it (No. 366); and the other by Sadās'iva Bhaṭṭa.

The MS. copy is divided into 8 parts.

- 1.—Of the mutations of letters, and declensions of nouns.
- 2.—Rules for the formation of compound words.
- 3.—Rules for the formation of derivative nouns.
- 4.—Of verbs and their conjugations in all forms.
- 5.—Rules for ascertaining the genders of derivative nouns.
- 6.—Rules for distinguishing the genders of compound nouns.
- 7.—Formation of the feminine gender and cases of nouns.
- 8.—Formation of verbal and participial nouns.

Beginning. पातञ्जले महाभाष्ये छतभूरिपरिश्रमः ।

शिवभट्टसुतो धीमान् सतीदेव्यास्तु गर्भजः ॥

याचकानां कल्पतरोररिकचक्रताशनात् ।

शृङ्गवेरपराधीशद्रासतो लब्धजीविकः ॥

नला फणीशं नागेशस्तनुतेऽर्थप्रकाशकं ।

सनोरसोमार्जदेहं लघुशब्देन्दुशेखरं ॥

End of the श्रीभीक्षये यद्यपि वाखरुपन्यायन क्लामिदस्यपि विभाषाये इति सूत्रेणा-

MS. भयविधानाय चकारः । तत्र सूत्रे साधनान्नरजन्यलसजातीयक्रियापक्ष्या
विकल्प इत्यादिः ।

Ditto of the शब्देन्दुशेखरः पुत्रो मञ्जूषा चैव कन्यका ।

Lith. स्वमतौ सम्यगुत्पाद्य शिवयोरपितौ मया ॥ १ ॥

शब्देन्दुशेखरः साधयं फणिभाष्योक्तिभूषितः ।

सतां हृत्कमलंस्वासां यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥ २ ॥

Colophon. इति श्रीमदुपाध्यायपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागेशभट्टरचिते लघुशब्देन्दु-
शेखराख्ये सिद्धान्तकौमुद्याकराजं समाप्तं ।

Subjects of सिद्धान्तकौमुद्याः खल्लतटीकायाः सङ्क्षेपः । ८ खण्डेषु विभक्तः ।

the MS. १ ख. — सन्धिसुबन्ताध्यायो । प० १६५ । पृ० पङ् ८—१२ । पङ् वर्णाः ४९ ।

२ — समासपादः । २३ । १० । ४५ ।

३ — तद्धिताध्यायः । १५ + १६ = ३१ । ८ । ८ । ४० ।

४ — धातुगणादिः । ८२ । १० । ४८ ।

५ — तद्धितप्रत्ययलिङ्गानि । ९८ । ८ । ५० ।

६ — समासपादः । ६८ । ८ । ४२ ।

७ — कारकास्त्रया ली प्रत्ययानि ४८ । १० । ४२ ।

८ — छत्प्रत्ययानि । २४ । १० । ४२ ।

Contents आदौ सङ्काप्रकरणं । प० १—१३ । ततः परिभाषाप्रकरणं १३—१६ । ततः
of the खरसन्धिः । प० १६—२६ । ततो हलसन्धिः । प० २६—२८ । ततो विसर्ग-
Lithographs. सन्धिः । प० २८—३० । ततः खादिसन्धिः । प० ३०—३३ । ततो विभ-
क्तयः ३३ ।

शब्दरूपः । प० ३४—४० । अजन्तपुंलिङ्गाः । प० ४१ । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः ।
प० ४८ । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । प० ५२ । हलान्ताः पुंलिङ्गाः, प० ५४ ।
हलान्तस्त्रीलिङ्गाः, प० ६८ । हलान्तनपुंसकलिङ्गाः, प० ६८—७० । अव्य-
यानि । ७० ।

ततः स्त्रीप्रत्ययाः, प० १—११ । कारकाणि ११ । प्रथमा १२ । द्वितीया
१४ । तृतीया १८ । चतुर्थी २० । पञ्चमी २२ । षष्ठी २४ । सप्तमी २७ ।
विभक्त्यर्थाः २९ ॥

ततः पदविधिः २९ । ततः समासान्ताः ३५ । ततः समासाश्चयविधयः,
प० ४०—५२ ॥

ततस्त्रिङ्गान्ताध्यायः, प० १—४९ । ततः छन्दान्ताध्यायः, प० १—१२ । तत-
स्तद्धिताः १—२९ ।

ततः उत्तरार्द्धे वैदिकशब्दसाधनवैषम्यादिः । प० १ । समासखराः ३५ ।

No. 1601. चिदस्थिमाला, लघुशब्देन्दुशेखरटीका ।

CHIDASTHI-MALĀ ALIAS LAGHU S'ABDENDU-S'EKHARA-
TIKĀ.

A commentary on the Laghu S'abdendu-s'ekhara of Nāges'a. By Vaidyanātha Pāyagūṇḍa. Aufrecht calls the work Sadasthimālā, MS. No. 672(4). The other called the Sadās'ivā Bhaṭṭi-tikā, being the lithograph No. 1601, requires no further notice than setting down its initial and final verses in this place.

Beginning. प्राणमाथपदाभोजनखचन्द्रमरीचयः ।

व्याकोचयन्तु सततं मम मानसकैरवं ॥

कारकविभक्तैर्धलवत्तात् द्वितीयेत्यादिः ।

End. सादृश्यविशिष्टपूर्वपदात्तेषापेक्षया केवलपूर्वपदसामित्य औपम्ये इति विशेषण-
त्वेन करभोपसोत्तरित्यत्रादौष इति चिन्त्ये । इति स्त्रीप्रत्ययाः समाप्ताः ॥

Colophon. इति शब्देन्दुशेखरटीका सदाशिवभट्टी समाप्ता । संवत् १८९८ ॥

Subject. लघुशब्देन्दुशेखरस्यांशिकी टीका ॥

Nos. 674. (1—2.) वाक्यप्रदीपः ।

VĀKYA PRADĪPA.

No. 674 (1). Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 35. Lines on a page, 7—11. Extent, in s'lokas as below ? Character, Nāgara. Date ? Appearance, old. Verse and prose. Correct. Complete.

No. 674 (2). Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 60. Lines on a page, 9. Extent, 1140 s'lokas. Character, Nāgara. Date, Sm. V. 1769. Appearance, old. Verse and prose. Correct. Complete.

This is a work on the *Kārikās* or metrical rules of ancient grammarians relating to the philosophy of syntax, with their explanations in prose. By Bhartrihari *alias* Hari-vrishabha. These *Kārikās* are often cited under the name of *Harikārikās* from the name of their author, in order to distinguish them from those of earlier authors. Paṇḍita Tārānātha, in his account of this work, says it contains an elucidation of the Bhāshya according to the principles of logic (*Nyāya-darsana-pūrvaka-bhāshya-tālparya-varṇanam*); while Goldstücker on the other hand, maintains the *kārikās* embodied in the Mahābhāshya, to form a subject of its comments. The Vākyapradīpa has two commentaries, *viz.* the Vākyapradīpa-ṭikā by Punyarāja (vide No. 674 (3) of this Catalogue) and the Vākyapradīpa-vyākhyā by Helarāja, who, as Aufrecht says, '*Commentarium ad Haris Kārikās scripsit.*' Both the manuscripts extend as far as the Brahmakāṇḍa in which is maintained, according to Pānini's doctrines (*Pānīniya dars'ana*), a sort of *logotheism* or *s'abda brahmaism*, identifying language with the Deity.

The striking coincidence of the first couplet of the work with the first verse of John the Evangelist is worthy of remark: "In the beginning was the word, the word was with God, and the word was God" &c.

- Beginning अनादिनिधनं ब्रह्म शब्दतत्त्वं यदचरं ।
 of both विवर्त्ततेऽर्थभावेन प्रक्रिया जगतो यतः ।
 MSS. सर्वपरिकल्पातीतं तत्त्वं भेदसंसर्गसमतिक्रमेण समाविष्टं सर्वाभिः शक्तिभिः
 विद्याविद्याप्रविभागरूपसप्रविभागं कालभेदेन दर्शनाभ्यासेन मूर्त्तिविभागभाव-
 नया च व्यवहारानुपातिभिर्धर्माधर्मैः सर्वास्वस्वास्तु अनादिनिधनं ब्रह्मेति
 प्रतिज्ञायते ॥
 End of तत्रात्मविवक्षायां बालप्रलापवर्द्धेषु प्रयुज्यमानो यः शब्देः रूढो यस्माद्रूढस्तद्भा-
 both. वेऽप्यर्थस्य न वाचको भवतः, तत्र तु साधुव्यवहृता वा भवत्यर्थप्रतिपत्तिरभ्या-
 साद्वा प्रमत्तानामक्षिन्निकाचवत सम्प्रत्ययशब्दमात्रं जायते ॥
 Colophon. इति श्रीहरिद्विपमभट्टमहावैद्याकरेणविरचिते वाक्यप्रदीपे आगमसमञ्जसो नाम
 ब्रह्मकाण्डं समाप्तं ॥
 Subject. पदवाक्यार्थसंकोटनिरूपकशास्त्रं ।

No. 674 (2.) वाक्यप्रदीपटीका ।

VAKYA-PRADIPA-TĪKĀ.

Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 117. Lines on each page, 10—11. Extent 2688 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Generally correct. Incomplete.

A commentary on the *Vākyapradīpa* of Harivṛishabha. By Punyarāja, perhaps the same with the author of a commentary on the *Sārasvatī prakriyā*, vide No. 33 of this Catalogue, and No. 382 of Aufrecht's catalogue. The *Vākyapradīpa*, says Colebrooke in his list of Sanskrit grammars, contains metrical rules and maxims on the philosophy of grammar and syntax, which are often cited under the name of Harikārikās, to distinguish them from the constructive *Kārikās*, a category of grammatical literature noticed before.

a logical investigation of the purport of the *bhāṣya*. The *Vākyapradīpa*, literally meaning the Lamp or Light of Speech, belongs, with its commentaries, to the School of Pāṇini; the commentaries form standard works in the department of philosophical grammar, like the *Manjūśās*, *Bhāṣaṇas*, *Siddhāntas* and *Vāchārthas*. The first part of the commentary under notice is wanting in the codex; the second part contains an explanation of the second *Kāṇḍa* of the text, treating of words and their significations in reference to the objects expressed by them.

Beginning. अविघ्नमस्तु । एवं शब्दस्य प्रयोजनमहितं स्वरूपादिकं लेखतो निर्णीतमित्यादिः । तस्य च साधारणेन वाचकत्वञ्च व्यवस्थापितं । इदानीं मतभेदेन केषाञ्चित् पदं वाचकं, अन्येषां वाक्यमित्यादिः ॥

End. सङ्गतिः कीर्तिता लघ्वी समामेन निराकुला ।
विद्वज्जनानां यशः खलु सर्वत्र गीयते जगति (?) ॥

* * * * *

गुरवे भर्तृहरये शब्दत्रयविदे नमः ।
सर्वसिद्धान्तसन्दोहसारासूतमयाय च ॥

Colophon. इति श्रीपुष्कराजकृता वाक्यप्रदीपे द्वितीयकाण्डटीका समाप्ता ॥

Subject. वाक्यप्रदीपस्य द्वितीयकाण्डस्थितस्य वाच्यवाचकत्वप्रतिपादनरूपविवरणार्थविरुद्धिः ॥

No. 673. (7) वार्तिकपाठः ।

VARTIKA-PĀTHA.

Substance, country paper, 12 × 5 inches. Folia, 35. Lines on a page, 9—11. Extent, 700 ślokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1862. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

This work belongs to the next branch of Sanskrit grammatical literature after the Sūtras of grammar, and stands at the head of the class called *Vārtika Sūtras*. Its author is Kātyāyana, the second person of the *trimuni* or triumvirate who treat of the grammar of the classical Sanskrit. Kātyāyana is distinguished by the emphatical appellation of *Vṛitti-kāra*, the Scholiast on Pāṇini, because he was the first who wrote a perpetual scholium on the aphorisms of the Aṣṭādhyāyī, while the *Vārtikas* of subsequent scholiasts are, as recorded by

Patanjali, mere criticisms on, and emendations of, the *Vártikas* of Kátyáyana. (Goldstücker's Pāṇini, p. 91, note 100.)

The object of the work is to supply *vritti-sambandhiya Sūtras* or constructive rules with a view to make up the shortcomings of Pāṇini. 'The characteristic feature of a *Vártika*,' says Nāgoji Bhaṭṭa, 'is criticism in regard to that which is omitted or imperfectly expressed in a *Sūtra*.' Thus, वार्तिकमिति । सूत्रेऽनुक्ते दुरुक्तिचिन्ताकारत्वं वार्तिकत्वं । "A *Vártika* of Kátyáyana is therefore," says Goldstücker, (p. 119) "not a commentary which explains, but an animadversion which completes. In proposing to himself to write *Vartikas* on Pāṇini, Kátyáyana did not mean to justify and to defend the rules of Pāṇini, but to find fault with them ; and whoever has gone through his work must avow that he has done this to his heart's content. He will even have us admit that Kátyáyana has frequently failed in justice to Pāṇini, by twisting the words of the *Sūtras* into a sense which they need not have, or by upbraiding Pāṇini with failings he was not guilty of. On this score, he is not unfrequently rebuked by Patanjali, who, on such occasions, severely rates him for his ungenerous treatment of Pāṇini, and proves to him that he himself is wanting in proficiency, not Pāṇini. And thus the Mahābhāṣya became not only a commentary, but a critical discussion on the *Vártikas* of Kátyáyana ; while its *īshṭis* on the other hand, are original *vártikas* on each *Sūtra* of Pāṇini which called forth his own remarks. The labours of Kátyáyana seem to have been prodigious ; out of the of 3993 *Sūtras* of Pāṇini, more than 1500 were objects of his criticism, which called forth more than 4000 *Vártikas*, at the lowest estimate, and contain 10,000 special cases comprised in his remarks."

Beginning. सिद्धे शब्दार्थसम्बन्धे लोकतोऽर्थप्रयुक्ते शब्दप्रयोगे शास्त्रेण धर्मानियमः ।

समानायामर्थावगतौ शब्देन चापशब्देनैव अर्थान्निधेय इति नियमः ॥ .

End. . अभासे चर्च । प्रकृतिचरां, प्रकृतिचरः । प्रकृतिजसं प्रकृतिजस इति वक्तव्यं
अ अ एकदेशनिर्देशात् । भगवतः पाणिनेः सिद्धं ।

Colophon. इति भगवत्कात्यायनकृते वार्तिकपाठे अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

अष्टमाध्यायः समाप्तः ॥

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायधृतसूत्रविशेषाणां ठेनौ नियमविशेषाणामनया प्राचीनसूत्रा
नाराणां संस्मापनं ॥

Contents.	१ अ०, १ पाद, १ पत्रं । २ पा० ४ प० । ३ पा० ५ प० । ४ पा० ५—७ प० ।
	२ अ०, १ पा० ७ प० । २ पा० ८ प० । ३ पा० ८ प० । ४ पा० ९ प० ।
	३ अ०, १ पा० ९ प० । २ पा० १२ प० । ३ पा० १२ प० । ४ पा० १४ प० ।
	४ अ०, १ पा० १४ प० । २ पा० १६ प० । ३ पा० १७ प० । ४ पा० १८ प० ।
	५ अ०, १ पा० २० प० । २ पा० २१ प० । ३ पा० २२ प० । ४ पा० २२ प० ।
	६ अ०, १ पा० २२ प० । २ पा० २५ प० । ३ पा० २६ प० । ४ पा० २७ प० ।
	७ अ०, १ पा० २६ प० । २ पा० २० प० । ३ पा० २१ प० । ४ पा० २१ प० ।
	८ अ०, १ पा० २२ प० । २ पा० २२ प० । ३ पा० २४ प० । ४ पा० २४ प० ।

No. 1569. वार्त्तिकपाठः ।

VĀRTIKA-PATHA.

Substance, country-made paper, 10½ × 6 inches. Folia, 104. Lines on each page, 13 to 15. Extent, 62½ s'lokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1927. Appearance, new. Prose. Correct. Complete. Lithographed.

This small tract, though bearing the same name, is quite distinct from the work noticed under the last preceding number. It is one of several which constitute a group by themselves, and comprise supplementary rules regarding particular topics of grammar. Some of them are very old; others, comparatively recent. Kaiyaṭa calls the authors of some of the oldest *pūrvāchāryās* or 'former teachers,' and Patanjali quotes them under the name of *A'chāryas*, meaning, probably, 'old grammarians.' The word पूर्वसूत्र, equivalent to पूर्वेषां सूत्र, is sometimes used to denote a Vārtika Sūtra. Colebrooke records the names of Vyāghra-bhūti and Vyāghra-pāda as authors of some Vārtikas; and Goldstücker, in his work on Pāṇini, has mentioned the names of a variety of Vārtikas availed of by Patanjali in his emendations of the Vārtikas of Kātyāyana, such as Bhāradvājīyās, Saunāgās, Vādavās, Kunāra-Vādavās, Kuṇi, Saurabhagavat, &c., (p. 90). Kaiyaṭa, in his gloss on I, I, 75: says, 'that Patanjali follows the opinion of Kuṇi, भाष्यकारस्तु कुणिदर्शनमव्रियत् ॥' Bohtlingk also quotes the same in Vol. II. p. IV. कुणिना प्राग्वच-णभाष्यनिर्देशार्थं. Some Vārtikas are said to be delivered by the Āpīsālas, and the Īshṭis of Patanjali are sometimes spoken of as

Vārtikas. Wherefore Goldstücker, speaking of the *Kārikās* (1, p. 93,) says: "To assign these verses to one author, would be as erroneous as to speak of one author of the *Vārtikas*." And in regard to the dates of the authors recorded by Patanjali, he says (p. 91,) "They must have lived before Patanjali and after Kātyāyana;" which would confine the whole host of them within the short period of 130 years from the year 250 to 120 B. C. Bharadvāja is mentioned by Pāṇini, and his followers the Bhāradvājīyās must have come after him. Some even are inclined to derive *Vārtika* from *Vārtā* tradition, and to explain a *Vārtika Sūtra* to be a traditional rule of immemorial antiquity. Dr. Bohtlingk, (vol. II. p. iv.), would have some of the *Vārtikas* of the Bhāradvājīyās and Aṣṭakāśīyās to be anterior to Pāṇini's *Sūtras*, when he says, 'dass die grammatische Terminologie bei den Vorgängern unseres Grammatikers, zum Theil wenigstens dieselbe gewesen ist.' To which of these authors the work under notice is to be ascribed, if to any of them, and not to a modern author, I cannot ascertain.

Beginning. अन्तरम्बन्धिर्गोपमङ्गलानयोः अपुरीति वक्तव्यं । वा प्रकरणे तीर्थस्य क्लृप्तं
उपमङ्गलान् ।

End. शब्दोऽटि क्लृप्तमिति वक्तव्यं । रामश्चिवै सह युष्माकं ।

Colophon. इत्यष्टमाध्याये चतुर्थेऽध्याये । इति वार्तिकपाठः समाप्तः ॥

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायस्य पादचतुष्टयान्तर्गतसूत्रविशेषाणां संग्रहः ।

Authors. सूत्रकारोऽनुक्तः । सङ्गृहकारः वर्द्धमानमिश्रः । सूत्राकारः गोपीनाथपाठकः ।
quoted. वार्तिककाराः यथा । व्याघ्रपादः, व्याघ्रभूतिः । वाडवः । कुणिः । कुणारवाडवः ।
भारद्वाजीयाः । सैनागाः । पूर्व्याचार्याः । आचार्याः । आडिः । शाकटायनः ।
वार्थ्यायनिः । एवं केचिदन्येऽपरेत्यादिः ॥

Contents. १ अ०, १ चरण, १ प्र० । १ च० १ प्र० । २ च० ४ प्र० । ४ च० ६ प्र० ।
१ अ०, १ च० ८ प्र० । १ च० ९ प्र० । २ च० ११ प्र० । ४ च० १५ प्र० ।
२ अ०, १ च० १७ प्र० । १ च० २२ प्र० । २ च० २८ प्र० । ४ च० ३४ प्र० ।
४ अ०, १ च० ३४ प्र० । १ च० ४२ प्र० । २ च० ४८ प्र० । ४ च० ५२ प्र० ।
५ अ०, १ च० ५२ प्र० । १ च० ५७ प्र० । २ च० ५९ प्र० । ४ च० ६४ प्र० ।
६ अ०, १ च० ६९ प्र० । २ च० ७४ प्र० । २ च० ७५ प्र० । ४ च० ८१ प्र० ।
७ अ०, १ च० ८४ प्र० । १ च० ८५ प्र० । २ च० ८८ प्र० । ४ च० ९१ प्र० ।
८ अ०, १ च० ९२ प्र० । १ च० ९५ प्र० । २ च० १०० प्र० । ४ च० १०२ प्र० ।

No. 440. (4) **वैयाकरणभूषणसारः ।****VAIYĀKARAṆA-BHU'SHANA-SĀRA.**

Substance, country-made yellow paper 4to. Folia, 50. Lines on each page, 24 to 26. Extent, 1250 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

An abridgement of the *Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa*, called also for the sake of distinction *Vrihat Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa*, or for brevity's sake the *Bhūṣaṇa* only. By Koṇḍa Bhaṭṭa. The original work, says Colebrooke in his list of Sanskrit grammars, 'is on the syntax and philosophy of grammatical structure;' and the abridgement under inspection, is noticed by Dr. Aufrecht in No. 402 of his Catalogue under the eighth or philosophical school of Sanskrit grammar. It treats, as mentioned in the introductory distich, of the substance of grammatical science according to the exposition of the *Mahābhāṣya* of Patañjali given in the *Sabda Kaustubha* commentary of Bhaṭṭoji Dikṣita.

कनिभाषितभाष्याभ्यः शब्दकोसुभ उद्धृतः । तच्च निर्णीतं रवार्थं सङ्क्षेपेणैव कथ्यते ॥

The author describes Patañjali to be the father of the philosophy of grammar, which this epitome of his work has served to illustrate. The words कनि and शेष are here used for Patañjali.

अशेषभूषादातारमपि सर्व्वेश्वरं गृह्णामि । श्रीसङ्क्षेपणमारेण भूषये शेषभूषणं ॥

Koṇḍa Bhaṭṭa misspelt into Kolu Bhaṭṭa on page 24, was son of Rangoji, incorrectly spelt in this MS. Rangāji, and, as Aufrecht says, a nephew of Bhaṭṭoji (*Bhaṭṭojis fratris filius = S. bhrātri putra*). This abridgement has two commentaries, the *Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra-darpaṇa*, alias *Bhūṣaṇa-sāra-darpaṇa*, and the *Laghu-bhūṣaṇa-kānti*. It is said that the original work of Koṇḍa Bhaṭṭa enjoys the light of two commentaries, namely, of the *Bhūṣaṇa-tīkā* and of the *Bhūṣaṇa-kānti*. All these works belong to Pāṇini's school, whence *sphoṭa vāda*, the philosophy of grammar is denominated *Pāṇini darsana* 'the philosophy of Pāṇini.' This abridgement treats of the general subjects of grammar, according to the description given of it by Dr. Aufrecht. "*Koṇḍa bhaṭṭa hoc libello e majore opere suo excerpto, generalem grammaticae partem exponit, eamque de sermonis partium significatione et usu agit.*" Again, "*Hæc epitome distichis 72 constat, anush-*

tubh metro scriptis, quibus commentarius additus est, auctori ipsi tributus.
 Its contents are, viz., 1. *De radicibus et verbis*; 2. *de singulorum temporum differentia*; 3. *de casibus*; 4. *de nominum thematis (prātipadikas)* 5. *de compositione*; 6. *de relatione, quae inter vocabula et notiones iis expressas intercedit*; 7. *de negatione*; 8. *particulas, aequae ac prepositiones, significativas, sive sententiae tenorem modificantes, esse*; 9. *de suffixis, quibus status abstractus indicatur*; 10. *de derivatis relativis*; 11. *numerorum species expressa*; 12. *de verborum*; 13. *de gerundi et infinitivi*; 14. *Sphota*, *de conceptione ideali quae, prolato sono articulado, in mente prorumpens quasi gignitur.*

Beginning. लक्ष्मीनारायणं नैमि गौरीरमणरूपिणं ।

स्फोटरूपं जगत्सर्वं यत एतद्विवर्तते ॥ १ ॥

(स्फोटरूपं यतः सर्वं जगदेतद्विवर्तते) इत्यपि पाठान्तरं ।

अशेषफलदातारं भवान्धितरणे तिरं ।

शेषाशेषार्थलभार्थं प्रार्थये शेषभूषणं ॥ २ ॥

पाणिन्यादिसुनीन् प्रणम्य पितरं रत्नोजिभट्टाभिर्घं

द्वैतध्वान्निवारणैकफलिकां पुष्पाववागदेवतां ॥ ३ ॥

दुष्टिं गौतमजैमिनीयवचनय्याख्याभिर्दूषितान्

सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥

फलभूषितभाष्याः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः ।

कृतफलस्मरणरूपमङ्गलं शिष्यशिक्षादिः ॥

End. अशेषभूषादातारमपि सर्वेश्वरं गुह्यं ।

श्रीमद्भूषणसारेण भूषये शेषभूषणं ॥

Colophon. इति श्रीमत्पद्माक्षप्रमाणपारावारपारीणधुरीणेत्यादिरत्नोजिभट्टाजकोष्ठभट्ट-

कृतवैयाकरणभूषणसारे स्फोटवादः ।

Subject. शब्दकौस्तुभानुयायिलकारसुपनामसमाशब्दशक्तिनञ्निपातभावप्रत्ययसङ्ग्रा-
 विवक्षास्फोटवादानामर्णनिरूपणं ।

Contents. आदौ तिङन्तार्थनिरूपणं । पृ० १—४ । ततो लकारविशेषार्थनिरूपणं । स० १—१२ । पृ० ५—१७ । ततः सुबर्थनिरूपणं । स० १५ । पृ० १७—२१ । ततो नामार्थनिर्णयः । स० २१—२७ । पृ० २२—२४ । ततः शब्दशक्तिनिर्णयः । स० २८—३० । पृ० २४—२४ । ततो नञर्थनिर्णयः । स० ३१—४० । पृ० ३४—३५ । निपातानां व्योतकत्वादिनिर्णयः । स० ४०—४७ । पृ० ३५—३८ ।

भावप्रत्ययार्थनिर्णयः । स० ४८—५० । ४० ३८—४० । ततः सङ्ख्याविवक्षानि-
र्णयः । स० ५०—५८ । ४० ४२—४४ । स्फोटवाद्ः । स० ५९—६० । ४०
४५—५० ॥

Citation. वैयाकरणभूषणं । भट्टहरिवाक्कप्रदीपः । कैयटः । काश्यपकाशः । वाचस्पति-
कल्पतरुः ।

No. 402. वैयाकरणसर्वस्वम् । मुद्रितम् ।

VAIYAKARANA SARVASYA.

Substance, country-made paper. Octavo. 2 Vols. Printed. Folia, 1247.
Character, Nāgara. Date, 1731, Śāka. Appearance, decayed. Prose. Correct.
Complete.

An elaborate digest of the principles of Sanskrit grammar, compiled by Dharanīdhara and Kās'īnātha, and published under the patronage of Colebrooke, in Samvat 1866 = A. D. 1813 at Calcutta. It has the eight chapters of Pāṇini for its text, and embodies in its explanation of his aphorisms, the Vrittis of Kātyāyana, the Bhāṣhyas of Patanjali, the additions of Siddhānt-kaumudī, the Kāsikā Vritti commentary, and in fact every branch of grammatical literature, whether appertaining to the Vedic or the later language. It gives in their proper places full lists of Pāṇini's *ganas* or classes of nouns and verbs, with quotations of the ancient Vārtikas, Kārikās, and authorities of most of the grammarians of Pāṇini's school. The subjects treated herein comprise all the ten categories of grammatical erudition noticed at length by Müller and in Goldstücker's Pāṇini : viz., the *Sikshā*, *Prātisādhya*, *Nirukta*, and *Phitsūtras*, relating to the accentuation and anomalies of the Vedic language; as also the *Sūtras*, *Kārikās*, *Paribhāshās*, *Vārtikas*, *Bhāshyas*, and *Bhāshyeshṭis*, applying to the classical Sanskrit. There are also frequent references made in it to the *Siddhāntas* and *Manjūshās* treating of the philosophical structure of the language, as likewise to the *Vādārthas*, or logical disquisition of words and sentences. The edition is out of print, and the work is rare.

- Beginning रेनाचरसमन्नायमधिगम्य सहेचरात ।
 कृतं व्याकरणं प्राप्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥
 — — — — —
 तच्चादौ पाणिनिमुनेः शब्दशास्त्रप्रवृत्तिनिदानानि सहेचराप्रमादलभ्यानि
 वृत्तानिनादनिश्रुतानि १४ शिवसूत्राणि ।
- End. तच्च यथासङ्गं षण्णं विष्टतानां स्थाने षडादेशसंज्ञता अचलीति मिडमिष्टमिति
 कैयटः । इति ६८ सूत्राणि ८ । ४ । १ भाष्ये व्याख्यतानि ।
- Colophon. इति सूत्रपाठादननुक्रमव्याख्यां वैयाकरणमन्त्र्याभिधायां अष्टमः प्रमादस्य
 चतुर्थः पादः । सम्पूर्णं पाणिनिस्तुष्टिः ।
- Author's देशे श्रीमति वङ्गनाम्नि नगरे श्रीकालिकतामिसे
 name, &c. श्रीमताममहेचकः कालयुक्तमाहेवदत्ताज्ञया ।
 प्रारब्धं धरणीधरेण विदुषा व्याख्यानकं पाणिनेः
 सूत्राणां समनुक्रमेण च महाभाष्येण तद्वीकया ॥
- Authorities कौमुद्यापि च काशिकासंहितया संयुक्तं वाचिकेः
 cited. तद्वत् सर्वगणैः सहैव च परिभाषेष्टमिर्मिश्रितं ।
 सूदानां द्रुतबोधदश्च सुमहत् सर्वोपकारक्षमं
 काशीनाथ इतीरितो बृधवरः पूर्णचिकाराय तत ॥
- Date of the गौरीपुत्रमुक्तुर्नागधरणीमवतरे विक्रमे । १८६६ ।
 work. भूवैश्वानरमत्तचन्द्रकमिने शाके तपस्ये मिते ॥ १७३१ ॥
- Subject. पाणिन्यष्टाध्यायसूत्राणि सर्वात्मिकभाष्यकारिकपरिभाषेष्टिकौमुदीकाशिकादि-
 प्रमाणानि ।

Nos. 559. 457. **वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदी ।**

VAIYAKARAṆA SIDDHĀNTA KAUMUDĪ.

No. 559. Substance, country-made paper. MS. 2 Vols. Leaves, 215 and 253 = 468. Lines on a page, 13—15. Extent, 8,000 ślokas Character, Nāgara. Date, Samvat. 1861. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

No. 457. Substance, country-made paper. Printed. 1 Volume. Folia, 251. Character, Nāgara. Date, Samvat. 1868, Śāka, 1733. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A digest of Pāṇini's aphorisms. By Bhaṭṭoji Dīkshita. It follows the plan of the *Prakriyā-Kaumudī*, a grammar by Rāmachandra Aśhārya, in which Pāṇini's rules are used, but his arrangement is changed. The P. K. with its triple scholia of the *Prasāda* by Viṭṭhala Aśhārya, the *Tattvachandra* by Jayanta, and its abridgement by Kṛishṇa Paṇḍita are all extant to this day. The *Vaiyākaraṇa Siddhānta Kaumudī* is very extensively read in the North Western Provinces, and also in some parts of Bengal. It has been printed several times, and has a host of commentaries. The oldest commentary, is the *Praudha Manoramā* by the author himself. The second is the *Tattvabodhinī* of Jinendra Sarasvatī. The third is the *S'abdenḍu-s'ekhara* with its abridgement, the *Laghu S'abdenḍu-s'ekhara*, by Nāgojī Bhaṭṭa. The fourth is the *Vaiyākaraṇa-siddhānta-ratnākara*, (Nos. 320 and 307) by Rāmakṛishṇa Bhaṭṭa. The fifth is the *Subodhinī* of Jayakṛishṇa Bhaṭṭa. The seventh, called *Saralā*, is by Tārānātha Vāchaspati. These commentaries again are accompanied with four glosses on them, viz., the *S'abdaratna* by Hari Dīkshita on the *Manoramā*; Second, the *Laghu S'abdaratna*, an abridgement of the last; Third, the *Bhāvaprakāśikā* by Vaidyanātha Pāyaguṇḍa, being an exposition of Haridīkshita's commentary; and fourth, the *Chidasthimālā* by the said Vaidyanātha, being a commentary on the abridged gloss of Nāges'a. There are also four abridgements of the S. K. and the *Manoramā*, viz., the *Madhya*, *Laghu* and *Sāra Kaumudis* by Varadarāja, and the *Madhya Manoramā*, an abridgement of Bhaṭṭoji's *Manoramā* by Rāma Sārmā.

Beginning. सुनिचयं नमस्तस्य तदुक्तीः परिभाष्य च ।

पूर्वाङ्गं । वैयाकरणसिद्धान्तकौमुदीयं विरच्यते ॥
अ इ उ ऐत्यादीनि साहचर्याणि सूत्राणि ॥

पराङ्गं । औपार्हन्तीचणोर्णैर्महर्षिभिरुद्दिष्टं ।

तौष्ठ्यमानोऽप्यगुणे विभुर्विजयतेतरां ॥

पूर्वाङ्गं कथितानुर्थपञ्चमाध्यायवर्तिनः ।

प्रत्यया अथ कथ्यन्ते तृतीयाध्यायगोचराः ॥

वैदिकप्र० । इन्द्रसि पुनर्वसोरैकवचनं । इयोरैकवचनं वा स्यात् । पुनर्वसुवचनं । पुनर्वसु
वा । लोके तु द्विवचनमेव ॥

End.	दृग्दं सङ्कर्षणवासुदेवौ । अभिव्यक्तौ साहचर्य्येत्यर्थः ।
पूर्वार्द्धे ।	योगविभागादव्यवापि दृग्दमिष्यते । इति द्विरुक्तप्रक्रिया ॥
परार्द्धे ।	इत्थं लौकिकशब्दानां दिङ्मुक्तमिदं दर्शितं । विस्तारस्तु यथाशास्त्रं दर्शितः शब्दकौमुभे ॥ भट्टोजिदीक्षितकृतिः सैषा सिद्धान्तकौमुदी । प्रीत्यै भूयाद्भक्त्यतोर्भवामीविश्वमाथयोः ॥
वैदिकप्र० ।	छत्याय । करणाधिकरणयोर्लूट् । सर्व्यादीनि सर्व्यनामानि । स्पष्टार्थेयं विश्ववी ॥
Colophon.	इति श्रीसङ्गहभट्टोजिदीक्षितविरचितायां सिद्धान्तकौमुद्यां उत्तरार्द्धे छदन्तं समाप्तं ।
Subject.	षाणिनिस्त्रयाणां स्याधिकारनिबन्धनं ।

Contents.	आदौ उच्चारणस्थानानि प० १ । ततः स्थानप्रयत्नविवेकः । २ सञ्ज्ञाप्रकरणं । परिभाषा । अच्सन्धिः । हल्सन्धिः । विसर्गसन्धिः । स्वादिसन्धिः । शब्द- सञ्ज्ञा । अजन्तपुंलिङ्गाः । अजन्तस्त्रीलिङ्गाः । अजन्तनपुंसकलिङ्गाः । हलन्त- पुंलिङ्गाः । हलन्तस्त्रीलिङ्गाः । हलन्तनपुंसकं । अव्ययप्रकरणं । स्त्रीप्रत्ययाः । कारकप्र० । छत्यप्र० । छत्प्र० । विभक्त्यर्थः । ततः समासप्रकरणं । अव्ययी- भावः । तत्पुरुषः । ऋग्व्रीहिः । दृग्दः । एकशेषः । सर्व्यसमासशेषः । समा- सान्ताः । अलुक्समासः । समासाश्रयविधयः ६० । ६४ । तद्धिताध्यायः । तत्रा- पत्यार्थकाः । चातुरर्थिकाः । श्रेयिकाः । प्रागदीयतीयाः । ढगधिकारः । प्राग्दिव्यतीयादिः । तद्धितान्ताः । द्विरुक्तप्रक्रिया । इति प्रथमार्द्धं । ततो २ द्वितीयाध्यायः । तत्रादौ तिङन्तप्रकरणं । भ्रादिः । अदादिः । जु- होत्यादिः । दिवादिः । स्वादिः । तुदादिः । रुधादिः । तनादिः । आदादिः । चरादिः । निजन्ताः । सनन्ताः । यङन्ताः । यङलुगन्ताः । नासधातवः । कण्ठादयः । प्रत्ययमाला । आत्मनेपदीयाः । परस्मैपदीयाः । भावकर्म । कर्मकर्मप्रकरणं । लकारार्थाः । इति द्वितीयभागः । ततश्चतुर्थीयभागे वैदिकप्रकरणानि । इति उत्तरार्द्धं ॥
-----------	--

Nos. 303. 1521. **वैयाकरणसिद्धान्तमञ्जूषा सटीका, वा
वैयाकरणलघुसिद्धान्तमञ्जूषा ।**

VAIYAKARAṆA-SIDDHĀNTA-MANJU'SHĀ *alias* **LAGHU-SIDDHĀNTA-MANJU'SHĀ.**

No. 303. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 114, Lines on each page, 15—25. Extent, 2,500 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Incorrect. Incomplete.

No. 1521. Substance, country-made white and yellow paper intermixed, 12 × 15 inches. Folia, 380. Lines on each page, 8. Extent, 7,600 ślokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1906. Appearance, new. Prose. Correct Complete.

A philosophical grammar according to Pāṇini's system. By Nāges'a *alias* Nāgoji Bhaṭṭa, surnamed Upādhyāya; son of Śiva Bhaṭṭa by Satī, disciple of Hari Dikshita, Rāma-rāma, and Raghurāma, and protege of a prince named Rāma, ruler of Srīngavera in the Deccan. As elsewhere said there are two works extant of the name of *Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjūśhā*, of which one is an abridgment of the other. The abridgment is indicated by the prefix Laghu. Colebrooke, speaking of the original work, says, "It is on syntax and philosophy of grammatical structure," and that the abridgement (*laghu siddhānta manjūśhā*) had been made by the author himself. Aufrecht has placed it in the list of *Grammatica philosophica*, next to the *Vaiyākaraṇa-bhāṣya-sāra* of Konda Bhaṭṭa, with which it agrees in many respects, except that it is more abstruse than the other. The author says in his peroration that he derived his knowledge of the doctrine of *Sphota vāda* or articulate sounds from the sage Sphoṭāyana (स्फोटायन ऋषिर्मुनिः) a grammarian anterior to Pāṇini, and cited by him. The doctrine of logothetism, however, passes under the name of Pāṇini-darsana, both in the *Sarva-darsana-saṅgraha* of Mādhava Achārya, as well as in its translation by Paṇḍita Jayanārāyaṇa. The commentary attached to the text is called the *Manjūśhā-kunchikā*, *vulgo* *Kunchi*, *Hindi*, *kunji*, and expresses on the whole, as Aufrecht has it, '*clavis ad aperiendum arcam optae*' It is written by Kṛishṇa Mitra, son of Rāmasevaka, and grandson of Devidatta. There is another commentary on it, called the

Manjūśāvrīti, by the celebrated Vaidyanātha Pāyagūṇḍa. *Sphoṭa vāda*, the subject of these treatises, is according to its derivation, the science of significant sounds or words, as the Nyāya says स्फुटत्वर्थो यस्मात् स स्फोटः । These sounds are of three kinds, viz., letters, words, and sentences; वर्णस्फोटः शब्दस्फोटः वाक्यस्फोटस्तु त्रिविधः । But the Nyāya acknowledges *s'abdaspṛṣṭa* only to the utter exclusion of the two others, while Nāgēs'a maintains the significancy of *vākya* or sententious speech only, for the communication of our thoughts; thus, तत्र वाक्यस्फोटमुख्यः लोके तथैवार्थबोधकात् । All these, as also the philosophy of Jaimini, maintain the eternity of significant terms, as शब्देऽयानित्वात् स च नित्यः . The writer of the *Kuṇḍikā* goes farther to prove the divine nature of speech, शब्दो ब्रह्म or a pure logothicism from the Sruti शब्दो आसीत् स एव ब्रह्म ।

Beginning नागेशभट्टविदुषा नत्वा साम्प्रशिवं लघु ।
of both Nos. वैयाकरणसिद्धान्तमञ्जूषैषा विरच्यते ॥
तत्र वाक्यस्फोटो मुख्यः लोके तस्यैवार्थबोधकत्वात् ।
तेनैवार्थसमाप्तेयं तदुक्तं न्यायभाष्यकृता ॥ इत्यादिः ॥

Beginning मञ्जूषाकुचिकाशिल्पशब्दब्रह्मसमुद्गमः ।
of the tika. दिश दिशेति दिश्यान्ना (?) शर्मा शाश्वतिकं परं ॥
नागेशेति भटतीति भट्टः वाग्मी भट् परिभाषणे तन्प्रत्ययः ।

End of तद्व्यवस्था वेत्युक्तं ? हरिणा । (भट्टहरिणेति)

No. 303. विशेषदर्शनं यत्र क्रिया तत्र व्यवस्थिता ॥
क्रियाव्यवस्था तन्वेषो शब्दैरेव प्रकल्पितेति ॥

End of अधीत्य फणिभाष्यादि सुधीन्द्रहरिदीक्षितात् ।

No. 1521. न्यायतन्त्रं रामरामात् अङ्गादि रघुरामतः ॥ +

Peroration. पावकानां कल्पतरुः अरिकलञ्जताश्रयात् ।

• शृङ्गवेरपुराधीशात् रामतो लब्धजीविकः ॥
वैयाकरणनागेशस्फोटाद्यनकटपेर्मतं ।
परिस्थितोक्तवाक्येन प्रीयतामसया शिवः ॥
दृढसर्कःस्य नाभ्यास इति चिन्त्य न पण्डितः ।
दशदोऽपि हि सन्तीर्णाः पथधौ रामयोगतः ॥

End of *tíkā*. ग्रन्थकारस्तु कर्मसावनिष्ठफलवत्त्वं कर्मक्रियलसिति वक्ष्यति ॥

Colophon of

No. 303.

Ditto of श्रीमदुपाध्यायेपनासकसतीर्गर्भजशिवभट्टसुतनागेभक्तौ वैयाकरणसिद्धान्त-

No. 1521. मञ्जुषाख्ये स्फोटकान्तः ॥

Subject. वर्णपदवाक्यानां स्फोटार्थनिरूपणं ।

No. 243. व्याकारदीपिका ।

VYAKĀRA-DĪPIKĀ.

Substance, country-made yellow paper. Royal 4to. Character, Bengali.

Date, ? Appearance, new. Prose. Generally correct. Complete.

Part I.	Pages 73.	Lines on a page, 25.	S'lokas 1825.
Part II.	Pages 61.	Lines on a page, 25.	S'lokas 1350.
Part III.	Pages 51.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 1275.
Part IV.	Pages 108.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2525.
Part V.	Pages 85.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2125.
Part VI.	Pages 75.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 1875.
Part VII.	Pages 61.	Lines on a page, 25.	S'lokas, 2100.

This is one of the two admirable *Tippānīs*, extant on the seven chapters of Goyichandra's commentary on the seven books of the *Sankshipta-sāra* grammar of Kramadīśvara. By Nyāyapanchānana as the author was surnamed;—his original name being lost under the glory of his title.* The other gloss, of equal merit, on the commentary of Goyichandra, is the *Tippānī* of Abhirāma Vidyālankāra. Colebrooke notices another exposition of Goyichandra by Vañśīvadana, but no account of it is given by any subsequent bibliographer, nor does any copy of the same exist in this or any known library to enable one

* The colophon to the third chapter on Kridantapāda, has the words "pūrva-grāmi-kula-kalā-nidhi," i. e. Nyāyapanchānana was the luminary of a family living in a village on the east; and that he was son of Vidyāvinoda, are the words in the exordium.

to determine the respective merits of these three expositions of Goyichandra's learned commentary. The present set, however, suffices for all that is necessary to be known regarding the Sankshiptasāra School.

The first part of this volume contains a gloss on the first chapter of the commentary as well as of the text relating to the rules for the permutations of letters.

The second part, containing the rules for the declensions of nouns, serves as a gloss on the sixth chapter of the text and its commentary by Goyichandra.

The third part consists of a dissertation on the government of the cases, treated of in the fifth chapter of the aforesaid text and its commentary.

The fourth part of this volume is an exposition of the seventh chapter of the original, treating of compound words, epithets, and polysynthetic terms.

The fifth part, concerning the formations of derivative words, both by metathesis as well as additional suffixes, forms a gloss on the fourth chapter of the grammar.

The sixth part, relating the inflections and conjugations of verbs, is an exposition of the second chapter of the original.

The seventh and last part, treating about the formation of verbal and participial nouns, answers to an illustration of the third part of the work.

The text of Kramadīśvara consists of eight books like the eight chapters of Pāṇini, but the last being chiefly devoted to Prakrit, is omitted to be explained by most of the scholiasts on this grammar. So says Aufrecht, "Octavum librum, lucusque in Bibliothecis Anglicis desideratum, grammaticam Prakriticam continuisse, inter omnes constat."

The editor of this work possesses a commentary on the 8th book of Kramadīśvara, but he has not been able, after twenty years' search, to find Goyichandra's commentary on it.

१।—सन्धिपादटिप्पणी ॥ १ ॥

Beginning. नला श्रीहरिचरणं कृत्वा वै शरणं पितुः पदम् ।

विसलधियां हितजननी क्रियते आकारदीपिका यत्नात् ॥

कोऽपि न्यायपुराणकाव्यनिष्ठयालङ्कारवैशेषिक-

आकारश्रुतिनाटककृत्युतिगुर्विद्याविनोदः स्थितः ।

सत्यस्य विचारनिर्मलमतेः अन्यायपञ्चानन-
 स्योक्तुं सुधियो विधाय विमलां प्रवृत्तिं वाचं हितं ॥
 सुगमं निगदेन गम्यते शिशुभिर्दुर्गममेव तत्त्वतः ।
 निरवोचमतः प्रयत्नतः परिसङ्कुलं च दृष्टिटीकायाः ॥
 अन्धीत्य शब्दशस्त्रं योऽन्यच्छास्त्रं समीक्षते ज्ञातुं ।
 सोऽहं पदानि गमयति निशितामिताले चिरं प्रयातस्य ॥
 ग्रन्थारम्भे ग्रन्थस्तम्भलाचरणमित्यादिः ।

End. कश्चित् सन्धिपरितेन ते आते अन्ते इत्यादि नित्यसम्बन्धप्रसिद्धत्वात् विकल्पेनो-
 दाहरणं दर्शयति । बभौ मत्त्वानित्यवाप्यैवं । वायुपक्षे वर्गद्वितीयाभावः ।
 यानरस्त्रलमत्त्वानुवर्णावित्यर्थः । अवस्थितविभाषया । श्लोकार्थान्स्थितस्य
 श्लोकान्स्थितस्य वर्णस्य सन्निर्भवत्येव ।

Colophon. इति न्यायपञ्चाननकृतायां आकारदीपिकायां प्रथमः सन्धिपादः ।

२।—सुबन्तपादटिप्पणी ॥ ६ ॥

Beginning. वासभागे लघुद्वयं दक्षिणे लक्षणाश्रितं ।

नीलोत्पलदलश्यामं श्रीरामं प्रणमाम्यहं ॥

उक्तस्य सुप्रत्ययस्य कार्यार्थं सुबन्तपादमारभमाणो अपादीनां अकारादिप्रसङ्गे
 सर्वोपसङ्गादहं सूत्रमाह ।

End. प्रियाष्टामिति टीकायां सखीप्रकृतिदीर्घादिति नुनंसिद्ध इत्यादिः ।

Colophon. श्रीरामं विशिष्टविनयं विद्वज्जनं प्रीणितं ।

सुमेधाय सती सती श्रीमान् विशिष्टः स्वयं ॥

आकारे क्रमदीचरेण रचितं श्रीनन्दि(जुमुर)

विरचिते पादस्तु पठो गतः ।

३।—कारकटिप्पणी ॥ ५ ॥

Beginning. क्रिया । ननु प्रकृतिप्रत्ययादिविभागपरिकल्पना शब्दशासनं सदभिन्नत्वात् ।
 इत्यादिः ।

End. वार्तिकस्यायं श्लोकः सोऽत्र व्यवहारार्थं दृष्टिकृता निबद्ध इत्यर्थः । इत्यादिः ।

Colophon. इति पूर्वप्राप्तकुलकुलानिधिसप्तमशोपाध्यायश्रीविद्याविनोदात्मजश्रीन्यायपञ्चा-
 ननकृतायां आकारदीपिकायां कारकपादः समाप्तः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृतकारकसूत्राणामर्थविवृतिः ।
 Contents. अथर्वविद्वाः विषयभेदाः ।

४ ।—समासटिप्पनी ॥ ७ ॥

Beginning. क्रमप्राप्तं समासपादमारिषुः प्रधानत्वात् तत्पुरुषलक्षणमादौ निबध्नाति ॥
 End. गोपीचन्द्रवचःप्रसादवचनयाख्यां सकौतूहलात् ।
 सातन्त्रेण पथि प्रकल्पनपरां के के न वा कुर्वते ।
 अथास्माकमतीवयत्नविचिताष्टीकानुसारीरिमाः ।
 पूर्वाचार्यं पथा विमानसंहिताः शृणुन् वाचो बध्नाः ॥
 Subject. सङ्क्षिप्तसारटीकाधृतसमासपादसामर्थ्यविवरणं ।
 Contents. विषयाविभक्तः । परिच्छेदाभावश्च ।

५ ।—तद्धितटिप्पनी ॥ ४ ॥

Beginning. नाम्नो । तद्धितप्रत्ययेषु विधानशेषे ढनादीनां अर्थान्तरविहितत्वेनाप्रत्यासन्न-
 त्वात् स्वरक्रमश्च प्रथममाह ।
 End. चरणश्च गोचरेति द्वन्द्वसूतस्तदाचकं नामेति श्लाकपार्थिवादित्वात् समासः
 ग्रन्थप्रपञ्चभीत्या न वञ्च निवृत्तम् ।
 Colophon. इति पूर्व्यामिकुलकलानिधिविद्याविनोदाग्रजश्रीन्यायपञ्चाननविरचितायां
 व्याकारदीपिकायां चतुर्थस्तद्धितपादः ।
 Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृततद्धितसूत्राणामर्थव्यादिः ।
 Contents. अथायम्परिच्छेदस्तथा विषयभेदाभावश्च ।

६ ।—तिङन्तटिप्पनी ॥ २ ॥

Beginning. लक्ष्मीलक्षणलक्ष्मा को विष्णुलक्षणलक्षितः ।
 अभिरामः सदारामः श्रीरामो रमतां हृदि ॥
 वर्त्तमानकालमधिकृत्य भूतभविष्यतोर्निरूप्यत्वेन प्रधानत्वाद् वर्त्तमानकालजस्य
 लट्प्रत्ययं प्रथममुपन्यस्यति ।

End. अष्टिमावशिष्टस्य परिसमाप्तिवाक्यं भणितिश्च न विद्यते ।

मतान्नरसाह । अथ वेति । अनकर्षकर्षरि भवति कर्षवत् कर्षकर्षेति । एवं
करणेन कीदृक् कार्यमपि स्यात् । अन्यथा लूयते केदारेण स्वयमेवेति ।

Colophon.

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृततिङन्तस्यैकदेशस्थार्थकथनं ।

Contents. नात्राध्यायच्छेदः न चापि विषयभेदे विद्यते ।

७।—छदन्तटिप्पनी ॥ ३ ॥

Beginning. तिङप्रत्ययं समाप्य कृतप्रत्ययं प्रक्रममाण इत्यादिः ।

End. ह्रस्वादिति स्वभावेत्यादि दृष्टदित्यादौ यथाक्ते तद्वाच्यातमेवेति ।

Colophon. इति पूर्वपादकुलकलानिधिश्रीन्यायपञ्चाननेन कृते व्याख्यासारे तृतीयः
छदन्तपादः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारधृतछदन्तसूत्राणामर्थविष्टतिः ।

Contents. अत्रापदिच्छिन्नाध्यायसूत्राभिन्नं विषयादिकं ।

No. 669. 670. (3-4.) शब्दकौस्तुभः ।

S'ABDA-KAUSTUBHA.

No. 669. Substance, country-made paper, 11 × 4 $\frac{3}{4}$ inches. Folia, 200 — 30 = 170. Lines on each page, 10. Extent, 4760 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Imperfect.

No. 670 (3). Substance, country-made paper, 10 × 4 inches. Folia 35. Lines on each page, 13—16. Extent, 1400 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

No. 670 (4). Substance, country-made paper, 12 × 4 inches. Folia, 207. Lines on each page, 10. Extent, 6245 s'lokas. Character, Nágara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Incomplete.

A perpetual commentary on Páṇini's Grammar, founded on ancient Bháshyas and Glosses. By Bhaṭṭojí Díkshita, son of Lakshmídhara, and father of Bhánujī Díkshita. The author left this work incomplete. It is described by Colebrooke as posterior to the author's *Vṛttisāhgraha*. It may be properly called a *Bháshya-sāhgraha*, or collection

of the critical expositions of Pāṇini's aphorisms contained in the Mahābhāṣya of Patanjali, as it is said in the exordium of the text फणिभाषितं भाषाभ्यः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः । or as Aufrecht says, "*Auctor praecepit Mahābhāṣya usus est, eandemque operis in partes diurnas (śhnikas) partitionem sequitur* (p. 160.)" It embodies also the logical deductions (*Siddhāntas*) made by Bhartrihari and other critics from the great commentary, among whom Bhartrihari alone is mentioned by name, श्रीभट्टहरिमूल्यां च सिद्धान्तस्थापकान् वधान ।

The S'abda-kaustubha has a commentary on it called the *Prabhā* by Vaidyanātha (see ante, page 15). Of the three copies of the *S'abda-kaustubha* described above, No. 669 wants thirty leaves at the beginning, and ends in the ninth section (*Śhnikas*) of the first chapter of the first book. No. 670 (3) contains only two sections of the first chapter of the first book. No. 670 (4) is a complete copy of all the nine *śhnikas* of the first chapter of the first book.

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दं वन्देऽहं योऽखिलं जगत् ।

of Nos. 670. चरीकर्त्ति वरीवर्त्ति सञ्जरीर्त्ति लीलया ॥

(3 & 4.) नमस्कृत्य अगदन्त्यं पाणिन्यादिमुनिवचं ।

श्रीभट्टहरिमूल्यां च सिद्धान्तस्थापकान् वधान् ॥

नत्वा लक्ष्मीधरं तातं सुमनोऽहं वन्दितं ।

फणिभाषितभाषाभ्यः शब्दकौस्तुभमुद्धरे ॥

परिभाष्य बहून् ग्रन्थान् योऽर्थः क्लेशेन लभ्यते ।

तमश्पमनायामादितां गृह्णीत सञ्जनाः ॥

समर्थं लक्ष्मीरमणं भक्त्या श्रीशब्दकौस्तुभं ।

भट्टाजिभट्टे जनुषः साफल्यं लभ्यमीक्षते ॥

प्रेषावत्प्रवृत्तये व्याकरणस्य विषयं भगवान् भाष्यकारः प्रादर्शयत् । अथ

शब्दानुशासनमिति ।

Do. of No. 669. वृद्धिरादैचि । आकार ऐकार औकारश्च वृद्धिमञ्जुः स्यादित्यादिः ।

End of No. साऽस्यादिरिति निर्द्देशेन प्रथमस्य गुणानां भेदकत्वेन चरमस्य समाधानस्य

670 (3). च रूपयादत्वादिति दिक् ।

इति श्रीशब्दकौस्तुभे प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादे द्वितीयान्तिकं ।

Do. of Nos. एतच्च विवेचनं वाचीकं ग्रामेभ्यश्चेत्यादावुपशेक्ष्यते इति सर्वे

669 & 670 (4). सुस्थं ।

Colophon of इति श्रीविद्वन्मुकुटरत्नस्य लक्ष्मीधरम्बरः सूनुना भट्टाजिभट्टन कृतं
Nos. 669 & 670. (4). शब्दकौस्तुभे प्रथमाध्यायस्य प्रथमपादे नवाङ्किके पादस्यायं समाप्तः ।
Subject. पाणिनिस्तुत्रप्रथमाध्यायप्रथमपादस्य नवाङ्किकान्तर्गतानां सूत्राणां भाष्या-
दुक्तयुक्तिप्रदर्शनपूर्वकव्याख्यानं ।
Remark. एतद्वीकायादीका वैद्यनाथपायगुण्डरचिता प्रभाष्या द्रष्टव्या ॥

No. 245. (2) शब्दघोषा वा शब्दसाध्यप्रयोगः ।

S'ABDA-GHOSHĀ ALIAS S'ABDA-SĀDHIYA-PRAYOGA.

Substance, country-made reddish paper, 4to. Folia, 35. Lines on each page, 28. Extent, 1155 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A work on accidents or declensions of nouns and pronouns of all terminations according to the rules of the Kātantra grammar. By Rāmānātha Chakravartī. There are many such treatises illustrative of the inflections in almost all the leading Sanskrit grammars. They relate to particular parts of Etymology, such as the *suranta*, *tinanta*, *karaka* and the *samāsa* chapters. The *S'abda-sādhana* and *S'abda-sādhana-cyāsarana* are two well-known tracts on the declensions of nouns. The *S'ubanta-prakarana* is a work of this class current in Nepal. The *Dhātu-ghosha* and *Dhātu-rūparali* on the conjugations of verbs, and the *Kāraka* and *Sāmāsa Chakras* relate to modifications of the cases of nouns and compound words. The *Kāraka-cichāra* (No. 281 Government MS.) illustrates the rules of the Sankshiptasāra grammar.

Beginning. अथाकारान्ताः । रामः रामो रामा इत्यादयः ।

End. तच्चि कथमालसकारस्य चर्दं नित्याकल्पनात् इत्यत्र वदतेरिति टीकालंतात्त-
मयुष्टं स्वरविषयकमिति बोध्यं ।

Colophon. इति रसानाथचक्रवर्त्तिविरचितः शब्दसाध्यप्रयोगः समाप्तः ॥

Subject. सर्वप्रकाराजन्तदधनपंखीनपुंसकशब्दानां सर्वनाम्नाञ्च सुबन्तहपसाधनं ।

Contents. आदौ स्वरान्ताः ।—अकारान्ता रामादयः ५० १ । अकारान्तसर्वनामसर्वः ।
तत् स्त्री नपुंसकश्च ५० २ । अतिसर्व्यादिः ५० ३ । अन्यान्यतरादिः १ । पूर्व्या-
दिः । अख्यादिः । तीयन्ताः ४ । कालार्थकमामशब्दः । पादव्याघ्रपादादिः ।
यूप-हृत्-घृतनादिः । निशा शब्दादिः । किलालपादयः । तत आकारान्ता-
४२

हाहादयः । तत इकारान्पुंस्त्रीक्रीयानि ४० ५ । उकारान्ताः ८ । ईकारान्ताः ८ । ऊकारान्ताः ११ । ऋकारान्ताः १२ । दीर्घान्ताः १४ । लृकारान्ताः १५ । सन्ध्यान्ताः ।

ततो हलान्ता यथा ।—कान्ताः १६ । खान्ताः । गान्ताः १६ । घान्ताः । चवर्गान्ताः १७ । आन्ताः १८ । टवर्गान्ताः १८ । तान्ताः १८ । यान्ताः दुःखाश्च २१ । अच युष्मदस्मदादिः २२ । धान्ताः २२ । नान्ताः २२ । पान्ताः २३ । फान्ताः । बान्ताः । भान्ताः । मान्ताश्च २३ । यान्ताः २३ । रान्ताः २१ । लान्ताः २२ । वान्ताः २२ । शान्ताः २२ । सूत्रेणान्ताः २२ । दन्त्यवान्ताः २२ । चन्द्रमस् अमस् विद्वस् मनस्'श्चादयः २४ । ङकारान्ताः २४ ॥

No. 327. (3) शीघ्रबोधः ।

SĪGHRA-BODHA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 23. Lines on each page, 24—27. Extent, 812 s'lokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1877. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A modern primer distinct from the systematic works of the different schools of Sanskrit grammar, and independent of the terminology and technicalities peculiar to them. By S'ivaprasāda. It treats of the ordinary subjects of Sanskrit grammar, without any formula of expression whereby the school to which the author belonged can be discovered. There is every reason, however, from the general manner of treating the subjects, and the final verse before the colophon विद्या विवादाय धनं नदायेत्यादिः that the author was a native of Vārendrabhūmi and a student of the Kātantra school. There are several independent modern grammars of this sort, among which it is hard to resolve any to its fundamental system except those of Bharata Mallika, which are evidently based upon the principles of the *Mugdhabodha* of Vopadeva. Some of the best known are the *A's'ubodha* (No. 449 of the Notices of S. MSS.); the *Ulkā* mentioned by Colebrooke to be an independent grammar by an anonymous writer; the *Drutabodha* and *Prasiddhapada-bodha* of Bharata Mallika; the *S'addhabodha* of Rāmes'vara with its commentary by the author; the *Laghubodha*, the *Divya* and the *Padāvalī* by anonymous writers; the *Kārikāvalī*, a grammar in verse by

Rámanaráyana; the *Prabodha-prakás'a* by Balaráma; the *Rúpamálá* by Vimala Sarasvatí; the *Juánánrita* by Kásís'vara; and the *Chaitanyámrita* with its commentary. The subjects of *Síghrabodha* are, terminology; permutations of letters; indeclinables; feminine terminations; verbs and their inflections; verbal nouns; government of cases; compound and derivative words.

Beginning. श्रीं वन्दे ।—अ इ उ ऋ लृ ए ऐ औ इ य व र लेत्याद्या मञ्ज्वाः ।

End. विद्याविवादाय जनो जगत्यां यन्यान्धीते खलु पाणिनीयान् ।

विवक्षवः संस्कृतभारतीये प्रथोगमिद्विषय पठन्विसन्तं ॥

Colophon. इति श्रीमद्गुरुनाथपदार्थविन्दद्वन्द्वार्पितचेतःशिवप्रसादकृते श्रीप्रबोधे तद्वितप्रकरणं सम्पूर्णं ॥

Subject. मञ्ज्वासम्बिसुबन्तलीलतिङन्तछन्दन्तकारकसमासतदितानां विवरणानि ।

Date. रविभूमिसुतवैक्रमाब्दे त्रिंशद्दिनेने विजयाभिधाने ।

तिथ्या चि? वर्षेण शिवप्रसादोऽरेखीत् विरच्येति च श्रीप्रबोधं ॥

Contents. आदौ मञ्ज्वापादः पं १ । ततः स्वरसन्धिः १—२ । ततो व्यञ्जनसन्धिः २ । विसर्गसन्धिः ३ । स्वरान्तपुंलिङ्गपादः २—४ । स्वरान्तस्त्रीलिङ्गपादः ४ । स्वरान्तपुंसकलिङ्गः ४ । हलन्तपुंलिङ्गपादः ५ । हलन्तस्त्रीलिङ्गपादः ६ । हलन्तपुंसकलिङ्गः ६ । अय्यपादः ७ । स्त्रीप्रत्ययाः ७ । ततो आख्यातप्रक्रिया पं ८—१८ । छन्दप्रक्रिया १८ । कृत्यप्रक्रिया १९ । ततः कारकः १९ । समासः २० । ततस्तद्वितप्रक्रिया २१—२२ ॥

No. 670 (1.) षट्कारकविवेचनं ।

SHAT-KĀRAKA-VIVECHANA.

Substance, country-made paper, 10 × 4 inches. Folia, 38. Lines on each page, 7. Letters in a line, 40. Extent, 964 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This small treatise on the disquisition of the six cases, is but a part of a larger work, the *Sabdārtha-sāra-manjarī*. By Bhavānanda Siddhāntavāgīśa. It does not belong to any of the popular schools of grammar in any part of India, but appertains to the *Vādārtha* or *Grammatica philosophica* reckoned as the eighth school by Aufrecht.

The author is the well known writer of the *Anumāna-dīdhiti-tīkā*, a commentary on Raghunātha's grand work on logical inferences; but it is his *Sabda-sāra-manjarī*, a work on dialectics, from which this fragment is extracted for a critical knowledge of the relation of cases. The *Sabdārtha-sāra-manjarī* by Jaya-Krishna Sarmā, (No. 927, Notices of S. MSS.) is altogether different from the work of the same name referred to above. The former is a grammar on the syntactical arrangement of words only, while the latter treats of the relations subsisting between the words in a sentence. And as logic is conversant about language, it considers the nature of the subject and its predicate, the agreement or disagreement of the terms of complex ideas, and the relations which the terms of a proposition bear to one another. The sixfold relations of terms indicated by the six cases in grammar, have been largely discussed in several logical works passing under the name of *Kāraka-vāda*, for which reason works on *Vādārtha*, or philosophy of grammar, are often included in the department of Nyāya.

Beginning. श्रीलक्ष्णचरणौ नला कारकाद्यर्थनिर्णयः ।

श्रीभवानन्दसिद्धान्तवागीशेन वितन्यते ॥

तत्र क्रियानिमित्तत्वं कारकत्वमिति सामान्यलक्षणं । सम्यग्दानादेरनुमतिप्रका-
शनद्वारेव तण्डुलादेः सम्यादनद्वारा सम्बन्धिनेऽपि क्रियानिमित्तत्वं चेन्नस्य
पचतीत्यादौ चेवादावतिव्याप्तेः ।

End. यस्य च धर्मेण धर्मान्नरं निरुक्तं स्वसामानाधिकरणेन प्रतिपाद्यते तत्र सप्त-
मीति सूत्रार्थः । यस्य क्रियया अन्यस्य क्रियान्नरं लक्ष्यत इति व्याख्यानन्तु
शब्दिकानां प्राधिकमिति । एवमन्यत्राप्युद्धं ॥

Colophon. इति शब्दार्थसारमञ्जरीं भवानन्दसिद्धान्तवागीशविरचितं षट्कारकविवेचनं ।

Subject. षट्कारकानां सामान्यविशेषलक्षणं कारकाद्यर्थान्वयबोधनियमस्य ।

Contents. निर्विशिष्टविषयाः ॥

Nos. 431. (1.) सङ्क्षिप्तसारव्याकरणं ।

SANKSHIPTASĀRA VYĀKARAṆA.

Substance, country-made yellow paper. Royal 4to Folia, 291. Lines on each page 26. Extent, 7,130 s'lokas. Character, Bengali. Date ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

This is the text-book of one of the ten ancient schools of grammar. Aufrecht makes it anterior to the sixth school of Vopadeva, but Colebrooke places it, evidently erroneously, next to the Mugdhabodha. Both of these systems are current in Bengal, the one in Rádha or west, and the other in Gauda on both sides of the Bhágirathí river. Its aphorisms were written by Pandita Kramadís'vara of unknown parentage and nativity. Jumarandi, represented as a lord of lords (rájádhirájá), revised it and annexed the *critis* which make the aphorisms intelligible, whence it is sometimes styled *Jamuna*. The students of the Mugdhabodha are accustomed to ridicule the author as a Jugi-or Jolá, and deride Jumarandi, the revisor, as one of the weaver caste. They also detract from the merit of the work on account of its tedious verbosity, and want of that strict and rigorous method of reasoning which characterises the Mugdhabodha. Dr. Aufrecht, however, is inclined to think the contrary, and gives both Kramadís'vara and Jumarandi the credit of right reasoning and erudition above all other popular grammarians. He says (No. 388 of his Catalogue): "*Inter grammaticas populares hic Kramadís'vara et Jumarandinis liber doctissimus videtur.*" One may be apt to suppose from the title of the work that it is an epitome or abridgement of some larger grammar. But it is not so; it is thrice as large as the Mugdhabodha, and smaller only than Páṇini, of which it means to give an abstract by rejecting all its overburthening scholiums. So says Aufrecht '*Abjeetis etenim longe plurimis scholae Paniniyae impedimentis et argutiis nihilominus res grammaticas plene et de lucide exposuerunt.*' Kramadís'vara seems to have composed this grammar on the model of Bhartrihari's gloss on the Mahábháshya, and his Vákya-pradípa, and to have illustrated every part of it with examples from his grammatical poem of Bhaṭṭi. So Aufrecht in ibidem, "*Nonnulla exempla, quibus temporum et modorum usus explicatur, e Bhaṭṭi Kácyá desumpta sunt.*" The Sankshiptasára has not the advantage of that vast number of glosses upon glosses and subsidiary treatises which explain and illustrate Páṇini, Kátantra, and Mugdhabodha, but it is not entirely devoid of them like most of the isolated grammars of modern times. It has Jumarandi in the first place for its revisor (जुमरानन्दि परिशोधिता दृष्टिः) and writer of a supplement (जुमरानन्दि परिशोधितभागात् परिशिष्टमस्ति यत्किञ्चित् Jumarandinis additamenta parisishṭa. (Vide Auf. Cat. No. 393). It has Goyichandra for its commentator (vikákára) and annotator (prakirṇaka) of the

ninth chapter, which says तत् सम्पूर्णं कुरुते गोयीचन्द्र प्रकीर्णया वृत्तौ । Then follow the expositions of the said commentary by Vidyālañkāra, Nyāyapañchānana and Vāṇśivadana. Colebrooke mentions some other commentaries on the Saṅkshiptasūtra, such as the Durghaṭa-ghaṭanā, and those by Gopāla Chakravartī and others. Treatises appertaining to particular topics of this grammar, as the *Sabdaghosha*, *Dhātughosha*, &c., are also well known.

Beginning. शिवं प्रणम्य सर्व्वेशं सर्व्वभाषासुलक्षणं ।

सङ्क्षिप्तसारमाचष्टे पण्डितः क्रमदीश्वरः ॥

इदिरादैरारालोचोऽङ्कः । अङ्कः स्थाने अत् ऐच् आर आल् इत्येते आदेशाः क्रमः ।

End. तिङन्ता इतरे शब्दाः कृद्धिः सर्व्वे प्रसाधिताः ।

समासतद्धिताभ्याश्च विकारं नापि साधयेत् ॥

यस्मिन् देशे प्रसिद्धा ये प्रयोगेभ्यश्च हि तव ते ।

अल्पसिद्धाश्च ये शब्दाः बोध्याः यन्यपरस्यरे ॥

Colophon. इति श्रीक्रमदीश्वरकृते सङ्क्षिप्तसारे सच्चाराजाधिराजश्रीजूमरनन्दिपरिशो धितलक्षणेनादिपादः समाप्तः ।

Beginning परिशिष्टं

of Chap. IX. जूमरनन्दिपरिशो धितभागात् परिशिष्टमस्ति यत् किञ्चित् ।

तत् सम्पूर्णं कुरुते गोयीचन्द्रः प्रकीर्णया वृत्त्या ॥

खीपुष्पां नन् तद्गन्दादौ । तद्गन्दादया यावन् एवाथा प्रागुक्ताः ॥

End. पुनः स्त्रियामात् ततोऽन्यादौ के कृते ऋषः तदा उक्तपुंस्त्वेष्वकारस्य स्थाने अकारे कृते विकल्पस्याभावात् नित्यमखट्टिका ।

Colophon. इत्यौत्थानिकश्रीगोयीचन्द्रविरचितं जूमरनन्दिपरिशो धितवृत्तौ यत्किञ्चित् परिशिष्टं तद्वितपादस्य समाप्तः ॥

Subject. व्याकरणविषयीभूतसन्ध्यावधिवृत्तादिपर्य्यन्ताष्टपादाः परिशिष्टपादश्च ।

१ पा० सन्धिः ४० १—१७ । २ पा० तिङन्तः १७—५९ । ३ पा० कृदन्तः

५९—६१ । ४ पा० तद्धितः ८४—१०२ । ५ कारकपादः १२०—१२२ ।

६ सुबन्तपादः १२२—१५४ । ७ समासपादः १५४—१८२ । ८ उणादिपादः

१८२—२१६ । ९ परिशिष्टप्रकीर्णवृत्तिः ४० २१७—२९१ ॥

Nos. 430 & 413. सङ्क्षिप्तसारटीका ।.

SAṆKSHIPTASĀRA-TĪKĀ.

No. 430. Substance, country-made yellow paper. 4to. 2 Vols. each. in 2 Parts. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Vol. I. Part I. Pages, 71. Lines on a page, 31--33. Extent, 2,500 s'lokas.

Vol. I. Part II. Pages, 135. Lines on a page, 30--32. Extent, 4350 s'lokas.

• Vol. II. Part I. Pages 75. Lines on a page, 28. Extent, 2,100 s'lokas.

Vol. II. Part II. Pages 91. Lines on a page, 30--32. Extent, 2,820 s'lokas.

No. 413. Vol. III. Substance, country-made yellow paper. 4to. In 4 Parts. Pages, 292. Lines on a page, 30--31. Extent, s'lokas? Character, Bengali. Date, ? Prose. Complete.

A commentary on the Saṅkshiptasāra grammar of Kramadīśvara. By Goyichandra, surnamed Authāsanika, which, says Aufrecht in No. 389, "quod utrum patronymicon an ordinis religiosi titulus sit, nescio." This work contains the seven chapters of Goyichandra's commentary on the eight books or *pādas* of the text, leaving the last book, treating of Prākṛit grammar, uncommented. Goyichandra wrote a chapter on *Prākṛiṇa vṛtti* or miscellaneous subjects in addition to the *Parisishṭa* supplement of Jumarānandī, which is here wanting, and also on the Unādis. The subjects of the different parts are described below.

Part I. *Sandhi-tīkī* treats of the transmutation of letters on their coalition with others according to the general and particular laws of euphony. The euphonic rules for the mutation of triphthongs, as also those for the junction of complex and quadruple consonants, are by far the most recondite part of this grammar, more so than in any other of the current systems of orthography in Bengal. Part II. The second part, called the *Tinnanta-tīkī*, treats about the inflections of verbs in all their different conjugations, and varieties of simple and compound forms of moods and voices. The confused manner of conjugating simple and derivative verbs together under the same personal and tensual terminations

has created so much perplexity in this grammar, that it is in consequence frequently superseded by the lucid order of the Mugdhabodha even in western Bengal. The first part of the second Volume contains the third division of this work, called the *Kridanta-ñikā*, consisting of suffixes for the formation of verbal nouns from inflected and simple roots. The second part of the second volume is composed of the fourth chapter of this work treating of *Tuddhita* suffixes for the formation of derivative nouns from nominal themes or *prátipadikas*, either primitive or derived from verbs.

No. 413 contains the third volume of Goyichandra's commentary. It comprises four parts, and a supplement of two leaves consisting of the *Páribhāshās*.

The first part of this volume contains the fifth chapter of the work, *Kāraka-ñikā*, treating of the different cases, their governments and the governing powers of verbs and indeclinable words.

The second part is devoted to the *Suranta-ñikā*, the sixth chapter, treating about the declensions of all nouns, adnouns and pronouns ending in vowels or consonants, as also of all aptots, diptots, &c. in the language.

The third part embraces the seventh and last chapter of the commentary, and is called the *Samāsa-ñikā* treating about the formation of compound words in their various forms.

The fourth part comprises the *Kāraka-ñippaṇi* or annotations on the government of cases by Abhirāma Sarvavidyālakāra. The family name of the author was Gayaghaṭṭa. This learned disquisition into the nature and Government of the cases of nouns and pronouns is so replete with logical reasoning, that it is carefully studied by the pupils of other schools of grammar for qualifying themselves in scholastic argumentation.

The last part of this volume consists of an addendum of four pages, containing 127 *Paribhāshā* sūtras, collected by Goyichandra, as necessary for the true application of the rules or aphorisms of Kramadīśvara, and for the explanation of the Sūtra-vrittis. These original maxims of ancient grammarians are given only in their original form, and require a further commentary or gloss for their explanation and illustration.

स० ४३० । १ खण्डः । १ भागः । सङ्क्षिप्तसारसन्धिटीका ॥ १ ॥

Beginning. हरिहरहरिणगर्भान् नत्वा चेरम्बसम्बिकाश्च गुर्वं ।

सङ्क्षिप्तसारटीकां गोपीचन्द्रः स्फुटां कुर्वते ॥ इत्यादिः ॥

शिवमित्यादिः । सर्व्वं शिवं प्रणम्य सर्व्वभाषासु संस्कृतप्राकृतपेशाच्चादिषु

सङ्क्षिप्तसारलक्षणं क्रमदीश्वरनामा पण्डित आचष्टे त्रयीतीत्यादिः ।

वर्णानां द्रुततरोच्चारणं सम्भिरिति प्रागुक्तं । तद्व्यवस्थामाह, सम्भिरित्यादि

एकपदे नित्यमेव द्रुततरोच्चारणादित्यादिः ।

End. पक्षे द्रुततरोच्चारणाभावः । शेषश्च इति चादेशे न भवति । एवं वर्णं
तिष्ठति दुःखं यातीत्यादौ वा अनुसारः ।

Colophon. इत्येत्यासनिकत्रीगोपीचन्द्रविरचितायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां द्विभौ प्रथम-
सन्धिटीका समाप्ता ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृतसन्धिपादस्यार्थविवृतिः ॥

Contents. स्वरसम्बन्धलसम्बन्धिसर्गसम्बन्धभेदाः न कृताः ।

स० ४३० । १ खण्डः । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारतिङन्तटीका ॥ २ ॥

Beginning. घातोः । तिङादि महदित्यन्तं लुप्रप्रथमावञ्चवचनान्तं कन्दोवत् सूत्राणि भवन्ति
कन्दसि विभक्तिलोप इति ।

End.● पूर्व्वलक्षणस्थाने एतन्नलक्षणमित्येके प्रयोजकनिङन्तानामिति श्रित्वा ब्रुञश्च
कर्म्मकर्म्मरि इणं न भवति । उद्दिश्यत्रियत इति । अण् इयादेशे द्विवक्तिः ॥

Colophon. इत्येत्यासनिकत्रीगोपीचन्द्रकृतायां जुसरनन्दिटिटीकायां द्वितीयसिङन्त-
पादः समाप्तः ॥

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणधृततिङन्तपादस्य सूत्राणामर्थकथनं ।

अविच्छिन्नविषयाः तथा मूलानुयायिण्याच्चेतेः मूलानुक्रमणिका द्रष्टव्या ।

स० ४३० । २ खण्डः । १ भागः । सङ्क्षिप्तसारदन्तपादटीका ॥ ३ ॥

Beginning. विधिरतिदेशः । सञ्ज्ञाधिकारश्चायं । अत एव शब्दशानौ भवतः । तौ लङ्-
लृङ्ङातिदिश्यन्ते कृत्यञ्चकौ च तौ ह्रदित्ययमधिकारश्चेति चतुर्विधं वाक्यं

दृश्यते । कृत्यादौ धातोरित्यधिकारात् । अत्र विशेषानभिधानात् अविशेषा-
दिति त्रिषु लिङ्गेषु इत्यत्रापि सम्बध्यते । यत्र तु लिङ्गविशेषविधानं । तत्र
लिङ्गविशेषमेवाभिधास्यति ।

End. ननु विशेषविवक्षितत्वात् अपेक्षितविधिलाञ्च दीर्घे कृते तुगेव न प्राप्नोतीति ।
किं प्रतिषेधेन तत् कृतं मन्दधियां भ्रष्टिति प्रत्ययार्थं ।

Colophon. इति वादीन्द्रचक्रचूडामणिक्रमदीश्वरकृत सङ्क्षिप्तसारे सच्चाराजश्रीजुमर-
नन्दपरिशोधितवृत्तौ श्रीमद्भोगीचन्द्रविरचितटीकायां तृतीयः कृदन्तपादः
समाप्तः ।

Subject. सङ्क्षिप्तसारस्य कृदन्तपादस्य टीका ।

Contents. अत्राध्यायो विषयभेदो वा न दृश्यते ।

स० १३० । २ खण्डः । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारतद्धितटीका ॥ ४ ॥

Beginning. नास्ते । धातूनां निडादनाच्च स्त्रियां वृत्ताभावात् परिशिष्टान् नाम्न एव
लभ्यते । तथापि नाम्न इति कृतं स्पष्टार्थं । न्यायलभ्यादि शब्दार्थः स्पष्टो
भवति । इत्यादिः ।

End. अल्लिगर्थः । अल्लिगभिधायकाद्ब्राह्मणशब्दात्तद्भावक्रिययोस्त्वभावति । पूर्व-
स्वरूपेण ईयप्राप्ते विधानं तेनेति कृतं ताप्रत्ययनिरासार्थं । अल्लिगर्थनिषेधात्
ब्राह्मणपर्यायात् ब्रह्मलं ब्रह्मतेति भवति ।

Colophon. इत्यौत्थामनिकश्रीभोगीचन्द्रकृतायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां चतुर्थस्तद्धितपादः
समाप्तः ।

Subject. प्रागुक्तमूलव्याकरणधृततद्धितपादस्य आनुपूर्विका टीका ।

Contents. तत्रादौ स्त्रीलपादस्ततस्तद्धितपादः ।

१ । स्त्रीलपादः । ४० १ अवधि २० पर्यन्तं ।

तद्दार्ष्ट्यं । अजा । स्त्रियां वर्तमानस्य नाम्नोऽजादेवतरे तद्धितसञ्ज्ञक आ-
ह्वयति । अजेति पञ्चादिलात् ऊः । इत्यादिः ।

तदन्तं यथा । सुधाचीनि शोभनो भातरो यस्याः सा सुधाची । भातुर्न सुता-
विति प्रतिषेधात् कादिः कादेरिति को न भवति । अतिभवती । अति-
राज्ञीत्यादावपि अप्रधानार्थलाह्वयति ।

१ । तद्धितपादः । ४० १० अथधि ४० ८१ पर्यन्त ।

तत्रादिर्यथा । टन । तद् इत्यादौ टिकणं वक्ष्यति । तस्मात् प्राग येषां वाच्या
ते तद्वृत्तादयः । तेष्वात्मैतर्गिकणम् । इत्यादिः ।

तदन्त यथा । ब्रह्माङ्गात्तद्वात्तद्व्यर्थे ब्राह्मणव्यन्तमि इत्यादिः ।

स० ४१३ । १ भागः । सङ्क्षिप्तसारकारकपादटीका ॥ ५ ॥

Beginning. क्रिया नाम्न इत्यधिकारात् कर्त्तृदिमञ्चा नाम्न एव । अतः पश्यन् मृगो
धावतीत्यादेः कर्त्तृसमुद्दिष्टत्वादिना कर्त्तृदिमञ्चा नाशङ्कनीया अविज्ञातायां
क्रियायां तत्र मुख्यं न ज्ञायते । इत्यादिः ।

End. सूत्रे या पञ्चमी सा तस्मादुत्तरे इत्यर्थे क्वचिद् ग्रहणात् चेलादौ च सूत्रे या
सप्तमी सा तस्मिन् परे तस्मिन् वाच्ये तस्मिन् गम्ये तस्मिन्नुपपदे क्वचिद् ग्रहणा-
दधिकरणादौ च ।

Colophon. इत्यौत्सासनिकमुद्रापण्डितश्रीगोपीचन्द्रविरचितायां सङ्क्षिप्तसारटीकायां
कारकपादः समाप्तः ।

Subject. जौसरव्याकरणीय ५ माध्यायकारकपादस्य टीका यथा ।

Contents. प्रथमादिविभक्तिक्रमेण कर्त्तृव्यधिकरणान्तषट्कारकविवरणं ॥

स० ४१३ । २ भागः । सङ्क्षिप्तसारसुबन्तपादटीका ॥ ६ ॥

Beginning. नित्यानां पदानां प्रतिपन्नार्थे प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिकल्पनं शास्त्रेण क्रियते ।
तत्राधिकमन्तरं पदसिद्धौ यन्न स्थितं तस्य किं प्रयोजनं ?

अत आह पदसिद्धौ यन्न स्थितं तच्चिह्नार्थमिति तस्य लुप्तिधीयते ॥

End. सर्वशस्त्रनिबद्धस्य एतदेव मतमिति स्पष्टार्थमुदाहरणानि दर्शने, प्रियाष्टः
प्रियाष्टौ प्रियाष्टाः । प्रियाष्टा प्रियाष्टाभ्यां प्रियाष्टामित्यादिः ।

Colophon. इति श्रीगोपीचन्द्रविरचितायां षष्ठसुबन्तपादः समाप्तः ॥

Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणोक्तयजन्तवसन्सुबन्तशब्दसाधनसूत्रादीनामर्थः ।

Contents. अत्र विषयाभेदेनापि समस्तकृत्तनानादिकसामासिकप्रत्ययान्तरशब्दानां सूत्र-
नसूत्राणां सार्थोदाहरणानि दर्शितानि ॥

स० ४१३ । ३ भागः । संक्षिप्तसारसमासपादटीका ॥ ७ ॥

- Beginning नामाधिकारो विद्यत एव सुबन्तपादस्थानन्तरमुक्तः । सन्निहितत्वात् समास-
विधानं तदेवापेक्षते इत्यादिः । नञित्येतत् प्रथमैकवचनानां समस्य ते विभक्त्या-
न्तरस्यैवाभावात् तथा चोक्तं लिङ्गसङ्ग्राविनिर्मुक्तात् सुः पदत्वार्थमवयवात् ।
इत्यत आह सुबन्तेन सह नञस्त्युत्थ इत्यादिः ॥
- End. विमलतरविज्ञानं दृढोपदिष्टपदसमुद्राणां नास्त्येव मन्दबुद्धीनां । पुनस्तदु-
पहणस्मरणासमर्थानां उद्देशमाचार्यज्ञापनार्थमिदं ॥
नित्येकस्यविश्वरूपप्रदर्शनचिन्तनसन्देहं ।
हरिमिव परिचिन्तयत व्याकरणमिदं मुदे सुधियः ।
- Colophon. इत्योक्त्यासनिकत्रीगोयीचन्द्रविरचितायां जुमरन्दिष्टिटीकायां भग्नमः समास-
पादः समाप्तः ॥
- Subject. क्रमदीश्वरैयसङ्क्षिप्तसारव्याकरणस्य समासपादस्यार्थविवरणं ।
- Contents. नञ्स्त्युत्थावधि वङ्गप्रीत्यन्तं विषयादिकसविभक्तमेव ॥

No. 413. Part (4.) संक्षिप्तसारकारकटिप्पणी ।

SAṆKSHIPTASARA-KARAKA-ṬIPPANĪ.

A gloss on the commentary of Goyichandra on the Saṅkshiptasāra grammar of Kramadīśvara. By Ubhirāma Vidyāṅkāra or Sarva-vidyāṅkāra, of the family of Gayaghaṭṭa. The other gloss on Goyīchandra's scholium, called the 'Vyākāra dīpikā' of Nyāyapāṇchanana, has been noticed on page 125. There are some others such as those of Vaṇsivadana,* and Gopāla Chakravartī enumerated by Colebrooke. The treatise under inspection, contains only the author's exposition of the fifth chapter of the commentary and text on *Kāraka*. The governing powers in Sanskrit are as numerous as those in the *awāmil* in Arabic, and the syntaxes in other classical languages, and the government of cases has therefore to be treated at some length in every elementary grammar. But a philosophical discussion regarding our thoughts and expressions, and the logical relation subsisting between them are subjects which are usually reserved for a higher branch of study—the *Kārakavāda*, *Kāfiah*, *Shareh mulla*, &c., a knowledge of which is essential to grammatical erudition. Vidyāṅkāra has so ably combined both the grammar and logic of casual governments in this gloss,

that it is simply for this reason that this part of the work alone is often studied by pupils of other schools who have a desire to master the subject without undertaking the difficulty of a due course of logical studies.

Beginning. विहिततद्वितादपि नास्मः कर्त्तादिसञ्ज्ञाविधानपूर्वकं प्रथमादेव भक्तिविधानार्थं तद्वितपादानन्तरं शारकपादमारभमानः । कारकेषु मुख्यत्वात् कर्तृलक्षणं प्रथममभिदधाति ॥

End. क्रिया । ननु प्रकृतिग्रन्थविभागपरिकल्पनया शब्दसाधुत्वप्रतिपादकशास्त्रस्य व्याकरणत्वे सञ्ज्ञाशब्दस्य कथं व्याकरणत्वं । तदुक्तमित्यादिः । एवञ्च ह्येता कृत्वि-
द्भावकर्म्मणोरात्मने इति पाठो लिपिकरप्रसाद एव । भावकर्म्मणोरिति पाणि-
निस्तुचे आत्मन् इत्यस्याभावात् अनुदात्तङित आत्मनेपदमित्यस्यादेवानुदृष्टेः ।

Colophon. इति गयचन्द्रकुल्लोद्भवसर्वविद्यालङ्कारभट्टाचार्यविरचितयां सङ्क्षिप्तसारटि-
प्पण्यां पञ्चमकारकपादः समाप्तः ॥

Subject. शब्दसम्बन्धस्तथा षट्कारकविचारस्तत्र विषयभेदाभावः ॥

No. 413. Part 5. संक्षिप्तसारपरिभाषासूत्रं ।

SAṆKSHIPTASĀRA PARIBHĀSHĀ SŪTRA.

This is a collection of the maxims of ancient grammarians received by oral tradition, and applicable to the rules of the Sankshiptasāra grammar. By Goyichandra. The paribhāshā Sūtras have been noticed under MS. No. 327 of this catalogue to form one of the ten categories of grammatical literature, and defined under No. 1479 to be *prāchīna vyākaraṇa tantrā vāchakāni*, &c., i. e. oral maxims of early grammarians, used as directions for the right interpretation and application of the rules of every grammar. The work under inspection contains 127 paribhāshā maxims applying to the rules of the Saṅkshiptasāra. They are left without any explanation by the compiler on account of their being fully explained by former scholiasts, as Bhāshkara, Śrīadeva and others. They begin with the rule of prolation or vocalization of semi-vowels *y, r, l* and *v* into *i, r, l* and *u*. इग्यनः सम्प्रसारणं corresponding with यल्लेऽचिभिः of Mugdhabodha, and terminate with the rule for prefixing the particles to the roots as inseparable prepositions after their inflections and conjugations have taken place.

- Beginning. व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्हिंसिहसन्देहादलक्षणं । दीधीवेवीटां न हि कार्य-
निमित्तत्वेन श्रूयते ॥
- End. समासकृतं तद्धितेषु सम्बन्धाभिधानमन्यत्र ह्यभिन्नरूपं अभिचरति सम्बन्धेभ्यः ॥
- Colophon. इति परिभाषासूत्रं समाप्तमिति ॥
- Subject. सङ्क्षिप्तसारव्याकरणान्तर्गतसन्धिश्चकारकसमासादीनां नियामक १२७ परि-
भाषासूत्राणां विवरणं ।
- Contents. इयम् नः सम्प्रसारणमित्याद्यवधि पूर्वं धातुः साधनेन युज्यत पश्चादुपसर्गेणति
पर्यन्तं ॥

No. 415. (?) संस्कारसमञ्जरी ।

SAÑSKARA SAMMANJARE.

Substance, country-made yellow paper. Royal 8vo. Folia, 101. Lines on each page, 25—27. Letters in a line, 32. Extent, 5050 ślokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Prose. Complete. Not very correct.

A commentary on the Mugdhabodha grammar of Vopadeva Gosvāmi. By Madhusūdana, a Brahman (*Vipra*), scholar (*Bhaṭṭa-chārya*) of the Chāturya family (*chātṭa Kulodbhava*). This commentary stands next in reputation to those of Durgādāsa, Śrīrāma Tarkavāgīsa and Daśarāma Vāchaspatī. The author has subjoined a long panegyric to this work, but I know no part of the country where this commentary is studied with the text. It is divided into seven chapters (*pādas*), which include all the 50 sections of the text in due order, viz., 1st the Orthography; 2nd Etymology or declensions of nouns; 3rd Syntax or government of cases; 4th of compound words or epithets; 5th of the derivations of nouns; 6th conjugations of verbs; 7th of verbal nouns, adnouns, and participles.

- Introduction. } सञ्ज्ञाप्रकरणारम्भः । फलवत्यभिहिते कर्मणीत्यादिः ।
Beginning. } तच्छेवः । अकारमध्ये इकारभावादिदमुचितं । एकार्थावच्छिन्नसूत्रसमूहः
पादः ।

Beginning.	सन्धिप्रारम्भः । सङ्घर्षः । कचाकर्षणन्यायेन पूर्वप्राप्तिः ।
End.	तच्छेषः । गीर्वाणवाणीत्यादिना विरचितं मुग्धबोधयाकरणं समाप्तं ।
Colophon.	सच्चट्टजकुलोद्भवश्रीमधुसूदनभट्टाचार्य्यमहाशयसकलगुणनिधानविरचिता मुग्धबोधटीका समाप्ता ।
Author's eulo- gy on his work.	श्रीमत्कृष्णपदारविन्दनामापलास्यां कृतायां गीता टीकाऽशेषविशेषबोधजननी शब्दार्णवैकाग्रणी । टीकायां सुधिया बुधैकपतिना कार्दन्निनी रञ्जिनी विप्रश्रीमधुसूदनेन रचिता संस्कारसमञ्जरी ॥ जीयात्कीर्त्तिजितेन्दुकुन्दगरिमा गाम्भीर्य्यशैथिल्यैजिसा- ख्यायां गर्वितभवविधिगीर्वाचस्पतिभूतले(?) । येनेयं जगति सुरा निवसति रम्यां वरेणां गुणैः श्रीलेनापि मुहुर्मुहुर्हसति च धारेण तेजसीयस(?) ॥ सद्भाष्यान्तरङ्गिनी जनमनःसंस्कारिणी पावनी नित्यानन्दविवर्दिनी सुरपुरीसस्वारिणी शोभिनी । स्तेषाणि लङ्घरी विधूतकायानि पारम्परा(?) गङ्गावन्मधुसूदनेन गदिता टीका सदा राजते ॥
Subject.	बोपदेवीमुग्धबोधयाकरणस्यानुपूर्व्वटीकैका ।
Contents.	मुग्धबोधयाकरणस्य न्यूनाधिकपञ्चाशत्यादाः सप्ताध्यायैर्वाख्याताः ।

Nos. 1411. 1413. समासचक्रं ।

SAMASACHAKRA.

No. 1411. Substance, country-made paper, 8 × 4 inches. Folia, 9.
Lines on each page, 7. Extent, 126 s'lokas. Character, Nāgara. Date, ?
Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

No. 1413. Substance, country-made paper, 10 × 4½ inches. Folia, 4.
Lines on each page, 11. Extent, 112 s'lokas, Character, Nāgara. Date
? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Rules for the formation of compound terms or words in composition.
By an unknown author. These compounds do not consist of verbs
conjoined with affixes as in the Indo-European languages (see Bopp's

Comp. Gram. page 1366), or of verbs with prepositional suffixes as in the Turanian, Turkish, Urdu and English languages, but of two or more nouns, whether derived from verbal roots (*Kridantas*) or nominal themes (*prátipadikas*) in the first or last member of the composite term.

The compositions of words, with the combinations of nouns of one case with those of others, the transposition of the members of the compound, and the various euphonic and formative laws by which they are governed, exercise a remarkable influence with the Greek, Latin, Iránian and many Indo-Germanic languages, and tend to endow them with a fecundity and capacity of expressing the most abstruse and complex ideas which is rarely possessed by any other language. "This branch of etymology," says Mr. Forster (in his Essay on Sanskrit Grammar) "is by no means peculiar to the Sanskrit though it has certainly been carried to a greater degree of perfection, and rendered more systematical in it, than in any other language, the Greek itself not excepted, but perhaps not so much from the effort or superior skill of the grammarians, as the happy adaptation of the language itself to the forming of compounds." Elsewhere he observes "Well chosen compounds are not less ornamental and graceful in composition, than necessary to prevent the monotony and harshness which would be occasioned by the frequent recurrence of the same signs of cases, more particularly in Sanskrit, whose characteristic is conciseness, and in which the sentences admit of little variety or arrangement, and which is still further cramped by their general writing in a species of measured prose; they are peculiarly adapted to the rapid and bold flights of oratory; nor are writers in general sparing in the use of them. The native grammarians divide these compounds into six classes, either agreeable to their significations, or the words of which they are compounded." The order of Vopadeva is followed by Bopp, but Forster gives preference to Rámadása's commentary on the same. The method pursued in this work is different from them. Some of the rules relative to these compounds, have relation to the gender of the substantives thereby formed, and some point out the feminine gender of the adjectives; and some are connected with the syntax, and some few refer to, or depend on, the rules relative to the *Taddhita* suffixes. In writing it is optional to use these compounds or not, but they are in general considered more elegant; though when too frequent, they

render the style turgid and abstruse. Of the four kinds of style (Rīti) in works on rhetoric, the Gaudī is mentioned to abound in compound words more than any other, समासबहुला गौड़ी. Sir W. Jones says he has seen a hundred words thus joined together by *Samāsa*, and the *Kādambarī* of Vānabhaṭṭa presents examples of a continued combination of various kinds of compounds throughout a whole page or leaf. The *Samāsanta* suffixes form an important branch of Sanskrit etymology. In the treatise under notice the Dependent (*taṭpuruṣa*) are reckoned first. They are formed of words, whether two substantives, or an adjective and a substantive, the one governed by the other.

Beginning of No. 1411. अथ समासचक्रं लिख्यते । प्रयोगश्चतुर्विधः । सकर्मकान्तरकर्मणि भाव इति भेदात् ।

Do. of No. 1413. प्रयोगस्त्रिविधः । कर्त्तरि कर्मणि भावे च । सकर्मकाकर्म्मकभेदेन द्विधेत्यादिः ।

End of No. 1411. सव्यतिनाभिशब्दाः पुल्लिङ्गे बहुव्रीहौ अकारान्ता भवन्ति । यथा दीर्घसव्यः गवाक्षः उर्णनाभ इत्यादिः ।

Do. of No. 1413. अस्थिसव्यतिनाभिशब्दाः पुल्लिङ्गे बहुव्रीहौ अकारान्ता भवन्ति । दीर्घसव्यस्य स दीर्घसव्य इत्यादिः ।

Subject. समासाश्चतुर्विधास्त्युपबहुव्रीहिद्वन्द्वव्ययीभावभेदाः । ते च क्रमात् प्रदर्शनेन इत्यादिः ।

Contents. आदावष्टविधस्त्युपबहुव्रीहिः । प्रथमातत्यु० । द्वितीयातत्यु० । तृतीयातत्यु० । चतुर्थीतत्यु० । पञ्चमीतत्यु० । षष्ठीतत्यु० । सप्तमीतत्यु० । एकदेशिततत्यु० । नञ् तत्युपबहुव्रीहिः ॥

ततः सप्त(नव)धा कर्मधारयः । १, विशेषणपूर्वपदः । २, विशेष्यपूर्वपदः । ३, विशेषणोभयपदः । ४, उपमानपूर्वपदः । ५, उपमानोत्तरपदः । ६, सप-
पदपूर्वपदः । ७, सम्भावनापूर्वपदः । ८, अवधारणपूर्वपदः । ९, मध्यपद-
लोपी । स च पुनर्बहुव्रीहिः मूलग्रन्थे द्रष्टव्यः ॥

ततो बहुव्रीहिः । १ द्वितीया बहु० । २ तृतीया बहु० । ३ चर्त्तुः बहु० । ४ षष्ठी बहु० । ५ षष्ठी बहु० । ६ षष्ठी बहु० । ७ षष्ठी बहु० । ८ षष्ठी बहु० । ९ षष्ठी बहु० ।

ततः द्विपदाबहु० । बहुपदाबहु० । सप्तपूर्वपदाबहु० । सप्तोत्तरपदा । सप्तो-
भयपदा । व्यतिहारि च ॥

ततो दिग्गन्तरालचणं । तद्वितीयाविषयप्रभृतयः ॥

ततस्त्रिविधद्विगुर्यथा । १, तद्धितार्थद्विगुः । २, सौत्तरपदद्विगुः । ३, सम-
चारद्विगुश्च ॥

ततो द्विधा द्वन्द्वः । समाचारेतरेतरौ । एकशेषश्च ॥

ततस्त्रिविधायथीभावः । १, अय्ययपूर्वपदः । २, अय्ययान्नरपदः । ३, अय्ययो-
भयपदः ।

ततोऽन्यान्यसमासाः । १, नित्यसमासः । २, अनित्यसमासः । ३, अलुप्तसमासः ।
४, लुप्तसमासश्च ॥

ततः समासान्प्रत्ययाणां विवरणानि ॥

No. 414. सारमञ्जरी, वा शब्दार्थसारमञ्जरी ।

SĀRA-MĀÑJARĪ ALIAS S'ABDARTHA SĀRAMAÑJARĪ.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 24. Lines on each page, 23—25. Extent, 1000 s'lokas. Character, Bengali. Date, ? Appearance, old. Prose. Incorrect. Complete.

A modern dissertation on the parts of speech, tenses, cases, and compounds, explaining the doctrines of various grammars on logical principles. By Jayakrishṇa S'armā. There is another work of this name by Bhavānanda.

Beginning. हेरम्बचरणद्वन्द्वं विघ्ननाशकरं परं ।

प्रणम्य जयलक्ष्णेन क्रियते सारमञ्जरी ॥

तत्र प्रथमतः कालत्रयनिरूपणं । यथा, वर्त्तमानध्वंसप्रतिधोगित्सतीतल-
मित्यादिः ।

End. शालोक्य विविधग्रन्थं विचार्य च पुनः पुनः ।

कृतं जयलक्ष्णेन शब्दार्थसारमञ्जरी ॥

Colophon. इति जयलक्ष्णशर्माविरचिता शब्दार्थसारमञ्जरी समाप्ता ।

Subjects. कालत्रयलकारादिशक्त्याख्याततद्विशेषार्थशब्दबोधद्विकर्मकषट्कारकसमासा-
नां निरूपणं । एवकारसर्वनामपदशक्तीवशब्दोद्देश्यविधेयोपसर्गल्लाप्प्रत्ययनञ्-
थवैध्विंसावीष्मासङ्ख्यावाचकशब्दानाञ्च विचारः ॥

Contents.	कालचयनिरूपणं । लकारादीनां शक्तिनिरूपणं । लकारस्थानीयनिष्ठाख्यात- पदवाच्यत्वं । प० १ । आख्यातविशेषार्थकथनं २ । शब्दबोधप्रकारः ३ । तत्र कर्णरि भावे च क्तप्रत्ययार्थाः । स० ४ । ततो द्विकर्मकविचारः ५ । ततः का- रकविचारः ६ । कर्तृकारकलक्षणं ७ । क्रियालक्षणं ७ । कर्मलक्षणं ७ । करण- लक्षणं ८ । सम्प्रदानलक्षणं ८ । अपादानलक्षणं ९ । अधिकरणलक्षणं १० । समासवादः ११ । कर्मधारयलक्षणं ११ । तत्पुरुषलक्षणं १२ । द्विगुलक्षणं १२ । बहुव्रीहिलक्षणं । द्वन्द्वलक्षणं १३ । अव्ययीभावलक्षणं १४ । एवकारविचारः १४ । सर्वनामपदशक्तिविचारः १४ । इवशब्दविचारः १५ । उद्देश्यविधेय- बोधः १५ । उपसर्गविचारः १६ । क्ताच्प्रत्ययार्थाः १६ । नञर्थकथनं १६ । वैधत्तिंसाविचारः १८ । पदशक्तिनिरूपणं १८ । शब्दविचारः १९ । चतुर्विध- लक्षणं २० । वृत्तादिलक्षणं २० । वाचकलक्षणं २० । बीष्माविचारः २१ । एकादिसङ्ख्यावाचकाः २२ ॥
-----------	---

No. 673. सारसङ्ग्रहः ।

SARA-SANĠRAHA.

Substance, country-made paper, inches. Folia, 45. Lines on each page, 5. . Extent, s'lokas. Character, Bengali ? Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A compendious collection of the aphorisms of *Saṅkshipta-sāra* grammar. By *Pitāmbara-Sarmā*. It consists of seven chapters, treating respectively of the mutations of nouns, verbs and verbal nouns, derivative nouns, cases and declensions of nouns, and the formation of compound words. The examples are all so formed as to illustrate the history of Rāma, whence it appears that the author was a Rāmāite sectarian. This is also evident from his salutation to Rāma and Hanumāna in his initial verse.

Beginning. नला रामं नूनमनं क्रियते सारसङ्ग्रहः ।

बालकाय व्याकरणं श्रीपीताम्बरशर्मणा ॥

End. समासेऽसमासे क्लीलिङ्गपुलिङ्गक्रीवलिङ्गानि । अमरसिंहे ज्ञातव्यानि ॥

Colophon. इति श्रीक्रमदीश्वरपण्डितानुग्रहात् श्रीपीताम्बरशर्मन्वितसारसङ्ग्रहे
सप्तमः समासपादः समाप्तः ॥

Subjects.	सन्धितिङ्गल्लदन्तद्वितकारकसुबन्तसमाधानां सङ्क्षेपविवरणं ।
Contents.	१, सन्धिपादः प० १ । २, तिङन्तपादः प० ५ । ३, लृट्पादः १६ । ४, तद्धितपादः २२ । ५, कारकपादः प० २२ । ६, सुबन्तपादः प० २५ । ७, समासपादः ३८—४५ ॥

No. 327. (1). सारसिद्धान्तकौमुदी ।

SARA-SIDDHANTA-KAUMUDĪ.

Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 25. Lines on each page, 23—24. Extent, 800 ślokas. Character, Nāgara. Date, Sv. 1877. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

An abridgement of the Siddhānta Kaumudī of Bhaṭṭoji Dīkṣita. By Varadarāja. This synopsis follows the order of the large, middle, and small S. Kaumudīs in the treatment of its subjects, but it is the shortest and is wanting in many particulars given even in the shorter compendium of the Laghu Kaumudī. It is taught to children at Tirhut and Pūrniya for their initiation into the rudiments of Sanskrit grammar.

Beginning. नत्वा वरदराजः श्रीपाणिन्यादिमुनिवचं ।

करोति बालबोधाय सारसिद्धान्तकौमुदी ॥

अ इ उ णेत्यादीनि सूत्राण्यनादिमञ्जर्यानि । टगकारादि(हकारादि?)ष्वकार उच्चारणार्थः ।

End. अक्षरस्थोकाराकारलोपश्च । चाट्टुङ् । अश्रुः । यूनस्तिः । स्त्रियो । युवतिः ।
इति स्त्रीप्रत्ययाः ।

Colophon. कृता वरदराजश्रीदुर्गातनयसूनुना ।
वेदवेदप्रवेशाय सारसिद्धान्तकौमुदी ॥
सर्वशास्त्रप्रवेशाय सार्द्धसप्तशती कृता ॥ ७०० ॥

इति श्रीवटिङ्कटिवरदराजभट्टविरचिता सारसिद्धान्तकौमुदी समाप्तिमगमत् ॥

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतसन्धिशब्दतिङ्गल्लदन्तद्वितकारकसमासतद्धितस्त्रीप्रत्ययानां सङ्क्षेपविवरणं ।

Contents. स्वरसन्धिः प० १ । हल्सन्धिः २ । विसर्गसन्धिः ४ । अजन्तपुंलिङ्गाः ४ । अजन्त-
स्त्रीलिङ्गाः ७ । अजन्तस्त्रीवस्त्रिङ्गाः ८ । हलन्तपुंलिङ्गाः ९ । हलन्तस्त्रीलिङ्गाः

११ । हलन्तक्रीवल्लिङ्गाः १२ । ततोऽव्ययशब्दाः १२ । ततोऽम्बादयः १२ ।
 अदादिः १६ । जुहोत्यादिः १६ । दिवादिः १७ । राधादिः १७ । स्वादयः
 १७ । तनादयः १७ । क्रादिः १८ । चुरादिः १८ । इति दशगणाय ॥
 ततस्त्रिदन्तं १८ । छदन्तं १९ । सुबर्थाः २० । ततः समासः २० । तच्चादौ
 कर्मधारयः २१ । अव्ययीभावः २१ । तत्पुरुषः २२ । बह्व्रीहिः २२ । ततो
 द्वन्द्वः २२ । ततस्त्रिदन्ताः २४ । ततः स्त्रीप्रत्ययाः २५ ॥

Nos. 252. 414. सारस्वती प्रक्रिया ।

SĀRASVATA-PRAKRIYĀ ALIAS SĀRASVATA SŪTRA *vel*
 SĀRASVATA VYAKARANA.

No. 252. Substance, English book paper. 4to. Folia, 136. Lines on each page, 10. Extent, 1600 ślokaś. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Incomplete.

No. 414. Substance, country-made yellow paper. Royal 4to. Folia, 68. Letters in a line, 30. Extent, 1600 ślokaś. Character, Bengali. Date, ? Appearance, pretty old. Prose. Generally correct. Complete.

A grammar of the Sanskrit language. By Anubhūti Svarupāchārya. It is the text book of the third grammatical school of the Hindus, and is much studied by the bulk of people in the provinces of Behar and Benares. It is attributed, like the early grammars of Pāṇini and Kalāpa, to a divine personage, Sarasvatī, the goddess of polite literature, who is said to have revealed it to the author, whence it has derived its name *Sarasvata* : इदं सारस्वतं मिदं सन्तमिवाङ्गतं । The author's receiving the work by inspiration, obtained for him the aforesaid surname (his original name being still unknown) which means "a doctor by intuition," स्वरोपेक्षाऽनभूत्यादिः. He is reported by a tradition, not unlike that of Dr. Johnson's writing the *Rasselas*, to have written out the whole work in a week, which favours, as Colebrooke says, 'his pretension of his having received it from the goddess Sarasvatī.' It contains 700 rules with the author's *erīttis* or interpretations of them. Nothing is known about the time and place of the author's birth, except that he inhabited the vicinity of Benares, and wrote his book there for the benefit of young students and novices in grammar. So says his commentator Mahādhara, an inhabitant of Benares, (शिवराजधानी) but distinct from the author of the *Vājasaneyī-saṁhitā-bhāṣya*. In order to make the

work useful to juvenile students, the author deviated from the track of Pāṇini, and pursued the method of Rāmachandra, the first methodizer of Pāṇini's rules, of Vopadeva, and of some other grammarians, in his arrangement of the subjects, division of the book, use of technical terms, suffixes and terminations without the letters indicatory of their accents which apply to the Vaidika language, and are not necessary in Sanskrit. He has referred to the metrical rules (*Kārikā*) and their examples from various commentaries on Pāṇini, and arranged the letters in the order of Vopadeva, with the omission of the terminal letters used by Pāṇini and Vopadeva for the *pratyāhāra* and *saṃāhāra sañjñā's*, (अचिकङ्कः सञ्ज्ञाः) Dr. Aufrecht has given the following description of it in No. 382: "Sārasvatisūtrarum auctor quum grammaticam tironum in usum componere vellet, in rerum dispositione a Pāṇini differt, eamque fere viam ingressus est, quam Rāmachandra, Vopadeva, aliis secuti sunt. Terminis technicis utitur quidem, rarius tamen quam aut schola Pāṇinīya aut Vopadeva. Literae auxiliares, ubi adhibentur, pleraeque a Pāṇini mutuum sumtae, accentum indicantes omissae sunt. The fact of the Sārasvata being simpler than the Mugdhabodha, has led many to think it posterior to Vopadeva's work, and it was the simplicity of its method which recommended it to be the text and basis of Wilkin's Anglo-Sanskrit grammar, which is deemed by many to be the easiest Sanskrit grammar in English; but the opinion seems to be incorrect.

Of the commentaries on the class of Sanskrit grammars to which the Sārasvata belongs only four are enumerated by Colebrooke, viz., the Siddhānta chandrikā, the Padachandrikā, in which Pāṇini's rules are also exhibited, the ṭīkā of Punyarāja, author of a commentary on the *Vākya-pradīpa* of Harivriṣhabha or Bhartrihari on syntax, &c., and another by Mahī Bhaṭṭa *alias* Mahīdhara Bhaṭṭa (as in Aufrecht's MS. No. 382) or Mahīdāsabhaṭṭa (as in the scholia.) "A tolerable knowledge of this grammar," says Martin, in his History of Eastern Bengal, "requires a study of at least some five years," and yet there is almost no up-country durwan either of the Brahman or military caste, that has not a little smattering of the Sārasvata. Making every allowance for holidays, a year should suffice for the work at the rate of three sūtras a day. It gives no rules regarding the Vaidic language.

Beginning.

प्रथम परमात्मनं बालधीदृष्टिसिद्धये ।

सारस्वतीसूत्रं कुर्वन् प्रक्रियां नातिविस्तारं ॥

इन्द्रादयोऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः ।
 प्रक्रियान्तस्य कृत्तस्य चमो वक्तुं नरः कथं ॥
 तत्र तावत् सञ्ज्ञा संयवचाराय गृह्यते ।
 इदं सारस्वतं सिद्धं मन्त्रमिवाद्भुतं ॥
 सञ्ज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च ।
 प्रतिषेधोऽधिकारश्च षड्विधं सूत्रचक्षणं ॥

End of No. 252. इणः किङिति खरे यो वक्तव्यः यन्तिर्हयाः चतु ॥

घातूनामथनन्तात् नानार्थत्वाच्च सर्वथा ।
 अभिधानमशक्यत्वात् आख्याताख्या पवेः नलं (?) ॥

Colophon of ditto. इत्याख्यातप्रक्रिया समाप्ता मञ्जानन्दपण्डितेन लिखिता ॥

End of No. 414. वकारादीनि नामानि यामचस्य वारण (?) ।

रत्नानि रमणीयानि सन्तापं जनयन्ति मे ॥
 अवतादो हयप्रीवः कमलाकर ईश्वरः ।
 सुरासुरनराकारः मधुपापीतपङ्कजः ॥
 स्वरूपान्तोऽनुभूत्यादिः शब्दोऽभूद् यत्र सार्थकः ।
 स मस्त्री शुभाशक्तं प्रक्रियां चतुरोदितां ॥

Colophon of इति मञ्जामहोपाध्यायश्च नूतनभूतिस्वरूपाचार्यविरचिता सारस्वतीप्रक्रिया
 ditto. समाप्ता । सम्पूर्णं चायं ग्रन्थः ।

Subjects. सञ्ज्ञासम्बिद्विस्त्रीलकारकममासतद्धिततङ्कनकृदन्तप्रक्रियाः ।

Contents of No. 414. १, सञ्ज्ञाप्रक्रिया ४० १ । २, प्रकृतिभावः २ । ३, खरसम्बिः ३ । ४, व्यञ्जनकार्यं ४ । ५, विसर्गसम्बिः ५ । ६, विभक्तिविभाजनं ६ । ७, खरान्तपुंलिङ्गाः ६—११ । ८, खरान्तस्त्रीलिङ्गाः ११, १२ । ९, खरान्त-
 नपुंसकलिङ्गाः १३ । १०, ह्रस्वन्तपुंलिङ्गाः १४ । ११, ह्रस्वन्तस्त्रीलिङ्गाः
 १६ । १२, ह्रस्वन्ता नपुंसकलिङ्गाः २० । १३, युष्मद्व्यदौ २० । १४, निपातनाः २१ । १५, प्राद्यययानि २२ । स्त्रीप्रत्ययाः २२ । १७, विभ-
 क्त्यर्थनिरूपणं २२ । १८, कारकप्रक्रिया २७ । १९, समासः । तवादौ
 तत्पुरुषः २७ । चार्थे द्वन्द्वः २८ । द्विगुः २९ । वज्रव्रीहिः १९ । कर्म-
 धारयः ३० । २०, तद्धितप्रक्रिया ३१ । २१, आख्यातप्रक्रिया ३५ ।
 भादयः ३७ । अदादयः ३७ । जुहोत्यादिः ३८ । दिवादिः ४० ।
 खादयः ४१ । रुधादयः ४१ । तनादयः ४२ । क्रादायः ४२ । चुरादयः
 ४४ । २२, उभावे ४४ । २३, भावकर्मणि ४६ । २४, प्रक्रिया ५० । २५,

यङ् लुक्प्रक्रिया ५२ । २६, सण्प्रक्रिया ५४ । २७, णिच्प्रक्रिया ५५ ।
२८, विशेषविधिः । २९, छन्दप्रक्रिया ६२ । ३०, उपसर्गभेदे काल-
कारकयोर्भेदाः ६४ ॥

No. 410. (2.) सिद्धान्तचन्द्रिका ।

SIDDHANTA-CHANDRIKA.

Substance, country-made paper. In three parts. Folia, 26 + 26 + 10
= 62. Lines on each page, 24—26. Extent, 4,500 śloka. Character,
Nāgara. Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

A compendious grammar of the Pāṇini school, treating the subjects
according to the Mahābhāṣya of Patañjali, as it announces in the
beginning. By Rāmaśrama Achārya. It has not been taken notice of
by Colebrooke under any of the seven grammatical systems in Sanskrit,
nor among any of the multifarious grammars of modern times.

Beginning.	नमस्तस्य सचेष्टानं मतं ब्रह्मा पतञ्जले । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्व्यं सिद्धान्तचन्द्रिकां ॥ अ इ उ ण इत्यादिप्रत्याहारः ।
End of 1st Part.	अथसि सवः आथसः । इति श्रीरामचन्द्रविरचितायामित्यादिः ।
Beginning of } 2nd Part. }	धातोः इदमधिक्रियते । इत्यादिः ।
End of Do.	पिबत खादत इत्येतेभ्य चरथ इत्यादिः ।
Beginning of } 3rd Part. }	छत् कर्त्तरि वक्ष्यमाणः प्रत्ययः छत्सञ्ज्ञकः स च कर्त्तरितीति ।
End of Do.	रेफः रकारः । लोकाच्चेष्टस्य सिद्धिः यथा मातरादेरिति ।
Colophon.	इति श्रीरामाश्रमविरचितायां सिद्धान्तचन्द्रिकायां तृतीया वृत्तिः सम्पूर्णा ।
Subject.	सञ्ज्ञासन्धिश्चाद्यथलीलकारकसमासतद्धिततिङ्शतछन्दानां विव- रणम् ।
Contents.	आदेशसञ्ज्ञा । पृ० १ । स्वरसन्धिः । १ । २ । चक्षुसन्धिः । २ । ३ । विसर्ग- सन्धिः । २ । ४ । शब्दसञ्ज्ञादिः ४ । अजनपुंलिङ्गाः ४ । अजनलीलिङ्गाः । ७ ।

स्वरान्नपुंसकाः ८ । हलन्तपुंलिङ्गाः । ८ । हलन्तलीलिङ्गाः । ११ । हलन्त-
नपुंसकं । १२ । सध्वनामरूपं । १२ । अव्ययशब्दाः । १२ । स्त्रीप्रत्ययाः १२ ।
कारकप्रकरणं । १५ । विभक्त्यर्थाः । १७ । समासप्रक्रिया १७ । २० । तद्धित-
प्रत्ययाः । २० । इति पूर्वार्द्धं समाप्तम् २६ ।

धातुधिकारः आदिः । प० १ । अदादिः । ६ । ११ । कदाद्यः । ११ । १२ ।
दिवाद्यः । १२ । १४ । स्वाद्यः १५ । १४ । रुधाद्यः । १४ । तनाद्यः । १४ ।
तुदाद्यः १६ । क्राद्यः १६ । चुराद्यः १७ । णिजन्ताः १८ । सणन्ताः १८ ।
यङ्प्रक्रिया १९ । यङ्लुक्प्रक्रिया २१ । नामधातुप्रक्रिया २१ । २२ । कण्ठ्या-
दिः २२ । पदव्यवस्था २५ । २५ । भावकर्माप्रक्रिया २४ । कालनियमाः । २५ ।
इत्याख्यानं । २ भागः ।

द्वितीयभागः । छन्दप्रत्ययाः । प० १ । इति द्वितीया दृष्टिः समाप्ता ॥

Nos. 307 & 320. सिद्धान्तरत्नाकरः ।

SIDDHĀNTA-RATNĀKARA.

No. 307. Vol. I. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 255. Lines on each page, 25. Extent, 6,350 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

Vol. II. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 160. Lines on each page, 24—26. Extent, 4,000 ślokas. Character, Nāgara. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

Vol. III. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 98. Lines on each page, 23—25. Extent, 2,130 ślokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1880. Appearance, old. Prose. Correct. Complete.

No. 320. Vol. I. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 155. Lines on each page, 24—25. Extent, 4,650 ślokas. Character, Nāgara. Date, Sm. 1880. Appearance, old. Prose. Generally correct. Complete.

A commentary on the *Siddhānta Kaumudī* of Bhaṭṭoji Dīkṣita. By Rāmakrishṇa Bhaṭṭa, son of Tirumalla Bhaṭṭa, and grandson of Veṅkaṭa Bhaṭṭa of Deccan, all celebrated authors of different works still extant. This commentary is by far the easiest of all the works

written to explain the subject of the S. Kaumudī; and is therefore more adapted to the capacities of youth than any other. No mention of this work is made by Colebrooke, Aufrecht, Weber, Táránátha and others in their respective lists and catalogues. As a matter of course, it follows the order of the text of the S. Kaumudī.

No. 307. Vol. I. Contains the terminology, mutations of letters, declensions of nouns, feminine terminations, and the government of cases.

Vol. II. Contains explanations of the rules relative to the formation of compound and derivative nouns.

Vol. III. Explains the rules relating to the formation of verbal nouns, adnouns and participles by *Krit* suffixes, as well as some Unádi affixes.

No. 320. Vol. I. Gives the conjugations of verbs of different classes in their various voices, moods and tenses, with their precise definitions, &c.

Authors cited : Bháskara, Kaiyaṭa, Vártika, Vopadeva.

सिद्धान्तरत्नाकरः । पूर्वाद्धे ।

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दं लक्ष्मीकान्तमजं विभुं ।

of Vol. I. प्रणम्याथ मुनीन् नत्वा पाणिन्यादींस्तथा गुरुं ॥

No. 307. वेदशास्त्रार्थनिष्पातं तातं तिरुमलाभिधं ।

श्रेष्ठाशेषार्थसिद्धान्तकौमुदीमतिगह्वरां ॥

याचिच्छासुर्विधास्त्रैहं रामकृष्णो यथाग्रमं ।

वैयाकरणसिद्धान्तरत्नाकरमिमं सुधीः ॥

प्रारिप्सितग्रन्थस्य निर्विघ्नपरिसमाप्तिमभीष्टुर्मङ्गलं मुख्यगुरुमस्काररूपमाप्त-

न्वानः शिष्यश्चिन्तार्थं ग्रन्थमुपनिबध्नाति । मुनिवयमित्यादिः ।

End of id. इति तिङन्तनिघातप्रतिषेधार्थं यन्मन्त्रोपादानं तेन करिष्यति इति चस्य
स्त्रेणोदात्तलं सिद्धमिति ।

Colophon. इति श्रीतिरुमल्लभट्टात्मजरासकृष्णभट्टकृतौ सिद्धान्तरत्नाकरे विभक्त्यर्थः समाप्तः ॥

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतसञ्ज्ञापरिभाषासम्बिशब्दस्त्रीलकारकाणामर्थविवृतिः ॥

Beginning विश्वेशं सच्चिदानन्दमित्यादि पूर्ववत् । प्रासङ्गिकविभक्त्यर्थमुक्त्वा विभक्त्यन्ता-
of Vol. II. त्रितसमाप्तं वक्तुमारभते ।

End of do. अन्यवापीति । तथापि नपुंसकत्वमनिपात्यं ।

Colophon. पूर्ववत् ।

Subject. समासतद्धितसूत्राणामर्थविष्टतिः ।

Beginning चायतां प्रकृतिः सा सामनेकानेकशक्तिका ।

of Vol. III. व्यञ्जति शब्दरूपाणि सान्निध्यात् प्रत्ययस्य या ॥

End of do. श्रीरामकृष्णेन मया समुद्धृतः पातञ्जलभाष्यमहोदधेः मतां ।

सिद्धान्तरत्नाकर इत्ययं मुद्रितो तुल्यतां शम्भुवत्ता (?) सहे मया (?) ॥

ब्रह्म प्रकाशितं येन शब्दं सचित्सुखात्मकं ।

सर्वज्ञः सुमहातेजाः स मे सेव्यः पतञ्जलिः ॥

Colophon. इति श्रीसिद्धान्तरत्नाकरे श्रीरामकृष्णभट्टविरचितमित्यादिः ।

Subject. सिद्धान्तकौमुदीधृतकदन्तसूत्राणामर्थविवरणानि ॥

सिद्धान्तरत्नाकरः । उत्तरार्द्धे ।

Beginning. यं सम्पूज्य बुधाः सिद्धिमिन्द्राद्याः प्राप्नुवन् शिवं ।

द्वैमातुरः स नः प्रायश्चित्तध्वान्तविभावसुः ॥

चायतां प्रकृतिः सा मामित्यादि पूर्ववत् ।

अथोत्तरार्द्धे उच्यते यथाग्रमं फणीन्द्रभाष्यादि विभाष्य यत्नतः ।

अमत्सराणां सुधियां विपयितां मनो नरीनर्त्तिं तु यत्र मन्तं ॥

विद्वद्विधाताय मध्ये शिष्टाचारं प्राप्तं वसुनिर्देशरूपमङ्गलं शिष्यशिष्याथे ग्रन्थतः

उपनिब्रूयति । औचित्यादिः ।

End. पुरुषांशे वचनांशे च काव्ययाव्यादृणामिति भावः । एवञ्च पुरीमवस्तुन्धेत्यादौ

● पुरुषवचनसञ्ज्ञयोरभावोऽपि तिङन्तत्वं परस्मैपदात्मनेपदान्तत्वं यथा शास्त्रं सिद्धं ।

युक्तिप्राचुर्ययुक्ते श्रीतैडरत्नाकरे तु

अपसुरजकारार्थान् वेङ्कटेशस्य तुष्टये ।

Colophon. इति श्रीवेङ्कटादिभट्टपादात्मजतिरुसम्भट्टपादतनुजरामकृष्णभट्टकव्ये वैया-

करणसिद्धान्तरत्नाकरे लकारार्थप्रक्रिया ।

Subject. सिद्धान्तकौमुद्यालङ्कृतप्रकरणं तथा पतञ्जलिसम्भताः लकारार्थाः ।

The author's विद्वानभूद्वेङ्कटभट्टपादस्तदात्मजतिरुसम्भट्टपादान् ।

pedigree. श्रीरामकृष्णो जनिमाचिनीत फणीन्द्रभाषार्णवपारद्वया ॥

गौरीशमन्तो जनुषः फलार्थे सिद्धान्तरत्नाकरमर्थगूढं ।

अदीदिपतद्भवरत्नपुष्पैः समुजये शङ्करपादपद्मम् ॥

श्रीरामकृष्णन मया समुद्भूतः पातञ्जलभाष्यमहोदधेरसौ ।

सिद्धान्तरत्नाकरसञ्चितस्तस्रोतुष्यतां शम्भुरर्द्धेन्दुकुण्डलः ॥

Contents. आदौ मङ्गलाचरणं ५० १ । तिङन्तप्रकरणं २ । सकर्मकाकर्म्यादिः २ । भादयः ४ । अदादयः ६१ । ऋदादयः ६७ । दिवादयः ७० । स्वादादयः ७२ । तुदादयः ७३ । रुधादयः ७७ । तनादयः ७८ । क्रादादयसुरादयः ७८ । आसदीयाः ८० । आधपीयाः ८१ । अदन्ताः ८२ । इदन्तादयः ८५—८० । प्रेरणार्थाः ८९ । इच्छार्थाः ८८ । अत्यर्थाः १०० । नामंघातवः ११० । कणङ्गादिः १२० । प्रत्यय-माला १२१ । सकर्मकाकर्म्यादिः १२८ । भावादिः १२० । लकारार्थाः १५० ।

No. 427. सुपद्मव्याकरणं ।

SUPADMA-VYAKARANA.

Substance, country-made yellow paper, 4to. Folia, 179. Lines on each page, 28—32. Extent, 4,275 ślokas. Character, Nāgara. Date, ? Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

Text book of the sixth, or according to others, of the seventh grammatical school in Sanskrit. By Padmanābha Datta, said to have been an up-country scholar settled in Bengal under the patronage of a certain rājā. The study of this work is confined to East Bengal. It is considered by some to be anterior to the Mugdhabodha on account of its inculcating the principles of Pāṇini in a different form, but ascertained by Colebrooke and Aufrecht, to be posterior to that grammar from certain passages in its scholia. Its rules are but the aphorisms of Pāṇini in a simplified form, and its terminology and technical words have been borrowed from the same source by omission of the signs of accentuation as useless in modern Sanskrit: अथ विवरणञ्च तस्य शब्दानुशासनेन सह पाणिनीयादिशब्दस्मृतीरूपलक्ष्यं सौकर्येत्यादिः । So says Aufrecht in his notice of this work under No. 401 of his Catalogus Codicum Sanscriti-

corum. "Auctor in universum scholam Paniniyam sequitur, ejusque terminos technicos usurpat, aphorismos tamen maximam partem novos invenit, et in rerum dispositione ab ea differt. Idem aphorismorum interpretationem scripsit." Padmanābha has new-modelled a greater part of the rules with his own explanations of them, arranged the subjects in a more methodical form than Pāṇini, and divided them into five parts, containing, I. Euphonic rules. II. Declensions and cases. III. Conjugations. IV. *Kṛit* suffixes. V. Secondary derivations. The author, from his citations of Ujjaladatta and Medinikāra, appears to have flourished after the fifteenth century A. D. There are several commentaries on this work extant, the best of which is the *Supadma-makaranda* or *Makaranda* by Viṣṇu Miśra. The others are by Kandarpa Siddhānta, Kās'is'vara, Siddhara, Rāmachandra, &c. There is a supplement to it called the *Supadma-paris'ishṭa*. Padmanābha has written a list of roots for his own grammar, and it is called *Supadma-dhātu-pāṭha*, and has added the other appendages to his grammar, viz., the *Paribhāṣā* and *Unādi-eritti*. There are other treatises belonging to this grammar; such as the *Kās'is'vari-gaṇa* with its commentary by Ramākānta, &c., &c.

The text quotes the authorities of some early grammarians, as *Garga*, *Gālava*, &c.

Beginning. प्रणम्य परमं देवं देवीं वाचस्पतीन् गुरुन् ।

पद्मनाभः स्फुटं पूर्णं भाषायामाह लक्षणं ॥

अथ विवरणञ्च तस्य शब्दानुशासनेन सच्च पाणिनीयादिशब्दस्मृतीरुपलक्ष्य
सौकर्यापाधये प्रतिसंस्कृतस्य शब्दलक्षणस्य तत्रादौ वर्णोपदेशशास्त्रप्रयोगाय ।

अ इ उ ण, ऋ लृ क, ए ङ, ऐ ओ च । आदिरितान्तेन समर्थः ।

End.

अन्तर्बुद्धिष्कारणे डाच् निष्कुला करोति दाडिमं । सत्यादशपथे डाच् ।
सत्याकरोति निश्चिनातीत्यर्थः । शपथे तु नित्यं करोति विप्रः । श्रुलात् पाके
डाच् । श्रुलाकरोति मांसं । दुःखात् प्रातिकुल्ये । दुःखाकरोति कुपुत्रः ।
सुखप्रियादानुकुल्ये । सीतामूचे सुखभव । प्रियाकरोति सुपुत्रः । वदा-
द्यर्थः ॥

Colophon. इति श्रीपद्मनाभदत्तकृतौ सुपद्मे व्याकरणे पञ्चमोऽध्यायः ।

Subject. सन्निशब्दतिङन्तकृदन्ततद्धितादिषु पञ्चाध्यायाः । यथा ।

Contents.	१ अध्यायः १ पादः । सञ्ज्ञा । ४० १ । वर्णोपदेशादिपदानामान्तं ।
Chap. I.	१ पा० । खरानुसारव्यञ्जनसन्धिः ५ । एकः पूर्वपराचौ प्राग्यनः । २ पा० । विसर्गसन्धिः । षत्वञ्च । ११ । भ्रमोपादाने विसर्जनीयः । ४ पा० । णत्वविधिः ञणत्वञ्च । १८ । रुधृभ्यो णो नः इत्यादिः ।
II.	२ अ० । कारकाधिरः } ४० २१ } क्रियानिमित्तं कारकमित्यादिः । शब्दसाधनञ्च } ४० ५२ } लयका मयका लयकी मयकीपर्यन्तं ।
III.	२ अ० । तिङाधिकारः । ५५—६२ । गुणिज्ज् किङ्गाः सन् बञ्जलमिति ।
VI.	४ अ० । छन्दसाधिकारः । ४० ६४ । छन्दोबलं छन्दित्यधिक्रियत इति । १ पा० । छत् श्नादयः ६५ णफटचौ कर्त्तरि वर्त्तमानेत्यादिः । २ पा० । उणादधिकारः १०२ उणादयो बञ्जलं । इत्यादिः । ३ पा० । समासाधिकारः ११२ समासाधीनां समासः । इत्यादिः ।
V.	५ अ० । १ पा० । तद्धिताः १२६—१७६ णितिवृद्धिरचामादेरित्यादिः ॥

No. 669. (1, 2) सुबोधिनी ।

SUBODHINĪ.

Substance, country-made paper, 11 × 4½ inches. Folia (1st Part 31, 2nd Part 51) 82. Lines on each page, 10—11. Extent, 2,000 s'lokas. Character, Nāgara. Date, SM. 1818. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A recent commentary on the Siddhānta Kaumudī grammar of Bhaṭṭojī Dīkshita. By Jayakrishṇa Bhaṭṭa, son of Raghunātha Bhaṭṭa of the family of Moti in Deccan. This is not a complete commentary on the whole of the S. K. as the Praudha-manoramā, the Tattva-bodhinī, the Śabdendu-s'ekhara, the Siddhānta or Vaiyākaraṇa-Siddhānta-ratnākara and other comments and glosses are; but only a partial paraphrase of the Vedic accents and anomalies forming the 8th and last chapter of that great digest. It is divided into two parts, the first treating of the irregularities of the Vedic language, and the second comprising the orthoepy and accentuation of Vedic words as in the Prātisākyas and Phitsūtras of old.

Beginning सिन्धुरेणविराजितं जनचलं दिक्सङ्घट्टोदोर्भिर्गुप्तं

of Part I. भक्तानुपचकारकं प्रमदयास्त्रिष्टं सदानन्दनम् । इत्यादिः ।

+ + + + +

अथ शब्दानुशासनं । केषां शब्दानां लौकिकानां वैदिकानाञ्च । तेषामाख्या-
नमावश्यकमिति मनसि विभाज्येत्यादि ॥

End of do. अभीष्ट इति इकः षुवीत्यादिना दीर्घः । एवमूषणेत्यादिः ।

Colophon do. इति श्रीमन्मोतिकुलतिलकायमानश्रीमोवर्द्धनभट्टाग्रजराघवाथभट्टाग्रजेन
जयकृष्णभट्टेन कृतायां भिद्वान्तकौमुदीयाख्यायां सुबोधिन्यां वैदिकखण्डं
समाप्तमिति ।

Beginning } अनुदात्तं पदं परिभाषयेम् इति नाधिकारः अस्तरितत्वादिति ।
of Part II. }

End of do. ह्रस्वन्वर्जितस्य नित्यनपुंसकस्यादिरुदात्तः स्यादिति सूत्रार्थः ।

Colophon.

Author's रघुनाथपदार्थविन्दसेवावशतः तस्य (मोवर्द्धनस्य नन्दनः)

pedigree. रघुनाथ इति प्रणामाख्यो रघुनाथाङ्गिसेवकः सुधीः ।

बभूवृक्षस्य चत्वारस्तनयाः सुनयाः सुबुधाः स्मृताः ।

महादेवाभिधः श्रेष्ठा महाभाष्यसुभाषकः ॥

रामकृष्णो द्वितीयोऽसौ रामकृष्णाङ्गिसेवकः ।

तृतीयो जयकृष्णोऽस्मि श्रीकृष्णो ग्राममुद्भवः (?) ॥

श्रीमत्पिद्वान्तकौमुद्याः खरवैदिकखण्डयोः ।

नत्वा मुनिवयं गृह्यां टीकां कुर्वे सुबोधिनीं ॥

Subject. भट्टाजिकृतवैयाकरणसिद्धान्तकौमुद्याः अष्टमाध्यायस्य खरवैदिकखण्डयोः टीका
संप्रतिशाख्यफिटसूत्रा च ।

Contents. १मखण्डः । वैदिकप्रकरणयाख्या पं० १—२१ । तत्र चतुर्थाध्यायः पं० १२ ।
२तीयखण्डः । तत्रादौ धातुखराः पं० १—११ । ततः फिटसूत्राणां व्याख्या
पं० ११—१७ । ततः प्रत्ययखराः पं० १७—२२ । ततः समासखराः पं०
२२—२६ । ततः कारकखराः पं० २६—४४ । ततस्तिङ्गन्तखराः पं० ४४—५२ ।

No. 348. End 440. (3) सूत्रपाठः ।

SU'TRAPĀṬHA.

No. 348. Substance, country-made paper. Royal 8vo. Folia, 65.
Lines on each page, 18. Extent in s'lokas, 1,200. Character, Nāgara.
Date, ? Appearance, fresh. Prose. Correct. Complete.

No. 440. Substance, country-made paper. 4to. Folia, 21. Lines on each
page, 29. Extent in s'lokas, 1200. Character, Nāgara. Date, Sm. 1846.
Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

The Sūtras or original text of Pāṇini's Sanskrit grammar without their Vrittis or scholia.

The Sūtras quote the names and opinions of several grammarians who lived before Pāṇini, such as Gārgya, Gālava, Senaka, Apisāli, Kāsyapa, Chakravarman, Bharadvāja, the elder Kātyāyana, S'ākalya, Sphotāyana, As'vatāyana, Prāchyāh, &c. The Mādhavīya-vritti likewise quotes, among many others, Atreya, Dhanapāla, Kaus'ika, Bhāguri, Vyāghrapāda, Vyāghrabhūti, Chandra, &c., as grammarians of early dates; but their works are lost. The Sūtras in the whole *Aṣṭādhyāyī* number 3,996, of which only three or four are held to be of doubtful authenticity.

* Beginning. येनाक्षरसमाख्यायमधिगम्य सचेत्स्वरात् ।

छत्तं व्याकरणं छत्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥

येन धीमता गिरः पुंसां विमलैः शब्दवारिभिः ।

तमस्मान्नानजं भिन्नं तस्मै पाणिनये नमः ॥ अ इ उ लेत्यादिभिरवृत्तानि ।

End. नोदात्तस्वरितोदयं गार्ग्यकाश्यपगालवानां ।

अ अ इति । रषाभ्यामुभौ युनानोऽप्येष्टौ ॥

Colophon. इत्यष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः । इत्यष्टमाध्यायः समाप्तः ।

Subject. पाणिनेरष्टाध्यायव्याकरणस्य मूलसंस्कृतवैदिकसूत्राणि । सञ्ज्ञापदिभाषासन्धि-
सुबनानि कल्ललदन्तद्वितलीत्यकारकसमासोनादिकवैदिकप्रकरणस्य प्रत्यय-

• घटितानि ।

Citations of सचेत्स्वरेण यथोक्तं । गार्ग्यः ७, २, ८८ । गालवः ६, २, ६१ । ७, १, ७९ ।

ancient सेनकः ५, ४, ११२ । अपिसालिः ६, १, ८२ । काश्यपः ८, ४, ६७ । चक्र-

authors. वर्मा ६, ७१, १२० । भरद्वाजः ७, २, ६२ । कात्यायनः २, ४, १११ ।

साकल्यः १, १, १६ । स्फोटायनः ६, १, १२७ । यस्काः २, ४, ६२ । एवं

प्राच्याः ॥

Contents. प्रत्ययावस्य चतुस्पादानां सूत्रसङ्ख्या यथा ।—————

१ अ०—१, १, ७५ । १, २, ७२ । १, २, ८२ । १, ४, ११० ।=२५१ ।

२ अ०—२, १, ७२ । २, २, ८८ । २, २, ७३ । २, ४, ८० ।=२५८ ।

३ अ०—२, १, १५० । २, २, ११८ । २, २, १३६ । २, ४, १११ ।=६२५ ।

४ अ०—४, १, १०८ । ४, २, १४५ । ४, २, १६८ । ४, ४, १४४ ।=६२८ ।

५ अ०—५, १, १२६ । ५, २, १४० । ५, २, ११८ । ५, ४, १६० ।=५५५ ।

६ अ०—६, १, २२२ । ६, २, ११८ । ६, २, १२८ । ६, ४, १०५ ।=७२६ ।

७ अ०।—७, १, १०२। ७, २, ११८। ७, २, १२०। ७, ४, १३। = २२८।
 ८ अ०।—८, १, ७२। ८, २, १०८। ८, २, ११९। ८, ४, १८। = २८९।
 समुदायेन २९९० सूत्राणि ॥

No. 1136. हरिनामामृतव्याकरणं ।

HARINAMAMRITA-VYAKARANA.

Substance, country-made yellow paper, 10 × 4½ inches. Folia, 17. Lines on each page, 8. Extent in s'lokas, 350. Character, Bengali. Date, ? Appearance, new. Correct. Complete.

A modern grammar of the Sanskrit language designed for the use of the people of Vraja, but used principally by the Vaishnavas of Bengal. By Rūpa Gos'vāmī, companion and disciple of Chaitanya-deva, and author of several works relating to the Vaishnava faith. The work differs from another work of the same name, which is due to Jīva Gos'vāmī *alias* Jīves'vara S'vāmī, mentioned by Colebrooke, and noticed under No. 428 of the Notices of S. MSS. The peculiar characteristics of both these grammars are the employment of the various names of Kṛṣṇa, Rādhā and Balarāma, the favourite deities of the Vaishnavas, for their terminology, and the mentioning of their acts in exemplification of the rules of grammar. Vopadeva was a Gosain, and though it was his professed object to use the names of his gods for the attainment of bliss (प्रशब्दैः। शब्दैर्मङ्गलं स्यादिति प्रयोजनमिषेयः सम्बन्धः), yet he durst not make so extravagant a use of divine names for the technicalities of his grammar as these religious fanatics have done. The ten vowels of अच्, for instance, are designated by the names of ten incarnations of *Vishnu*, and so on. The reason for this ridiculous superstition is thus stated in the exordium: "The repetition of the name of Vaikuṭṭha even when done symbolically or in joke, with due veneration or in disrespect, always destroys sin."

साङ्केत्यं परिहास्यं वा क्षोभं हेलनमेव वा । वैकुण्ठनामग्रहणं अशेषाघहरं विदुः ॥

Notice has already been made of a S'aiva or S'ākta grammar which has adopted the like superstition of using the names of S'iva and S'akti instead of grammatical terms. It is not easy to say whether the S'āk-[•]tas derived this practice from the Vaishnavas, or *vice versa*, since it is an old practice among Hindus in general to call their fellow creatures

by the names of deities. There is another grammar of this kind among the Vaishnavas called the *Chaitanyāmṛita* with a commentary by an anonymous author.

Beginning. श्रीहरिं मधुरं नत्वा हरिनामाद्यन्तं रसं ।

याकरणस्यैव तद्भक्ताः पिवन्तु ब्रजवासिनः ॥

साङ्केत्यं परिहास्यं वा स्तोमं हेलनमेव वा ।

वैकुण्ठनामघट्टणं अग्रेषाघट्टरं विदुः ॥

End. विष्णुजनाद्येकसर्व्वेश्वरात् घट् पौनःपुन्यातिशययोः ।

पुनः पुनरतिशयेन वा भवति बोध्यते बोध्यतेत्यादिः ।

यद्यो मञ्जुहरो बभ्रुलं । वोभवीति वोभेति बोभूतीत्यादिः ।

यमिच्छति तस्मात् क्वन् । पुत्रमिच्छतीति पुत्रीयतीत्यादिः ।

Colophon. इति श्रीमद्रूपगोस्वामिना विरचितं हरिनामाद्यन्तं वैष्णवीययाकरणमाख्यातं
पदं समाप्तम् ।

Subject. सञ्ज्ञात्रिसम्बिलिङ्गसुबन्तसाधनं तथा कारकसमासतद्धिताख्यातपादाः ॥

No. 1563. उनादिवृत्तिः ।

UNADI-VRITTI.

Substance, country-made paper. 8vo. Folia, 376. Lines on each page, 13. Extent in ślokaś, 1880. Character, Nāgara. Lithographed. Date, 1871, A. D. Appearance, new. Prose. Correct. Complete.

A commentary on the Unādi Sūtras. By Ujjvala-datta. This lithographed edition differs in many respects from Dr. Aufrecht's type edition published at Leipzig. The beginning and end of the two editions are different, and the number of *pādas* or sections in the one is ten, while in the other it is five only. Moreover the lithograph is not accompanied with the original Sūtras as the type one is, which renders it less useful. The *Unādi* suffixes, though as necessary as the *Kṛidanta* ones, and as important as the *taddhita* suffixes added to the nouns of the *gaṇa-pātha*, are seldom treated of in ordinary treatises on grammar as an essential subject of grammatical instruction. Pāṇini himself, though diffuse in other respects, stops short when treating of the *Unādis* by saying “*Unādayo bahulam*, they are too many.” Moreover

the formation of *Unádi* words is so very arbitrary and complicated on account of the insertion, transposition, substitution and transmutation of letters by the indeterminate laws of prosthesis, epenthesis, metathesis, paragoge, synalepha, synesis, synaeresis, syncephonesis, &c., that it, can hardly be brought under the definite rules of permutation by Sandhi, or reduced under the strictest forms of grammar for the adhesion of these suffixes. The primary signification of the root also is utterly lost in the derivative word formed from it.

Dr. Carey, at the end of his Sanskrit grammar, has a chapter devoted to the rules for the formation of *anádika* words, and says they were contrived by the ancient grammarian Kátyáyana for the derivation of doubtful words in the same manner as the *Sautra* roots are supposed for the themes of some derivative words of uncertain origin. Dr. Aufrecht, in the preface to his edition of the *Unádi vritti*, says, ‘The *Unádi* Sutras are rules for deriving, from the acknowledged verbal roots of the Sanskrit, a number of appellative nouns, by means of a species of suffixes, which, though nearly allied to the so-called *Krits*, are not commonly used for the purposes of derivation.’ Again, in another place, for distinguishing them from the *Krit* suffixes, he says: “We find the *Krit* suffixes in whole classes of verbs, employed for the same purpose, and subject to the same grammatical laws. The *Unádi* suffixes, on the contrary, seem in both respects to baffle the efforts of the grammarian who tries to bind them to a definite rule. Lastly, it must be confessed that the derivations given of *Unádi* words are frequently arbitrary and whimsical.” It is necessary to notice in this place in the words of Goldstuecker, p. 171, “that there were two classes of scholars in ancient India, who entertained different views of the formation of words,—the one comprising the Nairuktás or etymologists (except Gárgya), and the other consisting of some of the *Vaiyákarana*s or grammarians, and the etymologist Gárgya. The former maintained that all nouns are derived from verbal roots, and the latter that only those nouns are so derived in which the accent and formation are regular, and the sense of which can be traced to the verbal root, which is held to be their origin.” The former prove the possibility of the undertaking by the *Nirukta* and *Unádi* Sutras, as Yaska says, नासाख्यतजानीति शकटायना नैरुक्तसमयश्च “that all nouns derive their origin from verbs; so says Śākaṭāyana, and all the commentators of the Vedas.” The latter denied the possibility of deriving the *Unádi* words from verbal roots. Patanjali, in his

commentary on Pāṇini, says *अनादीन्युत्पन्नानि प्रातिपदिकानि* “*Unādis* are crude forms without origin;” and another grammarian, *अनादीनि यथा ज्ञातानि तथा सधूनि* “the *Unādi* words are perfect as they are;” thus expressing the opinion that it is impossible to assign to them the same grammatical rules to which we are accustomed in other words.

“We have no direct tradition,” says Aufrecht, “as to the author of the *Sūtras*. They were composed before the time of Pāṇini, as they are referred to by him in two different passages of his grammar. The fact, however, that both *Yāska* and the author of the *Kārikā* (आकरण श्रकटस्य च लोके) specify *Śakāṭāyana* as the grammarian who derived all nouns from verbs, speaks in favour of Nāgoji’s conjecture that the authorship is to be attributed to *Śakāṭāyana*.” Again says he, on page ix, “That in Vimala’s *Rūpamālā* grammar, I find the statement that *Vararūchi* is their author.” *अनादिस्फुटीकरणाय वररुचिना प्रथमेव सूत्राणि प्रणीतानि तद्यथा द्रवापाजिनीत्यादिः* । This assertion, which makes *Vararūchi* older than Pāṇini, would have a claim to probability. But if *Vararūchi* be another name for *Katyāyana*, then Dr. Carey’s text of the *Sūtras* has every right to be attributed to him. Goldstücker, however, in his strictures on Aufrecht, would not have him for the elder *Katyāyana*, but *Vararūchi* himself, who, as he explains from the above passage on page 171, composed a separate work of his own on the *Unādi Sūtras* in order to illustrate the suffixes. He does not allow the *Unādi Sūtras* to be anterior to Pāṇini, but acknowledges the suffixes to be of higher antiquity, and that Pāṇini lived a considerable time before the author of the *Unādi Sūtras*, who compiled them for supplying the defects in Pāṇini’s work.

Among the modern works on *Unādi*, there are the *Kātantra Unādi-eritti* by Śīvadāsa; the *Supadma Unādi vṛitti* by Padmanābha-datta; the *Unādi-pāda* of the *Śaṅkshipta-sāra* grammar; the *Unādi* chapter in Benfey’s larger *Handbook of Sanskrit grammar*, and an *Unādi Kosha*. The number of suffixes in all these treatises amounts to a little more than three hundred. *Kramadīśvara* takes many of the irregular, or as Forster calls them, particular *Kṛit* suffixes for the *Unādi*. There is also a valuable commentary on more than 300 of these *Unādi Sūtras*, composed by Nṛsiṅha, who lived Samvat 1577-1520 A. C.

Beginning महादेवं नमस्कृत्य प्रणिपत्य वररुचो ॥

of the litho- वक्ष्ये हनिदुःशादीनां यथाबुद्धिं यथाक्रमं ॥

graph. रदानां अक्षिकारः प्रत्ययः परस्मादुदात्तादिः ।

Do. of Au- frecht's copy.	हेरम्बमीश्वरं वाचं नमस्कृत्य पदं गुरोः । श्रीमदुज्ज्वलदत्तेन क्रियते दृष्टिरुपमा ॥
End of the lithograph.	स्या इत्येतस्माद्वानोरम्बच् चम्बक इत्येतौ प्रत्ययौ भवतः । स्त इत्ययच्चादेशः । छा गतिनिष्ठौ भौ तिष्ठतीति स्तम्बः । समवायः स्तवकः चक्रुरः कर्त्तौ ॥
End of Au- frecht's edi- tion.	मङ्गलेरल् च । उच्चनखेत्यादिदण्डके मणिः पश्यते । इत्यादिः । सर्वमङ्गलमङ्गल्ये शिवे मर्थायमाधिके । शरणे न्यम्बके गौरि नारयणि नमोऽस्तु ते ॥
Colophon of the lithograph.	इत्युज्ज्वलदत्तविरचितायामुणादिहत्तौ प्रकीर्णपादो दशमः पादः इत्यु- णादिहत्तिः समाप्ता ॥
Do. of Au- frecht's text.	इति मङ्गोपाध्यायजाजलात्यरनामधेयश्रीमदुज्ज्वलदत्तविरचितायामुणा- दिहत्तौ पञ्चमः पादः ।
Subject.	शाकटायनप्रणीतोणादिस्त्रचाणां दृष्टादाहरणानि ।
Authorities cited in it.	दृष्टिं न्यासमनुन्यासं रक्षितं भागवितिकां । भाष्यं धातुप्रदीपञ्च तट्टीकां वर्णदेशनां । उपाध्यायस्य सर्व्वसं सुमूर्तिं सोमनन्दिनं । कलिङ्गचन्द्रचन्द्रादीन् समीक्ष्येषा दृष्टिर्मम ॥ उणादिहत्तयोऽनेका भूरिभिः स्वरिभिः कृताः । तास्त्रिदानीं विपर्य्यस्ता दृष्टशब्दार्थधातवः ॥ ता एवाय समालोच्य ग्रन्थानन्यांश्च विस्तरान् । सर्व्वतः सारमाकृष्य मायादृष्टिर्विरच्यते ॥

मन्त्रार्थं । ' सर्व्वेषां धातूनामुत्तरे उणादिप्रत्ययेन शब्दाः निष्पन्ना भवन्ति । ते उणादयो ब्रह्मलं । सञ्ज्ञाविषये स्युः । इति पाणिनिः ताभ्यामन्यत्रोणादयः । सम्प्रदानापादा-
नाभ्यामन्यस्मिन्नेवार्थे स्युः । तत्र द्वे मते स्तः । गार्ग्यभिन्ननैवज्ञानां मते धातुजाः
शब्दाः सर्व्व एव । द्वितीयशाकटायनभिन्नवैयाकरणानां मते उणादीन्यन्यत्रानि
प्रतिपादिकानि, यथा कारिका । नाम च धातुजमाह निबन्ते व्याकरणे शकटस्य
च तोक्तं । तत्र भाष्यं । नाम खल्वपि धातुजमेवाङ्गनैवज्ञाः । वैयाकरणानाञ्च
शाकटायन आह । धातुजं नामेति ।—

तत्र केयटः ॥ अन्यैरप्याचार्यैः शब्दानां प्राकृत्यादिविभागेन व्युत्पादनमभ्युपगत-
मित्याह । नामेति । तोक्तमित्यप्येऽर्थः । तत्र नामेशः । ननु तेषामेव व्युत्पादन
वैयाकरणैः कृतमित्याशङ्क्याह । भाष्ये नाम चेत्यादिः । तदुद्दयमाचष्टे । नाम

खल्यपीति । नामधातुजमिति नैरुक्ताः । पाणिनेस्तु तान्ययुग्यन्नान्येवेति । इदं
चायमेति सूत्रे भाष्ये स्पष्टं । वैद्यनाथोऽपि । तान्ययुग्यन्नान्येवेति परिभाषार्थः ।
तदन्तानि तदन्तलेनाभिमतानि वा ।

सूत्रकारः । एवञ्च छवापेत्याद्युणादिसूत्राणि शाकटायनस्येति सूचितं । धातुञ् नामेति
निरुक्तञ्चाह निरुक्तकारः शाकटायनस्य खल्यते व्याकरणे । विमल्लक्षतरूपमालाख्य-
व्याकरणे तु उणादिसूत्रकारः वररुचिः कथितवान् । यथा उणादिस्फुटीकरणाय
वररुचिना प्रथमेव सूत्राणि प्रणीतानीत्यादिः ।

No. 1457. काशिकावृत्तिः ।

KAS'IKĀ-VRITTI. CHS. V—VII.

Substance, up-country paper. Chapter V. $9 \times 3\frac{1}{4}$ inches. Folia, 49.
Lines on each page, 15. Chapter VI. $11\frac{1}{4} \times 3\frac{1}{4}$ inches. Folia, 175. Lines
on each page, 8. Chapters VII and VIII. $11\frac{1}{4} \times 3\frac{1}{4}$ inches. Folia, 180.
Lines on each page, 9. Extent of 4 chapters, 12,000 ślokaś. Character,
Nāgara. Date, ? Appearance, old and smudgy. Prose. Generally
correct. Incomplete.

A perpetual commentary on the grammatical aphorisms of Pāṇini.
By Jayāditya, *alias* Vāmana, *vel* Vāmana Jayāditya. This MS. is in-
complete, containing the last four chapters only. Codices are available
in the Sanskrit libraries of Calcutta and Benares. The copy noticed
in Aufrecht's catalogue was also an incomplete one. Weber gives no
notice of it in his Handschriften Verzeichnisse. The eight chapters
into which it is divided, and their subdivisions into four sections each,
follow exactly the order of the quadrupartite Ashtādhyāyī of Pāṇini.
The work is now in course of publication in the *Pandit* of Benares.

This work is different from one of the same name—the Kāśikā,
containing the Kārikās or metrical rules of ancient grammarians cited
by Patanjali, and largely quoted in this work with the author's *vṛttis*
or explanatory scholia on them, on which account it is justly styled the
Kāśikā-vṛtti. It is different also from another of the same name, well
known by its appellation of the Paribhāshendu-s'ekhara-kāśikā by Vai-
dyanātha Pāyagunḍa, exposing the Paribhāshā rules contained in the
Paribhāshendu-s'ekhara of Nāges'a-bhaṭṭa, as the former does those of
the Kārikā rules, both forming two important branches of grammatical
erudition in Sanskrit.

Beginning. ५ अध्यायारम्भः । प्राक् क्रीताच्छः । तेन क्रीतमिति वक्ष्यति ।

६ अध्यायारम्भः । एकाक्षो द्वे प्रथमस्य । अधिकारोऽधमित्यादिः ।

७ अध्यायारम्भः । युरोरनाकौ । अङ्गस्यैवेत्यादिः ।

८ सर्वस्य द्वे । सर्वस्येति च द्वे इति च एतदधिकृतं वेदितव्यं ।

End.

५ अध्यायान्तः । निष्प्रमाणिर्वा निष्प्रमाणिश्च तन्मवायः ।

६ अध्यायान्तः । चिरण्ययः । चिरण्यशब्दाद्विहितस्य मयटो मलोपो निपात्यते ।

७ अध्यायान्तः । ईचगणः । गणेरभ्यासस्य ईकारादेशो भवतीत्यादि ।

८ अध्यायान्तः । अ अ । एकोकारविहितस्यापरसंहतः ।

Colophon. ५ अ० । इति काशिकायां हनौ पञ्चमाध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

६ अ० । इति काशिकायां हनौ षष्ठाध्यायस्य तुरीयचरणः समाप्तः ।

७ अ० । इति वामनकाशिकायां हनौ सप्तमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

८ अ० । इति वामनकतायां हनौ अष्टमाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

Subject. पाणिनीयपञ्चमाध्यायावधिअष्टमाध्यायान्तर्गतानां सूत्राणां व्याख्या ।

Contents. ५ अ० । ४ पादाः । ४९ पत्राणि । १४ पत्रपङ्क्तयः । ४६ पङ्क्तिवर्णाः ।

१० श्लोकाः । समग्रं १९५० ।

६ अ० । ४ पादाः । १०५ पत्राणि । ८ पत्रपङ्क्तयः । २८ पङ्क्तिवर्णाः ।

९ श्लोकाः । समग्रं ३३१ ।

७ अ० । ४ पादाः । ९४ पत्राणि । ८ पत्रपङ्क्तयः । ४० पङ्क्तिवर्णाः ।

१० श्लोकाः । समग्रं १८१० ।

८ अ० । ४ पादाः । ८९ पत्रपङ्क्तयः । ४० पङ्क्तिवर्णाः । १० श्लोकाः । समग्रं १६२५ ।

८७४५ ।

No. 1396. काशिकावृत्तिः ।

KĀSIKA-VRITTI and KARIKAS.

Substance, country-made yellow paper. Chapter I., section 4th, $10 \times 4\frac{1}{2}$ inches. Folia, 70. Lines on each page, 10. Extent in s'lokas, 2,100. Chapter II., section 4th, 11×5 inches. Folia, 48. Lines on each page, 10—11. Extent in s'lokas, 1,200. Chapter III., section 4th, 11×5 inches, Folia, 79. Lines on each page, 10—11. Extent in s'lokas, 2,000. Chapter VI., section 4th, $10\frac{1}{2} \times 4\frac{3}{4}$ inches. Folia, 15. Lines on each page, 11. Extent in s'lokas, 600. Characters, Deva and Pointed Nāgara. Date, ? Appearance, very old. Correct. Incomplete.

A perpetual commentary on the aphorisms of Pāṇini, together with the Vārtikas of Kātyāyana, the Bhāṣhyas of Patanjali, the Paribhāṣās and Kārikās of ancient grammarians upon the Sūtras, by Vāmana *alias* Jayāditya. The author was different from Vāmana Svāmī, as described by his commentator, Jinendra *alias* Jinendra-buddhi, author of the Nyāsa.

Nothing can be said with certainty concerning the compiler of the Kāśikā, or authorship of the Kārikās quoted and illustrated in the Kāśikā Vritti. No author tells us when and by whom the Kāśikā was compiled, and the Kārikās have been transmitted from remote ages, without any mention of the names of their authors in the great Bhāṣhya of Patanjali, the Kāśikā and its present Vritti. Dr. Bohtlingk dates them after the Vārtikas and Paribhāṣās and before the Bhāṣhyas, and attributes them all to one author, when he says, vol. II, p. xiv., "Between Pāṇini and Amara Siṃha there are still four grammarians, Kātyāyana, the author of the Paribhāṣās, the author of the Kārikās, and Patanjali." But Goldstücker controverts him by assigning the Kārikās to different authors at different periods before Patanjali, when he says in his Pāṇini, page 93, "To assign these verses to one author would be as erroneous as to speak of one author of the Vārtikas." These authors are mentioned as अपरः अन्यः आह in the commentaries. Nāgojī Bhaṭṭa ascribes some of them to Kātyāyana and others to Patanjali, when he says in Kārika to IV, I, 26, "Ete slokāḥ bhāṣhya kritāḥ eva, na vārtika kritāḥ, which plainly intimates that there existed Kārikās composed by them. The Kārikās are, according to their relation to Kātyāyana and Patanjali, divisible into the following kinds, namely: "1. Those

embodying the rules of Kātyāyana, or recording their substance. 2. Those deviating from the Vārtikas, and introducing some new matter. 3. Such as enlarge and criticise the Vārtikas to strengthen them. 4. Kārikās commented by Patanjali, and discussed in the Bhāṣya. 5. Those without his commentary or left uncommented by him. 6. Such as are ascribed by Kaiyaṣa to the Sloka-Vārtikakāra, or author of the versified Kārikās."

Beginning of *हत्तौ माद्ये तथा नाम धातुपारायणादिषु ।*

Chapter I. विप्रकीर्णस्य तन्त्रस्य क्रियते सारसङ्ग्रहः ॥

Section 1. अथ शब्दानुशासनं । केषां शब्दानां वैदिकानां लौकिकानाञ्च । कथमनु-
शासनं । प्रकृत्यादिविभागकल्पनया सामान्यविशेषवता लक्षणैश्च । अथ
किसर्थो वर्णनामुपदेशः । इत्यादिः ।

End of ditto. प्रागुदाहो विभजने ऋसः क्षीरोदकं यथा ।

Folia 20. विदुषां शब्दसिद्धार्थं सा पुनातु सरस्वती ॥

Colophon of ditto. इति काशिकायां हत्तौ प्रथमाध्यायस्य प्रथमः पादः समाप्तः ।

१तीयपादारम्भः । गाङ्कुटादिभ्यो ङ जित् ङित् । अतिदेशेऽयं ।

२तीयपादशेषः । इति जयादित्यकाशिकायां हत्तौ प्रथमस्याध्यायस्य तृतीयपादः ।

४र्थपादारम्भः । आकङ्कारादेका सञ्ज्ञा । कङ्काराः कर्मधारय इति वक्ष्यति ।

तत्समाप्तिः । अवसानां प्रदेशाः । वाऽवसानयोर्विसर्जनीय इत्यवसादयः ।

इति जयादित्यकाशिकाहत्तौ प्रथमस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ।

१२०४ पादारम्भः । समर्थः पदविधिः । परिभाषयं । यः कश्चिदिह शास्त्रे पदविधिः समर्थः
समर्थो वेदितव्यः । विधीयत इति विधिः ।

तत्समाप्तिः । इति वामनकाशिकायां हत्तौ द्वितीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

२ अध्यायारम्भः । अधिकारोऽयं । प्रत्ययशब्दः सञ्ज्ञालेनाभिधीयते ।

तत्समाप्तिः । इति काशिकायां हत्तौ तृतीयाध्यायस्य चतुर्थः पादः समाप्तः ।

३ अध्यायारम्भः । अधिकारोऽयमाप्तप्रमाध्यायपरिसमाप्तिः । यदितो कर्तुमनुक्रमिष्यामोऽङ्ग-
स्योत्पेव वेदितव्यं ।

तत्समाप्तिः । अक्षु नमोऽस्तु देवश्चपिष्टमनुद्येभ्यः । शिवसायुर्वपुर्नमस्यं शक्तिमरिष्टि-
मक्षितिभौजसेजो यशो बलं ब्रह्मवर्चसं कीर्तिमायुः प्रजापशुब्रह्मो नमस्कृता
वर्चयतु दुष्टता दुष्टपयुक्तान् पूजाधिकाञ्च सर्व्वकृान् खल्वि देवश्चपिष्टश्च
ब्रह्म सत्यञ्च पातु मामिति ब्रह्म सत्यञ्च पातु मामिति ।

इति षष्ठोऽध्यायः समाप्तः । समाप्तं गृह्यछर्वं ॥

APPENDIX.

AN ALPHABETICAL LIST OF SANSKRIT GRAMMARS
KNOWN TO EXIST IN MS. WITH THE NAMES
OF THE AUTHORS AND REFERENCES
TO THE WORKS IN WHICH
THEY HAVE BEEN
NAMED. .

**Abbreviations.*

A. C. S.	Aufrecht's Catalogus Codicum Sanscriticorum.
A. S. C.	Asiatic Society's Catalogue of Sanskrit MSS.
O. C.	Catalogue of Sanskrit MSS. found in Oudh, Fasciuli I to IX.
B. S. C. C.	Benares Sanskrit College Catalogue appended to the A. S. C.
B. G. C.	Bühler's Catalogue of Sanskrit MSS. found in Guzrat.
B. S. D. C.	Bombay South Division Catalogue, Fasciculus I.
C. S. Gr.	Colebrooke's Sanskrit Grammar.
C. S. C. C.	Calcutta Sanskrit College Catalogue, appended to the A. S. C.
Car. S. Gr.	Carey's Sanskrit Grammar.
Gold. Pan.	Goldstücker's Essay on Pāṇini.
K. C. P. C.	Keilhorn's Central Province Catalogue.
M. N.	Mitra's Notices of Sanskrit MSS., Nos. I to XII.
N. W. P. C.	North-Western Provinces Catalogue.
T. S. K.	Tārānāth's Siddhānta Kaumudī.
S. P.	Supplement to the Pandit, containing a Catalogue of MSS. belonging to the Benares Sanskrit College.

LIST OF SANSKRIT GRAMMARS KNOWN TO EXIST.

Name.	Description.	Author.	References.
A. Adhyāsa-bhāṣhya-vyākhyā. Aniṭ-kārikā. Metrical list of roots not admitting the increment ॠ = i. On indicatory letters.	Vāchaspati.	A. C. S. p. 177. [No. 1493. B. G. C. Vol. III.
Anubandha-khaṇḍana-vāda. Anunṛyāsa. Aṣṭādhyāyī. The eight books of Pāṇini's grammar.	Rakṣhita. Pāṇini (Sālātūrīya).	B. G. C. III. A. C. S. p. 161. O. C. Fas. I. C. S. Gr., B. G. C. III. K. C. P. C. No. I. B. S. D. C. No. I. C. S. C. M. L.
Do. pāṭha. Aṣṭāvākṛiti-vivarana. Aṣṭhindā <i>alias</i> Chidasthi-mālā. Avayāni or Aṇaya. Commentary on Laghu-s'ab-dendu-s'ekkhara. On Indeclinables or aptots.	Nāges'a. Madhusūdana. Vaidyanātha <i>alias</i> Bālam or Ballam Bhaṭṭa. Rāmakrishṇa Bhaṭṭa.	S. P. I. I. K. C. P. C. K. C. P. C. B. C. C. B. G. C. III. C. S. C. M. L.
Artha-sāngraha.	On the meanings of words.	Bālam Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I.

A.	Ākhyāta-prakriyā. Conjugations in Śārasvata Grammar. Anubhūti Svarūpa Āchārya.	B. G. C. III.
	Ākhyāta-vāda.	Powers of verbal suffixes.	Raghunātha Ś'īromani.	N. W. P. C. I.
	Do.	A discussion between a logician and a grammarian.	M. N. Vol. II. p. 245.
	Ākhyāta-vāda-ṭīkā, or tippanī	Commentary on the above.	Jayarāma	B. G. C. III.
	Sudhā-vivēka.	Logical disquisition on verbs.	Nāyāpanchāna.	C. S. Gr., A. S. C. p. 132.
	Ākhyātārtha-vāda.	Compendium of Mugdhā-bodha.	Durgādāsa.	C. S. Gr.
	Āśu-bodha.	Commentary on the above.	Ditto.	A. S. C. No. 672. p. 29.
	Do. ṭīkā.	Inflections of verbs.	Baṅga Sena.	N. W. P. C. I.
	*Ākhyāta-vyākaraṇa	A commentary on Ākhyāta-vritti or Logic of Verbs.	Mokshes'vara.	B. G. C. III. 76.
	Dhāturūpa.	Dāmodara.	B. G. C. III.
B.	Bāla-bodha.	An elementary grammar.	B. S. D. C.
	Bāla-vyākaraṇa.	A rudimentary grammar.	Vara Bhāṭṭa.	A. C. S. p. 161.
	Bhāshā-manjari.	Bhima Bhāṭṭa.	B. G. C. III. 63.
	Bhāga-vritti.	Paribhasendu-s'ekhara.	Purushottama-deva.	C. S. Gr. A. S. C. No. 160, p. 84.
	Bhāmi-vyākhyā.	A gloss on the rules of Pāṇini, omitting the Vedic ones.		C. S. Gr. A. S. C. No. 160, p. 84.
	*Bhāslā-vritti.	Commentary on Purushottama's gloss.	Sriṣṭīdhara.	

* Those marked with an asterisk are extant in the Asiatic Society's Library.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
<p>*Bhāṣya or Mahābhāṣya. *Bhāṣya-Pradīpa (<i>alias</i>) Kai- yaṭa-Bhāṣya-pradīpa. *Bhāṣya-pradīpodyota or Mahā-bhāṣya-pradīpo- dyota.</p>	<p>Scholium on Aṣṭādhyāyī. Annotations to the Bhāṣya or Mahābhāṣya above. Commentary or Kaiyaṭa's annotations.</p>	<p>Patanjali (Gonardīya). Kaiyaṭa son of Jaiyaṭa. Nāgeśa or Nāgoji Bhaṭṭa.</p>	<p>C. S. Gr. A. S. C. No. 1425. C. S. Gr. T. S. K. Vol. II, A. S. C. No. 505, p. 97. C. S. Gr. M. N. Vol. III, 1348, A. S. C. No. 505, p. 97.</p>
<p>Bhāṣya-pradīpodyota-viva- rana. Bhāṣhyeṣṭī or Iṣṭī. Bhāva-pradīpikā or Bhāva- pradīpa. Bhāva-prakāśa (<i>alias</i>) Bhāva- prakāśikā.</p>	<p>Another commentary on Kai- yaṭa's notes. Desiderata in the Bhāṣya. Commentary on Śabda kaustubha. Exposition of Hari Dikṣhitās Laghna-Sabda-ratna on Pā- ṇini Manoromā.</p>	<p>Iśvarāṇḍa. Patanjali. Kṛiṣṇa-mitra. Vaidyanātha <i>alias</i> Bālam Bhaṭṭa.</p>	<p>C. S. Gr. Gold Pān. B. G. C. III, 120. N. O. C. K. C. P. C. No. 46, B. C. C. No. 17, S. P. 13, C. S. Gr. T. K. Vol. II, N. W. P. C. I. 70, S. P. 17-5. 15 G. C. III, 80.</p>
<p>Bhoga-vyākaraṇa.</p>	<p>A grammar compiled under Bhoga.</p>	<p>Vinayāsagara Upadhyāya.</p>	<p>15 G. C. III, 80.</p>
<p>Bhūri-prayoga. Bhūri-prayoga-gaṇa-ṭīkā. (<i>alias</i>) Gaṇa-dhatu-parā- bhāṣa.</p>	<p>On synonyms and homonyms. Commentary on Bhūri-prayo- ga-gaṇa on roots and themes.</p>	<p>Padmanābha Datṭa. Kāśis'vara Vāchaspati.</p>	<p>A. C. S. p. 191. A. S. C. p. 32.</p>
<p>Bhūṣhaṇa (<i>alias</i>) Vaiyakara- na-bhūṣhaṇa. [karana ditto; Bhūṣhaṇa-kānti or Vaiya-</p>	<p>On the philosophy of gram- mar and syntax. Commentary on the above.</p>	<p>Konda Bhaṭṭa, Bhuttōji's bro- ther. Manyu-deva.</p>	<p>C. S. Gr. A. C. S. p. 177. K. C. P. C. No. 47, C. S. Gr.</p>

Bhushana-kānti or Laghu ditto.	Commentary on the abridged Bhushana.	Vaidyanātha Pāyagunda.	C. S. Gr.
Bhushana-sāra or Vaiyakāra- na ditto.	Abridgment of Bhushana.	Konda Bhaṭṭa.	C. S. Gr. A. S. C. No. 448.
*Bhūshana-sāra-ṭikā darpaṇa (vide) Vaiyakāraṇa do. do.	A commentary on the last.	Harivallabha.	C. S. Gr. A. S. C. No. 273, N. W. P. C. I, 78, S. P. 9-2.
Ditto Sāra-ṭikā.	Another commentary on do.	Rudranātha <i>alias</i> Rudra- deva.	K. C. P. C. No. 68. N. W. P. C. I, 77.
Bhūshana-ṭikā.	A commentary on Vaiyakā- raṇa-bhūshana. Ditto ditto.	Harirāma.	N. W. P. C. I, 27 and 53.
Ditto ditto.		Gopāla Deva.	N. W. P. C. I, 79.
C.			
Chaitanyāmṛita.	A modern Vaishnava gram- mar.	C. S. G. A. S. C. p. 133.
Ditto ṭikā.	A commentary on the above.	Ditto.
Chaitra-kūṭi.	A commentary on Kātantra.	C. S. G.
Chandra-kalā.	A gloss on LaghuSabdendu- s'ekhara.	Bhairava Mīśra <i>alias</i> Bhairava- vanātha Mīśra.	K. C. P. C. No. 16. N. W. P. C. I, 94.
Chandra-kīrti.	A commentary on S'arasvata.	Chandrakīrti.	B. G. C. III, 154.
Chandra-sūtra.	Mentioned in Praudha-ma- noramā.	Chandra.	A. C. S. pp. 162, 175, 185.
Chandrikā.	An elementary grammar.	Śūkantha Mīśra.	K. C. P. C. No. 17.
*Ditto Dhātu.	Roots of the Chandrikā grammar.	Ditto ditto.	A. S. C. No. 671, p. 37.
Chandrikā.	Another Sanskrit grammar.	Samās'rāma A'chārya.	K. C. P. C. No. 18.
Do.	Interpreting the Paribha- shārtha-saṅgraha.	Srayamprakāś'ānanda.	C. S. G.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Chandrikā-ṭīkā, Subodhinī.	A commentary on Chandrikā grammar.	Sukla Mathurānātha.	N. W. P. C. I, No. 24.
*Ditto Adādi.	The verbs of the above.	A. C. S. p. 113, A. S. C. No. 671.
Ditto Vṛihatī.	The enlarged Chandrikā.	Somanātha.	K. C. P. C. No. 19.
Chañgadāsīya Vyākaraṇa.	A compendious recent grammar.	Chañgadāsa.	O. C. Fas. VI.
Chañgadāsa-vṛitti-kārikā.	Metrical rules of grammar.	Ditto.	C. S. C. C. No. 463.
Do. Saṭ(ka).	The above with a commentary.	C. S. C. M. L. No. 10.
*Chidasthimálā. Same as Asthimálā and Sadasthimálā.	Commentary on the abridged gloss of Nāgés'a on Sidhānta Kaumudi.	Vaidyanatha Páyagunḍa.	C. S. Gr. M. N. Vol. III, No. 1305, A. S. C. No. 673, N. W. P. C. I, Nos. 92 and 95, N. O. C. IV, 3.
Chidrathī.	A commentary on S'abdendu-s'ekhara.	B. G. C. III, 140.
Chit-prabhā.	Explanation of Pāṇini's Paññāśās.	Paññita-s'vāmī.	B. G. C. III, 53.
Ch'haṭṭā.	A commentary on Mugdhabodha.	Mis'ra.	C. S. Gr.
D.			
Dāsa-lakāra-vichāra.	Disquisition on the tenses.	Bhavanānda.	B. G. C. III.
Dasa-pādi.	Quoted in Praudha-manoramā.	A. S. C. p. 162.

Darpana. Do. Lāghu V. Bhūshana- tīkā. Daurga-siñhī. Daurga-siñhī-vritti.	Vrihad V. Bhushana-tīkā. Commentary on the abridged V. Bhushana. Commentary on the Kātantra. Construction of Kātantra Sūtras. A short recent grammar. A concise treatise on gram- mar. A commentary on Sārasvata. Reply to the objections against the Sekharas of Nāges'a. Exposition of Daurga-siñhī- vritti. A gloss on Durga Siñha's vrittis. Quoted in Praudha-manora- mā. Ditto. A commentary on the Sank- shipta-sāra grammar. A short grammar on the plan of Mugdhabodha. Commentary on the above. Hariballabha. Durga Siñha. Ditto. Chidrupa Aśrama. Ditto ditto. Bhaṭṭāraka Chandra Sūri. Manyudeva. Durgā Gupta. Kulachandra. Bharata Mallika. Ditto. Pūrṇa Acharya. Kāśīsvara Vāchaspati.	K. C. P. C. K. C. P. C. No. 26. C. S. G. C. S. Gr. N. W. P. C. I, 13. A. S. C. No. 440, p. 19. B. G. C. III, 161. O. C. C. S. Gr. (as quoted in Kā- mamudhum. M. N. Vol. I, No. 515. Govt. MS. No. 150. A. C. S. p. 162. A. C. S. p. 162. C. S. Gr. C. S. Gr. A. S. C. No. 441, p. 20. C. S. Gr. A. S. C. No. 441, p. 22. O. C. I. A. S. C. 673, p. 33.
Dipikā. Doshodhāra (vide) Paribhā- shendu-sekhara. Durga-tīkā. Durga-vākya-prabodha. Durgata. Durgata-vritti. Durgata-ghatanā or Dur- ghatodghātā. Druta-bodha. Druta-bodha-tīka alias Dru- ta-bodhinī. Darpana. *Dhani-yoni Kāvya, Dātū- vana-prakāś'a.			

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Dhātu-chandrikā. *Dhātu-Dīpikā.	List of verbal roots. Same as Dhātu pāṭha-dīpikā. Durgādāsa.	A. S. C. No. 201, p. 37. M. N. Vol. III, No. 1249, C. S. Gr.
*Dhātu-gaṇa <i>alīas</i> Vishnūka Dhātu-gaṇa. Dhātu-gaṇa-paribhāṣhā.	Classified list of roots according to Supadma. A gloss on the Bhuri-prayoga-gaṇa-pāṭha. List of roots according to Supadma.	Jayāsundaraj (on the plan of Vishnu). Kās'is'vara.	A. S. C. No. 673, p. 35.
*Dhātu-gaṇa-prakās'a.	List of roots according to Supadma.	Kās'is'vara Vachaspati.	A. S. C. No. 673, p. 33.
Dhātu-ghoṣhā.	Roots according to Sankshipta-sara.	C. S. Gr.
*Dhātu-manjarī.	A gloss on Pāṇini's Dhātupāṭha. A metrical list of roots.	Dharmakīrti Pāla. Rādhākṛishṇa.	B. G. C. No. 43. A. S. C. No. 349, p. 34.
Dhātu-mālā. Dhātu-krama-mālā. *Dhātu-pāṭha. Classified list of verbal roots.	Pāṇini.	B. G. C. No. 35. A. C. S. p. 168, No. 373, A. S. C. No. 344, p. 23, B. S. D. C. No. 6.
Ditto.	Ditto of the Sārasvata grammar.	Anubhūti-svarupa.	B. G. C. No. 37. S. P. 57, 1 and 7.
Ditto.	Harsha-kīrti.	B. G. C. No. 38.
Ditto.	The Kātantra list of roots.	Sarvavarma.	B. G. C. No. 39.
Ditto.	Ditto of the Haima Vyākaraṇa.	Hemachandra.	B. G. C. No. 40. A. C. S. No. 378,

Dhātu-pāṭha. Ditto.	
‡Dhātu-pāṭha-dīpikā.	Commentary on Vopadeva's roots.	Punyasundara. Durgādāsa.	B. G. C. No. 41. A. C. S. p. 170.
Dhātu-pāṭha-vṛtti.	Commentary on Pāṇini's roots.	Nāgojī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. S. C. No. 415, p. 9. K. C. P. C. No. 27.
Dhātu-pārāyaṇa.	Sarasvatī.	B. G. C. III, 42.
Dhātu- or Tantra-pradīpa.	Rāma Sīṅha.	K. C. P. C. 28, Ben. Col. No. 25.
Dhātu-ratnavaṇī.	A metrical catalogue of roots.	Rādhakṛishṇa. Rāmākānta.	C. S. Gr. M. N. II; No. 737.
*Dhātu-rūpa <i>alias</i> Akhyāta Vyākaraṇa.	Baṅga Sena.	A. S. C. No. 672, p. 23.
Dhātu-rupavālī.	Forster.	A. S. C. No. 201, p. 37, S. P. 26, 28, 29.
Ditto ditto.	B. G. C. Nos. 44 and 45.
Dhātu-taraṅginī.	B. G. C. No. 35.
*Dhātu-saṅgraha.	Scholium on Kātaṇtra Gaṇa-pāṭha.	Kāśī Mīśra.	A. S. C. No. 668, p. 30.
Dhātu-vṛtti.	Vijayānanda.	B. G. C. III, No. 46, B. G. C. No. 14.
Ditto.	On verbal roots.	Vopadeva. Bhaṭṭojī Dīkshita.	B. G. C. No. 47. O. C. I.
Dhātvartha.
Gadā.	G.	Commentary on Paribhā- shendu-sēkhara.	Vaidyanātha Pāyagunda.	O. C. I, K. C. P. C. No. 15, A. C. S. p. 161.
Gaṇa-pāṭha.	Rāmākṛishṇa Bhaṭṭa.	B. G. C. No. 28, S. P. 57-8, O. C. IV.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Gaṇa-pāṭha (Śabda).	Classification of irregular nouns.	Pāṇini.	A. S. C. No. 327, p. 13. C. S. Gr., Bothlingk's Pāṇini.
Ditto.	Lists of verbal roots.	Kāśinātha and Kāśis'vara.	Rosen and Westergaard.
*Do. or S'abda gaṇa-pāṭha.	List of anomalous nouns.	A. S. C. No. 327.
*Gaṇa-dhātu-paribhāṣā.	Gloss on roots of Supadma.	Kāśis'vara Vāchaspati.	A. S. C. No. 673 (2), p. 31.
Gaṇa-tattva-śhodasika.	B. G. C. No. 29.
Gaṇaratna-mahodadhī-ṭīka.	A gloss on the running commentary on Pāṇini.	S. P. 16-4.
Gaṇa-tattva mahodadhī or Gaṇa-ratna-mahodadhī.	Vardhamāna Miśra or Vardhamāna Paṇḍita.	C. S. Gr., Gold. Pan. K. C. P. C. No. 14, A. C. S. p. 162.
Gaṇyī-chandī-ṭīka.	Commentary on Saṅkshipta-sāra.	Goyichandra.
Gūdhārtha-dīpikā or Gūdhārtha-dīpani.	A running commentary on Pāṇini's aphorisms.	Sadāsīva Paṇḍita.	C. S. Gr., T. K. Vol., II, C. S. C. M. L. No. 9.
Gīrvāna-pada-mañjarī.	Varadarāja.	C. S. C. C. No. 1398, D. M. L. No. 8.
H.			
Hari'-kārikā or Vākya-pradīpa.	Metrical maxims on the philosophy of Syntax.	Bhartrihari aīus vishabha.	C. S. Gr., A. C. S. p. 161-177, T. K., A. S. C. No. 674.
Ditto Vyākhyāna.	Commentary on the above.	Helarāja.	K. C. P. C. No. 86.

Hari-vyākāra. Harināmāṇṛita.	Commentary on the above. A Vaishnavite grammar.	Punyarāja. Jīva Gosvāmī.	A. S. C. No. 674. C. S. Gr., M. N. No. 423. A. S. C. No. 1135.
Ditto.	Ditto.	Rūpa Gosvāmī.	Govt. Ms. No. 388, A. S. C. 1136.
Ditto Ṭikā. Haima-vyākaraṇa.	A commentary on do. The author's Laghu-vṛitti on S'abdānu-sāsana. Hemachandra <i>alias</i> Hemā- sūri.	C. S. Gr., A. C. S. No. 410 C. S. Gr., K. C. P. C. No. 87
Haima-dhātu-pāṭha. Ditto Ṭikā. Hayagrantha. C. S. C. C. No. 1987.
I.			
Indu-prakāś'a.	Commentary on S'abindu- s'ekhara.	Gangādhara.	K. C. P. C. No. 4.
Ishtis <i>alias</i> Bhāshyeshṭis.	Desiderata in the Bhāshya.	Patanjali.	Gold. Pan. p. 92.
J.			
Jaumara.	An epitome of Saṅkshipta- sara grammar.	Jumara Nandi.	C. S. Gr., A. C. S. No. 383.
Ditto.	Additional notes on ditto.	A. C. S. p. 174, No. 393.
Jñāpaka-samuchchaya.	A collection of Jñāpaka- paribhāshās, or explana- tory rules.	Purushottama Deva.	A. C. S. p. 160, No. 353.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Jñānāmrita. Jyotsnā.	A grammar of recent date. A commentary on Śābdendu- s'ekhara.	Kaśísvara. Udayaṅkara.	C. S. Gr. B. G. C. III, 141, K. C. P. C. No. 21.
K.			
Kaiyaṭa-bhāṣya, <i>alias</i> Bhā- shya-pradīpa.	Annotations on the Mahā- bhāṣya.	Kaiyaṭa.	C. S. C. C. No. 1283, T. K. II C. S. C. M. L. No. 6.
Kaiyaṭa-tippaṇa.	Commentary on Bhāṣhya- pradīpa.	Harirāma.	N. W. P. C. I. 31 & 59.
Kaiyaṭa-vivarṇa.	Comy. on Bhāṣhya-pradīpa.	Kaiyaṭa.	B. S. C. No. 13, T. K. II.
*Kalā, or Manjūśā-tīkā, or Manjūśā vṛtti or vivṛti.	A commentary on Laṅghu V. Śid. Manjūśā.	Vaidyaṇātha Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 9, A. S. C. No. 313, p. 89, S. P. 9-1 & 54-1.
*Kalāpa, Kātantra or Kau- māra Vyākaraṇa.	A grammar the rules of which are ascribed to Kārtika.	The god Kumāra or his vehicle Kālāpī.	C. S. Gr., A. S. C. No. 215.
Kalāpa-Paris'ishta or Kātan- tra Paris'ishta.	Supplement to the rules of Kalāpa or Kātantra gram- mar.	Trilochana Dāsa. Datta.	C. S. Gr., B. S. C. C. No. 39, A. C. S. No. 374, M. N. No. 514. Govt. MS. 192.
Ditto tīkā.	A commentary on the above.	Gopinātha.	C. S. C. M. L. No. 3.
Kalāpa-saṅgraha.	Abridgment of Kalāpa gr.	Raghunandana	M. N. III, p. 31, No 1058.
Kalāpa-tattvārṇava.	A commentary on Kalāpa grammar.	Śiromaṇi. Achārya	C. S. Gr.

Kalpa-latá.	A commentary on Manóramá.	Krishna Mitra.	O. C. VI.
Kalpa-taru.	Váchaspati.	A. C. S. p. 177.
Kámadhenu (<i>Vide</i> Kávyakáma-dhenu).	Commentary on Kalpa-druma, (<i>Vide</i> Kavi-kalpa-druma).	Vopadeva.	B. S. P. No. 16, S. P. 16-3.
Kaumára Vyákarana.	The Kalápa or Kátantra gr.	Kumára.	B. G. C. No. 25.
Kaustubha-muktá and tíká.	<i>Vide</i> S'abda-kaustubha &c.	Bhattachaj Dikshita.	B. S. C. C. No. 17, S. P.
Kaustubha-tíká.	A commentary on the above.	Vaidyanatha.	N. W. P. C. I. 72.
Kavi-kalpa-druma.	A versified alphabetical list of roots and their significations.	Vopadeva.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174, B. G. C. III. 10, K. C. P. C. No. 13, S. p. 16-3.
Do. tíká or Kávyakáma-dhenu.	Commentary on the above.	Ditto.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174, B. G. C. III. 11, K. C. P. C. No. 11.
*Kavi-kalpa druma-tíká <i>alias</i> Dhátu-páthha-dípika.	Another commentary on the same.	Durgadása.	A. S. C. No. 415, p. 9. C. S. Gr.
Kavi-kalpa-druma-vyákhyá	Another commentary on the same.	Ráma Nyáyalañkára.	C. S. Gr.
Kavi-kalpa-druma-skandha, <i>alias</i> Upasarga-mañdana.	Significations of the roots after prepositions and prefixes.	Mañdana Kavi.	K. C. P. C. No. 8.
Kavirahasya.	Roots of different conjugations exemplified in verse. A commentary on the <i>Vaiyákarana Bhūshana</i> .	Haláyudha, Minister of Lakshmana Sena. Manyudeva.	C. S. Gr., M. N. II, No. 62, C. S. C. M. L. No. 4. K. C. P. C. No. 47.
Kánti <i>alias</i> Bhūshana-kánti, or Vaiyákarana-bhūshana-kánti.			

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Kānti <i>aiias</i> Bhūṣhaṇa-kānti, or Vaiyākaraṇa-bhūṣhaṇa- kānti.	Vide Laghu bhūṣhaṇa-kānti.	Vaidyanātha Pāyagunda.	C. S. Gr.
Kāraṇa-chakra.	A dissertation on cases.	Siddhāntavāgis'a.	B. G. C. III. 15, B. S. C. C. No. 45.
Kāraṇa-kārikā.	Metrical rules of the govern- ment of cases.	B. G. C. III.
Kāraṇa-kaumudī.	On the nature of the cases.	M. N. III No 1161.
Kāraṇa-khaṇḍana-maṇḍana. *Kāraṇa-ṭikā.	Commentary on the subject of cases in the Saṅkshipta- sāra.	Srīmaṇi-kaṇṭha. Sarvavidyālaṅkāra.	B. G. C. III 14. A. S. C. No 413.
Ditto.	Another dissertation on cases.	Bhairava.	B. G. C. III. 16.
Kāraṇa-vāda.	Logical disquisition into the relations of different cases.
Kāraṇa-vichāra.	A grammatical investigation into casual relations.	Govt. Ms. No. 281.
Kāraṇādīyārtha-nirṇaya.	Discussion of cases.	Bhavānanda Siddhānta- vāgis'a.	M. N. III. 1112.
*Kāraṇa-khaṇḍana. Kārikā.	Criticism on Kāraṇas. Memorial verses on the general principles of gram- mar.	Srīkhaṇḍṭha Miśra. Kātyāyana.	O C VIII. 3. O. C. VIII 2.
Kārikā.	Metrical rules of grammar.	Vyāghrabhūti.	A. C. S. p. 162.

		(xv)	
Kárika.	Ancient metrical rules of grammar.	Bhattojī Dīkshita.	B. G. C. III. 17.
Kárikávalī.	A grammar in verse.	Rāmanārāyaṇa.	C. S. Gr.
Kás'ikā.	Old Kárikā rules quoted in the Bháshya.	Haradatta.	C. S. Gr., O. C. III 9.
Kás'ikā.	Comy. on Paribhashendus'ekbara.	Vaidyanátha Páyagunḍa.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 13., B. G. C. III. 60.
Kás'ikā-vṛtti.	A perpetual commentary on Pāṇini.	Vámana. Jayáditya <i>alias</i> Vámanáhárya.	C. S. Gr., B. G. C. III. 18. M. N. II. p. 215. No. 814, B. S. D. C. 3, C. S. C. M. L. No. 5, S. P. 17-3.
Ditto ditto Nyása <i>alias</i> Bodhi-nyása.	An exposition of the last commentary.	Jinendra-buddhi or Haradatta Mīśra.	C. S. Gr.
Ditto Vṛttī-panjikā or Ditto Vīvarana-panjikā.	The same as above.	Jinendra buddhi.	C. S. Gr. •
Kás'inátha Gaṇa-pátha.	Classified list of roots.	Kás'inátha.	Rosen and Westergaard.
Kás'is'vara Gaṇa-pátha.	List of roots according to the Supadma grammar.	Kás'is'vara.	C. S. Gr.
Ditto Tīkā.	A commentary on the last. (Vide Kalápa).	Rámakánta.	C. S. Gr., A. C. S. No. 374, A. S. C. No. 245.
Kántantra <i>alias</i> Kalápa.		Kumára.	C. S. Gr.
Kántantra-chandrikā.	A commentary on the above.	
Kántantra-chatusthaya <i>vide</i> Kántantra-panjikā.	The four parts of Kántantra Grammar.	Trilochana-dása.	C. S. Gr.
Ditto ditto Pradīpa.	Kuppala or Kus'ala.	C. S. Gr.
Kántantra-dhātu-ghoshā.	C. S. Gr.
Kántantra-gaṇa-dhātu.	Roots arranged for Kálántra.	C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
*Kātantra-panjikā.	A commentary on the same Grammar.	Trilochanadāsa.	C. S. Gr., A. S. C. No. 245.
Ditto ditto pradīpa.	(Vide Kātantra-vṛtti-panjikā).	[p. 5.
Kātantra-Paris'ishta.
Ditto ditto	A supplement to the Kātantra	Srīpati-datta.
Ditto Paris'ishta-probodha.	A commentary on the above.	Gopinātha.	C. S. Gr., A. C. S. p. 162,
Ditto Paris'ishta-siddhānta-ratnākara.	Another commentary on Srīpati's supplement.	Svarama Chakravartī.	M. N. No. 514.
Ditto Śābda-mālā.	C. S. Gr.
Ditto Śat-kāraka.	Syntax of the cases in Kātantra.	Rahasa Nandī.	C. S. Gr.
Ditto Sūtra-vṛtti.	Scholia on the Kātantra aphorisms.	Durga Sūha.	C. S. Gr.
Ditto Sūtra-vṛtti-ṭīkā.	An exposition of the above.	Durga Sūha.	A. C. S. p. 169.
Ditto Tatvārṇava.	See Kalāpa Tatvārṇava.	Raghunandana Śiromani.	C. S. Gr.
Ditto Tīkā.	Commentary on Kātantra gr.	Umāpati.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Kulachandra.	C. S. Gr.
Ditto ditto Chaitrakuṭī.	Ditto.	Varanuchi.
Ditto ditto.	Ditto.	Murārī.	C. S. Gr.

Kātantra-ṭīka.	Commentary on Kātantra gr.	Ramánátha.	C. S. Gr.
Ditto ditto Vyákhyá-sāra.	Ditto.	Rámadása.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Sas'ena Kavirája.	C. S. Gr.
Ditto ditto ditto.	Ditto.	Harirāma Chakravartí.	C. S. Gr.
Ditto unádi-vṛtti.	On Unádi suffixes.	S'ivadása.	C. S. Gr.
Ditto vṛtti-panjiká or	Commentary on Durgadása's	Trilochanadása.	A. C. S. No. 377, S. P. 55-1 and 4.
Kāt. vṛtti-vivarana-panjiká.	explication of Kāt. aphorisms.		
Ditto vṛtti-prabodha.	Ramánátha Chakravartí.	M. N. III. No. 1129.
Ditto vṛtti-tippani.	Prithvídharma.	Govt. MS. No. 209.
Ditto vivarana or Kāt. vistara-vivarana.		A. S. C. No. 276, S. P. 17-1.
Ditto vivarana-panjiká.	Durga Siṅha.	Ben. Cat. No. 173. S. P. 17-2, S. P. 55-2 and 5.
Ditto vistara.	(Quoted in the Kāmadhenu).	Vardhamána Mis'ra.	C. S. Gr., S. P. 32-2 and 55-1.
Ditto Vyákhyá.	Durga Siṅha.	B. G. C. III. No. 12.
Ditto Vyákarana-vyákhyá.	Durga Siṅha Ahárya.	O. C. Fas. VI. No. 2.
Ditto Vyákhyá-sāra.	Commentary on Kātantra.	Rámadása.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Harirāma Chakravartí.	C. S. Gr.
Kaumudi-vilāsa.	A commentary on Siddhánta Kaumudi of Bhaṭṭoji Diksita.	Bhāskara Achárya.	O. C. of 1875, Pt. II. No. 4.
Kaumára Vyákarana.	Vide Kavikalpa-druma-ṭīkā.	Vopadeva.	B. G. C. III. No. 25.
Káya-Kāmadhenu.		B. G. C. III. No. 11, K. C. P. C. No. 11.
Káya Sañjivaní.	A commentary on the above.		K. C. P. C. No. 12.
Krit-pañjala.	On <i>Kṛidánta</i> suffixes.		B. G. C. III. No. 20.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Kṛit-tattva-bodhinī.	The kṛit portion of Tattva-	Jñānendra Sarasvatī.	A. S. C. No. 673.
Kṛidanta-prakriyā.	bodhinī. On the formation of verbal nouns.	B. G. C. III. No. 673.
Kṛidanta-vyūha.	Ditto ditto.	B. G. C. III. No. 22.
Kṛidanta-vṛitti.	Ditto ditto.	B. G. C. III. No. 23.
Kṛiyā-kalāpa.	On Kṛit suffixes.	B. G. C. III. 24.
Kṛiyā-ratna-samucchaya.	Kās'īnātha.	C. S. C., M. L. No. 7.
Keshira-taraṅginī.	Vijāñanda.	B. G. C. III. 26.
Kunchikā.	(Cited in the Prasāda). A commentary on V. Sid. Manjushā.	Gana-ratna. Kshira Svamī. Durbala Achārya.	B. G. C. III. 27. C. S. Gr., A. C. S. p. S. P. 8-2.
L.			
Laghu-bodha.	A short elementary grammar.	C. S. Gr.
Laghu-bhāshya.	Notes on the Chāndrikā grammar.	Raghunātha Achārya.	O. C. I. 15.
Laghu-bhūṣhaṇa <i>alias</i> La-	Same as Bhūṣhaṇa-sāra.	Koṇḍa Bhaṭṭa.	B. S. C. C. No. 20, A. S. C. C. S. Gr. [No. 418.
ghu-vaiyakaraṇa-bhūṣha-			
ṇa.			
Laghu-bhūṣhaṇa-kānti.	A commentary on the above.	Vaidyanātha Pāyagunda.	C. S. Gr.
Laghu-darpana (<i>alias</i>) Va-	Same as Bhūṣhaṇa-sāra-dar-	Hariballabha.	B. G. C. III, C. S. Gr.
iyākaraṇa-bhūṣhaṇa ditto.	pana. A commentary on Bhūṣhaṇa-sāra.		

Laghu Kaumudī (<i>alias</i>) Laghu Siddhānta Kaumudī.	Abridgement of Bhaṭṭoji's Siddhānta Kaumudī.	Varadarāja.	K. C. P. C. No. 57, C. S. Gr. B. O. C. 13, A. S. C. No. 363, 692, B. G. C. III. 87. N. W. P. C. I, 44.
Do. Do. ṭīkā.	Commentary on the abridged ditto.	Jayakrishṇa.	
Laghu Manjushā (<i>alias</i>) Laghu-siddhānta manjushā.	Abridgement of Vaiyākaraṇa-siddhānta-manjushā.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49, A. S. C. No. 12, N. W. P. C. I, 51, O. C. I. 16, P. 123.
Laghu Parama-laghu ditto.	The shortest epitomé of Manjushā.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 44.
Laghu Paribhasha-vṛitti, <i>alias</i> Paribhāshā-bhāskara.	A succinct commentary on the Paribhāshā-vṛitti of Śivadeva.	Bhāskara Bhaṭṭa.	C. S. Gr., B. G. C. III, 55.
Laghu S'abda-ratna.	Abridgement of Haradatta's S'abda-ratna commentary.	Hara Dhikshīta.	B. G. C. III, K. C. P. C. No. 58, M. N. III, No. 1293, S. P. 4-2.
Do. ṭīkā.	A gloss on the above abridgement.	Bhairava Mīśra.	K. C. P. C. No. 58.
Laghu S'abdendu-s'ekhara Saṭika.	Abridged Sābdendu-s'ekhara with a commentary.	Nāges'a and Mallinātha.	O. C. IV. 12.
*Laghu S'abdendu-s'ekhara.	Abridgement of S'abdendu-s'ekhara, a commentary on Siddhānta Kaumudī.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	C. S. C. M. L. Nos. 32 and 33, S. P. 687, C. S. Gr., M. N. II. No. 716. K. C. P. C. No. 72, B. S. D. C. No. 1523.
Laghu Sābdendu S'ekhara-ṭīkā.	A commentary on the abridged Sābdendu-s'ekhara.	Nānā Pāṭhaka.	N. W. P. C. I. 67.
Laghu Sābdendu S'ekhara-ṭīkā.	Another ditto.	Gopāladēva.	N. W. P. C. I. 68.

*List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.**

Name.	Description.	Author.	References.
Laghu Sābdenḍu Sekhara- tīkā. Ditto ditto. Do. Tīkā Chandra-kalā. A commentary on the above.	Bālam Bhaṭṭa. Mallīnātha. Bhaṭṭa Miśra.	N. W. P. C. I. 86. O. C. IV. 11. K. C. P. C. No. 16, A. C. S. p. 164.
*Do. do. Chidasthimālā.	(Vide) Asthimālā or Sada- sthimālā.	Vaidyanātha Pāyagūṇḁa.	C. S. Gr., K. C. P. C. 3, B. G. C. 20, A. C. S.
Laghu Tīkā Varachandrikā.	Another commentary on the above.	K. C. P. C. No. 61.
Do. do. Another.	Ditto ditto.	Manyudeva.	K. C. P. C. No. 73.
*Laghu Siddhānta Kaumudī.	Same as Laghu Kaumudī.	Varadarāja.	B. G. C. III. No. 87, C. S. Gr., A. S. C. C. S. C. M. L. No. 30, O. C. I. 13.
Do. Prākṛita-tīkā.	A Guṛati commentary on the above.	Śrī Kṛishna.	B. G. C. III. No. 88.
Laghu Siddhānta-s'ekhara.	A concise commentary on Sid- Kaumudī.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	A. C. S. p. 164, C. S. C., M. L. No. 31.
Laghu Vaiyākaraṇa-s'id- dhānta-manjūshā.	Vide Laghu Manjūshā the abridged V. S. Manjūshā.	Nāgōjī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., K. C. P. No. 49.
Do. Vyākhyā vide Kalā.	A commentary on the above abridgement of V. S. Manjūshā.	Vaidyanātha Pāyagūṇḁa.	C. S. Gr., B. G. C. III. 9, A. S. C. No. 313.
Laghu Vaiyākaraṇa-bhūsha- na.	Vide Laghu Bhūshana above.	Kōṇḁa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 67, B. S. D. C. No. 77.

Laghu vṛtti.	A commentary on Sabdānu- s'āsana.	Hemachandra.	C. S. Gr.
Lakṣhaṇā-vallī.	On Grammatical terms &c.	O. C. IV. 12.
Liṅga-nirṇaya-bhūṣhaṇa.	On genders of nouns.	Rāma.	K. C. P. C. No. 59.
Liṅga-vis'eṣha-vidhi.	Rules on the distinction of genders of nouns.	Vararuchi.	A. C. S. p. 167.
Liṅgānus'āsana.	General rules on genders of nouns.	Pāṇini.	B. G. C. III. 90.
Ditto.	Ditto.	Bhaṭṭojī Dīkṣita.	B. G. C. III. 91.
Ditto.	Ditto.	Rāmachandra.	B. G. C. III. 92.
Ditto.	Ditto.	Vararuchi.	B. G. C. III. 93.
Ditto Savivarāṇa.	Ditto with a commentary.	Hemachandra.	B. G. C. III. 94.
Liṅgānus'āsana-sūtra-vṛtti.	Explication of the rules on genders.	Bhaṭṭojī Dīkṣita.	B. G. C. III. 95.
Liṅgānus'āsana sūtra vṛtti.	Ditto ditto.	Pāṇini.	K. C. P. C. No. 60.
Linga-vṛtti Saṭka.	A grammar with a commen- tary.	Vararuchi Miśra.	O. C. Fas. VII. No. 1.
M.			
Madhya Kaumudī or Ma- dhyā Siddhānta do.	The first abridgement of Siddhānta Kaumudī.	Varadarāja, disciple of Bhaṭṭojī Dīkṣita.	C. S. C. M. C. No. 23, S. P. 57, 3 and 1, C. S. Gr., B. G. C. III. 81., K. C. P. C. No. 51, A. C. S. p. 165, A. S. C. p. 92, No. 328, S. P. 54 and 57-9.
Makaranda or Supadma Vyākaraṇa.	A commentary on Supadma grammar.	Vishṇu Miśra.	C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Madhya-manoramā.	An abridgement of Praudha-manoramā by the author.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	C. S. Gr., S. P. No. 57-10, S. P. 161.
Madhya-manoramā.	Commentary on Madhya Kaumudī.	Rāma Sarmā.	K. C. P. C. No. 53, M. N. II. No. 820, A. S. C. Nos. 1481—82 S. p. 57, 11.
Manoramā-khaṇḍa.	Viśveśvara.	B. S. D. C. No. 14.
Manoramā <i>alias</i> Praudha Manoramā.	Notes on the Siddhānta Kaumudī by the author.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	C. S. Gr., K. C. P. No. 52, S. P. 57-11, M. N. II. p. 198. No. 791, B. S. D. C. 13, S. P. 41, O. C. I, 12.
Do. Ttkā.	A commentary on the above.	Harihara Dīkshita.	M. N. II. No. 791.
Manoramā.	A commentary on the Dhātupāṭha of Kālāpa grammar.	Ramānātha.	C. S. Gr.
Ditto.	A commentary on Chandrikā.	Nīlāmbara Miśra.	K. C. P. C. No. 54.
Mahabhāṣya	A commentary on Patanjali's <i>śaśrolīyam</i> .	Sīva-ranendra Sarasvatī.	S. P. 32—1 and 33.
ratna-prakāśa.	On syntax and philosophy of grammatical construction.	Nāgoji Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S. 403, K. C. P. C. No. 48, M. N. II. p. 163. No. 757, A. S. C. 303.
Do. Laghu.	Abridgement of the above.	Ditto.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49.

Manjūshā Kunchikā.	Key to the Manjūshā.	Krishṇa Mīśra.	
Manjūshā Tīkā.	A commentary on Manjūshā.	
*Manjūshā-vṛitti or vivṛiti <i>vide</i> Kalā.	A commentary on the abridged Manjūshā.	Vaidyanātha Pāyagunḍa.	A. C. S. p. 178, No. 404, M. N. III p. 340, N. W. P. C. I. 28, O. C. III, 10.
*Mahā-bhāshya or bhāshya <i>alias</i> Phani-Bhāshya.	Criticisms on Kātyāyaṇa's annotations on Pāṇini.	Patanjali.	O. C. VI, No. 8, K. C. P. C. No. 50, B. C. C. No. 9. C. S. Gr., A. S. C. No. 313, p. 89. C. S. Gr., A. C. S. p. 158, K. C. P. C. No. 72, B. G. C. III. No. 84, M. N. I. No. 53, N. W. P. C. I. 88, S. P. 10, 11, 12, O. C. I. 13, A. S. C. p. 94.
*Do. Tīkā, Pradīpa or Vivaraṇa.	Annotations on Mahābhāshya.	Kaiyaṭa.	C. S. Gr., A. C. S. p. 158, K. C. P. C. No. 70, B. G. C. III. No. 85, B. C. C. No. 10, A. S. C. p. 96.
*Mahābhāshya Pradīpodyota.	Commentary on Kaiyaṭa's notes.	Nāgoji Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S. p. 158, T. S. K. II, A. S. C. No. 505, p. 97.
Ditto Pradīpa-vivarana.	Another commentary on Kaiyaṭa's annotations.	Is'varānanda.	C. S. Gr., T. S. K. Vol. II.
Mahābhāshya Vyākhyā.	Another commentary on Patanjali's gloss.	Bhartṛihari.	A. C. S. p. 160, T. S. K. Vol. II.
Mādhavīya Vṛitti.	Constructions of Pāṇini's rules.	Mādhava Aślārya.	T. S. K. Vol. II. A. C. S. p. 167.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Mádhaviya-dhātu-vṛtti.	Commentary on Pāṇini's roots.	Vidyāraṇya.	B. S. D. C. No. 15.
Mánasa-raṅginī.	A commentary on Siddhānta Kaumudī.	O. C. Fas. No. 9.
Mahābhāshya-ṭikā.	A commentary on Mahābhāshya of Patanjali.	Rāmakrishnānanda.	N. W. P. C. I. 21 and 62.
Manjūshā-tippaṇa.	Notes on the Manjūshā.	Harirāma.	N. W. P. C. I. 29 and 61.
Ditto.	Ditto ditto.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I. 89.
*Mugdha-bodha <i>alias</i> Rāma Vyākaraṇa.	A modern concise system of Sanskrit grammar.	Vopadeva.	C. S. Gr., K. C. P. C. No. 55.
Ditto Parisiṣṭa.	Supplement to Mugdha-bodha.	Kāśīs'vara.	A. S. C. No. 403, p. 98.
Ditto ditto.	Another supplement to the above.	Nandakishora.	C. S. Gr., M. N. I. No. 352.
Ditto Paribhāshā.	Terminology of Mugdha-bodha.	C. S. C., M. L. No. 28.
Ditto Pradīpa.	Another commentary on the Mugdhabodha.	A. C. S. p. 161.
Ditto Subodhinī.	Another commentary on the above.	Durgādāsa.	C. S. Gr., M. N. I. No. 449.
*Ditto Paribhāśa-ṭikā.	A gloss on the terminology of Mugdhabodha.	Kāṭika Siddhānta.	N. W. P. C. I. 25. C. S. C. M. L. No. 26. C. S. C. M. L. No. 28.

Mugdhobodha Tīkā.	Commentary on Mugdhabodha.	Bhōlānātha.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Ballabha Āchārya.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Dayārāma Vāchaspati.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Devidāsa.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Govindarāma.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Kārtika Siddhānta.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Kāś'is'vara.	M. N. III, No. 1209.
Ditto.	Ditto.	Madhusūdana.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rāmānanda Āchārya.	M. N. I, No. 449.
Ditto.	Ditto.	Rāmabhadra.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rāmaprasāda.	C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Rāma Tarkavāgīś'a.	A. S. C. No. 667, p. 102, C.
Ditto.	Ditto.	Katikānta Tarkavāgīś'a.	S. C. M. L. 25, C. S. Gr.
Ditto.	Ditto.	Gangādhara Tarkavāgīś'a.	C. S. C. M. L. 27.
N.			
Nāma Sutrāni.	B. G. C. III, No. 49.
Nānābhātu-prakriyā.	On Verbal roots and themes.	B. G. C. III, 48.
Nān-vāda-vyākhyā.	A Discourse on the negative prefix- <i>nañ</i> .	Siddhānta Pañchānana Bhaṭ- tāchāriya.	O. C. VIII, 4.
Dhananjaya Nighanṭu.	Quoted in the Manoramā.	Dhananjaya.	A. C. S. p. 162.
Nija-vinoda.	Mahādeva Vedāntin.	S. P. No. 36-1.
Nirukta.	Yāska.	Govt. MS. No. 518.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Nyāsa or Bodhi- or Vṛttin- nyāsa <i>alias</i> Kāsikā-vṛtti- pañjikā. Nyāsa (<i>vide</i>) Padamanjari.	Exposition of the Kāsikā- vṛtti of Vāmanāchārya. Another exposition of the same.	Jinendra Bodhi. Haradatta Miśra.	C. S. Gr., A. C. S. p. 101. C. S. Gr., T. S. K. II.
P.			
Pada-chandrikā.	A commentary on Śārasvata with corresponding rules of Pāṇini.	C. S. Gr., B. C. C. No. 15.
Pada-chandrikā-vṛtti. *Pada-manjari <i>alias</i> Nyāsa.	A commentary on the above. Exposition of Kāsikā-vṛtti.	Krishṇa. Haradatta Miśra.	N. W. P. C. I, 71, S. P. 15-2. C. S. Gr., B. C. C. III, 50, A. S. C. No. 281, T. K. III, A. C. S. pp. 113, 161, 162, N. W. P. C. I, 4, S. P. 13-1. A. C. S. p. 177b. A. C. S. p. 246a. N. W. P. C. I, 48, O. C. IV, 5.
Pada-sphoṭa. Pada-vākya-ratnākara.	On etymology and syntax. Logical disquisition on lan- guage or a discussion be- tween certain logicians and grammarians. Gokulanātha Ūpādhyāya.	
*Pada-vākya-ratnākara-kāri- kā.	Versified rules of syntax.	A. S. C. No. 670, p. 48.

Pada-vyākaraṇa-ṭīka.	A commentary on Śārasvata grammar.	C. S. C. C. III, do. M. L. No. 14.
Pada-vyavasthā.	On the construction of sentences.	A. C. S. pp. 163, 164, 165.
Pada-vyavasthā-prakriyā.	Ditto.	A. C. S. p. 350.
Padārtha-kaumudī.	A commentary on the Nāma-līṅgānuśāsa of Amara.	Nārayana Chakravartī.	M. N. III, p. 34, No. 922.
Padāvalī.	A small grammar on accidence.	C. S. Gr.
Pañcha-padī.	On Uñādi suffixes quoted in the Prauchha Manoranā.	A. C. S. p. 162.
Pañcha-sandhi-bala-virodha.	Permutations of letters.	C. S. C. C. No. 2712.
*Pāṇinīya Dhātupāṭha.	See Dhātupāṭha.	Pāṇini.	C. S. Gr., A. C. S. p. 168,
*Pāṇinīyashatdhāyī or Pāṇini Vyākaraṇa.	See Aṣṭādhyāyī.	Pāṇini.	A. S. C. No. 347.
Ditto Sūtra-vṛtti.	A commentary on Pāṇini's rules.	A. S. C. No. 348.
* Ditto Ṭikā.	Vide S'abda-kaustubha.	N. W. P. C. I, 17.
Pañjikā-pradīpa.	See Kātantra-panjikā-pradīpa.	Bhaṭṭoji Dīkṣita.	A. S. C. No. 669.
Parama-laghu Manjūśā.	The shortest epitome of Manjūśā.	Kuppala āliś Kūsala.	C. S. Gr., p. 49.
Pārāyana see Dhātu ditto.	On roots and themes.	Nāgés'a.	N. W. P. C. I, 44.
Paribhāṣā.	Ancient rules of interpretation.	Sarasvatī.	A. C. S. p. 161.
* Ditto Sūtra.	Ditto the Saṅkshiptasāra grammar.	Pāṇini.	C. S. Gr., B. G. C. III, 51.
Ditto.	Vide Chit-prabhā.	Goyichandra.	A. S. C. No. 413, p. 57.
		Paṇḍita Svāmī.	B. G. C. III, 53.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
* Paribhāshā-bhāskara.	Interpretation of Paribhāshā rules.	Bhāskara Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 55, A. S. C. No. 327, p. 53, S. P. 16-7.
Paribhāshā-bhāskara-tippa- na.	Notes on Paribhāshā-bhāskara.	S'rīnivāsa.	N. W. P. C. I, 34 and 55.
Paribhāshā-bhāskara-tīkā.	A commentary on Paribhāshā-bhāskara.	Harirāma.	N. W. P. C. I, 81.
Paribhāshā-bhāskara-tippa- na.	Annotations on the Paribhāshā-bhāskara.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I, 90.
Paribhāshā-manjarī.	Commentary on Paribhāshā-shendu-sekhara.	Bhīma.	K. C. P. C. No. 30.
Ditto Pradīpa.	Ditto.	Kolāhala.	B. G. C. No. 54.
Ditto Pradīparehī.	Ditto.	Nānā Pāthaka.	K. C. P. C. No. 29.
Ditto Prakaraṇa.	A commentary on Paribhāshā rules.	A. C. S. pp. 162, 164, 165.
Ditto Prakās'a.	Ditto.	Vishnurāma.	N. W. P. C. I, 33.
Ditto ditto.	Ditto.	N. W. P. C. I, 54.
Paribhāshā-manjarī.	A commentary on Pāṇini.	O. C. I, 7.
Paribhāshā Sūtra.	Do. on Kātantra.	A. C. S. p. 169.
Ditto Tīkā or Manyudevī.	Explication of Paribhāshā Sūtras.	Manyudeva.	B. G. C. III, 52.
Paribhāshā-tippaṇa.	Notes on the Paribhāshās.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, 98.
Ditto Vṛitti.	Ditto.	Durga Sīha.	N. W. P. C. I, 9.
Ditto Vṛitti.	Ditto.	Siradeva.	C. S. Gr., B. S. D. C. No. 7, N. W. P. C. I, 10, A. C. S. 353.

Paribhāshā Vṛtti. Ditto Laghu vṛtti. Paribhāshārtha-manjari- vivarana. Paribhāshārtha-saṅgraha. Ditto Tīkā Chandrikā. *Paribhāshenda-s'ekhara.	Notes on the Paribhāshās. Short explanations of ditto. Ditto. Ditto. A gloss on the above. A brief exposition of Paribhāshā maxims.	Padmanābha Datta. Bhaskara Bhaṭṭa. Purushottama. Svayamprakāśānanda. Nāgesa Bhaṭṭa.	C. S. Gr. C. S. Gr. B. G. C. III, No. 56. C. S. Gr. C. S. Gr. C. S. Gr., A. C. S. No. 354, B. C. C. 16, B. G. C. III, 57, A. S. C. No. 1479, C. S. C. M. L. No. 16, S. P. 16-9, O. C. I, 8. C. S. Gr., B. G. C. III, 60, A. C. S. 16, B. S. D. C. No. 8.
Ditto ditto Kās'ikā.	A commentary on the above.	Vaidyanātha Pāyagūṇḍa.	C. S. Gr., B. G. C. III, 60, A. C. S. 16, B. S. D. C. No. 8.
Ditto ditto Gadā.	Another ditto.	Ditto.	B. G. C. III, 61, K. C. P. C. 15.
*Paribhāshendu- and Sab- dendu-sekhara-doshodhā- ra. Tripathagā. Ditto Tīkā Bhaimika or Vyākhyā Bhaimi.	Amendment of the two S'e- kharas. A commentary on the Paribhāshā rules. Another ditto.	Vaidyanātha. Rāghavendra Achārya. Bhīma Bhaṭṭa or Achārya	C. S. Gr., M. N. I, No. 158, A. S. C. No. 1446, p. 61. B. G. C. III, 62, K. C. P. C. No. 24. O. C. V, No. 2, B. G. C. No. 63, N. W. P. C. I, 50.
Ditto ditto Bhairavī.	Another ditto.	Bhairava Miśra.	K. C. P. C. No. 33, O. C. IV, 6.
Ditto ditto S'āṅkarī. Ditto ditto Tīkā. Ditto ditto Tīkā.	Another ditto. Another ditto. Another ditto.	S'āṅkara Bhaṭṭa. Harināma. Manyudeva.	K. C. P. C. No. 32. N. W. P. C. I. No. 6. K. C. P. C. No. 31.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Paribhāshendu-s'ekhara-ṭīkā.	A commentary on the Paribhāshendu-s'ekhara.	Durbala Achārya.	N. W. P. C. I, 40.
Paribhāshendu-s'ekhara-ṭīkā. • Ditto.	Another commentary.	Lālā Vibhārī.	N. W. P. C. I, 31 & 49.
Ditto tippana.	Notes on the above.	Rājārāma Dīkshita.	N. W. P. C. I, 91.
Paribhāshopaskāra.	An explanation of Paribhāshā maxims.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, 82.
Parīśiṣṭa-prabodha.	Same as Kātantra-parīśiṣṭa-prabodha.	Gopīnatha.	C. S. Gr.
Parīśiṣṭa-Śiddhānta-ratnākara.	Vide Kātantra ditto ditto.	Sivārāma Chakravartī.	C. S. Gr.
*Pārijāta Vyākaraṇa.	A compendious modern grammar.	Rāma-hari.	A. S. C. No. 614, p. 62.
Parīkshā.	A commentary on Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇasāra of Konda Bhaṭṭa.	Bhairava Miśra.	K. C. P. C. No. 34, O. C. VIII, 5.
Phit Sūtra.	On accentuation.	S'āntanava Achārya.	A. C. S., Gold. Pan., B. S. D. C. No. 10.
Ditto tippana.	Notes on Phit sūtras.	Hari Dīkshita.	N. W. P. C. I, No. 77.
Prabhā.	Commentary on S'abda-kaustubha.	Rāghavendra Achārya.	K. C. P. C. No. 42.
....	Ditto.	Vaidyanātha Pāyagunda.	B. G. C. III, 119, N. W. P. C. I, 47, C. S. Gr., O. C. IV, 7.

Prabodha-chandrikā.	Short poetical examples of grammar.	Vaijala Rāja of Pátana <i>alias</i> Vaijala Bhupáti <i>alias</i> Vai- jana (Ant. 370.)	B. G. C. III, 69, K. C. P. C. No. 41, A. C. S. No. 370, B. S. C. C. No. 16, N. W. P. C. I, 42, S. P. 16, O. C. IV, 8.
*Prabodha-prakás'a.	A grammar of recent date.	Balaráma Pañchánana.	C. S. Gr., A. S. C. No. 414, p. 70.
Prabodhodaya-vṛtti.	A. C. S. p. 161.
Pradīpa.	A. C. S. p. 161.
*Prakīrṇa-prakás'a.	Helarāja.	C. S. Gr., A. S. C. No. 675, p. 63.
Prakīrṇa-sāra.	Kásínátha.	K. C. P. C. No. 38.
Prakriyá-kaumudī.	A grammar in which Páni- ni's rules are methodically arranged.	Rámachandra Achárya.	C. S. Gr., A. C. S. No. 355, B. G. C. III, 64, K. C. P. C. No. 35, M. N. No. 1300, B. S. C. C. No. 191, O. C. F. VI, Nos. 6 and 7, S. p. 19.
*Ditto Tíká Prasáda.	A commentary on the above.	Vitṭhala Achárya.	C. S. Gr., A. S. C. No. 671, p. 66, S. p. 19—2.
* Ditto ditto.	Another commentary on do.	Krishna Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 37, B. G. C. III, No. 66, N. W. P. C. I, 15.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Ráma Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 16.
Ditto ditto.	Ditto ditto.	Nṛsiṅha Achárya.	K. C. P. C. No. 36, B. G. C. III, 67.
Prakriyá-ratna.	Quoted in the Prasáda and Mádhaviya Vṛtti.	A. C. S., C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Prakriyá-s'ara-tíká or, Vardhamána Prakriyá. *Pramána-padártha. *Prasáda.	Commentary on the abridged Prakriyá. Commentary on Prakriyá-kaumudí. [tions and answers. A Prakrit grammar in question and answers. An elementary grammar. Quoted in the Prasáda and Mádhaviya Vṛtti. Commentary on Sidhánta-kaumudí by the author.	Vardhamána Mīśra, pupil of Śrīgovinda. Varadāraja. Viṭṭhala Āchārya. Pārs'vachandra. Bharata Mallika. Rāmachandra Pāthaka or Rāmachandra Āchārya. Bhaṭṭoji Dīkshita.	K. C. P. C. No. 62. B. G. C. II, 70. A. C. S. No. 355, C. S. Gr., B. G. C. III, 63, K. C. P. C. 36, A. S. C. No. 671, p. 66, T. K. II. C. S. C. M. L. No. 18. Printed. C. S. Gr. K. C. P. C. No. 40. K. C. P. C. No. 39. K. C. P. C. No. 68. C. S. Gr., A. C. S. p. 161, M. N. No. 791, B. G. C. III, 74, K. C. P. C. 53, T. K. II, A. S. C. Nos. 1454 and 1584, B. S. D. G. N. 9, C. S. C. M. L. 21. C. S. Gr., B. G. C. III, 75, C. S. C. M. L. 20, A. S. C. p. 80.
*Ditto Tíká S'abda-ratnaśāstra Vivaraṇa.	A gloss on Prauḍha Manoranā.	Haridatta or Dīkshita or Haripara Dīkshita.	

*Párasarí. Prabhākara-chandra. A commentary on Tattvadī- pikā of Bhaṭṭoji Dīkṣhita. A grammar.	Parasara. Nāgoji Bhaṭṭa.	Govt. MS. No. 659. O. C. I, 10.
Prabhākara-parichcheda. Prayoga-chintāmaṇi. Prayoga mukhya-vyākaraṇa. Ditto Tīkā. An ancient grammar. A commentary on the above. A grammar used in Assam.	Rāmāsrana Achārya. Purushottama Vidyāvagīśa.	O. C. I, 11. K. C. P. C. 43. B. G. C. III, 71. O. C. of 1875 Part II, No. 2. C. S. Gr., Govt. Ms. 930, A. S. C. 410, p. 72.
*Prayoga-ratna-mālā or Pu- rushottama-mālā. Prāyoga-saṅgraha-viveka.	On the positions of the sub- ject and the predicate.	Varāha Paṇḍit.	N. W. P. C. I, 35 and 57.
Prayoga-sāra.	B. S. C. C. No. 16, S. P. 16-15.
Prayoga-viveka. Punyarájī. A commentary on S'arasvata grammar.	Vararuchi. Punyarāja.	B. G. C. No. 72. C. S. Gr. B. G. C. III, 155.
Pūrva-pakṣhāvalī.	Discussion on points of gram- mar.	B. C. C. I, 9.
● R.			
• Rāma Vyākaraṇa.	Another name of Mugdha- bodha.	Vopadeva.	C. S. Gr., A. C. S. 161.
Ra-pratyāhāra-khaṇḍana.	Objections to the <i>ra</i> pratyā- hāra.	Vaidyanātha Pāyagunḍa.	B. S. D. C. No. 16.
Ra-pratyāhāra-maṇḍana.	Answers to the above objec- tions.	Rāmachanda son of Mūrāri Pāṭhaka.	O. C. VIII, 6.
Ratnākara.	A commentary on Sāras- vata.	...	K. C. P. C. No. 56.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Ratnamālā <i>śīlas</i> , Prayoga- ratna-mālā. Ditto <i>ṭīkā</i> . Ditto ditto. Ratnārṇava.	A Sanskrit grammar used in Assam. A commentary on the above. Another ditto. A commentary on Siddhān- ta Kaumudī. Conjugations of verbs. Declensions of nouns in Marhaṭṭī.	Purushottama. Jaya-kriṣṇa. Jīnes vara. Vimala Sarasvatī.	C. S. Gr., A. S. C. No. 410. C. S. Gr. C. S. Gr. S. P. 57-4, O. C. III, 8. A. S. C. No. 668, p. 105. A. C. S. p. 162, B. G. C. III, 86. A. S. C. No. 1406, S. P. 21, 22, 23, 24, 27, 30, C. S. C. M. L. No. 29.
*Ratnāvalī. Rūpamālā. *Rūpāvalī.			
S.			
Sadasthi-mālā. Samanā.	Commentary on Laghu Ś'ab- dendu-ś'ekhara. Cited in the Prasāda and Mādhaviya Vṛitti. A dissertation on Cases.	Vaidyanātha Pāyaguṇḍa.	A. C. S. p. 165. C. S. Gr.
*Samāsachakra. Samāsārṇava. Samāsa-vāda Samāsa-vidhi.	Ditto. Logical disquisition on cases. Rules relating to the syntax of Cases.	Kūla Muni. Rāmachandra Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 146, A. S. C. Nos. 1411, 1413. N. W. P. C. I. 3. B. G. C. III. 147.

Sambodhanopades'a or Sam- bandhopades'a.	C. S. C. C. No. 840, C. S. C. M. L. No. 58.
Sañjñā-prakriyā.	B. G. C. III, 144.
Sanskṛita manjarī.	Ananta Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 145, C. S. C. M. L. No. 56.
Sanskṛita-pada-pāṭha.	C. S. C. C. 949.
Sanskṛita-vallī.	C. S. C. M. L. No. 57.
*Sāṅkshipta-sāra.	A Sanskrit grammar used in west Bengal.	Kramadīśvara.	C. S. Gr., A. C. S. p. 173, A. S. C. No. 431.
Ditto Jaumara-vṛitti <i>alias</i> Rasavati vṛitti.	Revised explications of the above grammar.	Jumara Nandī.	C. S. Gr., A. C. S. p. 173.
Ditto Parisīṣṭa.	Supplement to the above grammar.	Jumara Nandī.	C. S. Gr., A. C. S. p. 174.
Ditto ditto	A supplement to Jumara's corrections.	Goyīchandra.	C. S. Gr.
Ditto Prakīrṇa-vṛitti or ṭikā.	Another explication of the rules of ditto and commen- tary on them.	Goyīchandra.	C. S. Gr., A. C. S. pp. 173, 174, A. S. C. Nos. 413 and 430.
Ditto Ṭikā.	Another commentary on the Sāṅkshipta-sāra grammar.	Gopāla Chakravartī.	C. S. Gr.
Ditto Ṭippanī.	Annotation on the above grammar.	Vidyālanakāra.
Ditto ditto Vyākṛāḍīpikā.	Exposition of Goyīchandra.	Nyāya-pañchānana.	C. S. Gr., A. S. C. No. 243.
Sāṅkshipta-sāra-vyākhyā.	A gloss on Goyīchandra.	Vaṇśīvadana.	C. S. Gr.
Ditto Vyākhyā-kaumudī.	Notes on the above.	Abhirāma Vidyālanakāra.	A. C. S.
Sāra-kaumudī or Sāra-sid- dhanta-kaumudī.	Abridgement of Siddhanta Kaumudī of Bhaṭṭoji Dīkṣhitā.	Varadarāja.	B. G. C. III, 149, C. S. Gr., A. C. S. p. 17, B. G. C. III, 151. A. S. C. No. 327, K. C. P. C. No. 75, S. P. 1-3.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Saralā.	A recent commentary on Siddhānta Kaumudī.	Tārānātha Vāchaspati.	T. S. K.
Sarala-vyākaraṇa.	Jayakrishṇa.	K. C. P. C. No. 76, A. S. C. No. 414, N. W. P. C. I. No. 1.
*Sāra-mañjarī.	A discussion on tenses.	C. S. Gr.
Sarāmṛita.	A small treatise on gram- [mar.	B. G. C. III, 150.
Sāra-pradīpikā-tīkā.	Pītāmbara.	A. S. C. No. 673.
*Sāra-saṅgraha.	Derivations of nouns.	Harideva.	K. C. P. C. 78.
Sārasvata-sāra.	Abridgement of Sārasvata.	Nārāyaṇa Bhārati.	B. G. C. III, No. 162.
Sārasvata-sarā saṅgraha.	Another ditto.	Rāmachandra Asrama or Rāmāsrama Achārya.	C. S. Gr., B. G. C. III, No. 163, A. S. C. No. 440, C. S. C. M. L. 52.
*Do. Siddhānta-chandrikā.	A commentary on Sārasvata Gr.	Sadānanda Paṇḍita.	C. S. C. M. L. No. 53.
Ditto ditto tīkā.	Explanation of the above.	Mahādeva.	B. G. C. No. 153.
Ditto Siddhānta-ratnāvalī.	Another ditto.	Sarasvatī.	A. C. S. p. 171.
Sārasvata-sūtra.	Rules of Sārasvata grammar.	Mahī Bhaṭṭa.	C. S. Gr., A. C. S.
Ditto Tīkā.	Commentary on the above.	C. S. Gr.
Ditto Paṇḍa-chandrikā.	Another ditto.	Chandra-kīrti.	B. G. C. III, 154.
Sārasvata-tīkā-chandra-kīrti.	A commentary on Sārasvata.	Bhaṭṭāraka Chandra Sūri.	B. G. C. III, 161, C. S. C. M. L. 48.
Ditto Dīpikā.	Another ditto.	Punyarāja.	B. G. C. III, 155, C. S. Gr., S. A. 18-2. O. C. I, 23.
Sārasvata-tīkā Punyarājī.	A commentary on Sārasvata.		

Ditto Vidvadbodhiní.	Another ditto.	Ráma.	B. G. C. III, No. 156.
Ditto Visamártha-dīpiká.	Ditto.	Gopála.	B. G. C. III, No. 157.
Ditto Ratnákara.	Ditto.	K. G. P. C. No. 56.
Ditto Subodhiká.	Ditto.	Amrita Bháratí.	B. G. C. III, No. 158.
Ditto.	Ditto.	Kshemendra.	B. G. C. III, 159.
Sarasvatí-kanthábharaṇa.	Jagannátha.	B. G. C. III, 160.
Sarasvatí-prakriyá or Sárvasvata-vyákarana.	A grammar said to have been received from the goddess Sarasvatí.	Bhogadeva.	C. S. Gr.
Setu-chandriká.	Ambhuti-svarúpa Áchárya.	C. S. Gr., A. C. S. p. 171, B. G. C. III, 152, K. C. P. C. 677, A. S. C. Nos. 252 and 414, B. S. D. C. I, No. 31, S. P. 18, 7.
Siddhánta-chandriká-tíká.	A gloss on the above gloss.	Mathuránátha.	C. S. C. O. 1816.
Ditto Siddhánta-dīpiká or Vaishṇava Sīd. dīpiká.	A gloss on Sárvasvata.	Rámás'rama Áchárya.	N. W. P. C. I, 2.
*Siddhánta-kaumudī <i>álías</i> Vairákarana Sīd. K- mudī.	A grammar on the plan of Prakriyá-kaumudī.	A. C. Sp. 161.
Siddhánta-kaumudī-vilása, <i>vide</i> Kaumudī Vilása.	A commentary on the above.	Bhāskara.	C. S. Gr., A. C. S. No. 386, O. C. I. 25, A. S. C. Nos. 327, 364, 559, B. S. D. C. Fas. I. No. 32, S. P. 57-2 and 6. S. P. 2-1.
Siddhánta Kaumudī tīkā.	A commentary on the Siddhánta Kaumudī.	Hari Dīkshita.	K. C. P. C. No. 80, O. C. of 1875, Part II, No. 4.
Siddhánta-kaumudī-tīkā. <i>vide</i> Praudha Manoramá, Ś'abdaratna, Bháva-prakāśa, Ś'abdendu-s'ekhara, Asthimálá, Tattvabodhiní.	Other commentaries on the Siddhánta Kaumudī. By several authors.	N. W. P. C. I, 83.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Siddhānta sudhā-nidhi <i>vide</i> Sudhānidhi.	K. C. P. C. No. 83.
*Siddhānta-ratnākara or Vayākarana Sid. Ratnākara.	A commentary on Siddhānta Kaumudī.	Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 82, B. G. C. III, No. 164, M. N. No. 705, A. S. C. No. 370, N. W. P. C. I, 22 and 93, S. P. 8, N. 2.
Siddhānta-ratnāvalī.	On Kṛidānta or verbal nouns.	Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 5.
Siddhāntānta-kaumudī-tīkā.	Another ditto.	Viśveśvara Tīrtha.	K. C. P. C. No. 81.
Ditto tippaṇī-Siddhānta-chandrikā.	A gloss on the above.	Maninanda.	
Siddhavarṇa-vyākaraṇa.	B. G. C. III, No. 165.
Siddhavarṇādi-sikṣhā-sūtra.	B. G. C. III, No. 166.
Subodhikā.	A commentary on Śārasvata.	Amṛita Bhāraṭī.	B. G. C. III, No. 158.
*Subodhinī.	A commentary on the Vedic portion of Sid. Kaumudī.	Jayakṛṣṇa Bhaṭṭa.	S. P. 20-4, O. C. I, 26, Do. III, 2, K. C. P. C. No. 84, B. G. C. III, 167, A. S. C. No. 669, C. S. C. M. L. No. 59.
*Subodhinī.	A commentary on Chandrikā.	N. W. P. C. I 25.
Ditto.	Commentary on Mugdhabodha.	S'ūkla Mathurānātha. Durgādāsa.	C. S. G. M. N. No. 449.
Sudhā-nidhi <i>vide</i> Siddhānta-sudhā-nidhi.	K. C. P. C. No. 83.

Sukha-lekhana.	Bharata Malika.	M. N. No. 568.
*Supadma Vyākaraṇa.	A grammar used in east Bengal.	Padmanābha Datta.	C. S. Gr., A. C. S. No. 401, A. S. C. 427, N. W. P. C. I. 23.
Ditto Makranda.	A commentary on the above.	Vishṇu Miśra.	C. S. Gr.
Ditto Tīkā.	Another commentary on ditto.	Kāśīśvara.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Kandarpa Siddhānta.	C. S. Gr.
Ditto ditto.	Ditto.	Rāmachandra.	C. S. Gr.
Ditto Unādi-vṛitti.	Unādi suffixes of the above grammar.	Sīdhara Chakravartī.	C. S. Gr.
Ditto Dhātu-pāṭha.	Verbal themes of the same.	Padmanābha Datta.	C. S. Gr.
Ditto Paribhāṣā.	Constructive rules suited to ditto.	Ditto.	C. S. Gr.
Ditto Parisīṣhta.	Supplement to ditto.	Kāśīśvara.	C. S. Gr.
Sphoṭa-chandrikā.	Philosophy of grammar.	Kṛishna Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 168.
Sphoṭa-tattva.	Ditto.	Seshakṛishṇa.	B. G. C. III, 169.
Sūtrārtha.	Meanings of the rules of grammar.	Rāmesvara.	N. O. C. Fas. V, No. 5.
Sūtras.	Same as Pāṇini-sūtras or Aphorisms of Pāṇini.	Pāṇini.	C. S. Gr.
Sūtra-pāṭha.	Explanation of Sūtras.	Sarasvatī.	O. C. IV, 17.
Svara-manjari.	On accents.	Jayakṛishṇa.	A. C. S. p. 164.
Svara-prakarana-tīkā-subodhini.	Commentary on the chapter of accents in Subodhini.	Sāunaka.	O. C. II, 1.
Svarāśhtaka.	Ditto.		A. C. S. p. 164.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
S'			
S'abda-bodha-taranginī.	On etymology.	Isvari-datta.	N. W. P. C. I, 45.
S'abda-ghosa.	On declensions of nouns.	C. S. Gr. III, 116.
S'abda-kaumudī.	Mādhava Sūnha.	O. C. I, 20, B. S. D. C.
*S'abda-kaustubha.	A scholium on Pāṇini.	Bhaṭṭoji Dikshita.	Fas. I, No. 28, C. S. Gr. B. G. C. III, 117, K. C. P. C. 71, A. C. S. p. 160, A. S. C. No. 669, S. P. 5-1.
Ditto.	Lakshmīdhara (?)	B. S. D. C. Fas. I, No. 27.
Ditto Ṭīkā.	A commentary on S'abda-kaustubha.	Krishna Achārya.	B. G. C. III, 118.
Ditto ditto Prabhā.	Another commentary on ditto.	Vaidyanātha Pāragunda, alias Ballam Bhaṭṭa.	C. S. Gr. A. C. S. p. 160, B. G. C. III, 119, N. W. P. C. I, 64.
Ditto ditto Prabhā.	Another ditto on ditto.	Rāghavendra Achārya.	K. C. P. C. No. 42.
Ditto ditto Bhāva-pradīpi-	Explanation of the Prabhā.	Krishna Miśra.	B. G. C. III, 120.
Ditto ditto Viśhama alias	Exposition of S'abda-kaustu-	Nāgōji Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 121, K. C. P. C. No. 65.
Viśhama-padī.	bha and Prabhā.		
*'abda-kaustubha.	A dissertation on words.	Is'varīprasada.	N. W. P. C. I, 39.
*'abda-kaustubha-vyākhyā.	A commentary on Bhaṭṭoji's S. kaustubha.	Vaidyanatha.	C. S. C. M. L. No. 39.

S'abda-lakshana.	Vararuchi.	B. G. C. III, 130.
S'abda-mālikā.	Pāṇini.	B. G. C. III, 124.
S'abda-prabheda.	B. G. C. III, 122.
S'abda-ratna.	A commentary on the Prā- dha Manoramā.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	B. G. C. III, 125, O. C. I, 22.
S'abda-ratnākara.	Sundara Ganī.	B. G. C. III, 123.
S'abda-ratnākara. Bhaṭṭoji's notes on Manoramā.	Beninādhava.	O. C. III, 7.
S'abda-ratna-mālā.	C. S. Gr., B. G. C. III, 126.
S'abda-ratna-tīkā.	Ditto.	Bhairava.	N. W. P. C. I, 84.
S'abda-ratna-tīkā.	Another commentary on S'abda-ratna.	Bālam Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 85.
S'abda-ratna-vyākhyā-bhā- va, S'abda-prakās'a, or bhāva prakās'ikā.	Commentary on the Laghu- s'abda-ratna	Vaidyanātha Pāyagunda.	B. G. C. III, 127, K. C. P. C. No. 46, B. S. C. C. No. 17, T. K. Vol. II.
S'abda-rūpa-prakās'ikā.	M. N. No. 604.
S'abda-rūpāvalī.	Jagadīś'a Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 129.
S'abda-sādhana.	A. S. C. No. 245, Gov. MS. No. 387.
*S'abda-sādhya-prayoga.	(Vide S'abda-ghosha above).	Rāmanātha.	B. G. C. III, 131.
S'abda-sakti-prakās'ikā.	Jagadīś'a Bhaṭṭa.	B. S. D. C. Fas. I, No. 30.
S'abda-siddhi.	Tinnanta or conjugations.	Hari Dīkshita.	O. C. VIII, 7 and 8, C. S. C. M. L. No. 40.
S'abda-sobhā <i>alīas</i> S'abda- sobha-vyākaraṇa.	A grammar of the ancient form of Sanskrit language and syntax.	Nīlakanṭha.	O. C. Fas. V, No. 4.
S'abda-tattva-prakās'a.	Etymology of words.	Indradatta Upādhyāya.	B. G. C. III, No. 123.
Sabda-tīkā.	A commentary on S'abda- prabheda.	Jñānavimala Gini.	C. S. Gr. A. C. S. p. 176, B. G. C. III, 133.
S'abdānūsāsana.	Hemachandra <i>alīas</i> Abhi- nava S'akāṭāyana.	

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
S'abdārtha-ratnāvalī.	Knowledge of the correctness of words and their meanings.	Kāntanātha.	N. W. P. C. I, 26.
*S'abdārtha-sāra-mañjarī <i>alias</i> Sāra mañjarī.	Jayakrishna Sarmā.	M. N. Vol. II, No. 927, A. S. C. No. 414.
Ditto ditto.	Vāgś'a.	B. G. C. III, 134.
Ditto ditto.	Bhavananda.	N. W. P. C. I, 38 and 52.
Ditto ditto.	Ditto.	Harirama.	B. G. C. III, 136.
Ditto ditto.	Ditto.	S'iva Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 32 and 58
Ditto ditto.	Ditto.	S'ankara.	N. W. P. C. I, 27 and 63.
Ditto ditto ṭika.	Ditto.	Manyudeva.	A. C. S. No. 365.
S'abdendu Vrihat ditto.	Enlarged ditto.	Ditto.	C. S. Gr., A. C. S. No. 365,
Ditto Laghu ditto.	Abridgement of the above.	Ditto.	K. C. P. 172, A. S. C. No. 1423, 1605.
S'abdenda-s'ekhara Ṭikā.	Commentary on the Laghu-s'abdendu-s'ekhara.	Vaidyanātha Pāyagunḍa.	C. S. Gr., B. G. C. III, 139.
Ditto ditto Indu-prakāś'a.	Commentary on S'abdendu-s'ekhara.	Gangādhara.	K. C. P. C. No. 4.
Ditto ditto Jyotsnā.	Another ditto.	Udayankara.	B. G. C. III, 141, K. C. P. C. No. 20.
Ditto ditto.	Ditto.	Mallinātha.	O. C. IV, 9.
Ditto ditto.	Another ditto.	Manyudeva.	K. C. P. C. No. 73, A. S. C. No. 1601.

Ditto ditto.	Ditto.	Ballabha.	N. W. P. C. I. 65.
S'abenda-sekhara.	Ditto.	Náná Páthaka.	B. G. C. III, 138.
Ditto Saṭka.	Ditto with commentary.	Ditto.	B. G. C. III, 137.
Ditto Doshodhára.	Amendations on S'abenda-s'ekhara.	Manyudeva.	M. N. No. 158.
S'ádkákáharana.	Cited in the Prasáda.	C. S. Gr.
S'ekhara-málá.	C. S. C. C. No. 130.
S'esha-saṅgraha-ṭiká.	Ballabha Ganí.	B. G. C. III, 142.
Shat-kárika-bheda.	Disquisition on the cases.	B. G. C. III, 143, C. S. C.
*Shat kárika-vṛitti or Do. Do. Vivechana.	Elucidation of the six cases in S'abdartha-sára-man-jarí.	Vallabhánanda.	M. L. No. 42.
Shat-panchás'iká.		A. S. K. No 670.
*S'ighra-bodha.	On the formation of words, &c.	Bhavánanda Siddhánta.	C. S. C. C. No. 670.
S'ishu-bodha.	An elementary grammar.	Sivaprasáda.	C. S. Gr., A. S. C. No. 327,
Shodas'a-Káriká.	A treatise on Samásas and taddhitas.		N. W. P. C. I. 14, S. P. 16-13.
Suddha-bodha.	An elementary grammar.	Somanátha.	K. U. P. C. No. 74.
Suddha-bodha-ṭiká.	A commentary on do.	Rámes'vara.	O. C. of 1875, Part II, No. 1.
S'rís'ukti-ratnákara.	A commentary on the Mahá-bhásya of Patanjali.	Ditto.	C. S. Gr.
		C. S. Gr.
			N. W. P. C. I, 69.
T.	On nominal suffixes.		
Taddhita-chandriká.	On nominal suffixes.	N. W. P. C. I. 7.
Taddhita-prakriyá.		B. G. C. III, 31.

List of the Sanskrit Grammars known to exist,—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Taddhita-upadésa. Tantra-pradīpa <i>alias</i> Dhatu- pradīpa. Taranginī <i>alias</i> Kshira-fa- ranginī.	Ditto. Illustrations of Pāṇini's list of roots or Dhātu-pāṭha. Illustrations of Pāṇini's roots (quoted in the Mādhavīya- vṛtti). A short grammar. Commentary on Siddhānta Kaumudī of Bhaṭṭoji.	Baṅgadāsa. Maitreya Rakṣhita. Kṣhīra Svāmī.	O. C. IV, 4. C. S. Gr., T. K. Vol. II, C. S. Gr., A. C. S. p. 161.
Tarka-chandrikā. *Tattvabodhinī.	A short grammar. Commentary on Siddhānta Kaumudī of Bhaṭṭoji.	Kṛishna Bhaṭṭa. Jñāneन्द्र Sarasvatī, disciple of Vāmanendra Svāmī.	O. C. Fas. V. No. 1. C. S. Gr., A. C. S. No. 371, T. K. II, B. G. C. III, 30, A. S. C. No. 673, B. S. D. C. No. 4, C. S. C. M. L. No. II, S. P. 3-1, O. C. III, 3. C. S. C. C. No. 2775, B. S D. C. No. 5. C. S. Gr., A. C. S. No. 361.
Ditto ditto.	A commentary on Chandrikā.	
Tattva-chandra.	Illustrations of the abridged Prakriyā-kaumudī.	Jayanta.	
Tattva-dīpikā.	Commentary on Somanātha's Chandrikā.	Rāma Aśrama.	K. C. P. C. No. 21.
Tattva-dīpikā. Tattva-prakās'a. Tattva-vimarśinī. Tattva-vindu.	An Elementary Grammar. An Elementary Grammar. A commentary on the Kāś'ikā.	Bhaṭṭoji Dīkṣhita. Sudānanda Akhyāta. Upamanyu. Vāchaspati Miśra.	O. C. I, 4. O. C. F. I, No. 3. K. C. P. C. No. 23. K. C. P. C. No. 22.

Triṭpādi-sūtra. Triṭpathagā. A commentary on the Pari- bhāshendu-s'ekhara. Rāghavendra Āchārya. Ashādharma.	B. G. C. III, 32. K. C. P. C. No. 24. B. G. C. III, 33.
Trivenikā.			
U.			
Ulkā Vyākaraṇa. Uṇādi-kosha. Uṇādi-pāṭha. Uṇādi sūtra. Ditto ditto. Ditto ditto. Ditto ditto. Ditto ditto ṭippaṇa. *Ditto ditto vṛtti.	A rudimentary grammar. A glossary of Uṇādi suffixes. Rules about Uṇādi suffixes. Ditto according to Pāṇini. Another ditto. Pāṇini's rules on ditto. Notes on Uṇādi sūtras. Explications of the Uṇādi rules. Rāma S'armā. Śāntanava Āchārya. Ujjvala Datta. Pāṇini. Havi Datta. Ujjvala Datta.	C. S. Gr., A. C. S. p. 132. A. C. S. p. 176. B. S. D. C. No. 2. K. C. P. C. No. 5. K. C. P. C. No. 6. O. C. Fas. VIII, No. 1. Gold Pan., A. C. S. N. W. P. C. I, No. 99. C. S. Gr., K. C. P. C. No. 7, Gold Pan., A. S. C. No. 1563. A. C. S. p. 176. C. S. Gr.
Uṇādi ṭikā. Uṇādi vṛtti.	Commentary on the above. Ditto in the Kātantra grammar.	Rāma Tarkavāgīś'a. Sivadāsa.	
Ditto ditto. Ditto ditto.	Ditto according to Pāṇini. Ditto according to Mug- dhabodha.	Kātyāyana. Rāma Tarkavāgīś'a.	Carey's S. Gr. A. C. S. No. 399.
Ditto ditto.	Ditto according to Saṅ- shiptasāra.	Kramadīś'vara.	A. S. C. No. 430.
Ditto ditto.	Explications according to Śārasvata.	B. G. C. III, 8.
Ditto ditto.	Ditto according to Supad- ma.	Padmanābha Datta.	C. S. Gr.

List of the Sanskrit Grammars known to exist—continued.

Name.	Description.	Author.	References.
Unadi-vṛtti. Unādi-vyākhyā.	On Unadi suffixes in 10 parts. Commentary on Pāṇini's Unādi suffixes.	Vrajarāja.	N. W. P. C. I, 46. B. A. C. III, 4.
Upasarga-maṇḍana <i>alias</i> Ka- vi-kalpadruma-skandha.	Significations of the verbal roots with prefixes.	Maṇḍana Kavī.	K. C. P. C. No. 8.
Upasarga-vṛtti.	Significations of prefixes.	B. G. C. III, No. 9.
V.			
Vādārtha. Vāda-sudhākara.	Logical treatise on syntax. Logical discussion of gram- mar.	Kṛishṇa-mitra Āchārya.	C. S. Gr. O. C. IV, 14.
Vaiśhnava-siddhānta-dīpikā. *Vaiyākaraṇa-Bhūṣaṇa, (sphota-vāda). On the philosophy of gram- mar.	Rāmachandra. Konda Bhaṭṭa, brother of Bhaṭṭoji.	A. C. S. p. 161. C. S. Gr., B. G. C. III, 106, M. N. No. 1328, A. S. C. No. 440, B. S. D. C. F. I, Nos 23 and 24. G. C. No. 20.
Ditto Laghu.	Abridgement of the above.	Ditto.	K. C. P. C. No. 67, B. S.
Ditto Vrihat.	Enlargement of the same.	Ditto.	K. C. P. C. No. 66, B. S. C. C. No. 20.
Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-Ṭikā.	Commentary on V. Bhūṣa- ṇa.	Nāgojī Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 107, B. S. C. C. No. 9, O. C. I, 17.
Ditto ditto.	Ditto.	Bhaṭṭoji Dīkshita.	B. G. C. III, 108.

Ditto ditto. Ditto kánti.	Ditto. Ditto.	Rangojí Bhaṭṭátmaja. Manyudeva.	B. G. C. III, 109. K. C. P. C. No. 47.
*Ditto ditto sára.	Compendium of Bhúshana.	Konda Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 112, A. C. S. p. 177, O. C. I, 18, A. S. C. No. 440, p. 117.
Ditto ditto darpaṇa.	Commentary on the compen- dium.	Rangojí.	B. G. C. III, 113.
Ditto Laghu-darpaṇa. Ditto káriká.	Comty. on V. Bhúshana. Metrical maxims of grammar.	Harivallabha.	B. G. III, 111.
*Ditto ditto Kaumudí. Ditto Kaustubha.	Vide Siddhánta Kaumudí.	Nágojí Bhaṭṭa. Bhaṭṭojí Dikshita.	B. S. D. C. Fas. I, No. 22. A. S. C. No. 457, 559, p. 129.
V. B. ṭiká-parikshá.	Commentary on the un- abridged V. Bhúshana.	Bhairava.	B. S. D. C. Fas. I, No. 25.
V. B. sára-ṭiká.	Commentary on V. Bhúsha- na-sára.	Rudranátha.	B. G. C. III, 110, B. S. C. C. No. 9.
Vaiyákarana-sarvasva.	Digest of the <i>trimaṇi</i> gram- mars and their commen- taries.	Dharaṇádhara and Kásí- nátha.	K. C. P. C. No. 68. A. S. C. No. 408, p. 119, O. C. I, 19.
Vaiyákarana-siddhánta.	On the philosophy of gram- mar.	,
V. Siddhánta dipiká.	A commentary on the above.	Konda Bhaṭṭa.	K. C. P. C. No. 69.
*Vaiyákarana-siddhánta-man- jushá.	Vide Siddhánta-manjúsá.	Nágojí Bhaṭṭa.	A. S. C. No. 303, p. 123.
Vyákarana-Bhášhya.	Same as Mahábhášhya.	Patanjali.	B. S. D. C. Fas. I, 26.
*Vyákara-dipiká.	A commentary on Saṅkship- ta-sára.	Nýaya-panchánana.	A. S. C. No. 243, p. 125.
V. Siddhánta Kaumudí. Ditto Laghu Manjushá.	Same as Sid. Kaumudí. Abridgement of the above.	Bhaṭṭojí Dikshita. Nágesa Bhaṭṭa.	A. S. C. No. 417. C. S. Gr., K. C. P. C. No. 49.

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Ditto Manjūśā.	Same as Manjūśā.	Nāges'a Bhaṭṭa.	A. C. S. p. 177, B. G. C. III, 114, M. N. Nos. 757 and 1311, K. C. P. C. No. 48, A. S. C. No. 303.
Ditto Manjūśā-ṭikā-kalā.	Commentary on the abridged V. S. Manjūśā.	Vaidyanātha.	B. G. C. III, No. 115, K. C. P. C. No. 50.
Ditto Ratnākara.	Commentary on Sid. Kāumudī.	Rāmakrishṇa Bhaṭṭa.	A. S. C. No. 320, M. N. No. 705.
Vākya-chandrikā.	Krishṇa Bhaṭṭa.	B. G. C. III, 96.
Ditto Dīpikā.	Hayayaso Miśra.	B. G. C. III, 97.
Ditto-padī.	Puṇyārāja.	C. S. C. M. L. No. 35.
*Ditto Pradīpa <i>alias</i> Harikarikā.	Metrical maxims of the philosophy of grammar.	Bhāratīrīhari <i>alias</i> shabha.	C. S. Gr., A. C. S. p. 177, T. K. A. S. C. No. 674.
Ditto Prakās'a.	Rāmachandra.	B. G. C. III, 98.
Ditto Prakās'a-ṭikā.	Puṇyārāja.	A. C. S. p. 161.
Ditto ṭikā.	..	Helarāja.	S. P. No. 56—1.
*Ditto ṭikā.	Commentary on the above. Another ditto.	Puṇjarāja <i>alias</i> Puṇyārāja.	C. S. Gr., T. S. K. A. S. C. No. 674, p. 112, S. P. 56—1.
Ditto vṛṭṭi-vivarana.	Vāmana Jayāditya.	Govt. MS. No. 492.
Vāmana-vṛṭṭi.	Same as Kāsikā-vṛṭṭi. A commentary on Pāṇini.		A. C. S. p. 161, C. S. Gr.

Vara-chandriká, <i>vide</i> Laghu S'abindu-s'ekhara-ṭikā. Vardhamāna-prakriyā. *Vārtika-pāṭha.	A commentary on the abridged S'abindu. Amendments and explanations of Pāṇini's aphorisms. Explanation of declensions. Notes on discrepant aphorisms. A recent grammar. A commentary on Śarasvata grammar. A commentary on S'abdukaustubha. Vardhamāna Miśra. Kātyāyana. Vyāghrapāda. Vyāghrabhūti. Govardhana Miśra. Kṛishṇa Bhaṭṭa. Hemachandra. Pūrṇachandra. Rāmachandra Miśra. Rāma. Nāgoji Bhaṭṭa.	K. C. P. C. 61. K. C. P. C. No. 62. C. S. Gr., A. S. C. Nos. 673 and 1563. C. S. C. M. L. No. 37. C. S. Gr., A. C. S. p. 176. C. S. Gr. A. S. C. No. 1559. B. S. C. C. No. 39. K. C. P. C. No. 63. K. C. P. C. No. 64, B. G. C. III, 102, B. S. D. C. Fas. I, No. 21. B. G. C. III, 101. A. C. S. p. 170. A. C. S. p. 170. A. C. S. p. 161. O. C. of 1875, Part II, No. 3. B. G. C. III, 157. C. S. C. C. No. 290. B. G. C. III, 100. B. G. C. III, 121.
Ditto pāṭha. Ditto sūtra. Ditto ditto. *Ditto ditto. Vibhakti-vāda. Ditto vivaraṇa. Ditto artha-nirṇaya. Ditto ditto kāraka-prakriyā. Vibhrama Sūtrāṇi. Ditto sūtra-ṭikā. Vichāra-chintāmaṇi. Vidagdha-bodha. Vidvad-bodhinī. Vikṛiti-kaumudī. Viparīta-grahana-prakaraṇa. Viśamā <i>alias</i> Viśama-tippaṇa.			

List of Sanskrit Grammars known to exist—continued.

<i>Name.</i>	<i>Description.</i>	<i>Author.</i>	<i>References.</i>
Vishama-padī.	A commentary on Ś'abda-kaustubha.	Nāgajī Bhaṭṭa.	O. C. IV, 15.
Vishamārtha-dīpikā.	Another commentary on the same.	K. C. P. C. No. 65.
Vishamī.	A commentary on Śārasvata grammar.	Gopāla.	B. G. C. III, 156.
Vishnūka-dhātu-gaṇa.	Notes on Paribhashendu-sēkhara.	Chidrūpa Āśrama.	N. W. P. C. I, 12.
Vivāda-kaumudī.	Commentary on Vishnu's roots of the Supadma grammar.	Jayāsundarāja.	A. S. C. No. 673.
Vivarāṇa.	Lālamani Tripathī.	B. G. C. Nos. 103, 104.
Vivarāṇa <i>alias</i> Praudha-ma-noramā-vivarāṇa.	A commentary on Bhāshya-pradīpa. <i>Vide</i> Laghu Ś'abda-ratna. Abridged commentary of Haradatta.	Ananta Bhaṭṭa.	N. W. P. C. I, 87.
Vrihat Ś'abda-ratna.	Enlarged Ś'abda-ratna.	Hari Dīkshita.	A. S. C. No. 1454.
Vrihat Ś'abda-ratna-s'ekhara.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	[20-2. B. S. C. C. No. 20, S. P.
Vrihat Ś'abda-ratna tīkā.	Vaidyanātha.	B. G. C. III, 105.
Vrihat Ś'abdendu-s'ekhara.	Vyāsadeva Miśra.	N. W. P. C. I, 76.
	Nāgesa Bhaṭṭa.	B. S. D. C. No. 11, N. O. C. IV, 16.
Ditto ditto tippana.	Rāmanātha Chaube.	N. W. P. C. I, 18 and 20.
Vrihat Siddhanta-kaumudī.	Unabridged Śid. Kaumudī.	Bhaṭṭojī Dīkshita.	B. G. C. III, 79.

Vrihat	Vaiyākaraṇa-bhū- shaṇa.	Enlarged V. Bhūshaṇa.	B. S. C. C. 20, S. P. 20-1.
	Ditto ditto Tīppana.	Notes on the above.	Ramānatha.	N. W. P. C. I, 74.
	Vribatī Paribhāṣā-vṛitti.	Bhairava Miśra.	B. G. C. III, 78.
	Vṛitti-dīpikā.	Nāgojī Bhaṭṭa.	S. P. No. 16-1.
	Vṛitti-saṅgraha.	Concise explications of Pāṇi- ni's aphorisms.	Gaṅgādhara Śarmā.	C. S. Gr.
	Vyākaraṇa-saṅgraha.	An abridgement of the Mu- dhabodha grammar.	Nyāyapanchāna.	M. N. II, No. 547.
	*Vyākāra-dīpikā.	A commentary on the Sank- shiptasāra grammar.	Harirāma Chakravartī.	A. S. C. No. 243.
	Vyākhyā-sāra.	A commentary on the Kalā- pa grammar.	Rāmādāsa.	C. S. Gr.
	Ditto ditto.	Ditto ditto.	Abhirāma Vidyālaṅkāra.	C. S. Gr.
	Vyākhyāna-kaumudī.	A gloss on Goṛichandra's commentary on Sankshipta- sāra	Bālam Bhaṭṭa.	C. S. Gr.
	Vrihanmanjūśā-vivarāṇa.	A commentary on Manjū- śā. (See Vaiyākaraṇa Sid. Manjūśā.	Ramānātha Miśra.	N. W. P. C. I, 19.
	Ditto tīppana.	Annotations on the un- abridged Vaiyākaraṇa Sid. Manjūśā.	Jinendra Bodhi.	N. W. P. C. I, 75.
	Vṛitti-nyāsa (vide Nyāsa).	A commentary on Kāśikā- vṛitti of Vāmana Jayādī- tya.	Gadādhara.	C. S. Gr.
	Vyutpatti-vāda.	A logical discussion of cer- tain rules of grammar.		O. C. IV, 13.

I N D E X.

	<i>Page</i>		<i>Page</i>
A.		C.	
Agni-kumára,	50	Bhīma,	28
Amara,	9, 10, 20	Bhūri-prayoga,	32
Amara-kosha,	32	Bhūshana,	86
Apisáli,	9, 27	Bhūshana-sāra,	88
A'.		Bhāsuri,	28
Abharana,	27	D.	
Abhinava-s'ūkatāyana,	1	Dāmodara Datta,	32
Abhirāma Vidyālakāra,	142	Daurga-siñhi,	5
Āchārya,	2	Dayārama Vāchaspati,	144
*Ākhyāta-vyākaraṇa,	29	Dhana-pāla,	27
Anubhūti Svarupa,	151	Dharma-pāla,	34
Āppāji Bhaṭṭa,	53	*Dhātu-chandrikā,	37
Āśvalāyana,	27	Dhātu-dīpikā,	9, 10
Atreya,	9, 27	*Dhātu-gaṇa,	35
Authasānika,	137	Dhātu-gaṇa-prakāśa or Dhvani- yoni-kāvya,	33
B.		Dhātu-ghosha,	131
Balarāma,	133	*Dhātu-manjarī,	34
Bālam Bhaṭṭa,	15	Dhātu-pārayana,	25
Bangasena,	29	*Dhātu-pāṭha, 23, 24, 25, 34, 36,	23
Bhānuji Dīkshita,	129	Dhātu-pāṭha-paribhāṣā,	32
Bharadvāja,	27	Dhātu-pradīpa,	25
Bhartihari,	52	*Dhātu-rūpa,	29
Bhāshā-vṛitti,	82	*Dhātu-rūpāvali,	37, 131
Bhāshā-vṛityartha-vivṛiti,	84	Dhātu-saṅgraha,	30
Bhāshya,	53, 58		
Bhāshyakāra,	22		
Bhāshya-pradīpa,	58, 97		
Bhāshya-pradīpodyota,	58, 97		
Bhāshya-saṅgraha,	130		
Bhāskara,	144		
Bhaskara Bhaṭṭa,	53		
Bhaṭṭa,	6, 48, 6		
Bhaṭṭa-malla or Mallika, 10, 20,	22		
Bhaṭṭi,	10		
Bhaṭṭoji Dīkshita, 15, 17, 25, 58,	129, 150, 155,		
	160		
Bhojadeva,	10, 28		

	Page
Dhūrta Svāmī,	27
*Dīpa-vyākaraṇa,	19
Dīvya-vyākaraṇa,	132
*Druta-bodha vyākaraṇa,	20
Druta-bodhinī,	22
Durga Gupta or Durga Siṅha, 2, 3, 5, 9,	10
Durgādāsa,9, 10, 22, 25,	144
Durga-siṅhi-vṛtti,	2
Durga-ṭikā,	5

G.

Gaḍa Siṅha,	10
Gajamalla,	20
Gālava,	27
*Gaṇa-dhātu-paribhāṣā,	32
*Gaṇa-pāṭha, 13, 24, 32,	13
Gaṇaratna-mahodadhī,	13
Gārgya,	27
Gaṇḍīya,	10
Gayaghaḍa, 8,	137
Gopāla Chakravartī,	143
Gopānātha,	2
Goyī-chandra, ..8, 10, 57, 137,	143
Govardhana,	10
Govinda Bhaṭṭa,	10

H.

Haima-vyākaraṇa,	10
Haradatta Miśra,	50
Hara Svāmī,	28
Hariballabha,	15
Hari-kārikā,	52
Harināmamṛita,	163
Hari Bhaṭṭa,	53
Harirāma Chakravartī,	4
Helarāja,	28
Hemāsūri,	10

I.

Indra,	9, 54
Iṣaṭ-ṭaṅka,	2, 4

J.

Jainendra,	9, 10
Jaumara,	10
Jayadeva,	2, 4
Jayāditya,	6, 50
Jayakṛishṇa Bhaṭṭa,	160
Jayakṛishṇa Sarmā,	148

	Page
Jayanta,	9
Jayasunda-rāja,	35
Jimendra-bodhi,	6, 9
Jñānamṛita,	133
Jñānendra Sarasvatī,	17

K.

Kāfiāh,	143
Kala,	89
Kaiyaṭa,	58
*Kālāpa <i>alias</i> Kātantra, 1, 2, 3, 4, 5, 6,	10
Kālāpa and Kālāpaka,2,	3
Kālāpa-tattvārṇava,	4
Kālāpī,	2, 3
Kalyāṇananda,	20
Kāma-dhenu or Kāvya-kāma- dhenu,2, 5, 6, 7, 9, 11,	25
Kanva,	27
Kāraka-chakra,	131
*Kāraka-ṭikā,	8
Kāraka-vāda,	143
Kārakāvalī,	132
Kāraka-vichāra,	131
Kārikā,	50
Kārikāvalī,	52
Kās'akṛitsna,	9
Kās'ikā,	15, 58
Kās'ikā-vṛtti,	50, 58, 168
Kās'ikā-vṛtti-kārikā,	170
Kās'ikā-vṛtti-panjikā, ..9, 10,	13
Kās'i-nātha Miśra,	31
Kās'is'vara,	10, 32, 33, 133
Kās'is'vari-gaṇa,	33, 36
Kātantra chandrikā,	4
Kātantra-chatuṣṭaya-pradīpa,..	4
Kātantra-dhātu-ghoṣa,4,	33
Kātantra-dhātu-pāṭha,	1
Kātantra-gaṇa-dhātu, ...4, 31,	33
Kātantra-pariś'ishṭa, 2, 10, 22,	57
Kātantra-sābda-mālā,	4
Kātantra Shaṭ-kāraka,	4
Kātantra-sūtra,	10
Kātantra Upadī-vṛtti,	4
Kātantra-vistara,4, 7, 10,	13
*Kātantra-vistara-vivarāṇa, ...	7
Kātantra-vṛtti,	5
*Kātantra-vṛtti-panjikā, 5, 6,	10
*Kātantra-vṛtti-ṭikā,	3, 5
Kātantra-vyakhyāna,	3
Kātyāyana,9, 13, 54, 58,	59
Kaunḍīya,	1

	Page
Kaus'ika,	27
Kavi-kalpa-druma, ... 5, 10, 25,	32
*Kavi-kalpa-druma-tīkā, 9, 10,	11
Kavirāja,	5
Kes'ava Svāmi,	27
Khādāyana,	2
Konda Bhaṭṭa,	15
Kramadīś'vara, 8, 10, 57,	137
Krit-tattva-bodhinī,	17
Kshīra-Svāmi,	20
Kulachandra,	4
Kumāra,	2
Kus'ala,	10

L.

Laghu-bhūṣaṇa-kānti,	15
Laghu-paribhāṣhā-vṛitti,	53
*Laghu Sābdendu-s'ekhara, 15,	
17, 58,	108
Laghu Siddhānta-kaumudī, ...	106
Laghu Vyākaraṇa Siddhānta-	
Manjūśhā,	15

M.

Manjūśhā,	59
Madhusūdana,	23
Mādhava Āchārya,	25
Madhaviya-vṛitti,	25
Madhya-manoranā,	90
Madhya-siddhānta-kaumudī, ..	92
Mahā-bhāṣhya, 58, 94,	130
Mahā-bhāṣhya-pradīpa, 58,	97
Mahā-mahopādhyāya,	7
Mahes'vara-bhāṣhya,	15
Māitreyā-rakṣhita,	25
Mallinātha,	20
Manjūśhā-vṛitti, or vivṛiti-kalā,	39
Manoranā, 4, 17,	31
Mugdhabodha, ... 10, 20, 22, 23,	102
Mugdhabodha-pariśiṣṭa,	32
Mugdhabodha-ṭika Madhu-	
sūdana,	93
Mugdhabodha-tīkā, RāmaTarka-	
vāgis'a,	102
Murāri,	20

N.

Nāgojī Bhaṭṭa, 15, 17, 57, 58,	108 •
Nandī,	27
Nyāsa, 9,	10
Nyāyapanchānana, 8,	413

P.

	Page
*Padamanjarī,	50
*Pada-vākya-ratnākara-kārikā,	
48,	52
Padāvalī,	132
Padmakumāra,	50
Padmanābha Datta, ... 22, 32,	158
Pāṇini, 3, 4, 9, 13, 15, 22, 24,	
25, 31, 33,	38
Para-sūtra,	3
Paribhāṣhā,	54
*Paribhāṣhā-bhāskara,	53
Paribhāṣhā-saṅgraha,	53
Paribhāṣhā-sūtras, 15, 48, 53,	
54, 57,	139
Paribhāṣhā-vṛitti,	53
Paribhāṣhendu-kāś'ikā,	15
Paribhāṣhendu-s'ekhara,	58
Paribhāṣhendu-s'ekhara-tīkā kā-	
s'ikā,	15
Parīśiṣṭa-prabodha,	2
Parīśiṣṭa-siddhānta-ratnākara,	2
Pātanjali, 2, 9, 54, 58,	59
Pītāmbara S'armā,	149
Prabhā,	15
Prabodha-prakāś'a,	133
Prācya,	10
Prakīya-kaumudī,	14
Prakriya ratna,	27
Prasāda, 14,	23
Prasiddha-pada-bodha,	132
Pratīpa,	23
Praudha-manoramā,	17
Prithvi Āchārya,	7
Prithvidhara,	7
Purushkara,	27
Purushottama-vṛitti-tīkā,	57

R.

Raghunandana Āchārya,	4
Raghunātha Bhaṭṭa,	160
Rahasa Nandī,	4
Rāmachandra Āchārya, ... 14,	28
Rāmadāsa,	4
Rāmakānta,	33, 36
Rāmakrishṇa Bhaṭṭa,	155
Rāmānanda,	10
Rāmānātha, 4, 31,	4
Rāmānātha Chakravartī,	2
Rāmās'rama Āchārya,	154
Rāma Tarkavāgis'a,	10
Ratnāvalī,	105

	Page
Rāyamukuta,	20
Rūpa Gos'vami,	10, 163
Rūpa-malā,	133
Rūpāvalī,	106

S.

S'abdagaṇa,	13
S'abda-ghoṣa,	131
S'abda-kaustubha,	129
S'abdānuśāsa,	10
S'abdārtha manjarī,	118
S'abda-sādhana,	131
S'abda-sādhya-prayoga,	131
S'abdenda-s'ekhara, ...15, 17,	59
S'abdikābharaṇa,	28
S'ākalya,	27
S'akāṭāyana,	9, 27
S'araṇa,	10
S'āyana Achārya,	25
S'ighra-bodha,	132
S'ikṣhā-vārtika,	15
S'iradeva,	53, 144
S'īva,	1
S'īva Bhaṭṭa,	58
S'īvadāsa,	4
S'ivadeva,	28
S'ivaprasāda,	132
S'ivārāma Cakravartī,	2
S'iva Svāmī,	28
S'rideva,	53
S'ripatī Datta,	2, 10, 22
S'rīrāma Tarkavāgīśa,	144
S'uddha-bodha,	132

S.

Sadasthi-mālā,	15
Sāmanta,	28
Samāsa-chakra,	145
Saṅkṣipta-sāra, 8, 10, 22, 57,	137
Saṅkṣipta-sāra-kāraka-Tippaṇī,	143
Saṅkṣipta-sāra-paribhāṣa-sū-	
tra (5),	144
Sanskāra-sāra-manjarī,	144
Sūramanjarī,	143
Sāra-saṅgraha,	149
Sārasiddhānta-kaumudī,	150
Sārasvata,	1
Sārasvata-prakriyā,	151
Sārasvata-vyākaraṇa,	151
Sarasvatī-kanthābharaṇa,	10
Sarvavarmā,	2, 3, 5, 10
Sārvavarmika,	2

	Page
Sarva Vidyāṅkārā,	8, 143
Siddhānta-chandrikā,	154
Siddhānta-kaumudī, 15, 17, 22,	
25,	58
Siddhānta-prakāśikā,	15
Siddhānta-ratnākara,	155
Sphoṭāyana,	27
Subhūti-chandra,	28
Subodhinī,	160
Sudhākara,	28
Supadma-makaranda,	35
Supadma Vyākaraṇa, 22, 32, 33	
35, 57,	158
Sushena Kavirāja,	4, 5
Sūtra pāṭha,	161
Suvanta-prakaraṇa,	131

Sh.

Shat-kāraka-vivechana,	133
------------------------------	-----

T.

Tantra-pradīpa,	25
Taranginī,	27
Tārānātha,	17
Tattva-bodhinī,	17
Tattva-chandra,	9
Trailokyachandra,	20
Trilochana-dāsa, ...2, 3, 5, 6,	10
Trimalla Bhaṭṭa,	155

U.

Udbhaṭa,	10
Ujvala-vṛitti,	164
Ulkā,	132
Umāpati,	4
Unādi-vṛitti,	164

V.

Vaidyanātha Pāyagunḍa, ...15,	58
Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa,	15
Vaiyākaraṇa-bhūṣaṇa-sāra, 15,	117
Vaiyākaraṇa-siddhānta-kaumu-	
udī,	120
Vaiyākaraṇa-siddhānta-manju-	
śhā,	15, 123
Vaiyākaraṇa-siddhānta-ratnā-	
kara,	
Vākya-pradīpa,	111
Vākya-ṭika,	112
Vāmana,	10, 50
Vaṁśīvadana,	8, 143
Varadarāja,	150

(lvii)

	<i>Page</i>		<i>Page</i>
Vararuchi,	44	Vrihat-sābendu-sekhara,	58
Vardhamāna Miś'ra, 4, 7, 10,	13	Vritti-ṭikā,	53
Vārtābaha,	3	Vyādi,	54
Vārtika,	22, 25, 53, 58	Vyāghrabhūti,	25
Vartika-pāṭha,	113, 115	Vyāghrapāda,	10, 25
Vedānga,	3	Vyākāra-dīpikā,	125, 143
Veṅkaṭa Bhaṭṭa,	155	Vyākhyā-sāra,	4
Vidyāṅkara,	8, 113		
Vidyā-nivāsa,	10		
Vimala Sarasvatī,	133		
Vishṇu,	35, 36		
Viṭṭhala,	6, 14		
Vopadeva, 2, 5, 6, 7, 9, 10, 13,	20, 24, 25, 31, 144		

Y.

Yādava,	28
Yajña-nārāyaṇa,	28

